பேராசிரியர் ந சுப்புரெட்டியாரின் வைணவப் பங்களிப்பு

ஆய்வேட்டின் நூல்வடிவம்

NSR100 கல்வி அறக்கட்டளை
AD-13, 5th Street, Anna Nagar West
Chennai—600 040, Tamil Nadu, INDIA

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் வைணவப் பங்களிப்பு
(Pera.Na.Subbureddiyarin Vainava Pangalippu)

திராவிடப் பல்கலைக்கழக முனைவர் பட்டத்திற்காக அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

The Thesis Submitted to Dravidian University for the Degree of Doctor of Philosophy In Tamil

By

ஆய்வாளர்

எ.நா.ஜோதி

RegnNo: 2022PHDPTTM04

E.N.JOTHI MA.,B.Ed.,TPT

நெறியாளர்

முனைவர் பூ.சு.கணேஷ்மூர்த்தி

உதவிப்பேராசிரியர் & துறைத் தலைவர்

Under the supervision of

Dr.P.S.Ganesh Moorthy M.A., Ph.D., PDF CIIL,Mysore

PG.Dip IRPM., DSE(MR)

Assistant Professor & Head

தமிழ்மொழி மற்றும் பெயர்ப்பியல் துறை

திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம், ஆந்திரப் பிரதேசம்

Department of Tamil Language and Translation Studies

Dravidian University, Srinivasavanam Kuppam, Andhra Pradesh - 517 426.

ஏப்ரல் April - 2026

நன்றியுரை

நன்றியுரை

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் வைணவப் பங்களிப்பு எனும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்ய இசைவளித்த திராவிடப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர், பதிவாளர், கல்விப்புல முதன்மையர், தேர்வுக் கட்டுப்பாட்டு அலுவலர் மற்றும் புலத் தலைவர் பேராசிரியர். கே ஸ்ரீதேவி அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொள்வதற்கு என்னை நெறிப்படுத்தி ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து ஆய்விற்கு தேவையான ஆலோசனைகளை வழங்கியதோடு ஆய்வேட்டினைச் செம்மையாகத் திருத்தம் செய்த மதிப்பிற்குரிய தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறைத்தலைவர், உதவிப்பேராசிரியரும் என்னுடைய நெறியாளருமாகிய **முனைவர் பூ.சு.கணேஷ்மூர்த்தி** M.A., Ph.D., (PDF)PG.Dip IRPM., DSE(MR)., அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எம் துறைப் பேராசிரியர்களான பாடத் திட்டக் குழுத் தலைவர் **பேராசிரியர். த.விஷ்ணுகுமாரன், முனைவர் கு.பத்மநாபன், முனைவர் க.மாரியப்பன், முனைவர்.வ.கலையரசி** அவர்களுக்கும் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கும், பெற்றோர்களான அமரர். திரு.எதே .நாராயணசுவாமி, எ.நா.மல்லிகா, என் துணைவியார் திருமதி த.தி.ராஜேஸ்வரி அவர்களுக்கும், எ.ஜோ யோகித், எ.ஜோ. நிவேதிதா என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எ.நா.ஜோதி

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

1	அ.அ	அண்ணல் அனுமன்
2	ஆ.ஆ.அ	ஆழ்வார்கள் ஆரா ஆமுது
3	ஆ.தி.வி	ஆண்டாள் திருப்பாவை விளக்கம்
4	இ.இ.சி	இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்
5	இ.தி	இரண்டாம் திருவந்தாதி
6	க.கு	கலியன் குரல்
7	ச.செ	சடகோபன் செந்தமிழ்
8	தி.கோ.ஒ.தி	திருமலைக் கோயில் ஒழுகலாறுகளும் திருவிழாக்களும்
9	தி.த.இ	திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும்
10	நா.தி	நான்காம் திருவந்தாதி
11	நி.கு.பா.1	நினைவுக் குமிழிகள் பாகம்
12	நி.கு.பா.2	நினைவுக் குமிழிகள் பாகம்
13	நி.கு.பா.3	நினைவுக் குமிழிகள் பாகம்
14	நி.கு.பா.4	நினைவுக் குமிழிகள் பாகம்
15	ப	பக்கம்

16	பா.சு	பாசுரங்கள்
17	மு.தி	முதல் திருவந்தாதி
18	மூ.தி	மூன்றாம் திருவந்தாதி
19	மே.ஒ	மே ஒன்று
20	வ.தி	வடநாட்டுத் திருப்பதிகள்
21	வை.பு	வணவ புராணங்கள்

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

இயல் - 1

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின்
வாழ்வும் பணியும்

இயல் – 2

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரும் வைணமும்

இயல் – 3

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் திவ்விய தேசப் பயணங்கள்

இயல் – 4

பேரா.ந.சுப்புரெட்டியாரின் சைவ வைணவப் பங்களிப்புகள் - ஒப்பீடு

முடிவுரை

துணைநூற்பட்டியல்

பின்னிணைப்புகள்

முன்னுரை

பேரா.ந.சுப்புரெட்டியார் தமிழ்மரபில் வேரூன்றி, நவீனக் கல்விப் பயிற்றல் முறைகளில் தேர்ச்சிப் பெற்றவர். இவர் பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் இளங்கலை, முதுகலை மற்றும் முனைவர் பட்டங்கள் பெற்றார். தமிழுலகம் வியக்கும் வண்ணம் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகள், திறனாய்வு நூல்கள், மொழிபெயர்ப்பு, கல்வியியல், உளவியல், இயற்பியல் ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றார். இவர் சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்தவர். தாயாரின் உந்துதலால் திண்ணைப்பள்ளி முதல் கல்லூரி வரை நன்முறையில் பயின்றார். இவர் பயின்ற காலங்களில் மிகவும் ஒழுக்கமான மாணவராகத் திகழ்ந்து ஆசிரியர்களின் நன்மதிப்பினைப் பெற்றார். இயல்பாகவே நற்குணங்களைக் கொண்ட இவர் அனைவரிடமும் அன்பாகப் பழகுபவர். இவர் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியராகத் தனது வாழ்க்கைப்பணியைத் துவங்கி பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் வரை உயர்ந்தவர். பண்டையத் தமிழ்க்கல்வி, பழந்தமிழ் இலக்கியம், உயிரியல், நவீன இலக்கியம், வரலாறு, இலக்கணம், சுயசரிதை, பயண இலக்கியம் எனப் பல்துறைச் சார்ந்த நூல்களைப் படைத்தார்.

இவர்தம் நூல்களுக்கு சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பரிசு, தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகப் பரிசு போன்ற பரிசுகள் கிடைத்துள்ளது. இவர்தம் அறிவியல் பணிகளைப் பாராட்டி குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம் ‘அருங்கலைக்கோன்' என்ற விருதையும் பண்ருட்டி வைணவ சபை இவரது சமயப் பணியைப் பாராட்டி 'ஸ்ரீ சடகோபன் பொன்னடி' என்ற விருதையும் தமிழக அரசு திரு.வி.க.

விருதையும் வழங்கிச் சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவர். அறிவியல், இலக்கியம் தொடர்பான பல நூல்களை எழுதியவர். பக்தி சார்ந்த நூல்களில் சைவம் மற்றும் வைணவம் தொடர்பாக பல நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் வைணவம் சார்ந்த நூல்களே மிகுதி. ஏனெனில் அவர் திருமால் மீது அதீத பக்தி கொண்டவர். ஆகவே வைணவம் தொடர்பாக எண்ணற்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார். வைணவ சமயத்தின் சிறப்புகள், ஆழ்வார்களின் பக்திச் சிறப்பு, வைணவ திவ்ய தேசங்கள் தொடர்பானக் கருத்துக்கள் இவரது நூல்களில் இருப்பதை அறியலாம். பல்கலைக்கழகப் பணி ஓய்வுக்குப் பின் இவர் கலைக்களஞ்சியத் தலைமைப் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இவர் எழுதிய 135 நூல்களும் 2008 ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசால் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் இந்திய இலக்கிய சிற்பிகள் வரிசையில் இவரது பெயர் இடம் பெற்றுள்ளதை அறியலாம்.

ஆய்வுத் தலைப்பு

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் வைணவப் பங்களிப்பு என்பது ஆய்வுத் தலைப்பாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

பேரா.ந.சுப்புரெட்டியார் வைணவத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டினைக் குறித்து முழுமையாக ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

வரலாற்று முறை மற்றும் விளக்கமுறை அணுகுமுறைகளைக் கொண்டு இவ்வாய்வானது அமைகிறது.

ஆய்வுக் கருதுகோள்

பேரா.ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதிய நூல்களில் வைணவ சமய பங்களிப்பு மிகுந்துள்ளது என்பதே இவ்வாய்வின் கருதுகோளாகும்.

ஆய்வு எல்லை

பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய நினைவுக் குமிழிகள், ஐந்து சைவ நூல்கள் மற்றும் ஐந்து வைணவ நூல்கள் ஆகியவை ஆய்வு எல்லையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

முதன்மை ஆதாரங்கள்

ஆய்விற்கென பயன்படுத்தப்பட்ட பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய நான்கு நினைவு குமிழிகள், சைவம் தொடர்பாக அவர் எழுதிய சைவ சமய விளக்கு, ஞானசம்பந்தர், தம்பிரான் தோழன், நாவுக்கரசர், மூவர்தேவாரம் ஆகிய நூல்களும் வைணவ தொடர்பாக அவர் எழுதிய நூல்களான ஆழ்வார்கள் ஆராஅமுது, திவ்யதேசப் பயணங்கள், பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிகள், தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகள், திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும் போன்றவை முதன்மை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

துணைமை ஆதாரங்கள்

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய சமய நூல்கள் அனைத்தும் துணைமை ஆதாரங்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

முன் ஆய்வுகள்

’பேராசிரியர் ந. சுப்பு ரெட்டியாரின் வைணவப் பங்களிப்பு' குறித்தாக அமையும் இவ்வாய்வற்கான முன் ஆய்வுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்ட 'சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகளின் வரலாறும் வழக்காறுகளும்', 'பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிகளின் தல வரலாறும் வழக்காறுகளும், 'தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளின் வரலாறும் வழக்காறுகளும்' ஆகிய மூன்று ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டத்திற்கான ஆய்வேடுகளும் 'காரைக்குடியில் பேராசிரியர் கல்வியியல் பணிகள்', 'பேராசிரியரும் திருவேங்கடத் தமிழ்த்துறையும்' ஆகிய முதுகலை ஆய்வேடுகளும் முன் ஆய்வுகளாக அமைகின்றன.

ஆய்வேட்டின் பகுப்பு

'பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் வைணவப் பங்களிப்பு' என்னும் தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்படும் இவ்வாய்வு முன்னுரை முடிவுரை நீங்கலாக நான்கு இயல்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் - 1.பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்வும் பணியும்

இயல் - 2 பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரும் வைணமும்

இயல் - 3 பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் திவ்விய தேசப் பயணங்கள்

இயல் - 4 பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் சைவ வைணவப் பங்களிப்புகள் - ஒப்பீடு

முன்னுரை

முன்னுரை என்னும் பகுதியில் ஆய்வுத் தலைப்பு, ஆய்வு நோக்கம், ஆய்வு அணுகுமுறை, ஆய்வுக் கருதுகோள், ஆய்வு எல்லை, ஆய்வு தரவுகள், ஆய்வேட்டின் பகுப்பு ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன.

இயல் ஒன்று

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்வும் பணியும் எனும் முதலாம் இயலில் பேராசிரியரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு, பிறந்த ஊர், தாய் மாமனால் ஆதரிக்கப்படுதல், திண்ணைப் பள்ளியில் கற்றல் , தந்தையின் ஊரில் வளர்தல், ஆரம்பப்பள்ளி, உயர் நிலைப்பள்ளி, மேல்நிலைப்பள்ளி, இளங்கலைப் பட்ட படிப்பு, இளங்கலைப் பட்டம் பெறுதல், வேலைக்காக முயற்சி செய்தல், தலைமை ஆசிரியர் பணி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிப் பணி, எழுத்துப் பணி, ஓய்வுக்குப்பின் ஆற்றிய பல்கலைக்கழக சேவை, அயல் நாட்டுப் பயணம் போன்றவை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் **2 பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரும் வைணமும்** எனும் இரண்டாம் இயலில் ஆழ்வார்களின் பக்தி, அருளிச்செயல்களில் ஆழங்கால்படுதல், முதலாழ்வார்கள், ஆழ்வார்களின் பக்தி நிலைகள், திருமழிசையாழ்வாரின் வரலாற்றுப் பின்னணி, பல சமயங்களில் புகுதல், ஆண்டாளின் பிறப்பு, திருப்பாணாழ்வாரின் வாழ்க்கை வரலாறு, லோகசாரங்க முனிவரின் கனவு, அமலனாதிபிரான், திருமலைக்காட்சிகள், கணிக்கண்ணனின் தோற்றம், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, கோயில் வாசம்,

தேவதேவியின் வருகை, தேவதேவியின் வலையில் சிக்குதல், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாருக்கு தண்டனை, பிரபந்தங்களை அருளல், ஆழ்வாரின் இறை அனுபவம், குலசேகர ஆழ்வாரின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, இராமாயண ஈடுபாடு ஆழ்வாருக்கு இராமன் காட்சியளித்தல், ஸ்ரீ ராம நவமி, திருத்தலப்பயணம், அர்ச்சாவதார ஈடுபாடு, திருவரங்கம், திருமங்கையாழ்வார் சிறப்புகள் போன்றவை குறித்து இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் 3 பேரா.ந.சுப்புரெட்டியாரின் திவ்விய தேசப் பயணங்கள் எனும் மூன்றாம் இயலில் சோழநாடு திருகண்டியூர் 54, தஞ்சைமாமணிக்கோயில் 57 திருப்பேர்நகர் கோவிலடி 60, திருகண்ணபுரம் 64, திருவிண்ணகர் 70, நறையூர் நம்பி 73, சாரங்கபாணி 76, சாராநாத பெருமாள் 80, திருவயிந்திபுரம் 82, பாண்டிநாட்டு தலங்கள் திருக்கோட்டியூர் 23, எந்தை திருப்புல்லாணி 30, திருக்கூடல் மதுரை 33, திருத்தலங்கள் தொண்டை நாடு காஞ்சிபுரக் கோயில்கள் பலரும் போற்றும் காஞ்சி 15 வைகுண்டப்பெருமாள் தலவரலாறு 34, அல்லிகேணி 58, நீர்மலை நீர்வண்ணன் தலவரலாறு 61, திருஇடஎந்தை எம்பெருமான் தலவரலாறு 64, கடல் மல்லை கிடக்கும் கரும்பு தல வரலாறு 66, திருஅயிந்திரபுரத்து தெய்வ நாயகன் வரலாறு 58, திருகோவிலூர் தீங்கரும்பு தல வரலாறு 70 இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் 4 பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் சைவ வைணவப் பங்களிப்புகள் - ஒப்பீடு

பேராசிரியரின் சைவப்பங்களிப்பு, பேராசிரியரும் சமயக்குரவர்களும், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், தம்பிரான் தோழர், மாணிக்கவாசகர், காசி யாத்திரை, பேராசிரியரின் சைவ நூல்கள், பேராசிரியரின் வைணவ நூல்கள், பேராசிரியரும் ஆழ்வார்களும்,

முடிவுரை

முடிவுரை என்னும் பகுதியில் மேற்காணும் நான்கு இயல்களிலும் கண்டறியப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகள் தொகுத்தளிக்கப் பெற்றுள்ளன.

துணை நூற்பட்டியல்

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியாரின் வைணவப் பங்களிப்பு என்னும் தலைப்பில் அமைந்த இவ்வாய்வுக்குத் தேவையான தரவுகளை அளித்த நூல்களின் விவரங்கள் துணைநூற்பட்டியல் என்னும் பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

முடிவுரை என்னும் பகுதியில் மேற்காணும் நான்கு இயல்களிலும் கண்டறியப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகள் தொகுத்தளிக்கப் பெற்றுள்ளன.

பின்னிணைப்புகள்

ஆய்வுக்குத் தேவையான பல்கலைக்கழக ஆய்வேடுகளும், ஆய்வு நூல்களும் தொகுத்துப் பின்னிணைப்புகளாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுப் பயன்

இவ்வாய்வை பயனுள்ள ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியும். குறிப்பாக, வைணவ சமயத்தின் தலபாரம்பரியம், திவ்யதேசங்களின் வரலாறு, மற்றும் பக்தி அனுபவங்கள் பற்றிய தகவல்கள், ஆய்வுத் துறைக்கு புதிய பரிமாணங்களை வழங்குகின்றன. இவ்வாய்வு எதிர்கால ஆராய்ச்சிகளுக்கான வலுவான அடித்தளமாகவும் விளங்குகிறது. ந.சுப்பு ரெட்டியாரின் வைணவப் பங்களிப்புகள், சமய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், மனிதநேய சிந்தனைக்கும் பெரும் பங்கு வகித்து, புதிய ஆய்வுகளுக்கான வழிகளைத் திறக்கின்றன. ஆகையால், இவ்வாய்வு கல்வி, சமயம், மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் ஆகிய துறைகளில் நீடித்த பயனை அளிக்கும் ஆய்வாகத் திகழ்கிறது.

இயல் - 1

பேரா.ந.சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்வும் பணியும்

இயல் - 1

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்வும் பணியும்

முன்னுரை

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்வும் பணியும் எனும் முதல் இயலில் பேராசிரியர் பிறப்பு, பிறந்த ஊர், உறவினர்களால் ஆதரவு, திண்ணைப் பள்ளி படிப்பு, கோட்டாத்தூரில் வளர்தல், உயர் நிலைப்பள்ளி முதல் இளங்கலைப் பட்ட படிப்பு வரை ஏற்பட்ட நிகவுகள் , இளங்கலைப் பட்டம் பெறுதல், ஆசிரியர் பணி முதல் பேராசிரியர் வரை பணி அனுபவங்கள், படைப்புலகில் தடம் படைத்தல், அயல் நாட்டுப் பயணம் போன்றவை பற்றி இவ்வியலில் விளக்கப்படுகிறது.

பேரா.ந.சுப்புரெட்டியார் பிறப்பு

தமிழ்நாட்டின் திருச்சி மாவட்டத்தில் இலால்குடி தாலுக்காவில் உள்ள பெரகம்பி எனும் சிற்றூரில் 1916 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 27ஆம் நாள் ஞானி நல்லப்ப ரெட்டியார் காமாட்சி அம்மாள் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பேராசிரியர் பிறந்தார். அவரது தாயார் காமாட்சி அம்மாளின் மூதாதையர்கள் பண்ணையார் பரம்பரை என்று அழைக்கப் பெற்று வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தந்தையார் ஞானி நல்லப்ப ரெட்டியாரது ஊர் முசிறி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூரரான கோட்டத்தூர், ஆகும். அவ்வூரில் ஞானியார் பரம்பரை என்றழைக்கப் பெற்றுவந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவர். கோட்டாத்தூர் பேராசிரியரின் அன்னையார் ஊரான

பெரகம்பியின் மேற்குப் பக்கம் சுமார் ஆறு கல் தொலைவிலுள்ளதை அறியலாம்.[1]

பேராசிரியர் தாய்மாமன் வீட்டில் வளர்தல்

பேராசிரியரின் சிறுவயதிலேயே, 1918 இல் தந்தை ஞானி நல்லப்ப ரெட்டியார் காலமாகிவிட்டார். அப்போது பேராசிரியரின் அன்னையார் காமாட்சி அம்மாளுக்கு 23 வயது கூட நிரம்பவில்லை. பேராசிரியருக்கோ மூன்று வயதுகூட ஆகவில்லை. எனவே, தாயாரான காமாட்சி அம்மாள் தமது மகனுடன் சொந்த ஊரான பெரகம்பிக்கே திரும்பி, தமது தாயாரின் வீட்டில் வாழலானார். பேராசிரியரின் தாய்மாமனும் தாயைப் போலவே சிறுவன் மீது கனிவு கொண்டு அவனது வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். அது போலவே பாட்டியாரும் அதாவது அன்னையாரின் அம்மாவும் அன்பாக வளர்த்து வந்தனர். எட்டு வயது வரையில் பாட்டி வீட்டில் அன்னையின் அரவணைப்பில் செல்லப்பிள்ளையாக வளர்ந்த அவர் தொடக்கக் கல்வி பெரகம்பி பள்ளியில் படித்தார்.[2]

திண்ணைப்பள்ளியில் படித்தல்

பேராசிரியர் தனது ஐந்தாவது வயதிலிருந்தே முறையாக கல்வி கற்றார். அந்த ஊரில் திண்ணைப் பள்ளி நடத்தி வந்த இலிங்கச்செட்டியார் சம்பிரதாய சடங்குமுறைகளை துவங்கி வைத்தார். அந்நிகழ்ச்சியை வீட்டிலுள்ளோரும் அக்கம் பக்கத்தாரும் மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்தனர். ஆசிரியர் இலிங்கச் செட்டியார் மஞ்சள் தடவிய நான்கைந்து பனையோலை அடங்கிய ஒரு சிறு கட்டின் முதல் ஏட்டில் "ஹரி நமோத்து சித்தம்" என்று எழுதித் தந்தார். சக்கரை கலந்து காய்ச்சிய பாலில் ஏதோ மந்திரம் எழுதிப் பருகச் செய்தார். முதல் ஏட்டில் எழுதியதைத் தனித்தனி எழுத்தாக மூன்று

முறையும், சேர்த்து வசனமாக மூன்று முறையும் ஆசிரியர் சொல்லச் சொல்ல அதைச் சிறுவனாகிய பேராசிரியரும் வழிமொழிந்து சொன்னார். இதைத் தொடர்ந்து அவர் அந்த திண்ணைப்பள்ளியில் மாணவரானார். ஓராண்டினுள் எண்ணையும் எழுத்தையும் தரையில் பரப்பப்பட்ட மணலில் எழுதிக்கற்றுக் கொண்டார். உலகநீதி, கொன்றை வேந்தன், வெற்றிவேற்கை என்பன போன்ற நீதிநூற்கள் திண்ணைப்பள்ளியில் பயின்றதை அறியலாம்.[3]

இலிங்கச்செட்டியார் நடத்திய இந்த திண்ணைப்பள்ளியில் தமிழ் நெடுங்கணக்கு, எண் வாய்ப்பாடு, மாதங்களின் பெயர்கள் போன்ற பாடங்களைக் கற்றார். படிப்போடு அக்காலத்திற்கே உரித்தான சிறுவர் விளையாட்டுகளான கிட்டிப்புள், பிள்ளையார் பந்து விளையாட்டு, கால் தூக்கும் கணக்குப் பிள்ளை, பம்பரம் விடுதல், பட்டம் விடுதல் போன்றவற்றிலும் ஆர்வமாயிருந்ததை காணலாம். [4]

தந்தையாரின் ஊரில் வளர்தல்

படிப்பும் விளையாட்டுமாய்ச் சிறுபருவம் கழிந்த போதுதான் அவரது தாய் மாமனது மனைவி ஏதோ நோயால் இறந்துபோனார். மாமாவும் மறுமணம் செய்து கொள்ள நேர்ந்தது. மாமாவுக்கு மறுமணமான சில மாதங்களில் அதாவது **எட்டு** வயதிலேயே பேராசிரியர் அன்னையுடன் தமது பாட்டி வீட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தமது தந்தை ஊராகிய கோட்டத்தூரிலுள்ள பூர்வீக மச்சு வீட்டில் பாட்டியும் பேராசிரியரும் குடியேறினர். அந்த வீட்டின் இன்னொரு புறம் அவருடைய குடும்பப் பங்காளிகள் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால், பங்காளிகளுக்கும் பேராசிரியர் குடும்பத்தவருக்கும் தீரா

மனத்தாங்கல் நிலவியிருந்தது. அளவற்ற பாசம் கொண்டிருந்த பாட்டி இந்த வீட்டிற்கு வந்து நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இறந்து போனார். பாட்டி உயிரோடு இருந்த காலத்தில் 'நான் வெளியூர் போய் படிக்க வேண்டும்' என்று பேராசிரியர் கூறிய போதெல்லாம் பாட்டி கண்கலங்கினார். பாட்டியின் இறப்பின்போது இறப்புச்சடங்கில் தாய்மாமனும் கலந்து கொண்டார். மீண்டும் குடும்ப உறவு சீரானது.

தொடக்கப்பள்ளி

கோட்டத்தூருக்கு வந்தபின், அங்குள்ள கழகத் தொடக்கப் பள்ளியில் பேராசிரியர் சேர்க்கப்பட்டார். ஆனால் ஆங்கிலப் பாடம் சரியாகக் கற்பிக்கப்படாததால், சாமுவேல் பிள்ளை என்பார் தனியாக நடத்திய ஆங்கிலப் பள்ளியிலும் படித்தார். இக்காலத்தில் அடிப்படைக் கணிதத்தை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்திருந்தார். இந்த நிலையில் கழகப் பள்ளியில் புதிதாகச் சேர்ந்த வி.கே. அரங்கநாத ஐயர் என்ற ஆசிரியர் பிற ஆசிரியர்களைப் போலல்லாமல் கற்பித்தலுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பாடங்கள் நடத்தி வரலானார். படிப்பு மீது ஆர்வமாயிருந்த சிறுவனான பேராசிரியருக்கு இது பெரிதும் உதவிகரமாக இருந்தது. அதனால் புவியியல், வரலாறு, அறிவியல், கணிதம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களில் சிறப்பான அறிவைப் பெறமுடிந்தது. அதனால் ஏழாம் வகுப்பிலேயே சக மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி பேராசிரியரை ஏற்பாடு செய்தார் வி. கே. அரங்கநாத ஐயர். இவரைத் தமது கல்வி வாழ்க்கையின் எழு ஞாயிறு என்று பேராசிரியர் பின்னாட்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கோட்டத்தூரில் வேளாண்மை செய்து வாழ்வதற்கேதுவாகப் பேராசிரியரின் பூர்வீகச் சொத்தாக இரண்டு ஏக்கர் நஞ்சை நிலமும், மூன்று ஏக்கர் செழிப்பான கரிசல் நிலமும் இருந்தன. மேலும், அவரது அன்னையார் சிறுக சிறுகச் சேமித்து வைத்திருந்த பணத்தில் ஓர் ஏக்கர் செழிப்பான கரிசல் நிலத்தையும் வாங்கினார். வரகு, ஆமணக்கு, கொத்தமல்லி, ஓமம், நெல் போன்ற விளைபொருட்கள் விவசாயம் மூலம் கிடைத்து வந்தன. ஆனால் விளைபொருள்களுக்குப் போதுமான விலை கிடைக்காததால் பெரியளவில் வருமானம் இல்லை. இந்த இடத்தில் பேராசிரியரது அன்னையின் முயற்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். வருவாயை அதிகரிக்க 1930 முதல் 1953 வரை சொந்தமாகப் பண்ணை நடத்தினார். ஆனால், அதில் பொருளிழப்பு நேரிட்டுப் பண்ணை வேலையை நிறுத்தி, நிலங்களையும் விற்றுவிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எனவே, அன்னையார் பிற்காலத்தில் பேராசிரியர் வேலை பார்த்த இடத்திற்கு வந்துவிட்டார். அதன்பின்னர் அன்னையார் வாழ்க்கையில் நான்கு அல்லது ஐந்தாண்டுகள்தான் மன அமைதியுடன் வாழ்ந்தார். அது இரண்டு பேரன்மார்களுடன் இனிமையாகப் பொழுது போக்கின காலம். இந்தக் காலத்தைப் பற்றி பேராசிரியர்,

ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்

சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.[5] (குறள். 69)

என்ற வள்ளுவர் வாக்கின் பேருண்மையை அன்னையார் தம் வாழ்நாளில் அனுபவித்து மகிழ்ந்தார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அன்னையார் தொடங்கிய விவசாயப் பண்ணையில் பின்னாட்களில் பயிர் செய்த அனுபவமும் பேராசிரியருக்கு உண்டு. ஆனால், உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சுவதில்லை என்ற பழமொழிக்கேற்பப் பண்ணைத் தொழில் நஷ்டமடைந்ததாகக் கருத்துக் கூறுவார். கோட்டத்தூர் தொடக்கப்பள்ளியில் படிப்பு நன்றாகவே போய்க்கொண்டிருந்தது. பேராசிரியரின் கல்வி மீதான ஈடுபாட்டைக் கவனித்த ஆசிரியர் வி. கே. அரங்கநாத அய்யர் பேராசிரியருக்கு மேற்படிப்பான எட்டாம் வகுப்புப் படிக்கத் தகுதி இருப்பதாகச் சொல்லி விட்டார். ஆனால், மேற்படிப்புக்குப் போதுமான பணம் பேராசிரியரின் அன்னையாரிடம் இல்லாததால் படிப்பு ஓராண்டு தடைப்பட்டது. அந்த ஓராண்டு காலத்தில் சும்மா இருக்காமல் கோட்டத்தூரிலுள்ள பசனை மடத்தில் இருந்து இராமாயணம், மகாபாரதம், பக்தவிஜயம் ஆகிய பெரிய நூல்களைப் படித்ததை அறியலாம். இந்த நிலையில்தான் மகனை அன்னையார் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப உறுதி பூண்டார். அச்சமயத்தில்தான் மகனுக்கு மாலைநேரத்தில் கண் தெரியாத நோய் வந்தது. மிகவும் வருந்திய அன்னையார் பழனி மலை முருகனுக்கு வேண்டிக் கொண்டார். ஓராண்டு கழித்து அந்தக் குறை நீங்கியது. குறை நீங்கியதும் சிறுவனாயிருந்த பேராசிரியரைப் பழனிமலைக்கு அழைத்துச் சென்று அவருக்கு மொட்டையடித்து வழிபாடு நடத்தி ஊர் திரும்பினார்.

உயர்நிலைப்பள்ளி அப்போது அன்னையாரும் மகனைப்பள்ளிக்கு அனுப்பத் தீர்மானித்தார். அதன் தொடர்ச்சியாக, ஆசிரியர் வி. கே. அரங்கநாத ஐயர் சிறுவனாக இருந்த பேராசிரியரையும் பேராசிரியரின் உறவினரான கணபதியையும்

முசிறியில் உள்ள கழக உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்க்கும் முயற்சியில் இறங்கினார். 1930 ஆகஸ்டு மாதம் முசிறிக்கு அவர்கள் இருவரையும் அழைத்துச் சென்றார். பள்ளியின் தலைமையாசிரியர் ஏற்கனவே அட்மிஷன் முடிந்துவிட்டதாகக் கூறி, சிறுவர்கள் இருவருக்கும் இடம் தர மறுத்துவிட்டார். சிறுவர்களின் ஏமாற்ற உணர்வை அறிந்த அரங்கநாத ஐயர் ஏதாவது வழிகாண்போம் என்று ஆறுதல் கூறினார். அந்தக் காலத்தில் முசிறிக்கும் துறையூருக்கும் ஒரேயொரு பஸ் மட்டுமே நான்கு தடவை போய்வரும். நல்லவேளையாக, விரைந்து செயல்பட்ட அரங்கநாத ஐயர் சரியான நேரத்தில் அங்கிருந்து பஸ்சில் ஏறி இருவரையும் மதியம் இரண்டு மணிக்குள் துறையூருக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டார். அங்குள்ள பெருநிலக்கிழார் உயர்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளியில் எட்டாம் வகுப்பில் சேர்த்தும் விட்டார்.

அப்போதுதான் அந்த இனிய நிகழ்ச்சி நடந்தது. சுப்புரெட்டியார் என்ற தனது பெயரிலுள்ள ரெட்டி என்ற சொல் தன்னை வயது முதிர்ந்தவனாகக் காட்டுவதாக உணர்ந்தார். எனவே சாதிப் பெயரை நீக்கிவிட்டுத் தன்னைப் பள்ளியில் சேர்க்கும்படி வி.கே. அரங்கநாயக அய்யரிடம் முறையிட்டிருக்கிறார். அவரும் சிறுவனின் மனக்குமுறலை உணர்ந்து சுப்பு என்ற பெயரில் பள்ளியில் சேர்த்தார்.

இனிமையான சம்பவம் நிகழ்ந்தது, புதிதாக அவர் வேலையில் சேர்ந்திருந்ததால் அவரை வெளியாட்கள் பலருக்கும் அப்போது தெரிந்திருக்க வில்லை. அவர் மெதுவாக மிதிவண்டியில் சென்று கொண்டிருந்த அதேநேரத்தில், எதிரே மிதிவண்டியில் வந்து கொண்டிருந்த இன்னொருவர் நடந்து வந்தகொண்டிருந்த பள்ளிச் சிறுவர்களிடம், உங்கள் தலைமையாசிரியர் யார்' என்று

வினவியிருக்கிறார். அப்போது சிறுவர்கள் சுப்பு என்று விடை கூறியிருக்கிறார்கள். சைக்கிளில் வந்தவர் 'அய்யர் இட்லி கடை சுப்புவா', 'சோழியன் காபி கடையில் உள்ள சுப்புவா.' என்று கிண்டலுடன் கேட்டிருக்கிறார். அது பேராசிரியரின் காதிலும் விழுந்துள்ளது. கேட்காதவர் போல் சென்று விட்டார். அடுத்தநாளே ஆசிரியர் பதிவேட்டில் சுப்புரெட்டியார் என்று மாற்றி எழுதினார். அந்தச் சமயத்தில் கிழவன் என்ற உணர்வை அந்தப் பெயர் தந்ததாகவும் பின்னர் அப்பெயரையே தான் விரும்பியதாகவும் பேரா.ந. பின்னாளில் சுட்டுகிறார்.

துறையூர் பள்ளியில் எட்டாம் வகுப்பில் சேர்ந்த பிறகு அவர்கள் இருவரும் தங்குவதற்கு அங்கிருந்து ஒரு மைல் தொலைவில் உள்ள சுரத்தூர் என்ற ஊரில் உறவினர்கள் வீட்டில் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பேராசிரியர் தமது உறவினர் தொலையானத்தம்மாள் வீட்டிலும் கணபதி இன்னொரு உறவினர் வீட்டிலும் தங்கிக் கொண்டனர். அங்கிருந்து தினந்தோறும் இருவரும் சேர்ந்தே பள்ளிக்கு நடந்து வருவது வழக்கம். வரும் போது தொலையானத்தம்மாள் தரும் மதிய உணவையும் எடுத்து வருவார்கள். இந்த அம்மாள் தயிர் மோர் விற்று வாழ்ந்தவர்.

துறையூருக்கு வந்த பின் அவரது பழக்கவழக்கங்களில் பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டது. சட்டை, பனியன் அணியும் பழக்கம் ஏற்பட்டது; எழுதுவதற்கு ஊற்றுப்பேனாவைப் பயன்படுத்தினார். அதிகாலை ஐந்து மணிக்குத் துயிலெழும் பழக்கமும் கருவேலங் குச்சியால் பல்துலக்கும் பழக்கமும் காலையில் நீராடும் பழக்கமும் ஏற்பட்டன.

சுரத்தூரிலிருந்து பள்ளிக்கு நடந்து போய்த் திரும்பி வருவது சிரமமாக இருந்தது. இரவு படிப்பதற்குக் கூட முடியாமல் உறங்கிவிடுவார். இந்த நிலை அரையாண்டுத் தேர்வுவரை

தொடர்ந்தது. பிறகு துறையூரிலேயே சின்னமடம் என்ற மடத்தில் பேராசிரியருக்கும் கணபதிக்கும் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சாப்பாட்டிற்கு 'நல்லிப்பாளையம் ரெட்டியார் ஓட்டல்'-இல் மாதம் ஆறு ரூபாய் செலுத்தி உணவு பெற்று வந்தனர். மடத்தில் தங்கியிருந்தபோது சிறுவர்கள் இருவரும் அங்குள்ள ஆன்மீகப் பெரியோர்களின் சமாதிகளுக்கு தீப, தூபம் காட்டித் துப்பரவு செய்து அங்குள்ளோரின் அன்பைப் பெற்றனர். இது குறித்துப் பேராசிரியர் பின்னாளில் 'நான் வாழ்வில் உயர்ந்த நிலையடைவதற்குச் சமாதியில் உள்ள பெரியோரின் ஆசிதான் காரணம்' எனக் குறிப்பிடுகிறார். வகுப்பிலுள்ள சகமாணவர்கள் அவரைப் புத்தகப்புழு என்று சொல்லுமளவுக்கு ஆழ்ந்து பயின்றதோடு பள்ளியில் 1930 இல் இரண்டாம் மாணவனாகத் தேர்ச்சியும் பெற்றார்.[6]

கல்லூரியில் இண்டர்மீடியட் படிப்பு: தொடர்ந்து மேற்படிப்புப் படிக்க ஆவல்கொண்டார் பேராசிரியர். அவர்பால் அக்கறை கொண்ட ஆசிரியர்கள் திருச்சியில் உள்ள புனித சூசையப்பர் கல்லூரியில் சென்று இண்டர் மீடியட் படிக்க அறிவுரை தந்தனர். அரங்கசாமி என்ற சீனியர் மாணவரைச் சந்தித்து 1937 இல் அக்கல்லூரியில் சேர்ந்து கொண்டார். கல்லூரியில் இண்டர்மீடியட் படிப்பில் சேர்ந்தாலும் கூட, வீட்டில் பண நெருக்கடி காரணமாகக் கல்லூரி விடுதியில் அவரால் சேரமுடியவில்லை. எனவே திருச்சியிலுள்ள சவுக்கு நகரில் சீனியர் கல்லூரி மாணவரான அரங்கசாமி தங்கியிருந்த விடுதியின் பக்கத்து அறையை வாடகைக்கு எடுத்து அங்கிருந்து ஒரு மைல் தொலைவிலுள்ள கல்லூரிக்குத் தினந்தோறும் நடந்து சென்றார். அறைக்கு மாத

வாடகை 5 ரூபாய். இந்தத் தொகை கூட அவரது பொருளாதாரச் சூழலில் சற்று அதிகமே.

ஆங்கிலப் பாடம், தமிழ்ப்பாடம், இயற்பியல், கணிதம், வேதியியல் ஆகியவை இண்டர்மீடியட்டில் பாடங்களாக இருந்தன. ஆங்கிலமொழி பயிற்றுமொழி. முதலாண்டில் கொஞ்சம் சிரமமாக இருந்தாலும் பிறகு அதில் தேறிவிட்டார். தமிழ் பயிற்றுவித்த கல்லூரி ஆசிரியர் நடேசமுதலியார் ஆவார். இவரது ஒழுக்கம் சார்ந்த அறிவுரைகள் பேராசிரியருக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்திட ஒரு புறமிருக்க இன்னொரு புறம் நடேசமுதலியாரின் கற்பிக்கும் பாங்கும் அன்பும் பேராசிரியரைத் தமிழில் ஈடுபாடு கொள்ளத் தூண்டின. அதன் விளைவாக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய தமிழ்த்தேர்வினை எழுதியதோடு முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சியும் பெற்றார்.

கல்லூரியில் படிக்கும் போது திட்டமிட்ட ஒழுங்குமுறையில் பேராசிரியர் பாடங்களைப் படித்துள்ள பாங்கு இப்போதைய மாணவர்களுக்குக் கூட முன்னுதாரணம் என்றே கூறலாம். கல்லூரியில் ஒவ்வொரு பாடப்பகுதி கற்பிக்கப்படும்போது அப்பகுதியில் தேர்வு முறையில் கேட்கப்படும் வினாக்களுக்கேற்பப் படித்துக் கொள்வார். அடிக்கடி எழுதிப் பார்த்துக் கொள்வார். விடுமுறை நாட்களில் கூட நேரத்தை வீணடிக்க மாட்டார். அதிகாலை நான்கரை மணிக்கு எழுந்து காலை ஒன்பது மணிவரை படிப்பார்.

கல்லூரியில் இரண்டாம் ஆண்டு இண்டர்மீடியட் படித்த போது குடும்பத்தில் பணக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. இந்தச் சூழலில் கல்விக்காகச் சொத்தினை விற்க வேண்டிய நிலைஏற்பட்டது. விற்ற பணத்தில் 500 ரூபாயை அஞ்சலகத்தில் வைப்புத்தொகையாகச்

செலுத்தி வாடகைக்கு, உணவுக்கு, சிற்றுண்டிக்கெனக் கணக்கிட்டு மாதம் 30 ரூபாயை அஞ்சலகத்திலிருந்து எடுத்துப் பயன்படுத்தி வந்தார்.

மீண்டும் பணநெருக்கடி ஏற்படவே அதைச் சமாளிக்க, சவுக்கு நகரில் உள்ள காசி இராவுத்தர் ஸ்டோர் கட்டடத்தின் மாடியில் மாத வாடகை 3 ரூபாய் கொண்ட அறையில் தங்கலானார். மின் விளக்குகள் இல்லாத அந்த அறையில் அரிக்கேன் விளக்கு உதவியுடன்தான் படித்து வந்தார். ஒரு ஸ்டூல், ஒரு கட்டில், ஒரு மேசை மட்டுமே அதில் இருந்தன. அதற்கப்பால் சாமான்களை நகர்த்தக் கூட இடமில்லை. இந்த ஸ்டோரில் தங்கியிருந்த போது நூலகத்தில் விடுதலை, சுதேசமித்திரன், இந்து, தினமணி போன்ற பத்திரிகைகளைத் தவறாமல் வாசித்து வந்தார். அறிவியல் மாணவராக இருந்தும் கூடத் தமிழின் மீதிருந்த பற்றுதலால் தமிழ் இலக்கிய நூல்களையும் ஆழ்ந்துப் பயின்றார். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையின் வீரமாநகர், பன்னிரு கட்டுரைகள், உ.வே. சாமிநாதய்யர் எழுதிய நான் கண்டதும் கேட்டதும், பழையதும் புதிதும், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் சரித்திரம், மறைமலையடிகளின் முற்காலப் புலவர்களும் இக்காலப் புலவர்களும், பண்டைக் காலத் தமிழரும் ஆரியரும், கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள், அறிவுக்கொத்துப் போன்ற நூல்கள் ஆகும்.

காசி இராவுத்தர் ஸ்டோரில் தங்கியிருந்தபோது அவர் ஒதுங்கி நடந்தாலும் அவரது அருமை தெரியாமல் அவருக்குத் தொந்தரவு செய்வோர்கள் அந்த விடுதியில் இருந்தனர். போகும் போதும் வரும்

போதும் கதவைத் தட்டி, கதவுகளில் எச்சில் துப்பி விட்டுச் செல்வார்கள். எனவே, வேறு விடுதிக்கு மாறினார் பேராசிரியர்.

திருமண ஏற்பாடு

கடின உழைப்பின் பயனாய் இண்டர்மீடியட் படிப்பில் முதல் வகுப்பில் தேறினார். இண்டர்மீடியட் படிப்பு முடிவடைய இரு மாதங்கள் இருந்த நிலையில்தான் பொட்டணம் ஊரிலுள்ள பேராசிரியரின் பாட்டி வழி உறவினர் இராமசாமி ரெட்டியார் தன் தங்கையான செல்லப்பாப்பாவைப் பேராசிரியருக்கு மணமுடிக்கும் நோக்கில் பேசுவதற்காகப் பேராசிரியர் தங்கியிருந்த விடுதிக்கு வந்தார். அவருடன் இராமச்சந்திர ஆச்சாரி என்பவரும் வந்திருந்தார். அவர்களிடம் தமது படிப்பு நோக்கத்தையும் அதற்காக ஆகும் செலவையும் விவரித்துச் சொன்னபோது, படிப்புச் செலவைத் தான் கவனித்துக் கொள்வதாக இராமசாமி ரெட்டியார் தெரிவித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து திருமணத்திற்கு இசைவு தெரிவித்து அன்னையின் அனுமதியையும் பெற்றார்.

திருமணச்சூழலில் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பு

திருமணச் சூழலில் வேதியியல் இளங்கலைப் பட்டத்திற்குப் பேராசிரியர் விண்ணப்பிக்கவே, திருச்சி சூசையப்பர் கல்லூரியிலேயே படிக்க இடம் கிடைத்தது. திருச்சிக்கு இரட்டைக் காளை வண்டியில் பெட்டியும் படுக்கையுமாக ஒரு மூட்டை அரிசியுடன் வந்தடைந்தார். கல்லூரியில் கொண்டுவிட அன்னையாரும் கூடவே வந்திருந்தார். ஒரு மூட்டை அரிசியைக் கீழைச் சிந்தாமணியில் உள்ள நீராகார மடத்தில் கொடுத்து உணவுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டார். மடத்தில் தங்கவும் படிக்கவும் வசதியில்லாததால் திருச்சி நகரில் மேட்டுச்சிந்தாமணியில் மாத வாடகை ரூபாய் மூன்றிற்கு அறை

எடுத்துக் கொண்டார். இந்த அறையிலும் மின்விளக்குக் கிடையாது. இங்கிருந்து தமது சொந்த சைக்கிள் மூலம் உணவு உட்கொள்ளக் கீழைச் சிந்தாமணிக்குச் சென்று அங்கிருந்து கல்லூரிக்குப் போவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். மொத்தம் ஐந்து மைல் தூரம். அங்கிருந்து மீண்டும் அதே வழியில் விடுதிக்குத் திரும்புவார். ஆனால் ஒரு மாத காலத்தினுள் அந்த சைக்கிள் பயணம் அவரது உடல் நிலைக்கு ஒத்துவரவில்லை. வயிற்றுப் போக்கால் அவதிப்பட்ட அவர் கல்லூரி அருகிலுள்ள வாணப்பட்டறை என்ற தெருவில் அறை எடுத்து அங்கு தங்கினார். இந்த நிலையில்தான் இராமசாமி ரெட்டியாரும் இராமச்சந்திர ஆச்சாரியும் இந்த அறைக்கு வந்து பேரா.ந. திருமணத்தை உறுதி செய்தனர்.

பேரா.ந. சுப்பு ரெட்டியார் திருமணம்

திருமணத்திற்காகப் பேராசிரியர் பத்து நாட்கள் விடுமுறை எடுத்துக் கொண்டார். அவரது தமையன் முறை கொண்ட சதாசிவ ரெட்டியார் திருமணத்திற்காக ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து உதவியிருந்தார். திருமணம் பொட்டணம் என்ற ஊரில் 1936 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. துணைவியாரின் பெயர் செல்லப்பாப்பா. இராமசாமி ரெட்டியாரின் தங்கை. திருமணத்தின் போது பேராசிரியரின் உடல்நிலை நலிவுற்றிருந்தது. இரண்டு மணி நேரம் கூடப் பொறுக்க முடியா அளவில் அடிக்கடி வயிற்றுப்போக்கு வந்து கொண்டேயிருந்தது. சடங்குகளுடன் திருமணம் நல்லபடி முடிந்ததுமே அவரது தமையனார் முறை கொண்ட நல்லப்ப ரெட்டியார் வீட்டுத் திண்ணையில் அமரவேண்டியிருந்தது. திருமணத்தைக் கொஞ்ச நாள் கழித்து வைத்திருக்கலாமே என்று சிலர் கூறுமளவிற்கு அவரது உடல்நிலை மோசமாக இருந்தது.

இளங்கலை படிப்பு

ஒரு புறம் குடும்பவாழ்விலும் இன்னொரு புறம் இளங்கலை வேதியியல் படிப்பிலும் ஈடுபட்டிருந்த பேராசிரியர் நல்ல மதிப்பெண்களுடன் 1939ஆம் ஆண்டு முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார். கல்லூரியில் அவருக்குத்தான் முதல் மதிப்பெண்ணும் கிடைத்தது. அந்தக் காலத்தில் ஏதாவது அரசு வேலையில் சேர வேண்டுமென்றால் கல்லூரி முதல்வரின் நற்சான்றிதழுடன் சமூக அந்தஸ்திலுள்ள இரண்டு பேருடைய நற்சான்றிதழ்களையும் பெற்றிருக்கவேண்டும். அதைக் கருத்தில் கொண்டு காட்டுப்புத்தூர் என்ற நகரிலுள்ள நந்திரெட்டியார் என்ற மிட்டாதாரரை அணுகியபோது அவர் நற்சான்றிதழ் அளித்ததோடு பெரும் விருந்தையும் பேராசிரியருக்கு அளித்தார்.[7]

ஒரு நாள் கல்லூரி முதல்வர் சர்.டி. தேசிகாச்சாரியைச் சந்தித்து நன்னடத்தைச் சான்றிதழ் பெற்றார். கல்லூரி முதல்வர், 'நீ வாழ்க்கையில் உயர்ந்தநிலையை அடைவாயாக' என வாழ்த்தி அனுப்பினார். கோட்டத்தூர் சென்ற பேராசிரியர் தமது அன்னையின் ஆசிபெற்று, தமது துணைவியாரின் ஊரான பொட்டணத்திலேயே தங்கலானார்.

வேலைதேடும் படலம் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பிற்குப் பின்பு அங்கிருந்தவாறே இரு ஆண்டுகள் வேலை தேடும் படலத்தைத் தொடர்ந்தார். ஆனாலும் முயற்சி பலனளிக்கவில்லை. பொட்டணம் ஊரிலிருந்த போது கோவிலிலுள்ள சாமியை ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்வதில் வெவ்வேறு சாதி மக்களிடையே மோதல் போக்கு நிலவியிருந்தது. அப்போது மக்களிடையே சமாதானம் செய்யும் பணியிலும் கலந்துள்ளார் பேராசிரியர். அதற்காகப் காவல்துறைக்கு ஒத்துழைப்பும் தந்துள்ளார்.

வேலைகிடைக்காத சூழலில்தான் துணைவியார் நோய்வாய்ப்பட்டார். துணைவியாரின் தந்தை மற்றும் அண்ணனாகிய இராமலிங்க ரெட்டியார் மருத்துவச் சிகிச்சைக்கு உதவினாலும் கூட ஈடுபாட்டுடன் செய்யவில்லை என்பது பேராசிரியரின் மனக்குமுறல்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்தல்

வேலைகிடைக்காதிருந்த இதே சூழலில்தான் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கலாம் என்ற எண்ணம் அவருக்குள் எழுந்தது. ஆனால் அதற்கான பணத்தை எப்படி ஈட்டுவது என்று வழிவகைகள் தெரியாது குழம்பினார். இறுதியாக ஆலத்துடையாம் பட்டியில் இருந்த நன்செய் நிலத்தை விற்பது எனப் பேராசிரியரின் அன்னையார் முடிவெடுத்தார். கட்டாய விற்பனை என்றறிந்த ஊர்க்காரர்கள் (நண்பர்களும் உறவினர்களும் இதில் அடங்குவர்) ரூ.1500 மதிப்புள்ள நிலத்தை வெறும் ரூ.700/-க்கு வாங்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கினார். பேராசிரியர் விற்ற பணத்தோடு ஊர் திரும்பித் தம் அன்னையாரிடம் புலம்பியபோது, அதற்கு அன்னையார் மறுமொழியாய் "ரூ.700 படிப்பிற்குப் போதுமென்பதால், கவலையை விடுத்துச் சென்னை சென்று படித்து வருவாயாக" என்று ஆசி வழங்கினார். [8]

அந்நாட்களில் சென்னையில் சைதாப்பேட்டையிலுள்ள அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இடம் கிடைப்பது கடினமானது. கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம் என்ற பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கும் சென்னைதான் புகலிடம். பேராசிரியர் BSC யில் முதல் வகுப்பில் சிறந்த மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்ததால் தகுதி அடிப்படையில் இடம் கிடைத்தது. அத்துடன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலுள்ள விடுதியில் தங்கிக் கொண்டார்.

மாதந்தோறும் ரூபாய் 25 அல்லது 26 ரூபாய் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அக்காலத்தில் இது அதிகக் கட்டணம். LT அதாவது Licentiate of Teaching எனும் ஆசிரியப் பயிற்சிப் படிப்பு படித்து வந்த காலத்தில் கன்னட, கேரளா, ஆந்திரப் பகுதிகளிலிருந்து வந்த மாணவர்களிடம் நல்லுறவைப் பேணினார். ஆசிரியர் பயிற்சிப் படிப்பின் அடிப்படையைப் புரிந்து கொண்டு கல்வி கற்றாரே தவிர, ஏனோ பட்டம் மட்டும் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அன்று. அதனால்தான் அவரால் கல்வித் துறை சார்ந்த நூற்களை இயற்ற முடிந்தது என்பதைச் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். குருசாமி ரெட்டியார் என்ற மிகச் சிறந்த ஆசிரியரையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். காரணம் கல்வி உளவியல் பாடத்தில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த இவரிடம் இருந்து நிறைய விஷயங்களைக் கற்றுக் கொண்டதால் பிற்காலத்தில் (1985) கல்வி உளவியல் கோட்பாடுகள் என்ற அற்புதமான நூலைப் பேராசிரியரால் எழுத முடிந்தது. LT அதாவது Licentiate of Teaching எனும் ஆசிரியப் பயிற்சிப் படிப்பில் 1941இல் வெற்றிபெற்றார் பேராசிரியர்.[9]

தலைமையாசிரியர் பணி

துறையூரில் பெருநிலக்கிழார் நடுநிலைப் பள்ளியில் தலைமையாசிரியர் பணி கிடைத்தது. இந்த நடுநிலைப் பள்ளி துறையூரிலுள்ள ஜமீன்தார்களான, விஜய வேங்கடாசல துரை மற்றும் முத்து வேங்கடாசல துரை ஆகியோர்களால் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்றதாகும். 1941 இல் கல்வித்துறையில் ஆசிரியராய் அடியெடுத்து வைத்தார். இந்தப் புதிய நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கப் பெற்றுச் சில நாட்களில் 60 க்கும் அதிகமான மாணவர்கள் எட்டாம்

வகுப்பில் சேர்ந்தனர். இந்தப் பள்ளியின் ஒரு பகுதியில் ஆசிரியர்கள் தங்குவதற்கான அறைகள் சில இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றில் தமது துணைவியாருடன் தங்கலானார் பேராசிரியர். இது நாள் வரையிலும் விடுதிகளில் தங்கியும் தமது துணைவியார் வீட்டிலும் வாழ்ந்து வந்த பேராசிரியர் முதல் முறையாக யாரையும் சாராமல் குடும்பமாக வாழத் தொடங்கினார்.[10]

பள்ளியின் வரவு செலவுக் கணக்கு மற்றும் மாணவர்களிடமிருந்து பெறும் கல்விக் கட்டணம், கட்டணச் சலுகை, அபராதம் விதித்தல் போன்ற பல்வேறு கணக்கு நுணுக்கங்களைக் காட்டுப்புத்தூரில் உள்ள பள்ளி ஆசிரியரிடம் கற்றுக் கொண்டுதாம் பணியாற்றி வந்த பள்ளியில் திறம்படக் கணக்கு வழக்குகளைப் பார்த்து வந்தார். முதல் மூன்று ஆண்டுகள் எழுத்தர் பதவிக்கு யாரையும் பள்ளி நிர்வாகம் நியமிக்காததால் பள்ளி ஆசிரியர்களைக் கொண்டே தட்டச்சுப் பணிகளை நிறைவேற்றி வந்தார் பேராசிரியர். அது போலவே பள்ளியில் வசூலிக்கப்படும் கட்டணங்கள் மற்றும் ஏனைய வகையிலான பள்ளி வருமானத்தை அந்தந்த நாட்களிலேயே லட்சுமி விலாஸ் வங்கியில் செலுத்தும்படி செய்துவிடுவார். அந்தக் காலகட்டத்தில் பள்ளியில் மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்தித்தான் படிக்க வேண்டும். ஏழை மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்தத் தாமதமாகும் சூழல்களில் அபராதக் கட்டணம் விதிக்காமல் சற்றுக் காலம் தாழ்த்திக் கட்டணம் செலுத்த அனுமதித்திருந்தார்.[11]

பள்ளி இரண்டாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைத்த போது தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களை அமர்த்திக் கொண்டார். இரண்டாம் ஆண்டில் 250 மாணவர்கள் இருந்ததால் புதிதாக வகுப்பறைகள், மேசைகள், நாற்காலிகள், பெஞ்சுகள் போன்ற உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் செய்து தர வேண்டிய பொறுப்பு வந்து சேர்ந்தது. இது

அவரது பணியன்று என்றாலும் கூட அதை விரும்பிச் செய்தார். அதனால் பள்ளி நேரத்திற்கு அப்பாலும் பல மணிநேரம் பள்ளி வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டார். இளைய ஜமீன்தாரைச் சந்தித்துப் பள்ளியின் பெயரில் ஐந்தாயிரம் ரூபாய் நிலையான நிதியாகப் போடச் செய்தார். ஆனால் பள்ளியின் நிர்வாகிகளான ஜமீன்தார்கள் அவர் செய்த பணிகளைப் பெரிதாக மதிக்கவில்லை என்பது பேராசிரியரின் மனக்குறை. அக்காலத்தில் உள்ள தனியார் பள்ளிகள் ஆசிரியர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சின என்ற கடுமையான விமர்சனத்தை முன் வைக்கவும் செய்கிறார்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் தலைமையாசிரியர்கள் Account Test for Subordinates என்ற தேர்வில் தேர்ச்சிபெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறை இருந்தது. அந்தத் தேர்விலும் பேராசிரியர் வெற்றி பெற்றார். தாம் பெற்ற இளங்கலைப் (வேதியியல்) பட்டத்தை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு தமிழ் முதுகலை (MA) பயில முயன்றார். ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் அப்போதைய நெறிமுறைகள் உதவாமையால், பேராசிரியர் தமது சொந்த வழியைக் கையாண்டார். முதலில் தனியாக வித்துவான் (தமிழ் - 1944), பரீட்சை எழுதித் தேர்ச்சியடைந்தார். பின்னர் இளங்கலை தமிழிலும் (BA -1 947), வெற்றிபெற்றார். பின்னர் முதுகலைத் தமிழ் (MA - 1951) பட்டம் பெற்றார். நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கிய அடுத்த ஆண்டு இந்தப் பள்ளியில் ஒன்பதாம் வகுப்புத் தொடங்குவதற்கு அதாவது உயர்நிலைப் பள்ளியாக்குவதற்குப் பள்ளி நிர்வாகிகள் அணுகியபோது வட்டாரக் கல்வித்துறை மறுத்துவிட்டது. ஆனால் 1943 - 44 ஆண்டில் பேராசிரியர் தாமாகவே முன்வந்து பள்ளியின் தாளாளரிடம் உயர்நிலைப்பள்ளியாக்கும் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்.

தாளாளரோ இது உங்களால் முடியுமா என்று கேட்டார். முடியும் என்று கூறித் தாளாளரின் அனுமதி பெற்று நான்காம் படிவம் தொடங்குவதற்கு அனுமதி வாங்கி வந்தார்.

நான்காம் படிவம் தொடங்கப்பட்டதும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் பள்ளியின் உட்கட்டமைப்பை உருவாக்கினார் பேராசிரியர். அக்காலத்தில் முசிறியைத் தவிர, துறையூரில் மட்டுமே இந்த உயர்நிலைப் பள்ளியிருந்ததால் நான்கு மைல் தூரத்திலிருந்தெல்லாம் மாணவர்கள் நடந்தே வந்து படித்தனர். சாலை வசதியின்மை, மழைக்காலத்தில் சாலைகளைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலை இருந்த சூழலில் மாணவர் இல்லம் உருவாக வழிவகை செய்தார். இதன் மூலம் மாணவர்கள் இரவு படிப்பதற்கும் வசதி கிடைத்தது. துறையூரிலேயே தங்கி மாணவர்களின் நலனிலே முழு அக்கறை செலுத்திய அவரது பணியைக் கவனிக்கும் போது 'என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்ற அப்பரது வாக்குகள் நினைவுக்கு வருகிறது. 1940 களில் அறிவியல் மற்றும் கணித ஆசிரியர்கள் குறைவாகவே இருந்தனர். பேராசிரியர் இரண்டு பாடங்களையும் படித்தவர் என்பதால் வேலைப்பளுக்களுக்கு மத்தியிலும் கூட மாணவர்களுக்கு இப்பாடங்களைக் கற்பித்தார்.[12]

அதிக மதிப்பெண் பெறும் மாணவர்களுக்கு முழுக்கட்டணச் சலுகை மற்றும் அரைக் கட்டணச் சலுகைகள் பெற ஏற்பாடு செய்தார். இதற்காக எல்லாச் சாதியிலும் உள்ள பணக்காரர்களின் உதவியை நாடவே அவர்களும் மாணவர்களுக்குக் கல்வி உதவித்தொகை தந்தனர். இது தவிர, சாதிப்பாகுபாடின்றி ஏழை மாணவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணச் சலுகைகள் கிடைக்கும்படி செய்தார். துறையூர்ப் பகுதியில் ரெட்டியார்கள். தமிழ்ச் செட்டியார்கள், ஆரிய வைசியர்கள், பிராமணர்கள், வேளாளர்களில்

சில பிரிவினர் பரம ஏழைகளாக இருந்தாலும் கட்டணச் சலுகை பெற வாய்ப்பே இல்லாதிருந்தனர். இவர்களில் திறமையான மாணாக்கர்கள் கூட எந்தச் சலுகையும் பெற வாய்ப்பில்லாதது பேராசிரியருக்கு மிகவும் வருத்தத்தை விளைவித்துக் கொண்டிருந்தது, சென்னைக் கல்வித்துறை மானியம் பற்றியவிதிகளில் 32-வது பிரிவின்படி (32 Grant-in-code) பள்ளிக் கட்ட வருவாயில் 10 சதவிகிதம் கட்டணச் சலுகை வழங்கலாம். இதைப் பயன்படுத்திச் சலுகை வழங்கினால் பள்ளிக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும் ஏழை மாணவர்களும் பயனடைவார்கள் என்று தாளாளர் சின்னதுரையிடம் தன் திட்டத்தை முன்வைத்தார். அவரும் மனமிரங்கி ஐந்து சதவிகிதம் சலுகை அளித்தார். இது தவிர முதல் மற்றும் இரண்டாம் மதிப்பெண் பெறும் மாணவர்களுக்கு ஆண்டுவிழாவின் போது பரிசுத்தொகை கிடைக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளார். இது போன்ற செயல்கள் பள்ளி குறித்த நல்மதிப்புப் பரவிடக் காரணமானது.

பள்ளியில் மாணவர் இலக்கியக் கழகம் ஒன்றை நிறுவிய பேராசிரியர், பல சிறப்புக் கூட்டங்களை அக்காலத்தில் நடத்தியுள்ளார். அதில் பேரறிஞர்கள் பலர் உரையாற்றி மாணவர்களுக்கு அறிவு வெளிச்சம் தந்துள்ளனர். அவ்வகையில் லால்குடி நடேச முதலியார், வீ. உலக ஊழியர், பு.ரா. புருடோத்தம நாயுடு. அ. சாம்பசிவ ரெட்டியார், சி. இலக்குவனார், இராமசாமி கவுண்டர் போன்ற தமிழ் மேதைகள் உரையாற்றியுள்ளனர். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட இந்தப் பள்ளியில் 'ஆற்றோரம்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றியுள்ளார். அப்போது துறையூரில் உள்ள பொதுமக்கள் பலரும் இந்த உரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பாவேந்தர் பாரதிதாசனையும்

இலக்கியக்கழகம் வழி மாணவர்களுக்கு உரைநிகழ்த்தச் செய்துள்ளார். அப்போது பாவேந்தர் கவிதை இயற்றுவதில் தமது பல அனுபவங்களைச் சுவையுடன் எடுத்துக்காட்டிக் கேட்போரை மகிழ்வித்தார்.

பள்ளியில் பல விழாக்களை நடத்தி மாணவர்கள் மேம்பாட்டிற்கு வழிவகை செய்தார். குறிப்பாக, அக்காலத்திலேயே நிறைய உடற்பயிற்சி விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்தியதோடு பள்ளி ஆண்டு விழாக்களும் நடத்தியுள்ளார். ஆண்டுவிழாக்களில் பன்மொழிப்புலவர் ரெட்டியார், சுவாமி சித்பவானந்தர், மு.வரதராசனார் போன்ற ஆளுமைகளைப் பங்கேற்கச் செய்தார். இதில் பொதுமக்களைப் பார்வையாளர்களாகக் கலந்துகொள்ள வழிவகை செய்தார். இவை முன்மாதிரியான செயல்கள் என்பது குறிக்கத்தக்கது.[13]

தொகுப்புரை

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்வும் பணியும் பற்றிய இந்த முதலாம் இயலில் அவரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு, பிறப்பு முதல் கல்வி, பணியியல் வளர்ச்சி, எழுத்துப் பணி, ஓய்வுக்குப் பிந்தைய சேவை வரை விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இது அவருடைய தனிப்பட்ட வளர்ச்சியையும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கான அவரின் அர்ப்பணிப்பையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. பிறந்த ஊரில் தொடங்கிய அவரது வாழ்க்கைப் பயணம், தாய் மாமனின் ஆதரவு போன்ற குடும்ப ஆதரவுகளால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. திண்ணைப் பள்ளியில் ஆரம்பித்த கல்வி, தொடர்ந்து ஆரம்பப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி மற்றும் மேல்நிலைப்பள்ளி படிப்புகளின் வழியாக வலுவடைந்தது. இளங்கலைப் பட்டப் படிப்பு மற்றும் பட்டம் பெற்ற பின்பு வேலைக்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகள்,

அவரின் உறுதியையும் விடாமுயற்சியையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு அடித்தளத்தில் தொடங்கிய கல்வி மற்றும் முயற்சிகள் பின்னாளில் அவரை ஒரு சிறந்த கல்வியாளராக உருவாக்கியுள்ளன. தலைமை ஆசிரியராக அவர் ஆற்றிய பணி, கல்வி நிர்வாகத்தில் அவரது திறமையை வெளிப்படுத்தியது. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் செய்த பணிகள் மூலம் எதிர்கால ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் பொறுப்பையும் திறம்பட ஏற்றார். கல்வி மட்டுமல்லாது, எழுத்துப் பணியிலும் அவர் தன்னுடைய சிந்தனைகள், அனுபவங்கள் மற்றும் அறிவை பகிர்ந்து கொண்டு தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு பெரும் பங்களிப்பு செய்தார். அவரது எழுத்துக்கள் கல்வி, பண்பாடு, மனிதநேயம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

ஓய்வுக்குப் பிந்தும் அவர் தன்னுடைய சேவையை நிறுத்தாமல் பல்கலைக்கழகத் துறையில் தொடர்ந்து பணியாற்றியது இவ்வியலில் பதிவு செய்யபட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1 த. விஷ்ணுகுமாரன் இந்திய இலக்கிய சிற்பிகள் - பக்.8

2 மேலது பக்.8

3 மேலது பக்.25

4 மேலது பக்.26

5 திருவள்ளுவர் உரை ந. சுப்புரெட்டியார் - பக்.15

6 த. விஷ்ணுகுமாரன் இந்திய இலக்கிய சிற்பிகள் - பக்.18

7 மேலது பக்.19

8 மேலது பக்.20

9 மேலது பக்.20

10 மேலது பக்.21

11 மேலது பக்.22

12 மேலது பக்.23

13 மேலது பக்.24

இயல் – 2

பேராசிரியர் சுப்புரெட்டியாரும் வைணமும்

இயல் – 2

பேராசிரியர் சுப்புரெட்டியாரும் வைணமும்

முன்னுரை

எனும் இரண்டாம் இயலில் வைணவம் விளக்கம், ஆழ்வார்களின் இறை பக்தி, திருமால் மீது ஆழங்கால் படுதல், முதலாழ்வார்கள், திருமழிசையாழ்வார் பல சமயங்களில் புகுதல், ஆண்டாளின் வாழ்க்கை வரலாறு, திருப்பாணாழ்வாரின் பக்தி, லோகசாரங்க முனிவரின் கனவு, அமலனாதிபிரான், திருமலைக்காட்சிகள், கணிக்கண்ணன் பிறப்பு, தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் பக்தி,பூந்தோட்டப் பராமரிப்பு, இறைப்பணி ஆற்றுதல், தேவதேவியின் வருகை, தேவதேவியின் சூழ்ச்சி, தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாருக்கு தண்டனை, நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தங்களை அருளல், ஆழ்வாரின் இறை அனுபவங்கள், குலசேகர ஆழ்வாரின் திருமால் பக்தி, வளர்ப்பு, இராமாயணம் மீது கொண்ட பற்று, இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பக்தி

பக்தி அதன் பொருளை அறிவது மிகவும் அரிது. மனித உள்ளத்தில் தோன்றும் ஒருவித நெகிழ்வுத் தன்மையே பக்தியாகும். மனிதன் மட்டுமே பக்தி என்ற உணர்வுடன் தொடர்புடையவர்கள்.

இதுவே மனிதனைப் பிற விலங்கிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுகிறது. பக்தியை மிகத் தெளிவாக வரையறுத்துக் கூறுவது சிக்கலானது. பக்தி என்ற கருத்து தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம், கணவன், நாடு, மொழி போன்ற நிலைகளில் உணர்வதால் இது பற்றி எடுத்துக் கூறுவது சற்று சிந்திக்கக் கூடியதாகும்.

"பக்தி என்ற சொல்லுக்கு இறைவன் மேல் உண்டாகும் பற்றும் நம்பிக்கையும், தன் நாட்டின் மீது அல்லது ஒருவர் மீது கொள்ளும் உயர்வான மதிப்பு"[1] என்கிறது நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி. எனவே பக்தி என்பது ஒருவரின் மீது தோன்றும் உயர்வான மதிப்பு. அம்மதிப்பு காதலாக மாறி வேட்கையாய் விரிந்து பிரிந்து இருப்பின் வருந்திப் பொய் பொருளாகிய புறப்பொருட்களை எல்லாம் நிலையாமை கருதி நீங்கி மெய்ப்பொருளாகிய இறை நிலையை நினைத்து ஏங்குவது பக்தி என்றும் கூறலாம்.

ஒருவனை இறை உணர்வும் அவனை ஏத்தும் மரபும் காலத்தால் மிகமிக முற்பட்டனவாகும். பக்தி அதன் அடிப்படையில் மகிழ்ந்த சமயமும் எண்ணத்தில் உறுதியான உணர்வில், சொல்லில், செயலில் அமைந்த மனிதனுடைய தெய்வநெறி உலகநெறி உற்ற சமுதாயநெறி ஆகியவற்றால் அடங்குவனவாகும். இப்பக்தியும் இன்று காணப்படும் வகைகளுக்கு முற்றும் மாறுபட்டதாய் முரணியதாய் இருப்பதைக் காணலாம். தொடக்க நாளில் பக்தி மனித உள்ளத்தில் தோன்றியிருக்கும் ஆறறிவுடைய மனிதன் தோன்றிய அந்த நாளிலே மனம் போன போக்கில் வாழ்ந்து வந்தவன். வரையறுத்த சமுதாய வாழ்வு அவன் அறியாதது. கண்டதைத் தின்று கண்டபடி திரிந்து காட்டில் உறைந்து எப்படியோ இனப்பெருக்கத்தை அறிந்து வளர்ந்து வந்தவன் என்பது மனித வரலாறு காட்டும் உண்மை. அவன் மனம் போன போக்கில் செல்லும் போது பல துன்பங்களை சந்தித்திருக்கக் கூடும். தான் கருதியது முடியாத போது அவன் சிந்தனை, எண்ணம் புதியதாக அரும்பிய உணர்வு ஆகியவை அவனுக்கு ஓர் உண்மையினை

உணர்த்தியிருக்கும். அந்த உணர்வே பக்தியின் வித்தாக அமைந்திருக்கும் எனலாம்.

தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் தீயும், வெள்ளமும், இடி, மழை, மின்னல், கொடிய மிருகங்கள் போன்ற பிறவும் தனக்கு மேம்பட்டன என்ற உணர்வு மனிதனுக்கு மேலோங்க அவற்றிற்கு அஞ்சிய அவன் தான் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தன் மனதில் ஆழப்பதிவு செய்து கொண்டிருப்பான் என அறிய முடிகிறது. இத்தகைய அச்ச உணர்வே பக்திக்கு அடிப்படையாய் அமைந்தது எனலாம். தனக்கு ஊறு நேரக் கூடாது என்ற உணர்வில் மனிதன் அச்சம் தரக்கூடிய இயற்கை அல்லது தான் படைத்துக் கொண்ட இறைவனை வழிபாடு செய்யத் தொடங்கினான். அவ்வாறு வழிபடுவதின் மூலம் தனக்குத் தீங்கேதும் நேராது என்ற நம்பிக்கை உணர்வினையே இது காட்டுவதாய் உள்ளது.

சுட்டெரிக்கும் சூரியனையும், அலைவீசி ஓங்கும் கடலினையும் பெருமழை, இடி, சீறிவரும் பாம்பு போன்றவற்றையும் கண்டு அஞ்சி கருத்தழிந்த ஆதிமனிதன் வழிபட்டிருக்க வேண்டும். எனவே தான் பக்தியின் தொடக்கம் அச்சத்தால் உண்டானது என்று கூறலாம்.

"நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீய்மையும் மனித அறிவு உணரத் தொடங்கிய அந்தகாலம் எதுவாயினும் அதுவே. இது வழிபாட்டுக்கு அடிப்படையாகும். எல்லா அறிவும் நம்பிக்கையானது, ஆனால் எல்லா நம்பிக்கையும் அறிவின் பாற்பட்டனவே என ஓர் ஆங்கிலக் கலைக் களஞ்சியம் கூறுவது போன்று முன் அச்சம் காரணமாக எழுந்த நம்பிக்கையும் அறிவின் முதற் கூறுகளைக் கொள்ள அமையும்" [2] என்கிறது வாழ்வியற்களஞ்சியம்.

ஒரு காலத்தில் பக்தி மூடபக்தியாகவும் வைராக்கியப் பக்தியாகவும் அமையத் தொடங்கியது. மக்களைப் பலியிடுதல் (நரபலி) வழக்கமும் பக்தியின் பாற்பட்டதாகவும் கருதப்பட்டது.

எனினும் அவை பெரும்பாலும் அறிவும் நாகரிகமும் முதிர்ச்சியடையாத மக்கள் மேற்கொண்ட பக்தியாக கருதப்பட்டது எனலாம்.

தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை போன்றவற்றில் களவேள்வி, கொற்றவை நிலை, உண்டாட்டு போன்றவையும் பிறவும் வெற்றி பெற்ற நிலையில் தம்மையே கடவுளுக்குப் பக்திப் பரிசாகத் தரும் நிலையைக் காண முடிகிறது. இது பக்தியின் வைராக்கியத்தை உணர்த்துவதாய் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் பின் போரில் இறந்தவர்களுக்கு நடுகல் எடுத்து வழிபாடு நடத்தும் பக்தி மரபு வளர்ந்து வந்தது. தொல்காப்பியமும் பிற தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் இந்த நெறியினை உணர்த்துகின்றன. மேலும் தங்களின் முன்னோரை வழிபாடாற்றும் பக்தி நெறியும் பல இடங்களில் தோன்றியது. இன்றும் தமிழகத்தில் பூவாடை' என்று முன்னோரை வழிபடும் வழக்கத்தை கிராமங்களில் காண முடிகிறது. அச்சத்தோடு அமைந்த பக்தி மெல்ல மெல்ல அன்போடு இயைந்த பக்தியாக நெடுங்காலத்துக்கு முன்பே மாறி வந்துள்ளது என வரலாற்று நெறி உணர்த்துகிறது.

இவை தமிழில் பழைய இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் காணக் கிடக்கின்றன. அவ்வாறு வளர்ச்சி பெறுவதற்கு இடையில் எத்தனை எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்திருக்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னரும் பழைய மரபினை ஒட்டிய பக்தி முற்றும் மறைந்து விடாமல் ஒன்றை ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து உலகிடை வாழ்கின்றது. இதனையே கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அப்பரும் 'அஞ்சியாகிலும் அன்பு பட்டாகிலும் நெஞ்சம் வாழி நினை'[3]

பக்தி வகைகள்

தாய் தந்தை தன்னைப் பெற்றெடுத்த தாய் தந்தையை தெய்வமாக போற்றியவரும் போற்றுகின்றவரும் எப்போதும் இவ்வுலகில் உண்டு. கண்கண்ட தெய்வமே தாய் தந்தை என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்'[4] என்றார் ஔவையார். 'அம்மையே அப்பா ஒப்பில்லா மணியே'[5] என்று அம்மை அப்பன் போன்ற ஒப்பு உயர்வானவன் இறைவன் என்கிறார் மாணிக்கவாசகர், 'தாயிற் சிறந்த கோயிலும் இல்லை தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை'[6] என்ற முதுமொழியும் தாய் தந்தை பக்தியை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இதன் காரணமாகவே தந்தை தாய் இறப்பினும் அவர்களை வணங்கும் பொருட்டு அவர்களை இறைநிலைக்கு எய்தும் வண்ணமாக திதி கொண்டாடும் வழக்கம் நம்மிடையே காணப்படுகின்றது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

குரு பக்தி

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்ற கருத்திற்கு இணங்க தனது ஆசிரியரையே பலர் தெய்வமாகக் கொண்டு பக்தி கொள்கின்றனர். இத்தகு பக்திக்கு எடுத்துக் காட்டாக ஏகலைவன் என்ற வேடுவனைக் கூறலாம். பாரதியார் தனது விருப்ப தெய்வமான கண்ணனைப் பல நிலைகளில் வைத்துப் பாடியதே கண்ணன் பாட்டு என்ற கவிதை நூல். இதில் கண்ணனை பாரதியார் குருவாக பாவித்துப் பாடிய விதம் குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றும் குழந்தையைப் பள்ளியில் சேர்க்கும் போது ஆசிரியரின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கச் செய்வதும் கல்வியில் சிறந்து பின்னாளில் உலகம் போற்றும் அறிஞனாலும் தனது ஆசிரியரைக் கண்டால் உள்ளன்போடும் மரியாதையுடனும் வணங்குவதும் மேலும் ஆசிரியர் தின விழா கொண்டாடுவதும் குரு பக்தியை எடுத்துக் காட்டுவதாய் உள்ளது.

நாட்டுப் பக்தி

மனிதன் மொழி, இனம், நாடு போன்றவற்றில் பிரிந்து அவனது வாழ்வு அமைந்து இருக்கின்றது. அந்த வகையில் தான் வாழும் நாடு எந்த நிலையிலாவது சிறுமையுற்று இருந்தாலும் அவனுக்கு பெருமையுற்றதாகவே அமைகின்றது. 'பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன் நாடும் நற்றவதாயினும் நனிசிறந்தனவே'[7] என்கிறார் பாரதி. எனவே தனது நாட்டை நேசிக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் அந்நாட்டை தெய்வமாகவே போற்றி வணங்கி பக்தி செய்கின்றனர்.[7]

இறை பக்தி

கண்ணில் காணும் அச்சம் தருவனவற்றையும் ஆக்கம் அளிப்பனவற்றையும் வணங்கிய மனிதன் அவற்றின் வழியே தான் எண்ணியதை முடித்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு நிலையை நெடுங்கால அனுபவத்தினால் மெல்ல மெல்ல உணரத் தொடங்கினான். "உளவியல் பேரறிஞர் சிக்மெண்ட் பிராய்டு அவர்கள் இயற்கையிடமும் மரணத்திற்குப் பின் வரும் நிலையிடமும் மனிதன் கொண்ட அச்சமே வழிப்பாட்டிற்கு அடிப்படை என்று கூறுகிறார்"[8] தம் எண்ணத்துக்கும் மேலாக ஏதோ ஒரு பொருள் கண்ணுக்குப் புலப்படாத வகையில் எங்கிருந்தோ ஆட்டிப் படைக்கின்றன, என்பதையும் உணர்ந்தான். அந்த ஒரு நாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமிலா இறைவனை உணரத் தொடங்கிய காலத்திலும் அதை உள்ளத்தால் அன்புடன் வழிபடுவதோடு அது வரையில் புறத்தே கண்டு வழிபட்டு வந்தவற்றையும் அச்சத்தால் விடாது போற்றியும் வந்தான். எனவே இத்தகையப் பக்தி மார்க்கமே உலகில் நிலவுகிறது.

வைணவம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள வைணவ கருத்துக்களையும், திருமாலின் அவதாரங்ளையும். திருத்தலங்களின் திருமாலின்

திருப்பதிகள் அமைக்கப்பெற்றுள்ள பெயர்களையும், திருமால் குறித்த புராணங்களையும், அவதாரக் கதைகளையும் பற்றியும், வைணவ சமயத்தின் தோற்றம் குறித்தும், வளர்ச்சிக் குறித்தும் இவ்வியல் ஆராய்கிறது.

வைணவம்

வைணவம் அல்லது ஸ்ரீவைஷ்ணவம் என்பது பரம்பொருளாகவும். முழுமுதற்கடவுளாகவும், பரம்பிரம்மாகவும் கொண்ட சமயமாகும். 'விஷ்ணு' என்பது திருமாலை வழிபடும் சமயம் அத்திருமாலாகிய விஷ்ணு பற்றி.

"திட விசும்பு எரிவளி நீர்நிலம் இவைமிசை

படர்பொருள் முழுவதுமாய் அவைய வைதொறும்

உடல்மிசை உயிர்எனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன

சுடர்மிகு சுருதியுள் வையுண்ட சுரனே"[9]

- **திருவா.மொ** 1.1.7

என்று விளக்கமளிக்கிறார் நம்மாழ்வார்.

வைணவ குரு பரம்பரையில் முதல் குருவே விஷ்ணுதான். அதனால் தான் 'வைஷ்ணவம்' எனப்படுவது என்று கூறுவாரும் உள்ளனர். பிற்கால நிகண்டு விஷ்ணுவை வழிபடுபவர்களை வைணவர் என்றும்; பாகவதர் என்றும், நாராயணன் சமயத்தார் என்றும் கூறுகின்றது. இவ்வுலகில் ஒவ்வொருவரும் மயிலும் மறுமையிலும் விரும்புவதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம், அவ்வாறு வாழ விரும்புவோர் தான் விரும்பும் வாழ்வை பெற அதற்கேற்ப சில நற்குணங்களைப் பெற்றிருத்தல்

இன்றியமையாததாகும். இந்தநற்குணங்களையையே சமயம் எனக் கூறுகின்றனர். இச்சமயம் உலகம் தோனறிய காலத்திலிருந்தே ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் உலவி வருகின்றது. இதனை "எங்ஙனம் கதிரவனையும் கதிரையும் தனித்தனியே பிரிக்க இயலாதோ, அங்ஙனமே சமயத்தானையும் சமயத்தையும் தனித்தனியே பிரிக்க இயலாது"[10] என்ற கருத்து வலுவூட்டுவனவாக அமைகின்றது.

வைணவ சமயம்

மக்கள் வாழ்வோடு ஒருவாறு தொடர்புற்றிருக்கும் சமயம் பலவாகும். அப்பல சமயங்களுள் வைணவமும் ஒன்றாகும். இவ்வைணவ சமயம் பல உயரிய உண்மைக் கொள்கைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பரந்த சமயமாகும். வைணவ சமயம் திருமாலை முழுமுதற்கடவுளாக வழிபடும் சமயமாகும். இச்சமயம் "வைணவம்' என்றும், 'வைஷணவம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இச்சமயம் இந்து சமயத்தின் ஆறு உட்பிரிவுகளில் ஒன்றாகும். இந்த சமயத்தினைப் சொல்வனவாக:

"வேதம், உபனிஷத்து, பகவத் கீதை, பஞ்சரந்தர ஆகமம், மகாபாரதம், பாகவத விஷ்ணு, கருட, நாரதிய, பத்ம, வராஹி புராணங்கள் அமைகின்றன." மேலும் புண்ணிய பூமியான நம் பாரத தேசத்தில் எத்தனையோ சமயங்கள் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. அவற்றுள் திருமால் சமயமான "வைணவம் என்கிற 'ஸ்ரீ வைஷ்ணவம்' என்பது மிகத் தொன்மையும் நன்மையும் வாய்ந்தது.

புருஷோத்தமான நாராயணப் பிரதம குருவாகக் கொண்டு மக்களை உயிர்ப்பிக்க வந்த மாபெரும் நதியே 'வைணவ சமயம்' ஆகும்.

கற்பக மரத்தின் அடியில் நின்றுகொண்டு என்ன நினைக்கின்றோவோ அவையெல்லாம் உடனே கிடைக்குமாம்.

அதைப்போலவே வைணவ சமயமானது கற்பக மரத்தின் நிழலில் இருந்து பகவானயே கேட்டாலும் அவன் தன்னைக கொடுத்துவிடுவான் அத்தனை பெருமையும் ஆற்றலும் வாய்ந்தது இந்த சமயமாகும். இதனை,

உலக மதங்கள் பலவற்றிலும் உயர்வற உயர்ந்து விளங்குவது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமயம் தான். வைஷ்ணவம் என்பதற்கு விஷ்ணு சம்பந்தம் உடையது என்பது பொருள். பரம்பொருளுக்கு நாராயணன், வாசுதேவன், விஷ்ணு ஆகிய திருநாமங்கள் உண்டு. என்ற இக்கருத்து நோக்கத்திற்கு அமைந்தது. தான் மட்டும் நன்றாக வாழ்வது என்று எண்ணாமல் இந்த உலகமும் உலகத்தில் வாழும் அத்தனை உயிர்களும் துன்பமின்றி, இன்பத்தோடு வாழ வேண்டும் என்னும் உலகம் தழுவிய அன்பு நிலையே வைஷ்ணவ மதத்தின் ஆணிவேர் என்பதை ஆய்தவிடத்து அறியமுடிகின்றது.

"ஆடுமாடு மேய்த்துக்கொண்டு காட்டில் திரிந்த ஆயர்குல மக்கள் முதல் ஆதிமூலத்தைத் தன் அறிவுத் திறமையால் அகழ்ந்தெடுத்து வெளியிட்ட ரிஷிகள் வரை அனைவரையும் வைஷ்ணவம் சமநோக்கோடு அன்பு செலுத்தி அரவணைத்துச் செல்கிறது." என்ற கருத்து வலுவூட்டுவனவாக அமைகின்றது. மேலும் இந்தியாவின் பண்டைய பெருமைமிக்க இலக்கியங்களான வேதங்கங்கள், உபநிடதங்கள். புராணங்கள், பாகவதம், பகவத்கீதை. இதிகாசங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற ஒப்பற்ற நூல்கள் வைணவத்துக்கு ஆதாரமாக அமைவதைப் போல சிற்றிலக்கியத்தில் பயின்று வந்துள்ள திருமால் பற்றிய செய்திகளும் வைணவ சமயத்தின் சிறப்பினை விளக்குகின்றது.

வைணவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இராமாயணம், மகாபாரதம் இரண்டும் வைணவ வரலாற்றில் முக்கிய இடம்பெறும் இதிகாசங்கள், இவை இரண்டும் மக்களிடம்

பரவியிருந்த கதைப்பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டவை. இராமாயணத்தின் முதல் மற்றும் இறுதிக் காண்டங்கள் இடைச்செருகல்கள் மூலம் 'சாதாரண மனிதனான இராமன் விஷ்ணுவின் அவதாரமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டான். பிற்சேர்க்கை, மேலும் பாரதம் பழங்குடி பிரிவுகளுக்கு இடையே நடந்த போராட்டங்களைச் சித்தரிக்கும் 'ஆதிபாரம்' பின்னால் இதிகாசமாக மாற்றப்பட்டு உட்கதைகள் பல புகுத்தப்பட்டு 'மகாபாரதமாக' மாறியது. திறமையான போர்க்கடவுளாக, ஆன்மீக வழிகாட்டியாக, பாண்டவர்களின் துணையாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட வாசுதேவ கிருஷ்ணன், நாராயண விஷ்ணுவின் அவதாரமாக மாற்றப்பட்டார். ஸ்ரீ. இலட்சுமி என்ற பெண் தெய்வங்கள் ஸ்ரீலட்சுமி (திருமகள் மகாலட்சுமி) என்ற செல்வத்தின் தேவதையாக மாற்றப்பட்டு விஷ்ணுவுடன் இணைக்கப்பட்டது.

குப்தர்கள் காலத்தில் வைணவம் ஆளும் வர்க்கத்தின் சமயமாக ஓங்கியது. நிலப்பிரபுத்துவ வேளாண் சமுதாயத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் ஆற்றல் பெற்ற 'பிராமணிய வைணவம்' எழுந்தது. இந்திய மக்கள் மனதில் நீண்ட காலம் செல்வாக்குச் செலுத்தியது.

வேதகால யாகம், பலியிடுதல் மாறி இறைபக்தி வழிபாட்டு முறை உருவானது. பலியிடுதலை எதிர்த்த புத்த, சமண மதம் பலவீனம் அடைந்தது. பக்திமயமான வைணவம் அநிச்சையை வலியுறுத்தியது. பலியிடுதலை எதிர்த்தது.

வைணவத்தில் மற்றொரு முக்கிய அம்சமாக அவதாரக் கொள்கை உள்ளது. விஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்களும் தீமைகளை அழித்து நல்லவர்களைக் காப்பாற்ற என்ற கருத்து கீதை மூலம் நிலை நிறுத்தப்பட்டது. உள்நாட்டு இனக்குழு மக்களிடம் பிராமணியத்தைப் பரப்ப இது பயன்பட்டது. நாட்டுக்கு ஒருவித கலாச்சார ஒற்றுமையைத் தருவதற்கும் உதவியது. மன்னர், உயர்

குடியினர், மேனிலை மாந்தர் 'அரி'யின் அவதாரமென்று வர்ணிக்கப்பட்டனர்.

சடங்குகளும் விரதம், நோன்பு போன்ற செயலமுறைகளும் இந்தியா முழுவதும் பரவியது. இதன்மூலம் 'வைணவம்' நாடு முழுவதும் பரவி பிறகு தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் பரவியது. பகவத் நாராயணரின் வழிபாடாகிய 'பாகவத கோட்பாடு' வளர்ச்சியுற்ற நிலையே வைணவ சமயமாகும்'. அது பல்வேறு கூறுகளைச் சேர்த்து உட்கொள்ளும் போக்கை கொண்டதால் குப்தர் காலத்தில் மிகச் செல்வாக்குப் பெற்ற சமயங்களில் ஒன்றாக மாறியது. நால்வர்ணம் சார்ந்த எல்லா மக்களும் வந்து சேர 'வைணவம்' திறந்திருக்கிறது. வர்ணாசிரமம் காப்பாற்றப்படுவதற்கும். மக்கள் தம் சமூக பொருளாதார நிலைகளை எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் அது காரணமாக இருந்தது.

"முத்தொழில் செய்யும் மும்மூர்த்திகளுள் காத்தல் தொழிலைச் செய்யும் விஷ்ணுவுக்கு முதலிடம் கொடுத்துத் தோன்றிய மதம் விஷ்ணுவையே பரம்பொருளாகக் கொள்ளும் வைணவ மதமாகும்" இக்கொள்கைக்கும் அடிப்படை வேதமே எனினும், வைணவக் கருத்துக்களில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி அவ்வளர்ச்சிகளைத் தெரிவிக்கும் உண்மைகள் வேதத்திற்குப் பிற்பட்டு ஒரு காலத்தில் உண்டாகிப் படிப்படியாகப் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்து ஓரு ஆசாரியனை ஒப்புக்கொண்டு சிந்தனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கத் தொடங்கியதும் தன் வளர்ச்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துள்ளது என்பது புலனாகிறது. வைணவம் பற்றிய வேதக் கருத்துக்களுக்கும். ஆசாரியர்கள் சொல்லும் கருத்துக்கும் இடையே மாறுதல்களை நோக்க, வேத காலத்திற்குப் பிறகே வேதம் இட்ட வித்தில் வளர்ந்த வைணவமதமாகிய மரம், பிற்காலச் சிந்தனையாளர்களால் செழிப்பான பெருமரமாக வளர்க்கப்பட்டது. அதனுள்ளும்

தமிழ்நாட்டு வைணவம் என்ற பெருங்கிளை விஷ்ணுவையே பரம்பொருளாகக் கொண்ட அடிப்பாட்டில் வேதாந்த கொள்கை, பக்தி மார்கக் கொள்கை. அறநெறி திருநெறி பற்றிய கொள்கைகள், தனிப்பட்ட தருக்க முறை கொள்கைகள் என்னும் இவற்றோடு கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நாதமுனிகள் காலத்தில் தழைத்துக் குலுங்கி, பின்னர் வேதாந்ததேசிகரோடு ஒரு கிளையாகவும், மணவாள மாமுனிகளோடு ஒரு கிளையாகவும் கவரப்பட்டு வேதங்கள், ஸ்மிருதிகள், இதிகாச புராணங்கள், ஆழ்வார்கள் அருளிய பாசுரங்கள் இவற்றாலும் ஆகமங்களாலும் உரம்பெற்று காலேட்சேப கூட்டங்களில் பூத்து இன்று விண்ணகரங்களில் பழுத்துப் பயன் தருவதைக் காண்கிறோம். இன்று ஆலயம் வைணவம் இரண்டும் பிரிக்க முடியாத தொடர்படையனவாய் இருப்பினும், ஆகமத்தையே பெரும்பாலும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆலய வழிபாடே வைணவம் என்று கூறுதல் பொருந்தாது. வைணவமானது ஆகமமே அன்றி வேதம், புராணம் முதலிய மற்ற பிரமாணங்களையும் கொண்டுள்ளது. ஆகவே "வேதம், புராணம், இதிகாசம், ஆகமங்கள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், ஆழ்வார் பாசுரங்கள், வைணவ சாத்திர நூல்கள் இவற்றை உரை கல்லாகக் கொண்டு வைணவத்தை வரலாற்றுவழிக் காண்பது பயன்தரும் செயல்களில் ஒன்றாகும். "1913 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த "வைணவம், சைவம், சிறுசமயப் பிரிவுகள்" என்னும் சிறு நூல் தலைசிறந்தது என்று ஆர்.ஜி.பந்தாக்கா கூறியுள்ளார்.[11]

"ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சிக்கு விலைமதிப்பற்ற சில கூறுகளை வழங்கித் தகும் பெருமை" வைணவத்துக்கு உண்டு என்று நம்புவதாக சிறிதும் தயக்கமின்றி 'பிரஜேந்திரநாத் சீல்' என்பவர் கூறினார்.[12]

கி.பி.472 ஆம் ஆண்டு சீனமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட 'தசரத கதானம்' இராமாயணத்தோடு ஒப்புடையுடையது; இராமனுக்கு நாராயென் (சமஸ்கிருதம் நாராயணன்) என்னும் இறைவனுக்குள்ள வீரமும் ஆற்றலும் உண்டு" என்று கூறுகிறது.

"கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இராமா விஷ்ணுவுடன் ஒன்றாகிப் போனது பெரு வழக்காகி இருக்க வேண்டும். எனவே பௌத்தர்கள் இராமனைப் புறக்கணித்துவிட்டனர். இராமாயண காண்டத்திலும் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் முதற்காண்டத்திலும், இறுதி அவதாரமாக விஷ்ணுவாக இராமர் தோன்றுகிறார். புதிதாக இவை இணைக்கப் பட்டிருக்கலாமென்று பொதுவாக கருதப்படுகிறது" (ஆதி மூலநூலில் இராமன் சிறந்த இலட்சிய வீரனாக வருணிக்கப்படுகிறான்) இதன் விளைவாகப் அறிவு சார்ந்த புராணக்கதைகளுக்கு வரலாற்று அடிப்படையிலான பல விளக்கங்கள் தரப்பட்டன. இன்று நம் எல்லோர் சிந்தையிலும் வீற்றிருக்கும் பெருமகனார் சேதுப்பிள்ளையவர்கள்.

வைணவம் விட்டுணுவை (திருமாலை) முடிந்த பேருண்மையாகக் கொண்டு திகழும் சமயமாகும். இச்சமயம் பாகவதம், பாஞ்சராத்திரம், சாத்வதம், ஏகாந்திகம் என்ற திருநாமங்களாலும் வழங்கப்பெறும். இறைவனைப் 'பகவான்' என்று கொள்ளும் வழிபாட்டு மரபு பாகவதம்; பாகவத மரபினர் பாகவத புராணத்தையும், பகவத் கீதையையும் மகாபாரதத்தில் நாராயணீயம் என்ற பிரிவினையும் தங்கள் நம்பிக்கைக்கு அடிப்படை நூல்களாகக் கொள்வர். பாஞ்சராத்திர மரபினர் பாஞ்சராத்திர ஆகமங்களைத் தங்கள் அடிப்படை நூல்களாகக் கொள்வர். சிரீகிருட்டிணர் சார்ந்த இனமாகிய சாத்வதத்திலிருந்து பெயர் பெற்றது சாத்வதம். ஒரே ஒரு

முடிவைக் கொண்டது ஏகாந்திகம். இவர்கள் நாராயணனே மனிதர்கள் அடைய வேண்டிய மேலான முடிவாகும் என்ற நம்பிக்கையுடையவர்கள்.

வைணவ வழிபாட்டு மரபு விட்டுணுவைப் பரம் பொருளாகக் கருதினாலும் இந்தக் கொள்கையானது சிந்தனைப் போராட்டங்களின் ஒருமித்த நிலையாகும் என்பது ஆர்.ஜி பண்டாரகர் போன்ற ஆராய்ச்சி அறிஞர்களின் கருத்தாகும். அவை (1) வேதங்களில் காணப்பெறும் மூன்று நீண்ட அடிகளையுடைய இறைவனாகக் கருதப்பெறும் விட்டுணுவைப் பற்றிய கருத்து; (2) இயல் உலகு மற்றும் மெய்ப்பொருளியலைச் சார்ந்த இறைவனான நாராயணனைப் பற்றிய கருத்து; (3) வரலாறு சார்ந்த இறைவன் எனக் கருதப்பெறும் வாசுதேவனைப் பற்றிய கருத்து; மற்றும் (4) ஆயர் இனத்தைச் சார்ந்த இறைவனான கிருட்டிணனைப் பற்றிய கருத்து என்பனவாகும். இந்த நான்கு வகைக் கருத்துகளும் இணைந்ததே இன்றைய வைணவமாகத் திகழ்கின்ற ஒன்றாகும். இந்த நான்கு வகைக் கருத்துகளையும் ஆய்ந்து அவையே இன்றைய வைணவ மரபாக மாறின என்பதைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளேன். இனி, பண்டைய தமிழ்நூல்களில் திருமால் வழிபாடு பற்றிய குறிப்புகளைக் காணலாம்.

1. தொல்காப்பியம்

பண்டையத் தமிழர்கள் கடல் சூழ்ந்த நிலப் பகுதியை நான்கு நிலங்களாகப் பகுத்தும், அந்நிலங்கட்குத் தெய்வங்களை வகுத்தும் காட்டியுள்ளனர், காடு சார்ந்த நிலமாகிய முல்லையையும், அதன் ஆதி தெய்வமான திருமாலையும் முதற்கண் வைத்துச் சிறப்பித்துள்ளமை,

மாயோன் மேய

காடுறை உலகமும்[13] தொல்-பொருள்.அக-5 (இளம்)

என்ற பழந்தமிழ் இலக்கணமான தொல்காப்பியத்தால் அறியலாம். மாயோன் - கண்ணன்; கருநிற முடையோன்! இதனால் மாயோன் என்று முன்னோர்களால் குறிப்பிடப் பெறும் தெய்வம் திருமாலின் பூர்ண அவதாரமான கண்ணனே என்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்வுரிமைத் தலைமை அப்பெருமானுக்கு அமைந்ததற்கு அவனது இறைமைப் பண்புகளே காரணமாகும் என்று கருதலாம்.

மாயோன் மேய மன்பெறுஞ் சிறப்பிற்

றாவா விழுப்புகழ் பூவை நிலையும் [14]

- புறத்திணை-5. (இளம்) 53

என்ற நூற்பா 'பூவைநிலை' என்ற புறத்திணையினை விளக்குவது. இதனை மாயோனுடைய காத்தற் புகழை மன்னர்க்கு உவமையாகக் கூறும் 'பூவை நிலை' என்று விளக்குவர் நச்சினார்க்கினியர் மேலும் அவர்,

கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி

யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனும் மண்ணுறு

திருமணி புரையு மேனி

விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்'[15] புறம் - 56

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலை மேற்கோள் காட்டுவர். இப்பாடலில் பலதேவனும் திருமணி (திருமறு-ஸ்ரீவத்சம்) யையுடைய திருமாலும் வருதலைக் காணலாம். பலதேவனைத் தமிழ்நூல்கள் நம்பிமூத்தபிரான் என்று குறிப்பிடும்.

தொல்காப்பியத்தில் இன்னொரு குறிப்பும் உண்டு. அந்நூல் எழுவதற்கு முன்பே கண்ணபிரானைப் பர தெய்வமாகக் கொண்டு அப்பிரானது குழவிச்செயல்களில் தமிழ் மக்கள் ஈடுபட்டு வந்தனர் என்பதே அக்குறிப்பு. மானிடனாகிய பெண்மக்கள் அவ்வினத்து ஆண்மக்களிடமும் ஆண்குழவிகளிடமேயேன்றிக் கடவுளிடத்தும் கடவுள் குழவியரிடத்தும் காமப்பகுதி செலுத்துவதற்குரியவர் என்பதனைத் தொல்காப்பியர்,

காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்
ஏனோர் பாங்கினும் என்மனார் புலவர்[16]

- தொல். பொருள்-புறத்திணை-23

குழவி மருங்கினும் கிழவ தாகும்'[17]

- தொல். பொருள்-புறத்திணை-23

என்ற நூற்பாக்களால் புலப்படுத்துவர். இது தெய்வக் குழவியாகிய கண்ணனிடம் ஆயமகளிர் கொண்ட காதல் வெள்ளத்தை உட்கொண்டு கூறப்பெற்றதாகக் கொள்ளலாம். இவற்றால் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே (கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு) திருமால் வழிபாடு தமிழகத்தில் வேரூன்றி இருந்தமை தெளிவாகின்றது.

வாசுதேவனான இக்கண்ணனைச் சங்கர்ஷண மூர்த்தியாகிய பலதேவனுடன் கொண்டு தோன்றிய முறை விந்திய மலைக்கும் அப்பால் உள்ள வடநாடுகளிலே ஒரு காலத்துச் சிறப்பாக இருந்தது என்பதையும் பண்டைய வட நூல்களாலும் கல்வெட்டுக்களாலும் அறியக் கிடக்கின்றது.[18] இத்தகைய சங்கர்ஷண-வாசுதேவ வணக்கமே தென்னாட்டிலும் பரவி வழங்கியதற்குச் சங்க நூல்கள் பலவும் சான்றாக அமைகின்றன. தொல்காப்பியனார்க்கு இவ்வணக்கத்தைப்பற்றி வெளிப்படையாகக் கூற நேராமல் போயினும், அவர்காலத்துமாயோனான கண்ணன் வழிபாடேயன்றி

நம்பிமூத்த பிரானைப் போற்றும் முறையும் இருந்ததென்பதற்கு அவர் நூலில் ஒரு சிறந்த குறிப்பு உண்டு. தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தில் 'பனை' என்ற சொல்லுக்கு முன் வரும் சொற்கள் புணரும் முறையை,

கொடிமுன் வரினே ஐஅவன் நிற்பக்
கடிநிலை இன்றே, வல்லெழுத்து மிகுதி! [19]

தொல்-எழுத்து- உயிர் மயங்கியல் - 53 என்ற நூற்பா விளக்கும்

பத்துப்பாட்டு

தொல்காப்பியத்தை அடுத்துப் பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகை நூல்களும் எழுந்தன. இவை கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியனவாகக் கூறுவர். முதற்கண்கூறிய பத்துப்பாட்டில் மாயோனைப்பற்றிய குறிப்புகள் பல காணலாம். அவற்றுள் சில:

புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வன்'[20]

- திருமுருகு- அடி 181

'நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலையிய
உலகங் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கை'[21]

- திருமுருகு- அடி - 160-161

'இருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின்
முந்நீர் வண்ணன் பிறக்கடை'[22] பெரும்பாண் - (22,31)

திருக்குறள்

இஃது உலகப் பொது மறையாகக் கருதப்பெறுவது. இதில் வரும் வைணவம் பற்றிய குறிப்புகளை, (1) இறைவன் பெயர்கள் (2) அவதாரங்கள் (3) இருவகை உலகுக்கும் தலைவன் என்று மூன்று பகுதிகளாக நோக்கலாம்.

(1) இறைவனின் பெயர்கள்:

முதல் குறளில் வரும் ஆதிபகவன் என்னும் பெயரை நோக்குவோம். இதனை 'ஆதியாகிய பகவன்' என்று ஒரு பெயராகவும் ஆதியும் பகவனும் என்று இரு பெயராகவும் கொள்ளலாம். சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம் பாஞ்சராத்திரி (வைணவ) மதமறுதலையில் "ஆதியாய் அருவுமாகி" என்ற செய்யுளாலும் "பாஞ்சராத்திரி நீ உன் கர்த்தாவை ஆதி என்று கூறினாய்; அங்ஙனம் ஆதியாயின் ஆதிக்கு முடிவுண்டாய் கர்த்தாவும் அல்லனாவான்" என்ற அதன் உரையாலும் 'ஆதி' என்ற பெயர் திருமாலுக்கு உரிய பெயராகும். ஆதிமூலம்' என்ற பெயரும் நோக்கற் பாலதாகும். நம்மாழ்வாரும் 'அந்தமில் ஆதியம் பகவன்' என்பர்.

பகவான் அருளிய கீதை பகவத்கீதை:

பகவான் வரலாறு கூறும் நூல் பாகவதம்; பகவான் அடியார்கள், பாகவதர்கள் எனும் வழக்காறுகளால் 'பகவத்கீதை' 'பாகவதம்' 'பாகவதர்' எனும் பெயர்களுக்கு மூலமாகிய 'பகவான்' என்ற சொல் திருமாலுக்கே உரிய பெயரைக் குறிக்கின்றது என்பது உறுதி.

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு[23]
பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார் [24]

என்னும் குறட்பாக்களில் 'இறைவன்' என்னும் சொல் உள்ளது. இறைவன் என்பதற்கு 'எல்லாப் பொருள்களிலும் தங்குகின்றவன்' என்பது பொருள். இது 'நாராயணன்' 'விஷ்ணு', 'வாசுதேவன்' எனும் பெயர்களின் தமிழ் வடிவமாதலை உணரின் 'இறைவன்' எனும் சொல் திருமாலுக்கே உரியதாம்.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர்

ஒழுக்க நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்[25]

என்பதில் காணப் பெறும். 'பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான்' எனும் பெயர் 'ரிஷிகேசன்' (இருடிகேசன்) என்ற திருநாமத்தின் தமிழ் வடிவமாகும். ரிஷிகம்-இந்திரியம்; இந்திரியங்களின் தலைவன் என்னும் பொருளுடையது. 'அவித்தல்' என்பது ஈண்டுத் 'தன் வயமாக்குதல்' என்னும் பொருளைத் தரும். ஓராயிரமாய் உலகேழிற்கும்-பேராயிரம் கொண்டதோர் பீடுடைய திருமாலுக்குச் சிறந்தனவாய் திருநாமங்கள் 'பன்னிரு திருநாமம்' எனப்படும். அவற்றுள் 'ரிஷிகேசன்' என்பதும் ஒன்று. ஆகவே, 'பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான்' என்பது திருமாலுக்கு உரியதேயாகும்.

அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்

பிறவாழி நீந்தல் அரிது (8)

என்பதனுள் வரும் 'அறவாழி அந்தணன்', என்பதும் 'அறவனை ஆழிப்படை அந்தணனை', 'அறமுயல் ஆழிப்படையவன்' என்னும் திருவாய்மொழித் தொடர்களால் திருமாலுக்கு உரியது என்று உணரலாம்.

கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்

தாளை வணங்காத் தலை (9)

என்பதில் 'எண்குணத்தான்' 'எளிமைக் குணமுடையவன்' என்று பொருள்படும். இஃது இப்பொருளாதலை,

எண்பதத்தான் ஒரா முறை செய்யா மன்னவன் (548) **'எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப'** (991)

என்பவற்றில் இவற்றின் சொற்பொருளால் அறியலாம். 'எளிவரும் இயல்வினன்' (1;2;3) 'யாரும் ஓர் நிலைமையன் என அறிவெளிய

எம்பெருமான்' (1;3:4) எனவரும் திருவாய்மொழித் தொடர்களால் உறுதியாகும். மேலும் இறைவனின் திருக்குணங்களுள் சௌலப்பிய குணம் (சுலப குணம்) என்பதனை அடியார்கள் சிறப்பித்துக் கூறுவதும் இதனை வலியுறுத்தும். **வைணவமும் தமிழும் - பக்.20**

> **தாம்வீழ்வார் மென்தோள் துயிலின் இனிதுகொல் தாமரைக் கண்ணான் உலகு** (1103)

என்பதில் 'தாமரைக் கண்ணான்' என்ற பெயர் திருமாலுக் கன்றி வேறு எத்தெய்வத்துக்கும் இல்லாமை உய்த்தறியத் தக்கது.

தொகுப்புரை

“பேரா. ந. சுப்புரெட்டியாரும் வைணமும்” எனும் இவ்விரண்டாம் இயல், வைணவ சமயத்தின் ஆன்மீக ஆழத்தையும், ஆழ்வார்களின் பக்தி மரபின் சிறப்பையும் விரிவாக வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆழ்வார்களின் பக்தி நிலைகள், அவர்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப் பிரபந்தங்கள், இறை அனுபவங்கள் ,இதன் மூலம், வைணவப் பாரம்பரியம் என்பது வெறும் சமயக் கட்டமைப்பு மட்டுமல்லாது, இறையருளை நேரடியாக அனுபவிக்கும் ஆன்மிகப் பாதையாகும் என்பதை உணர முடிகிறது.

முதலாழ்வார்களிலிருந்து தொடங்கி, திருமழிசையாழ்வார், குலசேகரஆழ்வார்,நம்மாழ்வார்,மதுரகவியாழ்வார்,பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார்,திருமங்கையாழ்வார் போன்றோர் வரை ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கைச் சுவடுகளும் தனித்துவமாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் அனுபவித்த பக்தி நிலைகள், பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெளிப்பட்ட இறை நினைவு, சமயங்களைக் கடந்த ஆன்மிகத் தேடல் ஆகியவை, பக்தியின் பல்வகை முகங்களை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றன. திருமழிசையாழ்வாரின் பல சமயங்களில் ஈடுபட்டு இறுதியில் வைணவத்தில் நிலைபெற்றமை, ஆண்டாளின் இறையன்பு, கணிக்கண்ணன், தேவதேவி போன்ற சம்பவங்கள் மனித வாழ்க்கையின் சோதனைகளையும், அவற்றை மீறிச் செல்லும் பக்தியின் வலிமையையும் எடுத்துரைக்கின்றன. தொண்டரடிப்

பொடியாழ்வார் போன்றோர் எதிர்கொண்ட துன்பங்களும், அவற்றை மீறி அடைந்த ஆன்மிக உயர்வும், உண்மையான பக்தியின் நிலைத்தன்மையை வலியுறுத்துகின்றன. குலசேகர ஆழ்வாரின் இராமாயண ஈடுபாடு, இறைவன் இராமன் காட்சியளித்தல், ஸ்ரீ ராம நவமி கொண்டாட்டம் ஆகியவை பக்தியின் உணர்ச்சி ஆழத்தையும், இறையுடன் ஏற்படும் நெருக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. திருப்பாணாழ்வாரின் பரம பக்தி, தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரின் பரிசுத்த வாழ்வு போன்றவை அனைத்தும் இவ்வியலில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

1 நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி, பக்.86

2 வாழ்வியற் களஞ்சியம் தொகுதி – II, பக். 876

3 திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், துரை தண்டபாணி – பக்.8

4 ஔவையார் - கொன்றை வேந்தன் உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம் - பக்.1

5 மணிகவாசகர் – திருவாசகம் - பிடித்த பத்து - 37

6 ஔவையாரின் - கொன்றை வேந்தன், உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம் - பக்.12,13

7 கணியன் பூங்குன்றனார் - புறநானூறு – பக். 464

8 கம்பனில் பண்பாட்டுச் சொற்களஞ்சியம், (ஆய்வேடு), தஞ்சைத்தமிழ் பல்கலைக்கழகம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், பக்.7.

9 நம்மாழ்வார் - திருவாய்மொழி - பக். 1068

10 மகாத்மா காந்தி - சத்திய சோதனை (The Story of My Experiments with Truth) Page - 44

11 தொல்காபியம் உரை – ச. பாலசுந்தரம் பாக். 12

12 மேலது பக். 123

13 கபிலர் – புறநானூறு – பக்.148

14 தொல்காபியம் உரை – ச. பாலசுந்தரம் பாக். 219

15 மேலது பக். 220

16 Bhandarkar, R. G. Vaishnavism, Saivism and other Minor Religious systems பக். (3-4)

17 தொல்காப்பியம் உரை - ச. பாலசுந்தரம், 83 (பக்.232)

18 நக்கீரர்- திருமுருகாற்றுப்படை பக்.11

19 மேலது பக்.12

20 கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் - பெரும்பாணாற்றுப்படை பக்.205

21 ந. சுப்புரெட்டியார் உரை – திருக்குறள், பக்.3

22 மேலது - பக்.3

23 மேலது - பக்.3

24 மேலது - பக்.3

25 மேலது - பக்.3

26 ந. சுப்புரெட்டியார் உரை – திருக்குறள், செங்கோன்மை. - பக்.113

27 ந. சுப்புரெட்டியார் உரை – திருக்குறள், பண்புடைமை - பக்.203

28 ந. சுப்புரெட்டியார் உரை - திருக்குறள் ,புணர்ச்சி மகிழ்தல் - பக். 227

இயல் - 3

பேரா.ந.சுப்புரெட்டியாரின் திவ்யதேசப் பயணங்கள்

இயல் - 3

பேரா.ந.சுப்புரெட்டியாரின் திவ்யதேசப் பயணங்கள்

மலை நாட்டுத் திருத்தலப் பயணம்

பாண்டி நாட்டுத் திருத்தல வழிபாட்டை முடித்துக் கொண்டு நாகர்கோயிலில் தங்கியிருந்த போது அவர்களுடைய மலைநாட்டுத் திருத்தலப் பயணம் தொடங்கியது. முதல் நாள் காலை (1969 - மாதம்) திருவண்பரிசாரம் என்ற திருத்தலத்திற்கு சென்றனர். இது நாகர்கோயிலுக்கு வடதிசையில் நெல்லை - நாகர்கோயில் நெடுஞ்சாலையில் 2 கல் தொலைவிலுள்ளது. பேருந்து வசதி உண்டு. நகரப் பேருந்தில் ஏறி நெடுஞ்சாலையில் ஒரு வாய்க்கால் பாலத்தருகில் இறங்கி முக்கால் கல்தொலைவு நடந்து கோயிலை அடைய வேண்டும். மலைநாட்டுக் கோயிலின் 'கலை' அங்கே தென்பட்டது. எம்பெருமானின் திருநாமம் 'திருவாழ்மார்பன்' என்பது; நல்ல தமிழ்ப் பெயர். இது தான் வடமொழியில் 'சீநிவாசன்' என்று வழங்குகின்றது. பிராட்டி எம்பெருமானின் இதயத்தில் வாழ்கின்ற இடமாதலால் இப்பெயர் உருவானது எனபதை அறியமுடிகிறது. 'அகிலல்லேன் இறையும்' என்று அலர்மேல் மங்கை உறையும் திருமார்பை உடையவன் அல்லவா சேவையை முடித்துக் கொண்டு தங்கியிருந்த இடத்திற்குத் திரும்பினார் பேராசிரியர்.[1]

திருவண்பரிசாரம் என்ற ஊர் 'திருப்பதிசாரம்' என்று மக்களிடையே வழங்கி வருகின்றது. திருப்பதி சென்று வந்தால் அதனால் கிடைக்கும் பலன்கள் எல்லாம் திருவண்பரிசாரத்திற்கு வந்தால் கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையே இப்பெயர் வரக் காரணமானது என்று கருதமுடிகிறது. நம்மாழ்வாரின் திருத்தாயார்

உடைய நங்கையார் பிறந்த ஊர் இத்திருத்தலம். மாலையில் கன்னியாகுமரி சென்றனர். 'நீலத் திரைக்கடல் அருகே உள்ள குமரி தெய்வத்தை வணங்கினர். விவேகானந்தர் பாறையைத் தொலைவிலிருந்தே கண்டு மகிழ்கிந்தனர். எதிர்பாராத விதமாக அன்று பௌர்ணமி. கடலோரத்தில் நின்று கொண்டு மேற்கே பகலவன் மறைவதையும் கிழக்கே முழுமதியம் உதயமாவதையும் ஒரே சமயத்தில் கண்டனர். அதன்பிறகு சுசீந்திரம் வந்து தாணுமாலயனைச் சேவித்துக்கொண்டு நாகர்கோவிலை வந்தடைந்தனர்.

அடுத்த நாள் அதிகாலையில் நீராட்டத்தை முடித்துக்கொண்டு திருவனந்தபுரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். வழியில் 16 கல் தொலைவில் உள்ள 'திருவாட்டாறு' என்ற திவ்விய தேசத்திற்கு சேர்ந்தனர். பேருந்தில் வரும் போதே இருபுறமுள்ள சோலைகள், தோட்டங்கள், நெல்வயல்கள். ஆறுகள், அவற்றினின்றும் கால்வாய்களாகப் பிரிந்து சென்று நிலங்களை வளமாக்கும் கால்வாய்கள் இவற்றைக் கண்டு அனுபவித்த வண்ணம் இவ்வூரை அடைந்தனர். ஆறும் அதன் கால்வாய்களும் சூழ்ந்திருப்பதால் "திருவட்டாறு என பெயர் பெற்றதை அறியலாம்.

'திருவாட்டாறு' என்ற திருப்பதியை நம்மாழ்வாரே நமக்கு நன்றாக அறிமுகம் செய்து வைக்கின்றார்.

திகழ்கின்ற திருமார்பில்
திருமங்கை தன்னோடும்
திகழ்கின்ற திருமாலார்
சேர்விடம்தண் வாட்டாறு [2]

என்பதாக. அலர்மேல்மங்கை உறைமார்பன் வாழும் இடம் திருவாட்டாறு என்பது ஆழ்வாருடைய குறிப்பு. சாதாரணமாக உலக

வழக்கில் எல்லோரும் திருவாளர்,(சீமான்) என்று சொல்லப்பெறுகின்றனரே, அப்படி அன்று இங்கு. திருமங்கை தன்னோடும் திகழ்கையினாலே, அஃதாவது (தன்மார்பில்) திருவுடன்(இலக்குமியுடன்)விளங்குகின்றவனாத லின் உண்மையிலேயே திருவாட்டாற்றான் 'திருவாளர்' என்ற அடைமொழிக்குப் பாத்திரனாகின்றானதை காணலாம்.

'ஆதிகேசப் பெருமாள்' என்பது இத்திருப்பதி எம்பெருமானின் திருநாமம்; தாயாரின் பெயர் மரகதவல்லி மேற்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலத்துடன் நமக்குச் சேவை சாதிக்கின்றான் எம்பெருமான். திருவனந்தபுரத்திலிருப்பது போலவே, இங்கும் மூன்று சந்நிதிகள் உள்ளன. மூன்று சந்நிதிகளின் அளவுக்கு நீளப் பள்ளி கொண்டிருக்கின்றான் எம்பெருமான். சந்நிதி வழியாகத் திருமுக இடப்புறச் மண்டலக் காட்சி தருகின்றான். நடுவிலுள்ள சந்நிதி வழியாக அவனுடைய திருமேனி அழகை கண்டு களித்தனர். வலப் புறச் சந்நிதி வழியாகக் கழல் இணைகள் கண்ணுக்கு விருந்தாக அமைந்தன. "என் அமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே"[3] என்ற திருப்பாணாழ்வார் வழி பெருமாளை தரிசித்தனர். இத்திருக்கோவிலின் கருவறை. அர்த்தமண்டலம். இவ்விரண்டின் தளங்களும், ஒரே கல்லினாலானவை. ஆகவே, அர்த்தமண்டபத்திலிருந்த வண்ணம் பிரசாதங் களைப் பெற்றால் கருவறையின் தூய்மை கெட்டுவிடும் என்று கருதி, அங்கு அவை வழங்கப் பெறுவதில்லை. அர்த்தமண்டபத்தினின்றும் இறங்கித் தரையிலிருந்த நிலையில் சந்தனம் திருத்துழாய் முதலிய பிரசாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நியதி இன்றும் வழக்கத்திலிருப்பதை அறியலாம்.

திருவனந்தபுரம் செல்லும் பேருந்தில் ஏறி, ஊரை சேர்ந்தனர். பேருந்து திருவனந்தபுரத்தை நோக்கிச் செல்லுங்கால் எம்மருங்கும் அடர்ந்த தோப்புகள், ஓங்கி உயர்ந்த மலைக்குன்றுகள், பாங்குடன் திகழும் மணல் மேடுகள், பூக்கொத்துகள் குலாவும் குளிர் சோலைகள், குறுக்கும் நெடுக்குமாக வலைப் பின்னல் போன்றுள்ள பாய்ந்து செல்லும் சிற்றாறுகள், கால்வாய்கள் இவற்றை கண்டு களித்தனர்.

ஓங்குமரன் ஓங்கிமலை
ஓங்கிமணல் ஓங்கிப்
பூங்குலை குலாவுகுளிர்
சோலைபுடை விம்மித்
தூங்குதிரை யாறுதவழ்
சூழலது குன்று[4]

- கம்ப. ஆரணி - அகத்தி, 57

என்று கம்பன் கூறுவதை அறியலாம். அகத்திய முனிவர் ஆசியுடன் வில்லும் வாளும் அம்பும் பெற்றுப் பஞ்சவடியை நோக்கி வரும் இராமனுக்கு பஞ்சவடி அமைந்துள்ள சூழ்நிலையைக் காட்டுகிறது. இப்பாடல், நாகர்கோவிலிலிருந்து சுமார் ஐம்பது கல் தொலைவிலுள்ள திருவனந்தபுரம் வரையிலும் இதே சூழ்நிலைதான். சில இடங்களில் பகலவன் கதிர்களும் உள்புகா நிலையாகும்.

திருவனந்தபுரம் ரயில் நிலையமும் பேருந்து நிலையமும் எதிரெதிராக மிக அமைந்துள்ளன. அந்தப் பக்கத்திலேயே உணவு விடுதிகளும் தங்கும் விடுதிகளும் உள்ளன. 1948 - மே மாதத்தில் மக்கட்பேறு ஏற்படாத முன்னர் தங்கியிருந்த 'குமரன்' விடுதியில் தங்கினர். நீராடிச் சிற்றுண்டி அருந்தி வந்த களைப்பைப் போக்கிக் கொண்டனர், மாலை ஐந்து மணி சுமாருக்குத் திருக்கோயில்

அடைந்தனர். திருக்கோயில் திருவாட்டாற்றுத் திருக்கோயில் போலவே சற்று உயரமான இடத்தில் அமைந்துள்ளது. பல படிகள் ஏறியே கோயிலினுள் நுழைதல் வேண்டும். கோயிலின் நாற்புறமும் கனமான கோட்டைச் சுவர்கள் சூழ்ந்துள்ளன. திருக்கோயிலுக்கருகிலேயே திருவிதாங்கூர் அரசர் அரண்மனையும் உள்ளது. அவர் அரண்மனையிலிருந்து திருக்கோயில் வந்து போவதற்குத் தனிச் சுரங்க வழி உண்டு. கோயிலின் உட்பகுதியிலுள்ள பல இடங்களையும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு கருவறையின் முன்புறமுள்ள அர்த்த மண்டபத்தை கண்டனர். இந்த மண்டபத்தின் அடித்தளக் கருங்கல் 20 அடி சதுரத்தைக் கொண்டது; கனம் 2.1 அடி. இம்மண்டபம் ஒற்றைக்கல் மண்டபம் என்று வழங்கப்பெறுகின்றது. இத்தகைய அடித்தளக் கல்லையுடைய மண்டபத்தைத் திருவாட்டாற்றுத் திருக்கோயிலிலும் கண்டனர். கிட்டத்தட்ட இரண்டு கோயில்களும் ஒரே மாதிரி அமைப்பினைக் கொண்டவை. ஆனும் சிற்பங்கள் முதலியவற்றை நோக்கத் திருவாட்டாற்றுக் கோயில் பழைமையுடையதெனத் தோன்றுகின்றது. அங்குப் பெரும்பாலும் கேரள நாட்டுப் பாணி மீதூர்ந்து நிற்கின்றது. திருவனந்தபுரத் திருக்கோயிலில் தமிழ்ப்பண்பாடும் கலந்து மிளிர்வதை காணலாம்.[5]

ஒற்றைக்கல் மண்டபத்திலிருந்து கொண்டு மூன்று திருவாயில்கள் மூலமாகவும் தெற்கு நோக்கிச் சாய்ந்த திருவபிடேகமும் வடக்கு நோக்கிய நீட்டிய திருவடிகளையும் கொண்டு கிழக்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலத்துடன் அனந்தன்மீது பள்ளி கொண்டுள்ள அனந்த பத்மநாபனைக் கண்ணாரக் கண்டு வழிபட்டு அவனது திருவருளை பெற்றனர். 'கெடும் இடர் ஆய எல்லாம் கேசவா! என்ன* என்ற நம்மாழ்வாரின் திருவாக்கு நம்

மனத்தில் எழுந்தவாறு எம்பெருமானிடம் விடை பெற்று திரும்பியதை அறியலாம். மறுநாள் காலை உயிர்காட்சிச் சாலை, கோவளம் கடற்கரை குடிநீர்த் திட்டம் முதலியவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டு பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு விடுதிக்கு வந்து உணவை உண்டு சிறிது நேரம் ஓய்வு கொண்டு பேருந்து மூலம் கொல்லத்திற்கு பயணித்தனர். ஏற்கெனவே பேராசிரியர் வருகையைத் தெரிவித்து கோட்டயத்திலுள்ள சீமாட்டித் துணிக்கடைக்கு திரு, வீ. திருவேங்கட ரெட்டியாருக்கு எழுதியுள்ளதையும் கடையில் உள்ளவருக்கு நினைவுபடுத்தினர். பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சார்யார் சுவாமிகள் நூல்கள் மூலம் மலை நாட்டுத் திருப்பதிகளை நான்கு பிரிவுகளாகச் சேவிக்க வேண்டும் என்று அறிந்திருந்தார். அவை திருவண்பரிசாரம் திருவாட்டாறு, திருவனந்தபுரம் இம்மூன்றும் ஒரு பிரிவு; திருவாறன்விளை, திருச்சிற்றாறு, திருக்கடித்தானம் திருவல்லவாழ், திருவண்வண்டூர், திருப்புலியூர் இவை ஆறும் மற்றொரு பிரிவு; திருக்காட்கரையும் திரு. மூழிக்களமும் வேறொரு பிரிவு; திருவித்துவக்கோடும் திருநாவாயும் பிறிதொரு பிரிவு.[6]

இந்த நான்கு பிரிவுகளிலும் உள்ள திவ்விய தேசங்களை மங்களா சாசனம் செய்து அருளினவர் நம்மாழ்வார்; மூன்று பிரிவுகளில் உள்ளவற்றைப் பாடிச் சிறப்பித்தவர் திருமங்கையாழ்வர் ஆவர். ஒரு பிரிவில் உள்ளவற்றை மட்டிலும் போற்றியுரைத்தவர் குலசேகரப் பெருமாள். கடையிலிருந்தவரிடம் இந்த நான்கு பிரிவிலுள்ள திருக்கோயில் விவரங்களை கேட்டு அறிந்தனர்; முதற் பிரிவிலுள்ளவற்றைச் சரியாகச் சேவித்து விட்டதாகவும் கூறினர். இந்த விவரங்களைத் தொலைப்பேசி மூலம் கோட்டயத்திற்குத் தெரிவித்தார்.

கடையிலுள்ள பொறுப்பாளர் உடனே திருவேங்கட ரெட்டியார் கோட்டயம் வருமாறு பணித்தார். நாங்கள் இரவில் கடையருகிலுள்ள ஒரு விடுதியில் தங்கியிருந்து மறுநாள் அதிகாலையில் புறப்பட்டுக் கோட்டயம் சென்று கடையில் திரு. ரெட்டியாரைப் கண்டனர். அவர் இரண்டு நாட்கள் எங்களைத் தம் விருந்தினராக வைத்துக் கொண்டார். அவர்கள் முற்பகல் 10 மணிக்கு வந்து அன்று முழுவதும் ஓய்வு எடுத்தனர். கோட்டயம் மேடு பள்ளங்கள் நிறைந்த ஒரு நகரம். மிதிவண்டி அந்த ஊருக்குப் பயன்படாது. ஆட்டோ, டாக்சி தான் எங்கும் காணப்பட்டன. அடுத்த நாள் எங்களைக் காரில் இட்டுச் செல்லும் வண்டியோட்டியை வரவழைத்துப் பேசினார். இரண்டாவது பிரிவிலுள்ள ஆறு திவ்விய தேசங்களும் கோட்டயத்திற்கு 25 கல் சுற்றளவிற்குள் இருப்பதை அறியலாம்.[7] மாலை ஐந்து மணி முதல் வரையிலும் திறந்திருக்கும். அந்த நேரங்களில் இறைவனை தரிசிக்க முடியும். ஆகவே காலத்தை வீணாக்காமல் சுறுசுறுப்பாக இயங்கினர். முற்பகல் திருவாறன்விளை, திருச்செங்குன்றூர், திருக்கடித்தானம், திருவல்லவாழ் என்று நான்கு தலங்களையும் மாலையில் திருவண்வண்டூர், திருப்புலியூர், என்ற இரண்டு தலங்களையும் சேவித்துக் கோட்டயம் வந்து சேர மாலை 7:30 மணியாகின்றது. அடுத்த நாள் சிற்றுண்டிக்குப் பிறகு இருப்பூர்தி நிலையத்திற்கு அவர்களைக் காரில் அனுப்பினார் திருவேங்கடம் ரெட்டியார். அதற்குள் எர்ணாகுளத்தில் தங்கி திருக்காட்கரை, திருமூழிக்களம் என்ற இரண்டு தலங்களையும் சேவிக்க வேண்டும் என திட்டமிட்டனர்.[8]

ஒருநாள் காலை திருக்காட்கரை சென்றனர், இத்திருத்தலம் எர்ணாக்குளத்திலிருந்து சுமார் பத்து கல் தொலைவில் உள்ளது. பேருந்து வசதியுண்டு; ஆனால் அடிக்கடி இல்லை. புதிய இடம் ஆகையால் விசாரித்துக் கொண்டு போவதில் தாமதம். திருக்கோயிலை அடையும் போது முற்பகல் 11 மணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. கோயில் சாற்றப்பட்டுவிட்டது. 12 மணியிலிருந்து மாலை ஐந்து மணி வரை காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. மாலை ஐந்து மணிக்குத்தான் தரிசித்தனர், குறிப்பாக நம்மாழ்வார் மங்களாசாசனம் செய்த திருத்தலம் என்பது குறிப்பிடதக்கதாகும்.

மறுநாள் காலை திருமூழிக்களம் போய்வர எண்ணுகின்றோம். இந்த ஊர் எர்ணாக்குளம் சோரனூர் இருப்புப் பாதையிலுள்ள இறங்கி பேருந்து மூலம் இவ்வூரை அடைய வேண்டும் என்ற செய்தியை அறிந்து கொண்டு சரியாகக் காலை 7:30 மணிக்குப் புறப்பட்டனர். அங்கு 10 கல் தொலைவு பேருந்தில் சென்று ஓரிடத்தில் இறங்கி 60 கெஜ தூரம் நடந்து திருக்கோயிலை அடைந்தனர். நம்மாழ்வார் இத்தலத்து எம்பெருமானை நாயகி நிலையிலிருந்து தூது விடுவதாக அமைந்த பாசுரத்தால் சேவித்தார். பாசுரங்களில் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்து திருமூழிக்களத்தானையும் மதுரவேணி நாச்சியாரையும் சேவித்தார்.

குருவாயூர் அப்பனைச் சேவிக்க வேண்டும் என்பது திட்டம் அவருக்கு இருந்தது. ஆனால் நீண்ட தூரம் கடக்க வேண்டியிருப்பதால் இருப்பூர்திப் பயணமே சிறந்தது. விரைவு வண்டி யொன்றில் ஏறி திருச்சூர் வந்து சேர்ந்தனர். அங்கிருந்து சுமார் 15 கல் தொலைவு பேருந்தில் பயணம் செய்து குருவாயூரை அடைந்தனர். பலத்த மழையில் மாட்டிக் கொண்டு மிக்க

சிரமத்துடன் வந்து சேர்ந்து தெய்வ சங்கல்பத்தால் மிக்க சிரமத்துடன் தேவஸ்தான விடுதியில் தங்குவதற்கு ஓர் அறை கிடைத்து அதில் தங்குகினர். ஏதோ ஓர் உணவு விடுதியில் உணவு கொண்டு இரவில் ஓய்வு எடுத்து விட்டு மறுநாள் காலை குருவாயூர் அப்பன் சந்தனக் காப்புடன் கிருஷ்ணன் வடிவத்தில் திகழ்ந்தான். அழகெல்லாம் திரண்டு ஓரிடத்தில் இருந்தாற்போன்ற திருமேனி காண்பவரின் உள்ளங்களை கவர்ந்தது. இத்திருக்கோயிலில் துலாபாரப் பிரார்த்தனைக்கும் வழி செய்திருப்பதைக் கண்டனர். கோயிலிலிருந்து திரும்பும்போது கோயிலின் அருகில் பல யானைகளைக் கண்ட காட்சி அவரது மனத்தையும் கவர்ந்தது.[9]

அன்று மறுநாள் காலையில் திருநாவாய் என்ற திவ்விய தேசத்தைச் சேவிக்க நினைத்தனர். அது 25 கல் சோரனூர் - மங்களூர் இருப்பூர்தி வழியில் தொலைவிலுள்ளது. திருநாவாய் ஓர் இருப்பூர்தி நிலையம். நிலையத்திலிருந்து திவ்விய தேசம் 14 கல் தொலைவிலுள்ளது. நடந்து செல்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. நடந்து சென்றுதான் சேவித்தனர். நம்மாழ்வாரும் திருமங்கையாழ்வாரும் இந்த எம்பெருமானை மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர்.

பட்டாம்பி என்ற நிலையத்திற்கு அருகே வண்டி வருங்கால் பாரதம் புழா என்ற ஆறும் அதன் கரையிலுள்ள திருவித்துவக் கோட்டம்மான் திருக்கோயிலும் தென்பட்டன. வண்டியிலிருந்த வண்ணம் அந்த அம்மனை வழிபட்டனர். 11:30 மணிக்கு சோரனூர் சென்றடைந்தனர். மாலையில் பேருந்து நிலையம் சென்று 'திருமிற்றக்கோடு' என்ற ஊருக்குப் புறப்பட்டனர். அவ்வூருக்கு அடிக்கடி பேருந்து வசதி உண்டு. அந்த ஊர் சோரனூர்-குருவாயூர் நெடுஞ்சாலையில் சோரனூரிலிருந்து 10 கல் தொலைவில் இருந்தது.

சாலையை ஒட்டி ஊர் இருந்தது. திருமலைக்குப் பேருந்தில் செல்லும்போது கொண்டை ஊசி வளைவுப் பாதையில் பேருந்து செல்லும்போது மலையின் இயற்கைக் காட்சியில் நுகர்ந்தவண்ணம் செல்வதைப் போலவே, சோரனூருக்கும் வித்துவக் கோட்டிற்கும் இடையிலுள்ள ஒரு பெருங்குன்றினை அத்தகைய வளைவுப் பாதையில் அவர் செல்லும்போது மலையின் இயற்கைக் காட்சியில் தோய்ந்த வண்ணம் சென்றார். எங்கோ பிறந்து வளர்ந்த பாரதப் புழா என்ற ஆறு வளைந்து வளைந்து சென்று வித்துவக் கோட்டு அம்மானை நாடி அவன் திருவடிகளை வருடிச் செல்லும் அற்புதக் காட்சியினைக் கண்டு களித்தனர். மலைப் பாதையில் வளைந்து வளைந்து செல்லும் போதெல்லாம் வளைந்து வளைந்து செல்லும் ஆற்றையும் பலமுறை கண்டு வணங்கியதை அறியலாம். [10]

திருவித்துக்கோடு என்ற ஊரில் இறங்கி வலப்புறமாகத் தோப்புகளினிடையே ஒரு சிறு சாலை வழியாக கி.மீ தொலைவிலுள்ள கோவிலை அடைந்தனர். கோயில் பெரிய கோயிலன்று. ஒரே ஒரு பிரகாரத்தைக் கொண்டது. இந்தப் பெருமாள் மிக அழகானவர்! அவர்கள் சென்றபோது சந்தனக்காப்புடன் திகழ்ந்தார். நின்ற திருக்கோலத்தில் தெற்கு நோக்கிய திரு முகமண்டலத்துடன் சேவைசாதிக்கும் உய்ய வந்த பெருமாளையும் தாயார் வித்துவக்கோட்டு வல்லி நாச்சியாரையும் சேவித்தனர். குலசேகரப் பெருமாள் மங்களாசாசனம் செய்த பாசுரங்கள் நினைவிற்கு வருகின்றன. சீமன் நாராயணனையன்றித் தமக்கு வேறு சரணமில்லாமையை ஆழ்வார் ஒரு முறைக்கு ஒன்பது முறையாக வற்புறுத்திக் கூறியதை அறியலாம்.[11]

1) மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் (13 திருத்தலங்கள்)

எண்	திருத்தலம்	பெருமாள் தாயார்	மங்களாசாசனம்	பாசுரங்கள்
1	திருவண்பரிசாரம்	திருவாழ்மார்பன் கமலவல்லி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார்	I
2	திருவட்டாறு	ஆதிகேசவப்பெருமாள் மரகதவல்லி	நம்மாழ்வார்	II
3	திருஅனந்தபுரம்	அனந்தபத்மநாபன் ஸ்ரீசைஷஹரிலட்சுமி	நம்மாழ்வார்	II
4	திருவாறன்விளை	திருக்குறளப்பன் பத்மாசனி	நம்மாழ்வார்	II
5	திருச்செங்குன்றூர்	இமையவரப்பன் செங்கமலவள்ளி	நம்மாழ்வார்	II
6	திருக்கடித்தானம்	அற்புத நாராயணன் கற்பகசல்லி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார்	II
7	திருவல்லவாழ்	கோலப்பிரான் செல்வத் திருக்கொழுந்து நாச்சியார்	நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	22
8	திருவண்வண்டூர்	பாம்பாணையப்பன் கமலவள்ளி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார்	II
9	திருப்புலியூர்	மாயப்பிரான் பொற்கொடி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	12
10	திருகாட்கரை	காட்கரையப்பன்		II

		வாத்ஸல்யவல்லி	நம்மாழ்வார்	
11	திருமூழிக்களம்	திருமூழிக்களத்தான் மதுரவேணி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	14
12	திருவித்துக்கோடு	உய்யவந்த பெருமாள் வித்துக்கோட்டுவல்லி நாச்சியார்	குலசேகராழ்வார்	10
13	திருநாவாய்	நாராயணன் மலர்மங்கை நாச்சியார்	நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	13

2) தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள் (24 திருத்தலங்கள்)

எண்	திருத்தலம்	பெருமாள் தாயார்	மங்களாசாசனம்	பாசுரங்கள்
1	காஞ்சிபுரம்	வரதராஜப்பெருமாள் பெருந்தேவித்தாயார்	நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார்	7
2	திருவெஃகா	சொன்னவண்ணம்செய்த பெருமாள் கோமளவல்லி	திருமழிசையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார், பேயாழ்வார் நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வா	15

			ர்	
3	திருவட்டபுயகரம்	ஆதிகேசவப்பெருமாள் அலர்மேல் மங்கை	திருமங்கையாழ்வார் பேயாழ்வார்	12
4	திருநீரகம்	ஜகதீசப்பெருமாள் நிலமங்கைவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	I
5	திருப்பரமேச்சுர விண்ணகரம்	பரமபத நாதன் பைகுந்தவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	10
6	திருப்பாடகம்	பாண்டவ தூதர் ருக்மணி, சத்யபாமா	திருமழிசையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	6
7	திருநிலாத்திங்கள் துண்டம்	நிலாத்திங்கள் துண்டத்தான் நேரொருவரில்லாவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	I
8	திருக்கள்வனூர்	ஆதிவராகப்பெருமாள் அஞ்சிலைவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	I
9	திருவேளுக்கை	முகுந்தநாயகன் வேளுக்கைவல்லி	பேயாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	4
10	திருத்தண்கா	தீபப்ரகாசர் மரகதவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	2
11	திருப்பவளவண்ணம்	பவளவண்ணப் பெருமாள் பவளவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	I
12	திருப்புட்குளி	விஜயராகவப்பெருமாள்	திருமங்கையாழ்வா	2

		மரகதவல்லி நாச்சியார்	ர்	
13	திருக்கடிகை	யோக நரசிம்மன் அமிருதவல்லித் தாயார்	பேயாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	4
14	திருவெவ்வுள்	வீரராகப் பெருமாள் கனகவல்லித் தாயார்	திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	12
15	திருநின்றவூர்	பக்தவத்சலர் என்னைப்பெற்ற தாயார்.	திருமங்கையாழ்வார்	2
16	திருவல்லிக்கேணி	பார்த்தசாரதி ருக்மணி	பேயாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	12
17	திருநீர்மலை	நீர்வண்ணன் அணிமாமலர் மங்கை	திருமங்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார்	20
18	திருவிடவெந்தை	நித்யகல்யாணர் கோமளவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	13
19	திருக்கடன்மல்லை	ஸ்தலசயனப் பெருமாள் நிலமங்கை நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார்	27
20	திருவகீந்திரபுரம்	தெய்வநாயகன் வைகுண்டவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	10
21	திருக்கோவலூர்	திரிவிக்கிரமன்	பூதத்தாழ்வார்	21

		பூங்கோவல் நாச்சியார்	பொய்கையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வா ர்	
22	திருவூரகம்	ஊரகத்தான் அமுதவல்லி நாச்சியார்	திருமழிசையாழ்வா ர் திருமங்கையாழ்வா ர்	6
23	திருக்கார் வானம்	கள்வர் பெருமாள் கமலவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வா ர்	I
24	திருக்காரகம்	கருணாகரப் பெருமாள் பத்மாமணி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வா ர்	1

3) பாண்டியநாட்டுத் திருப்பதிகள் (18 திருத்தலங்கள்)

எ ண்	திருத்தலம்	பெருமாள் தாயார்	மங்களாசாசனம்	பாசுரங்க ள்
1	திருக்கோட்டீயூர்	உரகமெல்லணையான் திருமாமகள் நாச்சியார்	திருமழிசையாழ்வா ர்பெரியாழ்வார் பேயாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் திருமங்கையாழ்வா ர்	39
2	திருமெய்யம்	சத்யகிரி நாதன் உய்யவந்த நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வா ர்	9

3	திருப்புல்லாணி	கல்யாண ஜகந்நாதன் கல்யாணவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	21
4	திருக்கூடல்	கூடலழகர் மதுரவல்லி	திருமங்கையாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார்	2
5	திருமோகூர்	காளமேகப்பெருமாள் மேகவல்லி	நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	12
6	திருமாலிருஞ்சோலை	அழகர் சுந்தரவல்லி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் குலசேகராழ்வார் பேயாழ்வார் பூதத்தாழ்வார்	128
7	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்	வடபத்ரசயனர் ஆண்டாள்	பெரியாழ்வார் ஆண்டாள்	2
8	திருத்தண்கால்	அப்பன் அன்னநாயகி	பூதத்தாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	5
9	திருக்குருகூர் (ஆழ்வார் திருநகரி)	ஆதிநாதப்பெருமாள் ஆதிநாதவல்லி	நம்மாழ்வார்	11
10	திருக்கோளூர்	வைத்தமாநிதி கோளுர்வல்லி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார்	12

11	திருப்பேரை	மகரநெடுங்குழைக்காதவன் குழைக்காதுவல்லி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார்	11
12	ஸ்ரீவைகுண்டம்	கள்ளப்பிரான் வைகுந்தவல்லி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார்	2
13	வரகுணமங்கை	விஜயாசனர் வரகுணவல்லி	நம்மாழ்வார்	1
14	திருக்குளந்தை	மாயக்கூத்தன் குளந்தைவல்லி	நம்மாழ்வார்	1
15	திருப்புளிங்குடி	காய்சன வேந்தன் மலர்மகள் நாச்சியார்	நம்மாழ்வார்	12
16	திருத்தொலைவில் லி மங்களம்	தேவபிரான் உபயநாச்சிமார்கள்	நம்மாழ்வார்	11
17	சிரீவரமங்கை (வானமாமலை)	தெய்வநாயகன் சிரீவரமங்கை	நம்மாழ்வார்	11
18	திருக்குறுங்குடி	வைஷ்ணவ நம்பி குறுங்குடிவல்லி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார் திருமழிசையாழ்வா ர் திருமங்கையாழ்வா ர்	40

4) வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் (12 திருத்தலங்கள்)

எண்	திருத்தலம்	பெருமாள் தாயார்	மங்களாசாசனம்	பாசுரங்கள்
1	திருவேங்கடம்	திருவேங்கடமுடையான் அல்மேல்மங்கைத்தாயார்	நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் ஆண்டாள் குலசேகராழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் பேயாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் பொய்கையாழ்வார்	202
2	சிங்கவேள்குன்றம்	நரசிம்மன் இலட்சுமி	திருமங்கையாழ்வார்	10
3	திருவயோத்தி	சக்ரவர்த்தி திருமகன் சீதா பிராட்டி	குலசேகராழ்வார் பெரியாழ்வார் நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்	13
4	திருநைமிசாரணியம்	தேவராஜன் ஸ்ரீஹரிலட்சுமி	திருமங்கையாழ்வார்	10

5*	சாளக்கிராமம் நேபாளம்	ஸ்ரீமூர்த்திப்பெருமாள் ஸ்ரீதேவி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார் பெரியாழ்வார்	12
6*	திருவதரியாச்சிரமம் (பத்ரிநாத்)	பத்ரி நாராயணன் அரவிந்தவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார் பெரியாழ்வார்	22
7	திருக்கண்டங்கடிநகர்	நீலமேகப்பெருமாள் புண்டரீகவல்லித்தாயாதர்	பெரியாழ்வார்	11
8*	திருப்பிரிதி ஜோஷிமட் (Joshimath) அல்லது நந்தபிரயாக்	பரமபுருஷன் பரிமளவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	10
9	திருவடமதுரை	கோவர்த்தநேசன் சத்யபாமை நாச்சியார்	ஆண்டாள் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பெரியாழ்வார்	50
10	பிருந்தாவனம்	கிருஷ்ணன் ருக்மணி		
11	திருத்துவாரகை	கல்யாண நாராயணன் கல்யாண நாச்சியார்	ஆண்டாள் நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பெரியாழ்வார்	13
12	திருவாய்ப்பாடி (கோகுலம்)	நவமோகன கிருஷ்ணன் ருக்மிணி பிராட்டி	ஆண்டாள் திருமங்கையாழ்வார் பெரியாழ்வார்	22

5) சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் - 1(20 திருத்தலங்கள்)

எண்	திருத்தலம்	பெருமாள் தாயார்	மங்களாசாசனம்	பாசுரங்கள்
1	திருவரங்கம்	இரங்கநாயகி இரங்கநாயகன்	பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் குலசேகராழ்வார் பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார்	247
2	திருஉறையூர்	அழகிய மணவாளன் வாஸலட்சுமி	குலசேகராழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்	2
3	திருக்கரம்பனூர்	புருஷோத்தமன் பூர்வாதேவி	திருமங்கையாழ்வார்	1
4	திருவெள்ளறை	புண்டரீகாட்ஷன்	பெரியாழ்வார்	24

		பங்கயச்செல்வி	திருமங்கையாழ்வார்	
5	அன்பில்	வடிவழகிய நம்பி அழகியவல்லித் தாயார்	திருமழிசையாழ்வார்	1
6	திருப்பேர் நகர்	அப்பக்குடத்தான் இந்திராதேவி	பெரியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் நம்மாழ்வார்	33
7	தஞ்சை மாமணிக்கோயில்	நீலமேகப் பெருமாள் செங்கமலவல்லி நரசிம்மர் தஞ்சை நாயகி மணிக்குன்றப் பெருமாள் அம்புஜவல்லி	திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் பூதத்தாழ்வார்	5
8	திருக்கண்டியூர்	கமலநாதன் கமலவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	1
9	திருக்குடந்தை	சாரங்கபாணி கோமளவல்லி	பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார் ஆண்டாள்	51
10	திருவிண்ணகர்	ஒப்பிலியப்பன் பூமிதேவி நாச்சியார்	பேயாழ்வார் நம்மாழ்வார்	47

			திருமங்கையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார்	
11	நந்திபுர விண்ணகரம்	விண்ணகரப் பெருமாள் செண்பகவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	10
12	திருநறையூர்	நறையூர் நம்பி நம்பிக்கை நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	110
13	திருச்சேறை	சாரநாதன் சாரநாயகி	திருமங்கையாழ்வார்	13
14	திருவெள்ளியங்குடி	கோலவில்லி ராமன் மரகதவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	10
15	திருப்புள்ளம் பூதங்குடி	வல்வில் ராமன் பொற்றாமரையாள்	திருமங்கையாழ்வார்	10
16	திருஆதனூர்	ஆண்டளக் குமையன் ஸ்ரீரங்கநாயகியார்	திருமங்கையாழ்வார்	1
17	திருக்கவித்தலம்	கஜேந்திரவரதர் ரமாமணிவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	1
18	திருக்கண்ணங்குடி	ஷயாமளமேனிப் பெருமாள் அரவிந்தவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	10
19	திருநாகை	ஸௌந்தரியராஜன் ஸௌந்தரியவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	10
20	திருக்கண்ணமங்கை	பக்தவத்ஸலப் பெருமாள் அபிஷேகவல்லித் தாயார்	திருமங்கையாழ்வார்	14

6) சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் - 2 (20 திருத்தலங்கள்)

எண்	திருத்தலம்	பெருமாள் தாயார்	மங்களாசாசனம்	பாசுரங்கள்
1	சித்திரக்கூடம்	கோவிந்தராஜர் புண்டரீகவல்லி	திருமங்கையாழ்வார் குலசேகராழ்வார்	32
2	காழிச்சீராம விண்ணகரம்	தாடாளன் மட்டவிழுங்குழலி	திருமங்கையாழ்வார்	10
3	திருஇந்தளூர்	சுகந்தவநநாதன் சந்திரசாம விமோசனவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	11
4	தலைச்சங்க நாண்மதியம்	நாண்மதியப்பெருமாள் தலைச்சங்க நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	2
5	திருச்சிறுபுலியூர்	அருமாகடல் திருமாமகள் நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	10
6	திருக்கண்ணபுரம்	சௌரிராஜன் கண்ணபுரநாயகி	குலசேகராழ்வார் ஆண்டாள் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார்	128
7	திருவழுந்தூர்	ஆமருவியப்பன் செங்கமலவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	45
8	திருவெள்ளக்குளம்	கண்ணன் நாராயணன் பூவார் திருமகள்	திருமங்கையாழ்வார்	10

9	திருத்தேவனார்த் தொகை	தெய்வநாயகப் பெருமாள் கடல்மகள் நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	10
10	திருவண்புருடோத் தமம்	புருஷோத்தமர் புருஷோத்தம நாயகி	திருமங்கையாழ்வார்	10
11	வைகுந்த விண்ணகரம்	வைகுந்தநாதன் வைகுந்தவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	10
12	செம்பொன் செய்கோயில்	பேரருளாளன் அல்லிமாமலர் நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	10
13	திருத்தெற்றியம்பலம்	செங்கண்மால் செங்கமலவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	10
14	அரிமேய விண்ணகரம்	குடமாட கூத்தர் அம்ருதகடவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	10
15	திருவாலி திருநகரி	லட்சுமிநரஸிம்மன் அம்ருதகடவல்லி வேதராஜன் அமிருதவல்லி	திருமங்கையாழ்வார் குலசேகராழ்வார்	42
16	திருமணிமாடக்கோயில்	நந்தாவிளக்குப் பெருமாள் புண்டரீகவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	12
17	திருக்கூடலூர்	வையங்காத்தபெருமாள் பத்மாஸநவல்லி	திருமங்கையாழ்வார்	10
18	திருமணிக்கூடம்	மணிக்கூடநாயகன் திருமகள் நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	10
19	திருக்காவளம்பாடி	கோபாலகிருஷ்ணன் செங்கமல நாச்சியார்	திருமங்கையாழ்வார்	10

20	திருப்பார்த்தன்பள்ளி	தாமரையாள் கேள்வன் தாமரை நாயகி	திருமங்கையாழ்வார்	

7) விண்ணுலக திருப்பதிகள் - (2 திருத்தலங்களா)

எண்	திருத்தலம்	பெருமாள் தாயார்	மங்களாசாசனம்	பாசுரங்கள்
1	திருப்பாற்கடல்	பாற்கடல் வண்ணன் (சீராப்திநாதன்) , கடல் மகள் நாச்சியார் (லட்சுமி தேவி)	பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், நம்மாழ்வார், பெரியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார்	33
2	திருநாடு (பரமபதம்)	பரமபத நாதன் பெரிய பிராடியார்	நம்மாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பெரியாழ்வார் பேயாழ்வார் பொய்கையாழ்வார்	18

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியார் செல்லாத திருத்தலங்கள்

திருத்துவாரகை, திருவாய்ப்பாடி(கோகுலம்), திருப்பாற்க்கடல், பரமபதம் ஆகும்.

தொகுப்புரை

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியாரின் திவ்விய தேசப் பயணங்கள் எனும் மூன்றாம் இயலில், வைணவ சமயத்தின் புனிதத் தலங்களான திவ்யதேசங்களின் பயணத்தையும், அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. சோழநாடு, பாண்டிநாடு, தொண்டைநாடு ஆகிய மூன்று முக்கியப் பகுதிகளிலும் அமைந்துள்ள தலங்கள் குறித்தும், இறை வடிவங்களின் சிறப்புகள், பக்தர்களின் அனுபவங்கள் ஆகியவை பதிவு செய்யபட்டுள்ளது.சோழநாட்டுத்தலங்களான திருகண்டியூர், தஞ்சை மாமணிக்கோயில், திருப்பேர்நகர் (கோவிலடி), திருகண்ணபுரம், திருவிண்ணகர், நறையூர் நம்பி, சாரங்கபாணி, சாராநாத பெருமாள், திருவயிந்திபுரம் போன்ற தலங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமான வரலாறுகளையும், இறையருளின் சிறப்புகளையும் கொண்டுள்ளன. இத்தலங்கள் வைணவ சமயத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றவை என்பதையும், பாண்டிநாட்டு தலங்களான திருக்கோட்டியூர், எந்தை திருப்புல்லாணி, திருக்கூடல் (மதுரை) போன்றவை, பக்தியின் ஆழமான வெளிப்பாடுகளையும், இறைவன் பக்தர்களுக்கு அருள்புரியும் விதம் இத்தலங்களின் வழியாக தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. தொண்டைநாட்டுத் தலங்களில் காஞ்சிபுரம் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது. “பலரும் போற்றும் காஞ்சி” எனப் போற்றப்படுவதற்குக் காரணமான ஆன்மிகச் செல்வத்தை உடையதாகும். வைகுண்டப் பெருமாள், அல்லிகேணி, நீர்மலை நீர்வண்ணன், திருஇடஎந்தை எம்பெருமான், கடல் மல்லை, திருஅயிந்திரபுரம், திருகோவிலூர் போன்ற தலங்கள் ஒவ்வொன்றும் தலவரலாற்றின் மூலம் இறைமகிமையை எடுத்துரைக்கின்றன.

இத்தலங்கள் அனைத்தும் வைணவப் பாரம்பரியத்தின் வளமையை உணர்த்துகின்றன.

பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள் இத்தலங்களை நேரில் தரிசித்து, அவற்றின் சிறப்புகளை ஆழமாக உணர்ந்து எழுதியிருப்பது இவ்வியலின் நம்பகத்தன்மையையும், அனுபவச் செறிவையும் அதிகரிக்கின்றது. திவ்விய தேசப் பயணங்கள் பற்றிய இவ்வியல், வைணவ சமயத்தின் தலபாரம்பரியத்தையும், இவ்வியலில் புலப்படுத்தபட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1 ந. சுப்புரெட்டியார் - நினைவுக் குமிழிகள் – IV - பக்.428

2 நம்மாழ்வார் - திருவாய்மொழி - 10.6:9

3 அமலானாதிபிரான் – 10

4 கம்பர்- கம்பராமாயணம் - ஆரண்ய காண்டம் .57

5 ந. சுப்புரெட்டியார் - நினைவுக் குமிழிகள் – IV - பக். 429

6 மேலது பக்.430

7 மேலது பக்.431

8 மேலது பக்.432

9 மேலது பக்.435

10 மேலது பக்.431

11 மேலது பக்.439

இயல் - 4

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் சைவ வைணவப் பங்களிப்புகள் – ஒப்பீடு

இயல் - 4

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியாரின் சைவ வைணவப் பங்களிப்புகள் - ஒப்பீடு

பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியாரின் சைவப் பங்களிப்புகள் மற்றும் வைணவப் பங்களிப்புகள் பற்றி ஆராய்ந்து எச்சமயத்திற்கு மிகுதியான பங்களிப்புகள் வழங்கியுள்ளார் என்பது பற்றியும், பேராசிரியரின் சைவ நூல்கள் பற்றியும், வைணவ நூல்கள் பற்றியும், ஆராய்வதே இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியார் சைவ சமயம் பற்றியும் வைணவ சமயம் பற்றியும் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். சைவத் திருத்தலங்களுக்கும் வைணவ திவ்ய தேசங்களுக்கும் பயணம் மேற்கொண்டு சிவபெருமானையும் திருமாலையும் வழிபட்டுள்ளார் என்பதை அவரது நினைவுக்குமிழிகள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. தமிழ் மொழியின் சிறப்புகள் பற்றியும் அறிவியல், விஞ்ஞானம் சார்ந்த நூல்கள் பற்றியும் பல நூல்களையும் ஆய்வு கட்டுரைகளையும் தமிழ் உலகிற்கு வழங்கியதோடு சமயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளார். தமிழ் சமய இலக்கிய வரலாற்றில் சைவமும் வைணவமும் மிக முக்கியமான இரண்டு ஆன்மீக மரபுகளாக விளங்குகின்றன. இவ்விரு சமயங்களும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆன்மீக வாழ்க்கை, பண்பாடு, இலக்கியம், கலை, கோயில் மரபுகள் ஆகிய அனைத்திலும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பக்தி இயக்கத்தின் மூலம் பொதுமக்களிடையே ஆன்மீக உணர்வை வளர்த்ததோடு தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளன. இந்த இரு சமயங்களின் தன்மைகள், ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளை ஆராய்ந்து

விளக்கிய தமிழ் அறிஞர்களில் பேராசிரியர் சுப்புரெட்டியார் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

அவரது ஆய்வுகள் சைவமும் வைணவமும் தமிழ் பண்பாட்டின் இரு பெரும் தூண்களாக விளங்குகின்றன என்பதை தெளிவுபடுத்துகின்றன. சமய இலக்கியங்கள், பக்தி மரபுகள், தத்துவக் கருத்துகள் மற்றும் கோயில் மரபுகள் ஆகியவற்றின் மூலம் இந்த இரு சமயங்களும் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. சைவ சமயத்தைப் பற்றிய அவரது ஆய்வுகள் பல முக்கிய நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பாக சைவ சமய விளக்கு, சைவ சித்தாந்தம் ஒரு அறிமுகம், சைவமும் தமிழும், ஞானசம்பந்தர், தம்பிரான் தோழன், நாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர், மூவர் தேவாரம் போன்ற நூல்கள் சைவ சமயத்தின் தத்துவம், பக்தி மரபு மற்றும் இலக்கியச் செழுமையை விளக்குகின்றன.

பேரா.ந. சுப்பு ரெட்டியார் எழுதிய சைவ நூல்களின் கருத்து பகுப்பாய்வு:

தமிழ் சமய இலக்கிய ஆய்வில் முக்கிய பங்கு வகித்த அறிஞர்களில் பேரா. ந. சுப்பு ரெட்டியார் குறிப்பிடத்தக்கவர். சைவ சமயத்தின் வரலாறு, தத்துவம், பக்தி மரபு மற்றும் தமிழ் இலக்கியத்துடன் அதன் தொடர்பு ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்ந்து பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். குறிப்பாக சைவ சமய விளக்கு, சைவ சித்தாந்தம் ஒரு அறிமுகம், சைவமும் தமிழும், ஞானசம்பந்தர், தம்பிரான் தோழன், நாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர், மூவர் தேவாரம் போன்ற நூல்கள் சைவ சமயத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களை விளக்கும் முக்கிய ஆய்வு நூல்களாகும். இந்நூல்களின் கருத்துகளை ஆராய்வது சைவ சமயத்தின்

அடிப்படை நோக்கங்களையும் தமிழ் சமய இலக்கிய வளர்ச்சியையும் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

சைவ சமய விளக்கு

சைவ சமய விளக்கு என்ற நூலில் சைவ சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் அதன் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் பேரா. ந. சுப்பு ரெட்டியார் விளக்குகிறார். சைவ சமயம் மனிதனை உயர்ந்த ஆன்மீக நிலைக்கு கொண்டு செல்லும் வழிமுறைகளை கூறும் ஒரு ஆன்மீக மரபாக விளங்குகிறது என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். சிவபெருமான் பரம்பொருளாகக் கருதப்படுகிறார்; அவர் உலகின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றின் மூல காரணமாக விளங்குகிறார். மனிதன் இறைவனை அடைவதற்கான முக்கிய வழி பக்தி மற்றும் அறநெறி வாழ்க்கை என்பதையும் இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது.

சைவ சமயம் தமிழர்களின் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முக்கிய இடம் பெற்ற சமயமாகும். சிவபெருமானை பரம கடவுளாக ஏற்றுக் கொண்டு பக்தி, ஒழுக்கம் மற்றும் ஆன்மீக வாழ்வை வலியுறுத்தும் சமயமாக சைவம் விளங்குகிறது. இந்த சைவ சமயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் அதன் சிறப்புகளை விளக்கும் நூலாக ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய “சைவ சமய விளக்கு” விளங்குகிறது.[1]

சைவ சமயத்தின் பொருள்

“சைவம்” என்பது சிவபெருமானை முதன்மை கடவுளாக ஏற்றுக் கொண்டு அவரை வழிபடும் சமயமாகும். சிவபெருமான் உலகின் படைப்பவரும் காப்பவரும் என்று சைவ சமயம் கூறுகிறது. சைவ

சமயம் மனிதன் இறைவனை பக்தியுடன் வழிபட்டு ஆன்மீக உயர்வு பெற வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது.

சைவ சமயத்தின் அடிப்படை கொள்கைகள்

சைவ சமயத்தின் முக்கியமான கொள்கைகள் பதி, பசு, பாசம் என்ற மூன்று கருத்துகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

பதி – சிவபெருமான், உலகின் உயர்ந்த இறைவன்.

பசு – உயிர்கள் அல்லது ஆன்மாக்கள்.

பாசம் – உயிர்களை கட்டிப்போடும் பந்தங்கள்.

உயிர்கள் பாசத்தால் கட்டுப்பட்டிருப்பதால் இறைவனை முழுமையாக உணர முடியாது. இறைவனின் அருளால் இந்த பாசம் நீங்கி உயிர்கள் விடுதலை பெறுகின்றன.[2]

சைவ சமயத்தின் வழிபாட்டு முறைகள்

சைவ சமயத்தில் இறைவனை வழிபடும் பல முறைகள் உள்ளன. கோவில்களில் சிவலிங்கத்தை வழிபடுவது முக்கியமான வழிபாடாகும். மேலும், தேவாரப் பாடல்கள், திருவாசகம் போன்ற பக்திப் பாடல்களைப் பாடுவதும் சைவ வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாகும். இந்த வழிபாட்டு முறைகள் மனிதனின் மனதை தூய்மைப்படுத்தி இறைவனின் அருளைப் பெற உதவுகின்றன.[3]

சைவ சமயம்

சைவ சமயம் மனித வாழ்க்கையில் நல்லொழுக்கத்தை வலியுறுத்துகிறது. உண்மை, கருணை, அன்பு, தாழ்மை போன்ற பண்புகள் மனிதனின் வாழ்க்கையில் முக்கியமானவை என்று கூறுகிறது. மனிதன் பிறருக்கு உதவி செய்து, நல்ல வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்ற நெறியையும் சைவ சமயம் எடுத்துரைக்கிறது.[4]

சைவ சமயத்தின் முக்கியத்துவம்

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் தனது நூலில் சைவ சமயம் தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் ஆழமான தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது என்று கூறுகிறார். சைவ சமயம் தமிழ் மொழி, இலக்கியம் மற்றும் பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் பங்களித்துள்ளது. தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற சைவ நூல்கள் தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறந்த படைப்புகளாக விளங்குகின்றன.[5]

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய “சைவ சமய விளக்கு” நூல் சைவ சமயத்தின் அடிப்படை கொள்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் அதன் சிறப்புகளை விளக்கும் முக்கியமான நூலாகும். இந்த நூல் மூலம் சைவ சமயத்தின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம் தெளிவாக அறிய முடிகிறது. சைவசமயம் மனிதனை நல்லொழுக்கத்துடன் வாழச் செய்து இறைவனை அடையும் பாதையை காட்டும் உயர்ந்த சமயமாக விளங்குகிறது.

சைவ சித்தாந்தம் – ஒரு அறிமுகம்

இந்த நூலில் சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எளிய முறையில் விளக்குகிறார். சைவ சித்தாந்தத்தில் “பதி, பசு, பாசம்” என்ற மூன்று முக்கிய கருத்துக்கள் இடம்பெறுகின்றன. பதி என்பது இறைவன்; பசு என்பது உயிர்; பாசம் என்பது உயிரை கட்டிப்பிடித்திருக்கும் பந்தம். மனிதன் இந்த பாச பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு இறைவனுடன் இணையும் நிலையை அடைவதே முக்தி என்று சைவ சித்தாந்தம் கூறுகிறது. இந்த தத்துவத்தை தெளிவாக எடுத்துரைப்பதே இந்த நூலின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

சைவ சமயத்தின் தத்துவ அடிப்படையாக விளங்குவது சைவ சித்தாந்தம் ஆகும். மனிதன், உலகம், இறைவன் ஆகியவற்றின்

உண்மையான தன்மையை விளக்கும் உயர்ந்த தத்துவமாக சைவ சித்தாந்தம் கருதப்படுகிறது. பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள் தனது "சைவ சித்தாந்தம்" என்ற நூலில் இந்த தத்துவத்தின் முக்கியக் கருத்துகள், அடிப்படை கொள்கைகள் மற்றும் அதன் சிறப்புகளை எளிமையாக விளக்குகிறார்.

"சைவ சமயம், சாத்திரங்கள் வளத்தால் செழித்தது;

வைணவ சமயம், உரை வளத்தால் செழித்தது." என்று மக்களிடையே வழங்கும் மரபு ஒன்று உண்டு. ஊன்றி நோக்கினால் வைணவத்திலும் சாத்திரங்களுக்குக் குறைவில்லை. 'அஷ்டா தச இரகசியங்கள், 'தேசிகப் பிரபந்தம்' (தமிழ்க் கவிதைகளாலானது) அவர்தம் 'இரகசியத் திரய சாரம் 2 (திரயம்-மூன்று) என்றனவும் உள்ளன. ஆனால் திருவாய்மொழிக்கு அமைந்துள்ள, மணிப்பிரவாள நடையிலமைந்த 'உரைவளம் போல்' தேவார திருவாசகங்கட்கும், பிற திருமுறைகட்கும் அமையவில்லை என்று சொல்லி வைக்கலாம்.

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கு அவை:

1. திருவுந்தியார்
2. திருக்களிற்றுப்படியார்
3. சிவஞான போதம்
4. சிவஞான சித்தியார்
5. இருபா இருபஃது
6. உண்மை விளக்கம்
7. சிவப்பிரகாசம்
8. திருவருட்பயன்
9. வினா வெண்பா

10. போற்றிப் பஃறொடை வெண்பா.
11. கொடிக்கவி
12. நெஞ்சு விடுதூது
13. உண்மை நெறி விளக்கம்
14. சங்கற்ப நிராகரணம்[6]

சைவ சித்தாந்தத்தின் பொருள்

"சித்தாந்தம்" என்பது இறுதி உண்மை அல்லது நிலையான முடிவு என்று பொருள். சைவ சித்தாந்தம் என்பது சிவபெருமானை பரம உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் தத்துவமாகும். இந்த தத்துவம் மனிதன் இறைவனை அடைந்து ஆன்மீக விடுதலை பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை வலியுறுத்துகிறது. சைவ சித்தாந்தம் வாழ்க்கையின் உண்மையை விளக்கும் உயர்ந்த ஆன்மீக சிந்தனையாகும்.

பதி, பசு, பாசம்

சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படை மூன்று கருத்துகள் பதி, பசு, பாசம் ஆகும்.

பதி – இறைவன் (சிவபெருமான்). அவர் உலகின் படைப்பாளரும் காப்பவரும் ஆவார்.பசு – உயிர்கள் அல்லது ஆன்மாக்கள்.

பாசம் – உயிர்களை கட்டிப்போடும் பந்தங்கள்.[7]

பசு எனப்படும் உயிர்கள் பாசத்தின் காரணமாக இறைவனை உணர முடியாமல் இருக்கின்றன. இறைவனின் அருளால் அந்த பாசம் நீங்கி உயிர்கள் விடுதலை பெறுகின்றன.

மூன்று மலங்கள்

சைவ சித்தாந்தத்தில் உயிர்களை கட்டிப்போடும் மூன்று முக்கியமான மலங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவை:

ஆணவம் – அறியாமை மற்றும் அகம்பாவம்

கன்மம் – செயல் மற்றும் அதன் விளைவு

மாயை – உலகத்தின் மாயையான தன்மை[8]

இந்த மூன்று மலங்களின் காரணமாக உயிர்கள் பிறப்பு இறப்பு சுழற்சியில் சிக்கிக் கிடக்கின்றன. இறைவனின் அருளால் இந்த மலங்கள் நீங்கி உயிர்கள் விடுதலை பெறுகின்றன.

இறைவனை அடையும் வழி

சைவ சித்தாந்தம் மனிதன் இறைவனை அடைவதற்கான நான்கு வழிகளை கூறுகிறது:

சரியம் – இறைவனை சேவிக்கும் நிலை

கிரியம் – வழிபாடு மற்றும் பூஜை

யோகம் – தியானம் மற்றும் மனக்கட்டுப்பாடு

ஞானம் – இறைவனை உணரும் உயர்ந்த நிலை

இந்த நான்கு நிலைகளின் மூலம் மனிதன் ஆன்மீக உயர்வு பெற்று இறைவனை அடைய முடியும் என்று சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது.[9]

சைவ சித்தாந்தத்தின் முக்கியத்துவம்

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் தனது நூலில் சைவ சித்தாந்தம் தமிழ் சமய சிந்தனையில் மிக முக்கியமான இடம் பெற்றது என்று கூறுகிறார். இத் தத்துவம் மனித வாழ்க்கையின் உண்மையை விளக்குவதோடு நல்லொழுக்கமான வாழ்க்கையை நடத்த வழிகாட்டுகிறது. மேலும் சைவ சித்தாந்தம் மனிதன் இறைவனின் அருளை நாடி வாழ வேண்டும் என்ற ஆன்மீக சிந்தனையை வலியுறுத்துகிறது. பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய “சைவ

சித்தாந்தம்" நூல் சைவ சமயத்தின் தத்துவ அடிப்படைகளை விளக்கும் முக்கியமான நூலாகும். இந்த நூல் மூலம் சைவ சித்தாந்தத்தின் முக்கியக் கருத்துகள், பதி-பசு-பாசம், மூன்று மலங்கள் மற்றும் இறைவனை அடையும் வழிகள் ஆகியவை தெளிவாக அறிய முடிகிறது. மேலும் சைவ சித்தாந்தம் மனிதன் ஆன்மீக உயர்வு பெற்று இறைவனை அடைய வழிகாட்டும் உயர்ந்த தத்துவமாக விளங்குகிறது.[10]

சைவமும் தமிழும்

சைவமும் தமிழும் என்ற நூலில் சைவ சமயம் தமிழ் மொழி மற்றும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு செய்த பங்களிப்பை பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் விளக்குகிறார். பக்தி இயக்கத்தின் மூலம் சைவ சமயம் பொதுமக்களிடையே பரவியது. இதன் விளைவாக தமிழ் மொழியில் பல பக்திப் பாடல்கள் உருவானது. குறிப்பாக திருமுறை இலக்கியங்கள் தமிழ் மொழியின் செழுமையை உயர்த்தியதை அறியலாம். கோயில் வழிபாடு, திருவிழாக்கள், சமய பாடல்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் தமிழ் மொழி மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிப் பிணைந்தது.

தமிழ் மொழியும் சைவ சமயமும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை. சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சியுடன் தமிழ் மொழியும் வளர்ச்சி பெற்றது. இந்த உண்மையை விளக்கும் நூலாக பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய "சைவமும் தமிழும்" விளங்குகிறது. இந்த நூலில் ஆசிரியர் சைவ சமயம் தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் தமிழர் பண்பாட்டின் வளர்ச்சியில் எவ்வாறு பங்கு வகித்ததை அறியலாம்.

சைவ சமயமும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியும்

தமிழ் மொழி சமய உணர்வுகளுடன் வளர்ந்த மொழியாகும். சைவ சமயம் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த ஆதரவாக

இருந்தது. சைவ நாயன்மார்கள் சிவபெருமானை போற்றி தேவாரப் பாடல்களைப் பாடியதால் தமிழ் மொழி மக்களிடையே பரவியது. இந்த பக்திப் பாடல்கள் எளிமையான தமிழில் அமைந்ததால் பொதுமக்களும் அவற்றை எளிதாக புரிந்து கொண்டனர்.

சைவ சமயம் சிவபெருமானை முதற்கடவுளாகக் கொண்டுள்ளது. இப்பெருமானுடன் தமிழை இயைபுபடுத்திப் பேசும் வழக்கமும் உண்டு.

'கண்ணு தற்பெருங் கடவுளும்
கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணு றத்தெரிந்து ஆய்ந்தஇப்
பசுந்தமிழ்[11] என்ற பாடலில் காணலாம்.

பக்தி இலக்கியங்களின் முக்கியத்துவம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இலக்கியங்கள் மிக முக்கியமான இடம் பெற்றுள்ளன. தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம் போன்ற சைவ நூல்கள் தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறந்த படைப்புகளாக விளங்குகின்றன. இந்த நூல்கள் இறைபக்தியை மட்டுமல்லாமல் மனித வாழ்க்கையின் நல்லொழுக்கங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றன. இதனால் தமிழ் இலக்கியம் ஆன்மீகமும் ஒழுக்கமும் நிறைந்ததாக வளர்ந்ததை அறியலாம்.[12]

சைவ சித்தாந்த சிந்தனைகள்

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் தனது நூல்களில் சைவ சித்தாந்தத்தின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறார். சைவ சித்தாந்தம் மனிதன், இறைவன் மற்றும் உலகம் ஆகியவற்றின் தொடர்பை விளக்கும் உயர்ந்த தத்துவமாகும். இத்தத்துவ சிந்தனைகள் தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட பல நூல்களின் மூலம் மக்களிடம் பரவின.

இதனால் தமிழ் மொழி தத்துவ சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் திறன் கொண்ட மொழியாக உயர்ந்தது.

தமிழர் பண்பாட்டில் சைவத்தின் தாக்கம்

சைவ சமயம் தமிழர் பண்பாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது. கோவில்கள், திருவிழாக்கள், தேவாரப் பாடல்கள் போன்றவை தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இதன் மூலம் தமிழர் வாழ்க்கையில் ஆன்மீக உணர்வு வளர்ந்தது. சைவ சமயம் தமிழர்களின் பண்பாடு, மரபு மற்றும் வாழ்வியல் முறைகளிலும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளதை காணலாம்.

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய “சைவமும் தமிழும்” என்ற நூல் சைவ சமயம் மற்றும் தமிழ் மொழி இடையேயான உறவை விளக்கும் முக்கியமான நூலாகும். இவரின் கருத்துப்படி சைவ சமயம் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளது. நாயன்மார்களின் பக்திப் பாடல்கள் மற்றும் சைவ சித்தாந்த நூல்கள் மூலம் தமிழ் மொழி ஆன்மீகமும் இலக்கிய வளமும் பெற்றுள்ளது. எனவே சைவமும் தமிழும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தவை என்றும் தமிழ் பண்பாட்டின் வளர்ச்சியில் சைவ சமயத்தின் பங்கு மிக முக்கியமானது என்றும் ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார்[13]

ஞானசம்பந்தர்

சைவ சமயத்தின் முக்கிய நாயன்மார்களில் ஒருவரான திருஞானசம்பந்தர் அவர்களின் வாழ்க்கை, பக்தி மற்றும் பாடல்களின் சிறப்பு குறித்து ஆசிரியர் விளக்குகிறார். ஞானசம்பந்தரின் பாடல்கள் சிவபெருமானின் மகிமையையும் பக்தியின் ஆழத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவருடைய

பாடல்கள் சைவசமயத்தை மக்களிடையே பரப்புவதில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்ததை அறியலாம்.

இவர் சிறுவயதிலேயே சிவபெருமானின் அருளைப் பெற்று தேவாரப் பாடல்களைப் பாடியவர். தனது நூலில் ஞானசம்பந்தரின் வாழ்க்கை, பக்தி உணர்வு மற்றும் தேவாரப் பாடல்களின் சிறப்புகளை விளக்குகிறார்.[14]

ஞானசம்பந்தரின் வாழ்க்கை

ஞானசம்பந்தர் சீர்காழியில் பிறந்தவர். அவரது தந்தை சிவபாத இருதயார். சிறு வயதில் அவர் தந்தையுடன் கோவிலுக்கு சென்றபோது, சிவபெருமான் மற்றும் பார்வதி தேவி அவருக்கு ஞானப்பால் அருளியதாக சைவ மரபு கூறுகிறது. அந்த அருளால் அவர் ஞானம் பெற்று “ஞானசம்பந்தர்” என்று அழைக்கப்பட்டார். அதன்பின் சிறுவயதிலேயே சிவபெருமானை போற்றி பல தேவாரப் பாடல்களைப் பாடினார். அவர் பல சிவாலயங்களுக்கு சென்று இறைபக்தியை மக்களிடம் பரப்பியதை அறியலாம்.[15]

ஞானசம்பந்தரின் தேவாரப் பாடல்கள்

ஞானசம்பந்தரின் பாடல்கள் தேவாரம் எனப்படும் சைவ சமயத்தின் முக்கிய நூல்களில் ஒன்றாகும். அவரது பாடல்களில் சிவபெருமானின் மகிமை, பக்தியின் சிறப்பு மற்றும் இறை அருள் ஆகியவை அழகாகக் கூறப்படுகின்றன.

ஞானசம்பந்தர் தம் உச்சிமேல் குவித்த கைவிரலொன்றினால் தோணிபுரத்து இறைவனைச் சுட்டிக் காட்டி, தம் உள்ளத்துள்ளே பொழிந்தெழுந்த உயர்ஞானத் திருமொழியால்,

தோடுடைய செவியன் விடையே றியோர்
தூவெண்மதி சூடி
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்
உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந்
தேத்தவருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய
பெம்மான் இவனன்றே[16]

என்ற திருப்பாடலை முதலாகவுடைய பதிகத்தை பாடி 'எம்மை இது செய்த பிரான் பிரமாபுர மேவிய பெம்மான் இவனே' எனத் தம் தந்தையாருக்கு அடையாளங்களுடன் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஞானசம்பந்தர் பாடல்கள்

சிவபெருமானின் மகிமை மற்றும் அருள்
இறைவன் மீது உள்ள ஆழ்ந்த பக்தி
சமய நம்பிக்கை
தமிழ் மொழியின் இனிமை

ஞானசம்பந்தர் பாடல்களில் எளிய நடையும் இனிமையான சொற்களும் காணப்படுகின்றன. அவரது பாடல்கள் பக்தி உணர்வை மக்களிடையே வளர்க்கும் தன்மை கொண்டவை.

சமயப் பணி

ஞானசம்பந்தர் சைவ சமயத்தை வளர்த்ததில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அவர் பல இடங்களுக்கு சென்று தேவாரப் பாடல்களைப் பாடி சிவபெருமானின் மகிமையை மக்களிடம் எடுத்துரைத்தார். அவர் சமண சமயத்தின் தாக்கத்தை எதிர்த்து சைவ சமயத்தின் பெருமையை விளக்கியதாக அறியலாம். இதனால் சைவ சமயம் மக்களிடையே மேலும் வளர்ச்சி பெற்றது.

ஞானசம்பந்தரின் பக்தி சிந்தனை

ஞானசம்பந்தரின் பாடல்களில் இறைவன் மீது முழு நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. மனிதன் இறைவனை பக்தியுடன் வழிபட்டால் வாழ்க்கையில் நன்மை கிடைக்கும் என வலியுறுத்துகிறார்.

இறைவனின் அருள்
பக்தியின் மகிமை
நல்லொழுக்கம்
ஆன்மீக உயர்வு

. ஞானசம்பந்தர் தனது சிறுவயதிலேயே இறைபக்தியை மக்களிடம் பரப்பியவர். அவரது தேவாரப் பாடல்கள் தமிழ் சைவ சமய இலக்கியத்தின் பொக்கிஷமாக இருந்து இன்று வரை மக்களிடையே பக்தி உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.[17]

தம்பிரான் தோழன்

தம்பிரான் தோழன் என்ற நூல் பெரும்பாலும் சுந்தரர் அவர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் பக்தி மரபை எடுத்துரைக்கிறது. சுந்தரர் சிவபெருமானை தம் நண்பனாகக் கருதி பாடிய பாடல்கள் சைவ பக்தியின் தனித்துவமான வெளிப்பாடாகும். பக்தி என்பது இறைவனுடன் நெருங்கிய உறவை உருவாக்கும் ஒரு ஆன்மீக அனுபவம் என விளக்கபட்டுள்ளது.

தமிழ் சைவசமய வரலாற்றில் முக்கியமாக இடம் பெற்ற நாயன்மார்களில் ஒருவர் சுந்தரர். அவர் சிவபெருமானுடன் நெருங்கிய நட்பு உணர்வுடன் பக்திப் பாடல்கள் பாடியவர். சிவபெருமானுடன் நண்பனைப் போல உரையாடியதனால் அவருக்கு “தம்பிரான் தோழன்” என்ற சிறப்புப் பெயர் கிடைத்தது. சுந்தரரின் வாழ்க்கை, பக்தி உணர்வு மற்றும் தேவாரப் பாடல்களின் சிறப்புகளை அறியமுடிகிறது.[18]

சுந்தரரின் வாழ்க்கை

சுந்தரர் திருநாவலூரில் பிறந்தவர். சிறு வயதிலேயே சிவபெருமானின் அருளைப் பெற்றவர். சுந்தரர் சிவபெருமானின் அடியாராகி இறைப் பணியில் ஈடுபட்டார். சுந்தரர் பல சிவாலயங்களுக்குச் சென்று சிவபெருமானை போற்றி தேவாரப் பாடல்கள் பாடினார். அவர் வாழ்க்கை முழுவதும் சிவபெருமானை வழிபட்டு வந்தார்.

ஆருரை நோக்கி அங்கணர், "அன்பனே, யான் ஓலை காட்டி நின்னை ஆட்கொண்டபொழுது நீ என்னைப் 'பித்தன்' என்று மொழிந்தாயல்லவா ஆதலால் என் பெயரை பித்தன் என்றே பாடுவாயாக" என்று அருளிச் செய்கின்றார். இறைவனின் பெருங்கருணைத் திறத்தை நினைந்துருகிய ஆரூரர்,

பித்தாபிறை சூடிபெரு
மானே அரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக்
கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணெய்த்
தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர் அருட் டுறையுள்
அத்தாஉனக் காளாய் இனி
அல்லேன்என லாமே. [19] **சுந்தரர் தேவாரம்** 7.1.1

என வரும் செந்தமிழ்ப் பதிகத்தினை இன்னிசையுடன் பாடிப் போற்றுகின்றார். இதனைச் செவிமடுத்து உள்ளங்குளிந்த அருட்டுறை ஈசன், "இங்ஙனமே, இவ்வுலகில் பல்லாற்றானும் நம் பொருள்சேர் புகழைப் பாடிப்போற்றுவாயாயாக" ஆணையிட்டு மறைந்தருளுகின்றார்.[20]

தம்பிரான் தோழன் என்ற பெயரின் பொருள்

சுந்தரர் சிவபெருமானை ஒரு அரசனாக மட்டும் அல்லாமல் நண்பனாகவும் கருதி பேசினார். அவர் சிவபெருமானிடம் உரிமையுடன் தனது வேண்டுகோள்களைச் சொன்னார். இந்த நெருக்கமான உறவு காரணமாக அவருக்கு "தம்பிரான் தோழன்" என்ற பெயர் ஏற்பட்டதை அறியலாம்.

சுந்தரரின் பாடல்களில் இறைவனிடம் நண்பனாக உரையாடும் தன்மை காணப்படுகிறது. இது மற்ற நாயன்மார்களின் பாடல்களிலிருந்து வேறுபட்ட தனித்துவமாகும்.

சுந்தரரின் தேவாரப் பாடல்கள்

சுந்தரரின் தேவாரப் பாடல்கள் பக்தி உணர்வும் மனித உணர்ச்சிகளும் கலந்து அமைந்துள்ளன. அவர் இறைவனை நண்பனைப் போலவும், காப்பவராகவும் போற்றி பாடுகிறார்.

தம்பிரான் தோழர்க்கும் மங்கை பரவையார்க்கும் விதிப்படி திருமணத்தை நிகழ்விக்கின்றனர். இவ்வாறு இறையருளால் பரவையாரை வாழ்க்கைத் துணைவியாகப் பெற்ற தம்பிரான் தோழர் அன்புடன் கலந்து மகிழும் நிலையிலேயே சிவனருட்கடலிலும் மூழ்கித் திளைக்கின்றார். இந்த இன்பப் பெருக்கில் செந்தமிழ்ப் பாமாலைகள் பாடிச் சிவபெருமானைப் போற்றுகின்றார். மங்கை பரவையாரை வாழ்க்கைத் துணைவியாகத் தந்தருளிய திருவருட் செயலை,

ஏழிசையாய் யிசைப்பயனாய்
இன்னமுதா யென்னுடைய
தோழனுமாய் யான்செய்யும்
துரிசுகளுக் குடனாகி
மாழையொண்கண் பரவையைத்தந்
தாண்டானை மதியில்லா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன்
என்ஆரூர் இறைவனையே[21]

என்று நாவலூர் அண்ணல் உளங்கசிந்து பரவிப் போற்றியுள்ளமையைக் கண்டு மகிழலாம்.

பாடல்களின் முக்கிய அம்சங்கள்:

சிவபெருமானின் மீது உள்ள ஆழ்ந்த பக்தி
இறைவனிடம் உரிமையுடன் பேசும் பாங்கு
மனித வாழ்க்கையின் உணர்ச்சிகள்
இறைவனின் அருள் மீது நம்பிக்கை

சுந்தரர் பாடல்களில் எளிமையான தமிழ் நடையும் இனிமையான பக்தி உணர்வும் காணப்படுகின்றன.

சுந்தரரின் சமயப் பணி

சுந்தரர் சைவ சமயத்தை மக்களிடம் பரப்புவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அவர் பல சிவாலயங்களுக்கு சென்று தேவாரப் பாடல்களைப் பாடி இறைபக்தியை மக்களிடையே வளர்த்தார். மேலும், அவர் சிவபெருமானின் அடியார்களின் மகிமையைப் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகை என்ற பாடலையும் இயற்றினார். இதன் மூலம் நாயன்மார்களின் பெருமை உலகிற்கு அறியப்பட்டது.

“தம்பிரான் தோழன்” நூல் சுந்தரரின் வாழ்க்கை, பக்தி உணர்வு மற்றும் தேவாரப் பாடல்களின் சிறப்பை விளக்கும் முக்கியமான நூலாகும். சுந்தரர் சிவபெருமானுடன் நண்பனாக உறவு கொண்ட பக்தராக விளங்கினார். அவரது தேவாரப் பாடல்கள் பக்தி உணர்வை மக்களிடையே வளர்த்ததுடன் தமிழ் சைவ சமய இலக்கியத்துக்கும் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. அதனால் சுந்தரர் தமிழ் சைவ சமயத்தில் ஒருவராக “தம்பிரான் தோழன்” என்ற பெருமைப் பெயருடன் விளங்குகிறார்.

நாவுக்கரசர்

இந்த நூலில் அப்பர் (திருநாவுக்கரசர்) அவர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் சமயச் சேவை குறித்து விரிவாக விளக்கப்படுகிறது. நாவுக்கரசர் சமண மதத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு திரும்பி சிவபெருமானின் பக்தியைப் பரப்பியவர். அவரது பாடல்கள் ஆன்மீக உணர்வையும் மனிதனின் தாழ்மையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தமிழ் சைவ சமய இலக்கியத்தில் முக்கியமாக இடம் பெறும் நாயன்மார்களில் ஒருவர் திருநாவுக்கரசர். இவர் அப்பர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். சிவபெருமானின் மீது ஆழ்ந்த பக்தியுடன் தேவாரப் பாடல்களை இயற்றி சைவ சமயத்தை வளர்த்தவர். நாவுக்கரசரின் வாழ்க்கை, பக்தி உணர்வு மற்றும் தேவாரப் பாடல்கள் வழி அறியலாம்.

நாவுக்கரசரின் வாழ்க்கை

நாவுக்கரசர் முதலில் மருள்நீக்கியர் என்ற பெயருடன் பிறந்தார். இவர் சைவக் குடும்பத்தில் பிறந்தாலும் இளமையில் சமண சமயத்தைச் சேர்ந்தார். அப்போது அவருக்கு தர்மசேனர் என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது. பின்னர் சூலைநோயால் பாதிக்கப்பட்டபோது தமக்கையான திலகவதியார் அவரை சிவபெருமானிடம் பிரார்த்தனை செய்யச் செய்தார். சிவபெருமானின் அருளால் சூலைநோய் நீங்கி சைவ சமயத்தைத் தழுவினார்.[22]

அதன்பின் அவர் சிவபெருமானின் பக்தராகி பல சிவாலயங்களுக்கு சென்று தேவாரப் பாடல்களைப் பாடி இறைப்பணியில் ஈடுபட்டார். அவருடைய பக்தியைப் பாராட்டி சிவபெருமான் அவருக்கு “நாவுக்கரசர்” என்ற பெயரை வழங்கியதாக காணலாம்.

இறைவன் திருவருளால் செந்தமிழ்த் தமிழ் மாலைகளைப் பாடிப் போற்றும் உணர்வு அவருக்கு ஏற்பட்டது. அந்த உணர்வால் தூண்டப்பெற்றுத் தம்மை மயக்கத்தில் ஆழ்த்தும் சூலை நோய் நீங்கும் பொருட்டுத் திருவதிகைப் பெருமானை 'கூற்றாயினவாறு" என்ற முதற் குறிப்பினையுடைய செந்தமிழ்ப் பாமாலையை உள்ளத்தில் பேரன்பு பொங்கப் பாடிப் போற்றுகின்றார்.

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமை பல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரொடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றே னடியேன் அதிகைக்கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே[23]

பாடல் வழி அறியலாம். நிலை பெற்ற பெரு வாழ்வைத் தரும் இத் திருப்பதிகத்தைப் பாடிய பொழுது அவர்தம் வயிற்றில் புகுந்து வருத்திய சூலை நோய் விரைவில் நீங்கி விடுகின்றது. மருள் நீக்கியாரும் இறைவனின் கருணைக் கடலில் மூழ்கித் திளைகின்றார். [23] இந்நிலையைச் சேக்கிழார் பெருமான் சுட்டிக் காட்டுவர்.[24] 'இறைவனது திருவருள் அடியேற்கு உயிருடன் நலத்தையும் அருளியது' என மகிழ்ந்து முதல்வன் கருணைக் கடலில் மூழ்கி இன்புறுகின்றார்; மெய் மயிர் சிலிர்க்க, கண்ணீர் மழையெனப் பொழிய நிலமிசை வீழ்ந்து புரள்கின்றார்.; 'என்றும் வெள்ளம் ஏறாத பெருந்திடர் என அமைந்த எளியேன்பால் இவ்வாறு நின் திருவருள் பெருவெள்ளத்தைப் பெருக்கி விடுதல் தகுமோ என இறைவனை உளங் கசிந்துப் போற்றுகின்றார்.

'பொய்ம்மை மிக்க புறச்சமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து எழுமாறு, இதுவென உணராது மயங்கி அவமே செய்து கிடக்கும் எளியேன்

மாமலையாள் மணவாளன் திருவடிகளை அடைந்து உய்யும் வண்ணம் இத்தகைய நல்வாழ்வைத் தந்த சூலை நோய்க்குச் செய்யத்தக்க கைம்மாறு யாதுள்ளது' என்று, தம்மை நல்வழிப் படுத்துவதற்குக் காரணமாயமைந்த சூலை நோய்க்கு நன்றி தெரிவித்து இறைவனைத் தொழுகின்றார்.[25] இந்த நிலையில், "செந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடிய பான்மையினால் நின் பெயர் 'நாவுக்கரசு' என உலகேழினும் நிலைபெற்று வழங்கு வதாகுக" என்ற இறைவனின் திருவருள்வாக்கு யாவரும் கேட்கும் வண்ணம் வானின்கண் எழுகின்றது. [25]

நாவுக்கரசரின் தேவாரப் பாடல்கள்

நாவுக்கரசர் தேவாரப் பாடல்கள் சைவ சமயத்தின் பக்தி உணர்வை ஆழமாக எடுத்துரைக்கின்றன. அவரது பாடல்களில் மனித வாழ்க்கையின் நிலையாமை, இறைவனின் அருள், தாழ்மை ஆகியவை வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

சிவபெருமானின் மகிமை மற்றும் அருள்
மனித வாழ்க்கையின் நிலையாமை
இறைவனின் அடிமையாக வாழும் உணர்வு
உலக இன்பங்களின் நிலையற்ற தன்மை

நாவுக்கரசர் பாடல்களில் பக்தி உணர்வு மிக ஆழமாக வெளிப்படுகிறது. அவர் இறைவனை அடைவதற்கான வழி பக்தியும் சேவையும் இருப்பதை அறியலாம்.

சமயப் பணி

நாவுக்கரசர் சைவ சமயத்தை பரப்புவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அவர் பல சிவாலயங்களுக்கு சென்று கோவில்களை சுத்தம் செய்து இறைபணியில் ஈடுபட்டார். இதனால் சைவ சமயம் மக்களிடையே பரவியது. அவர் சமண சமயத்தின் தாக்கத்திலிருந்து மக்களை மீட்டு சைவ சமயத்தின் மகத்துவத்தை எடுத்துரைத்தார். அவரது வாழ்க்கை பக்தியும் தாழ்மையும் நிறைந்ததாகும். [26]

நாவுக்கரசரின் பக்தி சிந்தனை

நாவுக்கரசரின் பாடல்களில் மனிதன் இறைவனை முழு மனதுடன் அடைந்தால் வாழ்க்கையின் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட முடியும் என்ற கருத்து வெளிப்படுகிறது. அவர் இறைவனின் அடிமையாக வாழ்வதே உயர்ந்த வாழ்க்கை என்று கூறுகிறார். தாழ்மை, பக்தி, சேவை ஆகியவற்றின் மூலம் ஆன்மீக உயர்வு பெறலாம் என்பதே அவரது முக்கிய சிந்தனை ஆகும்.

திருநாவுக்கரசரின் வாழ்க்கை, தேவாரப் பாடல்கள் மற்றும் சைவ சமயத்திற்கு அவர் செய்த பங்களிப்புகளை விளக்கும் முக்கியமான ஆய்வு நூலாகும். நாவுக்கரசர் தனது பக்தி, தாழ்மை மற்றும் இறைபணியின் மூலம் தமிழ் சைவ சமயத்தில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றவர். அவரது தேவாரப் பாடல்கள் இன்று வரை சிவாலயங்களில் பாடப்பட்டு மக்களிடம் பக்தி உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

மாணிக்கவாசகர்

மாணிக்கவாசகர் பாண்டிய நாட்டில் பிறந்தவர். அவர் ஆரம்பத்தில் அரிமர்த்தனபாண்டிய மன்னரின் அமைச்சராக இருந்தார். ஒரு நாள் சிவபெருமானின் அருளால் ஆன்மீக உணர்வு பெற்றார். அதன்பின் உலக வாழ்க்கையைத் துறந்து சிவபெருமானின் பக்தியில் முழுமையாக ஈடுபட்டார். மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானை ஆழ்ந்த பக்தியுடன் போற்றி பாடல்கள் இயற்றினார். அவருடைய பாடல்கள் இறைவனின் அருள், பக்தியின் மகிமை, மனித வாழ்க்கையின் நிலையாமை ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கின்றன. மாணிக்கவாசகர் என்ற நூலில் மாணிக்கவாசகர் அவர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் அவருடைய திருவாசகம் போன்ற படைப்புகளின் ஆன்மீகப் பெருமை குறித்து அறியலாம். மாணிக்கவாசகரின் பாடல்கள் ஆழமான ஆன்மீக

அனுபவத்தையும் இறைவன் மீது கொண்ட பரிபூரண பக்தியையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

திருவாசகத்தின் சிறப்பு

மாணிக்கவாசகர் இயற்றிய முக்கிய நூல் திருவாசகம் ஆகும். இந்த நூலில் இறைபக்தியின் ஆழமான உணர்வு வெளிப்படுகிறது. திருவாசகத்தில் மனிதன் இறைவனை நாடி செல்லும் ஆன்மீகப் பயணம் மிக அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. “திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார்” என்ற பழமொழி, இந்த நூலின் உணர்ச்சி நிறைந்த பக்தி உணர்வை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

திருவாதவூரில் மானமங்கலத்தார் என்று வழங்கப்பெறும் தொன்மை வாய்ந்த ஆமாத்தியர் வேதியர் குலத்தில் வந்தவர் சம்புபாதாசிரியர்; இவர் வாழ்க்கைத் துணைவியார் சிவஞானவதியார். இப்பெயர்களைத் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தால் அறிய முடிகின்றது. இவர்களின் தவப்பயனாலும் இறையருளாலும் ஒரு மகன் பிறக்கின்றார். இவர் பிறப்பைப் பற்றிப் பரஞ்சோதியார்,

ஆயவளம் பதியதனின்
அமாத்தியரில் அருமறையின்
தூயசிவா கமநெறியின்
துறைவிளங்க வஞ்சனையான்
மாயன்இடும் புத்தஇருள்
உடைந்தோட வந்தொருவர்
சேயஇளம் பரிதியெனச்
சிவனருளால் அவதரித்தார்.[27]

என்று கூறுவர். தமிழ் சைவ சமய இலக்கியத்தில் முக்கியமான இடம் பெற்றவர் மாணிக்கவாசகர். இவர் சிவபெருமானின் அருளால் ஆன்மீக உயர்வை அடைந்து, இறைபக்தியை மக்களிடம்

பரப்பியவர். மாணிக்கவாசகரின் வாழ்க்கை, பக்தி உணர்வு மற்றும் அவருடைய பாடல்களின் வழி அறியலாம். மாணிக்கவாசகர் எழுதிய திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகிய நூல்கள் சைவ சமய இலக்கியத்தின் முக்கியமான படைப்புகளாகும்.

திருவாதவூராருக்கு மதுரையில் நல்ல வரவேற்பு. பல மரியாதைகளுடன் அரசன் வரவேற்றான். பரிசுகள் நல்கி 'தென்னவன் பிரம்மராயன்' என்ற விருதையும் அளித்துத் தன் ஆட்சியில் அமைச்சராகவும் ஆக்கிக் கொள்ளுகின்றான். இதனைத் திருவாதவூரடிகள் புராணம்,

தென்னவன் பிரமராயன்
என் றருள் சிறந்த நாமம்
மன்னவர் மதிக்க நல்கி
வையகம் உய்வ தாக
மின்னவ மணிப்பூண் ஆடை
வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
பொன்னவிர் கவரி வேழம்.

அளித்தனன் பொருநை நாடன். [28]

என்று குறிப்பிடுகின்றது.

இதுகாறும் வெளிவந்த திருவாசகப் பதிப்புகளில் சிவபுராணம் முதல் அச்சோப் பதிகம் ஈறாக ஐம்பத்தொரு பகுதிகளாக முறைப்படுத்தப்பெற்று வழங்கி வருகின்றது.

பதிகப் பெயர்கள்:

திருவண்டப் பகுதி, பண்டாய நான்மறை, குழைத்த பத்து என்பன அப்பாடல்களில் வரும் முதற் சொல்லையே கொண்டு வைத்த பெயர்கள் என்பது புலனாகும். திருவெம்பாவை, திருவம்மானை, திருக்கோத்தும்பி, திருச்சாழல், திருத்தெள்ளேணம், திருப்பூவல்லி, திருவுந்தியார், திருத்தோணோக்கம்,

திருப்பொன்னூசல், திருப்பள்ளியெழுச்சி, அடைக்கலப்பத்து, அன்னைப்பத்து, ஆசைப் பத்து. அதிசயப் பத்து, பிடித்த பத்து, அற்புதப் பத்து, சென்னிப்பத்து, திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் என்ற பெயர்கள் அவ்வப்பகுதியில் பாடல் இறுதியில் வரும் சொல்லாலும், இறுதியடியில் அமைந்த சொல்லாலும் அமைந்த பெயர்களாகும் என்பதைத் தெளியலாம். திருப்படையாட்சி என்பது அப்பகுதியில் முதற்பாட்டில் மூன்றாவது அடியில் வரும் 'படையாட்சி' என்ற சொல்லால் சூட்டிய பெயராகும். செத்திலாப்பத்தும் அத்தகையதே. இவ்வாறு ஒரு பகுதியில் வரும் முதற் சொல்லாலும், இறுதிச் சொல்லாலும் செய்யுளிடையில் வரும் சொல்லாலும், அவ்வப் பகுதிக்குப் பெயர் சூட்டிப் பிற்காலப் புலவர்களுக்கு வழிகாட்டியுள்ளார்.[29]

திருக்கோவையார்

மாணிக்கவாசகர் எழுதிய மற்றொரு முக்கிய நூல் திருக்கோவையார் ஆகும். இது சிவபெருமானின் மீது கொண்ட பக்தியை காதல் உணர்வுடன் இணைத்து விளக்கும் நூலாகும். இதில் மனிதன் மற்றும் இறைவன் இடையேயான ஆன்மீக உறவு உவமைகளின் மூலம் விளக்கப்படுகிறது.[30]

மாணிக்கவாசகரின் பக்தி சிந்தனை

மாணிக்கவாசகர் பாடல்களில் இறைவனை அடையும் வழி பக்தி என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. மனிதன் தன் அகம்பாவத்தை விட்டு இறைவனிடம் முழு நம்பிக்கையுடன் அடைந்தால் ஆன்மீக உயர்வு கிடைக்கும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளார்.

மூவர் தேவாரம்

மூவர் தேவாரம் என்ற நூல் சைவ சமயத்தின் மூன்று முக்கிய நாயன்மார்களான திருஞானசம்பந்தர், அப்பர் (திருநாவுக்கரசர்), சுந்தரர் ஆகியோரின் தேவாரப் பாடல்களின் சிறப்பை விளக்குகிறது.

தேவாரப் பாடல்கள் சிவபெருமானின் அருளையும் மகிமையையும் எடுத்துரைக்கும் உயர்ந்த பக்தி இலக்கியங்களாகும்.

தமிழ் சைவ சமய இலக்கியங்களில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறும் நூல்களில் ஒன்று தேவாரம் ஆகும். தேவாரம் என்பது சைவ நாயன்மார்களில் மூவரான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்), சுந்தரர் ஆகியோரால் பாடப்பட்ட பக்திப் பாடல்களின் தொகுப்பாகும். இந்தப் பாடல்கள் சிவபெருமானின் மகிமை, பக்தி உணர்வு, சமயக் கொள்கைகள் மற்றும் மனித வாழ்வின் நெறிகளை எடுத்துரைக்கின்றன. பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள் தனது “மூவர் தேவாரம்” என்ற நூலில் அம்மூவரின் தேவாரப் பாடல்களின் கருத்து, சிறப்பு மற்றும் சமயப் பங்களிப்புகளை எளிமையாக விளக்கியுள்ளார்.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

திருஞானசம்பந்தர் சைவ சமயத்தின் சிறந்த குழந்தைப் புலவர் ஆவார். அவர் சிறு வயதிலேயே சிவபெருமானின் அருளால் ஞானம் பெற்றவர் என்று சைவ மரபு கூறுகிறது. அவருடைய தேவாரப் பாடல்கள் சிவபெருமானின் அருளையும் மகிமையையும் போற்றுகின்றன.[31]

சம்பந்தரின் பாடல்**கள்**

சிவபெருமானின் அழகு, அருள், பெருமை ஆகியவை.

பக்தியின் மேன்மை.

சமய நம்பிக்கை மற்றும் இறைநம்பிக்கை.

சமண, பௌத்த சமயங்களுக்கு எதிரான விமர்சனங்கள்.

சம்பந்தர் தேவாரத்தில் சிவபெருமானைத் தந்தை போலவும், காப்பவராகவும் பாடுகிறார். அவரது பாடல்கள் இனிமையான தமிழ்

மொழியிலும் எளிய நடையிலும் அமைந்துள்ளன. பக்தியின் ஆனந்த உணர்வு அவருடைய பாடல்களில் அதிகமாக வெளிப்படுகிறது.

புனல் வாதம்

அரசன் கட்டளைப்படி இருதிறத்தாரும் வைகைக் கரைக்கு வருகின்றனர். முன்னர்த் தோல்வியுற்றவர்கள் பின்னரும் தோல்வியுறார் என்பது சமணர்களின் நம்பிக்கை. பாண்டியன் முன்னிலையில் 'அஸ்தி நாஸ்தி' என்ற வடமொழித் தொடரை ஏட்டில் எழுதி அதனை வைகை நதியில் இடுகின்றனர். அது வெள்ளத்தை எதிர்த்துச் செல்ல மாட்டாது வெள்ளத்தோடு கடலை நோக்கிச் செல்லுகின்றது. ஏட்டினை நோக்கிக் கரை வழியே ஓடிய சமணர்கள் அதனைத் தொடர்ந்து ஓட மாட்டாது திரும்பி வந்தனர். வந்தவர்கள் சம்பந்தரை நோக்கி "நீவிரும் நுமது சமய உண்மையை ஏட்டில் எழுதி ஆற்று வெள்ளத்தில் இட்டால் உண்மை காண்போம்" என்றனர். அந்நிலையில் பாண்டியன் பிள்ளையாரை நோக்குகின்றான். ஞானக்கன்றும் சைவ சமய உண்மைகளைத் தொகுத்து,

> **வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்**
> **வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக**
> **ஆழ்க தீயதுஎல் லாஅரன் நாமமே**
> **சூழ்க வையக முந்துயர் நீங்கவே** [32]

என்ற முதற் பாடலையுடைய 'வாழ்க அந்தணர்' என்ற திருப்பதிகத்தை ஏட்டில் எழுதித் தமது அற்புதத் திருக்கரத்தால் வைகையாற்றில் இடுகின்றார்.[33] பிறவி என்னும் பேராற்றை

அருந்தவர் உள்ளம் எதிர்தது எதிர் செல்வது போன்று அவ்வேடு வைகை வெள்ளத்தைக் கிழித்து எதிர் ஏகுகின்றது. குலச்சிறையார் குதிரை மீதமர்ந்து வைகையாற்றின் கரை வழியாக அதனைத் தொடர்ந்து செல்லுகின் றார். இப்பாசுரத்தின் இரண்டாம் அடியில் "வேந்தனும் ஓங்குக" என்று பிள்ளையார் பாடியதனால் முன்னர் கூனாயிருந்த பாண்டியன் கூன் நீங்கி 'நின்ற சீர் நெடுமாறன்' ஆகின்றான். [33]

திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்) தேவாரம்

திருநாவுக்கரசர் அப்பர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவர் முன்பு சமண சமயத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் பின்னர் சிவபெருமானின் அருளால் சைவ சமயத்திற்கு திரும்பினார். அவரது தேவாரப் பாடல்கள் இறைபக்தி, தாழ்மை, சேவை மனப்பான்மை ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகின்றன.

அப்பர் பாடல்கள்

மனித வாழ்க்கையின் நிலையாமை.

இறைவனை நாடும் பக்தி உணர்வு.

தாழ்மை மற்றும் இறை அடிமைத்தனம்.

உலக வாழ்க்கையின் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடும் வழி.

அப்பர் தேவாரத்தில் இறைவனை சேவிப்பதன் மூலம் மன அமைதியும் ஆன்மீக உயர்வும் கிடைக்கும் என்று வலியுறுத்துகிறார். அவரது பாடல்களில் ஆன்மீக அனுபவம் ஆழமாக வெளிப்படுகிறது. இந்த உலகில் சிவபெருமானை தவிர வேறு எவருக்கும் யாம் அடி பணியோம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காக அப்பர் பேசியதை அறியலாம்,

அரசன் ஆணையை மறுத்துப் பேசியது:

சமணத் துறவிகள் வேந்தனின் தலைநகரை அடைந்து இல்லாததையும் பொல்லாததையும் சொல்லிக் கோள்மூட்டுகின்றனர் "மன்னர் பெருமானே, எங்கட்குத் தலைவராக இருந்த தருமசேனர் தமக்குச் சூலை நோய் வந்தது எனப் பொய் கூறிச் சைவராக நம் சமயத்தைத் துறந்தார்" எனச் செப்புகின்றனர். இதனைச் செவிமடுத்த வேந்தன் மிக்க சினங்கொண்டு 'அத்தீயோனை இவண் கொண்டு வாருங்கள்" என்று அமைச்சர்களிடம் பணிக்கின்றான். அரசனது ஆணையினை நிறைவேற்றத்துணிந்த அமைச்சர்கள் சேனை வீரர்களுடன் திருவதிகையை நோக்கி விரைகின்றனர் சிவனடியாரான திருநாவுக்கரசரை அடைந்து, "பெரியீர், நும்மை அழைத்து வரும்படி எம்மை அரசன் ஏவினான்" என்று உரைக்கின்றனர் இதனைக் கேட்ட நாவுக்கரசர்,

நாமார்க்கும் குடியல்லோம்; நமனை அஞ்சோம்;
நரகத்தில் இடர்ப்படோம்; நடலை இல்லோம்;
ஏமாப்போம்; பிணியறியோம்; பணிவோ மல்லோம்;
இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை;
தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாம்என்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்மலர்சே வடியிணையே குறுகி னோமே. [34]

என்ற முதற்பாடலையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடுகின்றார். அரசன் ஆணைக்கு இது மறுமாற்றமாக அமைவதால் இது 'மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்' என்னும் திருநாமத்துடன் வழங்குகின்றது.

சுந்தரர் தேவாரம்

சுந்தரர் சைவ நாயன்மார்களில் மிகவும் தனித்துவமான புலவர். அவர் சிவபெருமானை நண்பனாகவும், தன் வாழ்வின் துணையாகவும் கருதி பாடுகிறார். அவரது தேவாரப் பாடல்களில் பக்தி உணர்வுடன் மனித உணர்வுகளும் கலந்து காணப்படுகின்றன.[35]

சுந்தரரின் பாடல்கள்

சிவபெருமானுடன் உள்ள நெருக்கமான உறவு.

இறைவனிடம் உரிமையுடன் பேசும் பாங்கு.

பக்தியின் இனிமை.

மனித வாழ்வின் உணர்ச்சிகள்.

சுந்தரர் தேவாரம் மற்ற இரு நாயன்மார்களின் பாடல்களைவிட சற்று மாறுபட்ட தன்மையுடையது. அவர் இறைவனிடம் நண்பனைப் போல பேசும் பாங்கு அவரது பாடல்களில் தனித்தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது. மூவர் தேவாரம் சைவ சமயத்தின் அடித்தளமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தப் பாடல்கள் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் சமயத்திற்கும் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளன.

தடுத்தாட் கொள்ளப் பெறுதல்:

பித்தாபிறை சூடீபெரு
மானேஅரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக்
கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணெய்த் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர் அருட்டுறையுள்
அத்தாஉனக் காளாய்இனி
அல்லேன்எனலாமே.[36]

என்பது இப்பதிகத்தின் முதற் பாடல். இந்நிகழ்ச்சிகளை ஆரூரன் வாய்மொழிகளாக, அவருடைய திருப்பாடலகளாலேயே அறிந்து கொள்ளலாம்

மூவர் தேவாரத்தின் முக்கியத்துவம்:

சைவ சமயத்தின் கொள்கைகளை பரப்பியது.

தமிழ் மொழியின் இனிமை மற்றும் வளத்தை வெளிப்படுத்தியது.

பக்தி இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது.

மனிதர்களுக்கு நல்லொழுக்கம் மற்றும் இறைநம்பிக்கை ஏற்படுத்தியது.

இந்த தேவாரப் பாடல்கள் இன்று வரை கோவில்களில் பாடப்பட்டு வருகின்றன. அவை தமிழ் சமய இலக்கியத்தின் பொக்கிஷமாக விளங்குகின்றன.

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய "மூவர் தேவாரம்" நூல் திருஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரின் தேவாரப் பாடல்களின் சிறப்பை விளக்கும் முக்கியமான ஆய்வு நூலாகும். இந்நூல் மூலம் தேவாரப் பாடல்களின் கருத்து, பக்தி உணர்வு மற்றும் சமயப் பங்களிப்புகளை எளிதாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மூவர் தேவாரம் தமிழ் சைவ சமயத்தின் மகத்துவத்தையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமையையும் எடுத்துக்காட்டும் சிறந்த பக்தி இலக்கியமாக இருப்பதை அறியலாம்.

அண்ணல் அனுமன்

இராமாயணத்தில் முக்கியமாக இடம் பெறும் பாத்திரங்களில் ஒருவர் அனுமன். அவர் இராமபிரானின் சிறந்த பக்தராகவும் வீரராகவும் விளங்குகிறார். அனுமனின் பக்தி, வீரத்தன்மை மற்றும்

பணிவு போன்ற சிறப்புகளை விளக்கும் நூலாக ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய “அண்ணல் அனுமன்” விளங்குகிறது. இந்த நூலில் அனுமனின் வாழ்க்கை, அவருடைய பண்புகள் மற்றும் இராமபிரானின் மீது கொண்ட பக்தி ஆகியவை விளக்கப்படுகின்றன.

சீதாப்பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டு இலங்கை நகர் முழுவதும் தேடிச் செல்லும் அனுமன், கும்பகர்ணனின் உறையுள் சென்று அதனைக் கடக்கும் நிலையைக் கூறும் கம்பன்,

"செவிக்குத் தேனென இராகவன்
புகழினைத் திருத்தும்
கவிக்கு நாயகன் அனையவன்
உறையுளைக் கடந்தான்"! [37]

என்று கூறுவான்.

அனுமனின் பிறப்பும் சிறப்பும்

அனுமன் அஞ்சனாதேவி மற்றும் கேசரி ஆகியோருக்கு பிறந்தவர். அவர் வாயுதேவரின் அருளால் பிறந்ததால் “வாயுபுத்திரன்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். சிறு வயதிலேயே அவர் மிகுந்த வலிமையும் திறமையும் கொண்டவராக இருந்தார். அனுமன் அறிவு, தைரியம், வீரத்தன்மை ஆகியவற்றில் சிறந்தவராக இருந்தார். அவர் தனது சக்திகளை எப்போதும் நல்ல செயல்களுக்காகப் பயன்படுத்தினார்.

இராமபிரானின் மீது அனுமனின் பக்தி

அனுமனின் வாழ்க்கையில் முக்கியமான அம்சம் அவர் இராமபிரானின் மீது கொண்ட பக்தி ஆகும். அனுமன் இராமனை தனது இறைவனாகவும் தலைவராகவும் கருதி முழு மனதுடன் சேவை செய்து இலங்கைக்கு சென்று சீதையைக் கண்டுபிடித்தார். மேலும் இராமபிரானின் தூதராக இருந்து அவருடைய செய்தியை

சீதைக்கு எடுத்துச் சென்றார். இதன் மூலம் அனுமனின் துணிச்சலும் பக்தியும் வெளிப்படுகின்றன.

உன்பெருந் தேவி என்ற

உரிமைக்கும்"[38] (59)

"உன்குலம் உன்ன தாக்கி

……………………....

என்குலம் எனக்குத் தந்தாள்"[39]

"இற்பிறப்பு என்ப தொன்றும்
இரும்பொறை என்ப தொன்றும்
கற்பெனும் பெயர தொன்றும்
களிநடம் புரியக் கண்டேன்"[40] (62)

"வேலையுள் இலங்கை என்னும்
விரிநகர் ஒருசார் விண்தோய்
காலையும் மாலை தானும்
இல்லதோர் கனகக் கற்பச்
சோலைஅங் கதனுள் உம்பி
புல்லினால் தொடுத்த தூய
சாலையில் இருந்தாள் ஐய!
தவம்செய்த தவமாம் தையல்"[41]

"சோகத்தாள் ஆய நங்கை
கற்பினால் தொழுதற்கு ஒத்த
மாகத்தார் தேவி மாரும்
வான்சிறப்பு உற்றார் மற்றைப்
பாகத்தாள் அல்லள் ஈசன்

மகுடத்தாள் பதுமத் தாளும்
ஆகத்தாள் அல்லள் மாயன்
ஆயிரம் மோலி யாளல்"[42]

என்ற பாடல் தொடர்களும் பாடல்களும் உள்ளத்தை உருக்குபவை; 'சொல்லின் செல்வனின்' வாக்கு வன்மைக்குச் சான்றாகத் திகழ்பவை. அனுமன் பிராட்டியைக் கண்ட செய்தியை இராவணனுக்குச் சொல்லியிராவிடில், இராமக்காதை அவலத்தில் முடிய ஏதுவாயிருந்திருக்கும்.

அனுமனின் வீர செயல்கள்

அனுமன் பல வீர செயல்களைச் செய்தவர். இலங்கைக்கு தாவிச் சென்று சீதையை கண்டுபிடித்தது அவரது பெரிய சாதனையாகும். மேலும் இலங்கையில் ஏற்பட்ட போரில் இராமபிரானுக்கு உதவி செய்து இராவணனை எதிர்த்து போராடினார். இலட்சுமணன் காயமடைந்தபோது சஞ்சீவி மலை எடுத்து வந்ததும் அனுமனின் வீரத்தை காட்டும் நிகழ்வாகும்.[43]

அனுமனின் பண்புகள்

பண்புகளை விளக்குகிறார். அவை:

இறைபக்தி,தைரியம்,பணிவு,உண்மைத்தன்மை,

கடமை உணர்வு

அனுமன் மிகுந்த வலிமை கொண்டவராக இருந்தாலும் எப்போதும் பணிவுடன் நடந்தார். அவர் தனது சக்திகளை இறைவனின் சேவைக்காக பயன்படுத்தினார்.

அனுமனின் முக்கியத்துவம்

அனுமன் பக்தி மற்றும் சேவை மனப்பான்மையின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறார். அவரது வாழ்க்கை மனிதர்களுக்கு

நல்லொழுக்கமான வாழ்க்கையை நடத்த வழிகாட்டுகிறது. இராமபிரானின் மீது கொண்ட முழு பக்தி காரணமாக அனுமன் என்றும் மக்களால் போற்றப்படுகிறார். ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய “அண்ணல் அனுமன்” நூல் அனுமனின் வாழ்க்கை, பக்தி மற்றும் வீரத்தன்மையை விளக்கும் முக்கியமான நூலாகும். அனுமன் தனது பக்தி, தைரியம் மற்றும் பணிவு மூலம் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றவர். அவரது வாழ்க்கை மனிதர்களுக்கு பக்தி, சேவை மற்றும் நல்லொழுக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இதனால் அனுமன் இந்திய சமய இலக்கியத்தில் சிறந்த பக்தராகவும் வீரராகவும் என்றும் நினைவுகூறப்படுகிறார். [44]

அர்த்த பஞ்சகம்

சமய தத்துவங்களில் மனிதன் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான உண்மைகளை விளக்கும் கருத்தாக “அர்த்த பஞ்சகம்” கருதப்படுகிறது. “அர்த்தம்” என்பது உண்மை அல்லது பொருள் என்றும் “பஞ்சகம்” என்பது ஐந்து என்றும் பொருள். மனிதன் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஐந்து முக்கிய உண்மைகளை விளக்கும் தத்துவமாக அர்த்த பஞ்சகம் அமைந்துள்ளது.

அர்த்த பஞ்சகத்தின் பொருள்

அர்த்த பஞ்சகம் என்பது மனிதன் இறைவனை அடைய வேண்டுமானால் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஐந்து முக்கியமான உண்மைகளைக் குறிக்கிறது. இந்த ஐந்து உண்மைகள் மனித வாழ்க்கையின் நோக்கத்தையும் ஆன்மீக உயர்வையும் விளக்குகின்றன.

அவை:

பரமாத்மாவின் தன்மை

ஜீவாத்மாவின் தன்மை

இறைவனை அடையும் வழி
இறைவனை அடைவதில் உள்ள தடைகள்
இறைவனை அடைந்த பிறகு கிடைக்கும் பயன் [45]

பரமாத்மாவின் தன்மை

அர்த்த பஞ்சகத்தின் முதல் கருத்து பரமாத்மாவின் தன்மை ஆகும். பரமாத்மா என்பது உயர்ந்த இறைவன். அவர் உலகின் படைப்பாளரும் காப்பவரும் ஆவார். அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவர் இறைவன். மனிதன் இறைவனின் அருளால் தான் வாழ்கிறான் என்பதையும் இக்கருத்து எடுத்துரைக்கிறது. [46]

ஜீவாத்மாவின் தன்மை

ஜீவாத்மா என்பது உயிர் அல்லது ஆன்மா ஆகும். ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் ஆன்மா உள்ளது. அந்த ஆன்மா இறைவனுடன் தொடர்புடையது. ஆனால் அறியாமை காரணமாக மனிதன் அந்த உண்மையை உணர முடியாமல் இருக்கிறான். ஆன்மா இறைவனை அடைய வேண்டும் என்பதே அதன் உயர்ந்த நோக்கம் ஆகும்.[47]

மனிதன் இறைவனை அடைய பக்தி, ஒழுக்கம் மற்றும் நல்ல செயல்கள் ஆகியவற்றை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இறைவனை முழு மனதுடன் நம்பி அவரை வழிபட வேண்டும். ஆன்மீக வாழ்க்கையின் மூலம் மனிதன் இறைவனுடன் ஒன்றுபடும் நிலையை அடைய முடியும்.[48]

மனிதன் இறைவனை அடைவதில் பல தடைகள் உள்ளன. அவை அறியாமை, அகம்பாவம், ஆசை போன்றவை. இந்த தடைகள் மனிதனை ஆன்மீக முன்னேற்றத்திலிருந்து தடுக்கின்றன. இந்த தடைகளை நீக்குவதற்கு பக்தி, தியானம் மற்றும் நல்லொழுக்கமான வாழ்க்கை அவசியமாகும். [49]

மனிதன் இறைவனை அடைந்த பிறகு ஆன்மீக அமைதி மற்றும் விடுதலை பெறுகிறான். இதுவே வாழ்க்கையின் உயர்ந்த நிலையாக கருதப்படுகிறது. இறைவனுடன் ஒன்றுபடும் நிலை மனித வாழ்க்கையின் இறுதி இலக்காகும். இந்நூல் மனிதன் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஐந்து முக்கிய ஆன்மீக உண்மைகளை விளக்கும் முக்கியமான நூலாகும். இந்த நூல் மூலம் மனிதன் இறைவனின் தன்மை, ஆன்மாவின் தன்மை, இறைவனை அடையும் வழி, அதில் உள்ள தடைகள் மற்றும் இறைவனை அடைந்த பிறகு கிடைக்கும் பயன் ஆகியவற்றை தெளிவாக அறிய முடிகிறது. இதனால் அர்த்த பஞ்சகம் மனிதனை ஆன்மீக உயர்வுக்கு வழிகாட்டும் முக்கியமான தத்துவமாக விளங்குகிறது.

ஆழ்வார்கள் ஆரா அமுது

வைணவ சமய இலக்கியத்தில் முக்கியமான இடம் பெற்றவர்கள் ஆழ்வார்கள். அவர்கள் விஷ்ணுவின் மீது ஆழ்ந்த பக்தியுடன் பாடல்கள் இயற்றி வைணவ சமயத்தை மக்களிடையே பரப்பினர். ஆழ்வார்களின் பக்தி உணர்வு, அவர்களின் பாடல்களின் சிறப்பு மற்றும் சமயப் பங்களிப்புகளை விளக்கும் நூலாக ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய “ஆழ்வார்கள் ஆரா அமுது” விளங்குகிறது. இந்த நூலில் ஆழ்வார்களின் வாழ்க்கை, பக்தி மற்றும் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தின் சிறப்பு குறித்து பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் விளக்குகிறார்.

ஆழ்வார்களின் தோற்றமும் வாழ்க்கையும்

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் எனக் கருதப்படுகின்றனர். அவர்கள் பல்வேறு காலங்களில் பிறந்து விஷ்ணு பக்தியை மக்களிடையே பரப்பினர். அவர்களின் வாழ்க்கை முழுவதும் இறைபக்தியுடன் அமைந்திருந்தது. பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார்,

திருமழிசை ஆழ்வார், நம்மாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் போன்றோர் வைணவ சமயத்தின் முக்கிய ஆழ்வார்களாக கருதப்படுகின்றனர். ஆழ்வார்கள் விஷ்ணுவின் மகிமையைப் போற்றி இனிமையானத் தமிழ் பாடல்களை இயற்றினர். அவர்களின் பாடல்கள் மக்களிடையே பக்தி உணர்வை வளர்த்தன.

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம்

ஆழ்வார்களின் பாடல்கள் “நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம்” எனப்படும் வைணவ சமயத்தின் முக்கிய நூலாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் சுமார் 4000 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த பாடல்கள் விஷ்ணுவின் மகிமை, பக்தியின் சிறப்பு மற்றும் ஆன்மீக உணர்வுகளை எடுத்துரைக்கின்றன. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் தமிழ் வைணவ சமய இலக்கியத்தின் முக்கிய பொக்கிஷமாக விளங்குகிறது.

ஆழ்வார்களின் பக்தி சிந்தனை

ஆழ்வார்களின் பாடல்களில் இறைவன் மீதுள்ள ஆழ்ந்த பக்தி வெளிப்படுகிறது. அவர்கள் விஷ்ணுவை தந்தை, நண்பன், காதலன் போன்ற பல்வேறு உறவுகளின் மூலம் பாடுகின்றனர்.

இறைவன் மீது முழு நம்பிக்கை
பக்தியின் மகிமை
தாழ்மை மற்றும் அன்பு
ஆன்மீக உயர்வு

ஆழ்வார்களின் பாடல்கள் பக்தி இலக்கியத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன. பொய்கையாழ்வார் ஒரு விளக்கேற்றுகின்றார்.

வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக

வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் செய்யச்

சுடராழி யான் அடிக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை

இடராழி நீங்குகவே என்று.[50]

அதே சமயத்தில் பூதத்தாழ்வாரும் ஞான விளக்கொன்றை ஏற்றுகின்றார்.

அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக

இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா -நன்புருகி

ஞானச் சுடர்விளக் (கு) ஏற்றினேன் நாரணற்கு

ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்'[51]

உடனே பேயாழ்வார் நான்காவது ஆளைக் கண்டு பிடித்து விடுகின்றார்.

திருக்கண்டேன் பொன்மேனி

கண்டேன்; திகழும்

அருக்கன் அணிநிறமும்

கண்டேன்; செருக்கிளரும்

பொன் ஆழி கண்டேன்;

புரிசங்கம் கண்டேன்;

என் ஆழி வண்ணன்பால்

இன்று.[52]

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆழ்வார்களின் பங்கு

ஆழ்வார்களின் பாடல்கள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்களிப்பு செய்ததாக கூறுகிறார். அவர்களின் பாடல்கள் எளிய தமிழில் அமைந்துள்ளதால் மக்களிடையே விரைவாகப் பரவின. இதன் மூலம் தமிழ் மொழியும் வைணவ சமயமும் வளர்ச்சி பெற்றன.

“ஆழ்வார்கள் ஆரா அமுது” நூல் ஆழ்வார்களின் வாழ்க்கை, பக்தி உணர்வு மற்றும் அவர்களின் பாடல்களின் சிறப்பை விளக்கும்

முக்கியமான நூலாகும். ஆழ்வார்கள் விஷ்ணுவின் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த பக்தியால் தமிழ் வைணவ சமய இலக்கியத்தில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்களின் பாடல்கள் இன்று வரை மக்களிடையே பக்தி உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஆழ்வார்கள் தமிழ் சமய இலக்கியத்தின் ஆழ்வார்களாக போற்றப்படுகின்றனர்.

கலியன் குரல்

வைணவ சமய இலக்கியத்தில் முக்கியமான இடம் பெற்ற ஆழ்வார்களில் ஒருவர் திருமங்கையாழ்வார். அவரைக் "கலியன்" என்று அழைத்தனர். விஷ்ணுவின் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த பக்தியால் அவர் பல இனிமையான தமிழ் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். திருமங்கையாழ்வாரின் பக்தி உணர்வு, வாழ்க்கை மற்றும் அவரது பாடல்களின் சிறப்புகளை விளக்கும் நூலாக "கலியன் குரல்" விளங்குகிறது.

திருமங்கையாழ்வாரின் வாழ்க்கை

திருமங்கையாழ்வார் ஆரம்பத்தில் ஒரு வீரராகவும் அரசராகவும் வாழ்ந்தவர். பின்னர் விஷ்ணுவின் அருளால் பக்தி மார்க்கத்தைத் தழுவினார். அதன் பின்னர் அவர் தனது வாழ்க்கையை முழுவதும் இறைப்பணிக்காக அர்ப்பணித்தார். அவர் பல திவ்யதேசங்களுக்கு நேரடியாகச்சென்று விஷ்ணுவைப் போற்றி பாடல்கள் பாடினார். இதன் மூலம் வைணவ சமயம் மக்களிடையே பரவியது.

திருமங்கையாழ்வாரின் பாடல்கள் பக்தி உணர்வை வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான குரலாக இருப்பதால் அந்த நூலுக்கு "கலியன் குரல்" என்று பெயரிட்டுள்ளார்.[53]

திருமங்கையாழ்வார் பல பக்திப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். அவை நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவரது பாடல்களில் விஷ்ணுவின் மகிமை, பக்தியின் மேன்மை மற்றும் ஆன்மீக உணர்வு ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன.

விஷ்ணுவின் மீது ஆழ்ந்த பக்தி
இறைவனின் அருள் மீது நம்பிக்கை
மனித வாழ்க்கையின் நிலையாமை
ஆன்மீக உயர்வை நோக்கும் சிந்தனை

சமயப் பணி

திருமங்கையாழ்வார் வைணவ சமயத்தை வளர்த்ததில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அவர் பல திவ்யதேசங்களைப் போற்றி பாடல்கள் பாடி இறைபக்தியை மக்களிடையே பரப்பினார். அவருடைய பாடல்கள் எளிய தமிழில் அமைந்ததால் பொதுமக்களும் அவற்றை எளிதாகப் புரிந்து கொண்டனர்.

திருமங்கையாழ்வாரின் வாழ்க்கை, பக்தி உணர்வு மற்றும் அவரது பாடல்களின் சிறப்பை விளக்கும் முக்கியமான நூலாகும். திருமங்கையாழ்வார் தனது பக்திப் பாடல்களின் மூலம் வைணவ சமயத்தை மக்களிடையே பரப்பிய சிறந்த பக்திப் புலவராக விளங்குகிறார். அவரது பாடல்கள் தமிழ் சமய இலக்கியத்தில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. இதனால் திருமங்கையாழ்வார் “கலியன்” என்ற பெயருடன் வைணவ சமயத்தின் சிறந்த ஆழ்வாராக என்றும் நினைவுகூரப்படுகிறார்.

காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்காரச்சாரியார் சுவாமிகள்

“காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்காரச்சாரியார் சுவாமிகள்” என்னும் நூல், வைணவ சமயப் பரம்பரையில் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது. சுவாமிகள் வைணவ சமயப் பாரம்பரியத்தில் பிறந்த

சிறந்த அறிஞர். சிறுவயதிலிருந்தே அவருக்கு வேதம், ஆகமம், திவ்ய பிரபந்தம் ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்த ஆர்வம் இருந்தது. நல்லாசிரியர்களின் வழிகாட்டுதலால் அவர் சமய நூல்களை ஆழமாகக் கற்று ஞானத்தில் வளர்ந்தார். அவரது குடும்பம் வைணவ சமயத்தில் பக்தி மற்றும் ஒழுக்கத்தை முக்கியமாகக் கடைப்பிடித்தது. சுவாமிகள் மிகுந்த பணிவு, பக்தி, கருணை ஆகிய பண்புகளைக் கொண்டவர். அவர் சமய அறிவில் உயர்ந்தவராக இருந்தாலும் எளிமையான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்.

மக்களுக்குச் சமய அறிவை பகிர்ந்து அவர்களை நல்லொழுக்க வாழ்க்கைக்கு வழிநடத்துவது தான் அவரது முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. இதனால் அவரின் வாழ்க்கை முழுவதும் பக்தி, பணிவு மற்றும் சமயப்பணியில் ஈடுபாடு காணப்படுகிறது சுவாமிகளின் வாழ்க்கை, சமயப்பணி, இலக்கியச் சேவை ஆகியவற்றை விளக்கும் சிறந்த வாழ்க்கை வரலாற்று நூலாகும். இந்த நூலில் அவருடைய ஆன்மீக உயர்வு, ஆசிரியர் பரம்பரை, பக்தி உணர்வு மற்றும் வைணவ சமயத்திற்கு செய்த பணிகள் ஆகியவை தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.[55]

அண்ணங்காரச்சாரியார் பல பெரிய ஆச்சார்யர்களிடம் கல்வி கற்றார். குறிப்பாக வேதம், உபநிஷத்துகள், ஸ்ரீவைணவ சமய சித்தாந்தங்கள் மற்றும் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றார். அவரது அறிவுத்திறமை காரணமாக பல சமய விவாதங்களில் கலந்து கொண்டு எதிர்வாதிகளை வென்று புகழ் பெற்றார். அதனால் அவருக்கு “பிரதிவாதி பயங்கரம்” என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இதன் பொருள் எதிர்வாதிகளுக்கு பயத்தை உண்டாக்கும் அளவிற்கு வாதத்தில் வல்லவர் என்பதாகும்.[56]

வைணவ சமயப் பணி

அண்ணங்காரச்சாரியார் சுவாமிகள் வைணவ சமயத்தைப் பரப்புவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அவர் பல இடங்களுக்குச் சென்று சமயப் போதனைகள் செய்து மக்களிடையே பக்தி உணர்வை வளர்த்தார். திருப்பதி, காஞ்சி போன்ற புனிதத் தலங்களுடன் அவருக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. திவ்யதேசங்களின் மகிமையை மக்களிடம் எடுத்துரைத்து வைணவ சமயத்தின் பெருமையை விளக்கினார். அவரது வாழ்க்கை முழுவதும் பக்தி, சேவை, தத்துவ அறிவு ஆகியவை ஒன்றிணைந்து இருந்தன. இவர் பல சமயப் பாடல்கள் மற்றும் ஸ்தோத்திரங்களை இயற்றியவர். குறிப்பாக ஸ்ரீ வெங்கடேச சுப்ரபாதம், ஸ்தோத்திரம், பிரபத்தி, மங்களாசாசனம் போன்ற பாடல்கள் அவரால் இயற்றப்பட்டன. இப்பாடல்கள் இன்றும் திருப்பதி திருவேங்கடமுடையான் கோவிலில் அனுதினமும் பாடப்படுகின்றன. இந்தப் பாடல்கள் பக்தி உணர்வை ஊட்டுவதோடு வைணவ சமயத்தின் ஆன்மீக நெறிகளையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

அண்ணங்காரச்சாரியார் சுவாமிகளின் வாழ்க்கையை மட்டும் கூறாமல், வைணவ சமயத்தின் ஆன்மீகத்தையும் இந்நூல் விளக்குகிறது. இந்த நூல் மூலம் வைணவ ஆச்சார்யர்களின் வாழ்க்கை முறைகள், சமயப் பணிகள், பக்தி உணர்வு ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மேலும் திவ்யப்பிரபந்த பாரம்பரியத்தையும் ஸ்ரீவைணவ சித்தாந்தங்களையும் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. மொத்தத்தில் “காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்காரச்சாரியார் சுவாமிகள்” என்னும் நூல், ஒரு பெரிய வைணவ ஆசார்யரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் சிறந்த சமய நூலாகும்.

கம்பனில் மக்கள் குரல்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ந. சுப்புரெட்டியார் முக்கியமான ஆய்வாளராக விளங்கியவர். தமிழ் சமய இலக்கியங்களையும், பக்தி இலக்கியங்களையும் எளிய முறையில் ஆய்வு செய்து பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நூல்களில் ஒன்றாக "கம்பனில் மக்கள் குரல்" அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் தமிழின் மகாகவி கம்பர் எழுதிய கம்பராமாயணம் என்னும் காவியத்தில் மக்கள் வாழ்க்கை, மக்களின் உணர்வுகள், சமூக சிந்தனைகள் போன்றவை எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பதை இந்நூல் கூறும்.

"கம்பனில் மக்கள் குரல்" என்ற நூலின் முக்கிய நோக்கம் கம்பன் எழுதிய இராமாயண காவியம் ஒரு அரசர்களின் அல்லது தெய்வங்களின் கதை மட்டுமல்ல; அது மக்களின் வாழ்க்கை உணர்வுகளையும் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியம் என்பதைக் காட்டுவதாகும். கம்பன் தன் காலத்து சமூக வாழ்க்கை, மக்கள் நம்பிக்கை, பண்பாடு, மரபு ஆகியவற்றை அறியலாம். பண்டைய அரசர்கள் தம் பொறுப்புகளைப் பெரிதும் உணர்ந்திருந்தமையால், புறநானூற்றுப் புலவர் ஒருவர்,

"நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்"[56]

என்று பாடினார்; மன்னன் தான் நாட்டின் உயிர் என்ற அக்காலக் கொள்கையை வெளியிட்டார். மேற் கூறிய பாடலடிகளினால் அக்கால மக்கள் அரசனை உயிர்போல் போற்றி வந்ததை அறியலாம். காலப்போக்கில் மக்கள் குரலுக்கு மதிப்பு ஏற்பட்டது. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கம்பன் மக்கள் குரலுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து,

"வையம் மன்னுயி ராகஅம் மன்னுயிர்

உய்யத் தாங்கும் உடல் அன்ன மன்னன்"[57]

என்று பாடினான்; மாநிலத்தில் வாழும் மக்களை உயிராக்கி மன்னனை அவ்வுயிரைத் தாங்கும் உடலாக்கிவிட்டான்.

கம்பனின் பார்வையில் மக்கள்

கம்பன் தன் காவியத்தில் அரசர்கள், முனிவர்கள், தெய்வங்கள் போன்ற உயர்ந்த பாத்திரங்களை மட்டுமல்லாமல், சாதாரண மக்களையும் முக்கியமாகக் காட்டுகிறார். கிராம மக்கள், வேளாண்மை தொழிலாளர்கள், பெண்கள், வணிகர்கள் போன்றவர்களின் வாழ்க்கை உணர்வுகளும் கம்பராமாயணத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இதன் மூலம் அந்தக் காலத்து சமூக அமைப்பையும், மக்களின் வாழ்வியலையும் அறிய முடிகிறது.

கம்பன் தன் கவிதைகளில் மனிதநேயம், தர்மம், ஒழுக்கம், அன்பு போன்ற உயர்ந்த மதிப்புகளை எடுத்துரைக்கிறார். அரசன் மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும், மக்கள் நலன் முதன்மை பெற வேண்டும் என்ற சிந்தனைகள் கம்பராமாயணத்தில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இதனால் கம்பன் ஒரு கவிஞராக மட்டுமல்ல, சமூக சிந்தனையாளராகவும் விளங்குகிறார்.

இந்நூலில் பெண்களின் நிலைப்பற்றி எடுத்துரைக்கிறார். சீதை, மண்டோதரி போன்ற பாத்திரங்கள் மூலம் பெண்களின் குணநலம், தியாகம், துணிவு ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் குடும்ப வாழ்க்கை, ஒழுக்கம், பெண்களின் மரியாதை போன்ற சமூக கருத்துகளையும் கம்பன் வெளிப்படுத்துகிறார்.

கம்பராமாயணத்தில் தமிழர் பண்பாடு, மரபுகள், விழாக்கள், வழக்கங்கள் போன்றவை இயல்பாகக் காணப்படுகின்றன. உணவு பழக்கம், உடை, வீட்டு வாழ்க்கை, கிராமச் சூழல் போன்ற பல அம்சங்கள் கவிதைகளில் இடம் பெறுகின்றன. இதன் மூலம் அந்தக் காலத்து தமிழர் வாழ்க்கையை அறிய முடிகிறது.

அரம்பை மங்கையர் அமிழ்துகுத் தாலன்ன பாடல்
வரம்பில் இன்னிசை செவிதொறும் செவிதொறும் முழங்கு[58]

கம்பன் ஒரு அரசக் கவிஞராக மட்டும் இல்லாமல் மக்களின் உணர்வுகளைப் பாடிய கவிஞர் ஆவார். மக்களின் துயரம், மகிழ்ச்சி, நம்பிக்கை, பக்தி போன்ற உணர்வுகளை கம்பன் மிக அழகாகக் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதனால் கம்பராமாயணம் மக்கள் மனங்களில் ஆழமாக பதிந்த காவியமாக அமைந்துள்ளது.

மொத்தத்தில் “கம்பனில் மக்கள் குரல்” என்ற நூலில் ந. சுப்புரெட்டியார் கம்பராமாயணத்தை ஒரு புதிய கோணத்தில் ஆய்வு செய்கிறார். கம்பன் தனது காவியத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை, சமூக சிந்தனை, பண்பாடு ஆகியவற்றை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பதை தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார். எனவே இந்த நூல் கம்பன் இலக்கியத்தைப் புரிந்துகொள்ள மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ள நூலாகும்.

சடகோபன் செந்தமிழ்

சைவம், வைணவம் மற்றும் பக்தி இலக்கியங்களை மாணவர்களுக்கு எளிய முறையில் விளக்குவதற்காக பல நூல்களை பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதியுள்ளார். அவற்றில் முக்கியமான நூல்களில் ஒன்று “சடகோபன் செந்தமிழ்” ஆகும். இந்த நூல் வைணவ சமயத்தின் பெரிய ஆழ்வார்களில் ஒருவரான நம்மாழ்வார்

அவர்களின் தமிழ்ப் பாசுரங்களின் சிறப்பை விளக்கும் ஆய்வு நூலாகும்.

"சடகோபன் செந்தமிழ்" என்ற நூலின் நோக்கம் நம்மாழ்வார் பாடிய தமிழ்ப் பாசுரங்களின் இலக்கியச் சிறப்பையும், ஆன்மீகப் பொருளையும் எடுத்துரைப்பதாகும். நம்மாழ்வார் பாடல்கள் பக்தி, தத்துவம், மனித நேயம் போன்ற பல உயர்ந்த கருத்துக்களை உள்ளடக்கியவை. அவை அனைத்தையும் எளிமையாக விளக்கி வாசகர்களுக்கு புரியும்படி இந்நூலை எழுதியுள்ளார். நம்மாழ்வார் "சடகோபன்" என்ற பெயராலும் அழைக்கப்படுகிறார். அவர் வைணவ சமயத்தில் மிகவும் உயர்ந்த இடம் பெற்ற ஆழ்வாராக கருதப்படுகிறார். நம்மாழ்வார் இயற்றிய பாசுரங்கள் தமிழில் மிக உயர்ந்த பக்தி இலக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. அவரது பாடல்கள் கடவுளின் மகிமை, பக்தியின் உயர்வு, மனித வாழ்க்கையின் உண்மை ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கின்றன.[59]

பாசுரங்களின் இலக்கியச் சிறப்பு

நம்மாழ்வார் பாசுரங்களின் மொழிச்சிறப்பையும் கவிதை நயத்தையும் விளக்குகிறார். பாசுரங்களில் செந்தமிழின் இனிமை, உவமை, உருவகம் போன்ற இலக்கிய அலங்காரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் நம்மாழ்வார் தமிழின் சிறந்த ஆழ்வார்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படுகிறார். நாயகி நிலையிலிருக்கும் ஆழ்வார் "கொம்மை முலைகள் இடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர் குற்றேவல்"[60] என்ற ஆண்டாளைப்போல் "முலையால் அணைக்க என்று சொல்ல வேண்டியிருந்தும் 'திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல்' என்று சொல்லுகின்ற அழகை காணுங்கள் என விவரித்துள்ளார்.

பக்தி உணர்வு

நம்மாழ்வார் பாடல்களின் முக்கிய அம்சமாக பக்தி உணர்வு விளங்குகிறது. அவர் இறைவனை முழுமனதுடன் நேசித்து பாடுகிறார். இறைவன் மீது கொண்ட அன்பு, தன்னலமற்ற பக்தி, இறைவனை அடைய வேண்டிய ஏக்கம் போன்ற உணர்வுகள் பாசுரங்களில் தெளிவாக வெளிப்படுகின்றன.

நம்மாழ்வார் பாசுரங்களில் வைணவ தத்துவம் ஆழமாகப் பிரதிபலிக்கிறது. மனிதன் இறைவனை அடைவதற்கான வழி, பக்தியின் முக்கியத்துவம், ஆன்மாவின் நிலை போன்ற பல தத்துவக் கருத்துகள் இதில் இடம்பெறுகின்றன. இந்த தத்துவப் பொருள்களை எளிய மொழியில் விளக்கி வாசகர்களுக்கு புரியும்படி கூறுகிறார். “சடகோபன் செந்தமிழ்” நூலில் தமிழின் இனிமை மற்றும் செம்மை பற்றியும் ஆசிரியர் கூறுகிறார். நம்மாழ்வார் பாசுரங்கள் தமிழின் அழகையும் வளத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இதனால் தமிழ் ஒரு பக்தி மொழியாகவும் உயர்ந்த இலக்கிய மொழியாகவும் விளங்குகிறது என்பதைக் காட்டுகிறார்.

மொத்தத்தில் “சடகோபன் செந்தமிழ்” என்ற நூல் நம்மாழ்வார் பாசுரங்களின் இலக்கியமும் ஆன்மிகமும் சார்ந்த சிறப்புகளை விளக்கும் முக்கியமான ஆய்வு நூலாகும். இந்நூலில் நம்மாழ்வார் பாடல்களின் அழகு, பக்தி உணர்வு, தத்துவப் பொருள் ஆகியவற்றை தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார். எனவே இந்நூல் வைணவ இலக்கியத்தை அறிய விரும்பும் மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாகும்.

சோழ நாட்டு திருப்பதிகள் - 1

தமிழ் சமய இலக்கியங்களில் வைணவ சமயம் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. வைணவ சமயத்தின் அடிப்படையாக

விளங்குவது ஆழ்வார்கள் பாடிய நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் ஆகும். ஆழ்வார்கள் பாடிய திவ்யதேசங்களில் பல்வேறு இடங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சோழ நாட்டில் அமைந்துள்ள திவ்யதேசங்களைப் பற்றிய வரலாறு, சிறப்பு, புராணக் குறிப்புகள் போன்றவற்றை தொகுத்து விளக்கும் "சோழ நாட்டு திருப்பதிகள் – பாகம் 1" அமைந்துள்ளது. சோழ நாட்டில் உள்ள வைணவத் திருத்தலங்களைப் பற்றி எளிய தமிழில் விளக்கும் முக்கியமான ஆய்வு நூலாகும்.

108 வைணவத் திருத்தலங்களில்

84 திருத்தலங்கள் தமிழ்நாட்டிலும்,

11 திருத்தலங்கள் கேரளாவிலும்,

2 திருத்தலங்கள் ஆந்திராவிலும்,

4 திருத்தலங்கள் உத்தரப் பிரதேசத்திலும்,

3 திருத்தலங்கள் உத்தராகண்டத்திலும்,

1 திருத்தலம் குஜராத்திலும்,

1 திருத்தலம் நேபாளத்திலும்,

2 திருத்தலங்கள் வானுலகத்திலும்

பூலோக வைகுண்டம் என்று போற்றப்படுபவை இரண்டு. அவை திருவரங்கம், திருவேங்கடம். திருவரங்கம் பக்தி வளத்திற்குப் பேர்போன இத்தலம் 'பூலோக வைகுந்தம்' என்று போற்றிப் புகழப் பெறுகின்றது. ஆழ்வார்கள் பாடிய திருப்பதிகளுள் இதுவே முதன்மையானதாக மதிக்கப் பெறுகின்றது. வட நாட்டினரும் தென்னாட்டினரும் இதனை இந்தியாவின் புனிதத் தலங்களுள் மிக்க புகழ் பெற்றதாகக் கருதுகின்றனர்.

"தென்நாடும் வடநாடும் தொழநின்ற

திருவரங்கத் திருப்பதி”[60]

என்பது பெரியாழ்வாரின் திருவாக்கு. இத்தகைய சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த திருவரங்கம், திருவரங்கத்தில் அரங்கநகர் அப்பனுக்கு அடிமைத் தொழில் புரிந்த தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் இப்பெருமான் திருக்கோயிலில் அமைந்திருக்கும் சூழ்நிலையை,

வண்டினம் முரலும் சோலை
மயிலினம் ஆலும் சோலை
கொண்டல் மீ (து) அணவும் சோலை
குயிலினம் கூவும் சோலை
அண்டர்கோன் அமரும் சோலை
அணிதிரு அரங்கம்.[61]

என்று அழகான சொல்லோவியத்தில் எடுத்துக் காட்டுவர்.

திருவரங்கத்தில் கிடந்த கோலத்துடன் திகழும் பெரிய பெருமாளை அடியிற் கண்டவாறு ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களிட்டுப் பரவியுள்ளனர்.

1. பொய்கையாழ்வார்
2. பூதத்தாழ்வார்
3. பேயாழ்வார்
4. திருமழிசையாழ்வார்
5. நம்மாழ்வார்
6. குலசேகராழ்வார்
7. பெரியாழ்வார்
8. ஆண்டாள்
9. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
10. திருப்பாணாழ்வார்

11.திருமங்கையாழ்வார்

மதுரகவியாழ்வார் மட்டிலும் தமது ஆசாரியாராகிய நம்மாழ்வாரைத் தவிர வேறு எந்த எம்பெருமானையும் பாடவில்லை. மேற்குறிப்பிட்ட ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்கள் 'நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தத்தில்' இடம் பெற்றுள்ளன.[62]

இந்நூலின் முக்கிய நோக்கம் சோழ நாட்டிலுள்ள திவ்யதேசங்களின் வரலாற்றுப் பின்னணி, ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்கள், அந்தந்த திருத்தலங்களின் புராண வரலாறு, தல சிறப்புகள், வழிபாட்டு மரபுகள் போன்றவற்றை பொதுமக்களும் அறிஞர்களும் அறிந்து கொள்ளும்படி விளக்குவது ஆகும். சமய மரபையும் தமிழ் இலக்கிய மரபையும் இணைத்து எடுத்துரைப்பது இந்நூலின் சிறப்பாகும்.

சோழ நாட்டில் அமைந்துள்ள பல வைணவத் திருத்தலங்கள் திவ்யதேசங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. இத்தலங்கள் பெரும்பாலும் காவேரி நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளன. இந்த இடங்களில் திருமால் பல்வேறு திருக்கோலங்களில் அருள்பாலிக்கிறார். ஆழ்வார்கள் இத்தலங்களின் பெருமையைப் பாடியுள்ளனர். இந்நூலில் ஒவ்வொரு திருத்தலத்திற்கும் தனித்தனி விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

நூலில் ஒவ்வொரு திவ்யதேசத்தின் வரலாறும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தலத்தின் உருவாக்கம், அங்கு நடைபெற்றதாகக் கூறப்படும் புராணக் கதைகள், தெய்வத்தின் திருநாமம், தாயாரின் பெயர், தீர்த்தம், விமானம் போன்ற தகவல்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இதன் மூலம் பக்தர்கள் அந்தந்த தலத்தின் ஆன்மீகப் பின்னணியை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கள்

சோழ நாட்டுத் திருத்தலங்களைப் பற்றிய ஆழ்வார்களின் பாடல்கள் நூலில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அந்தப் பாசுரங்களின் பொருளும் விளக்கமும் வழங்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம் ஆழ்வார்கள் அந்தத் திருத்தலங்களை எவ்வாறு போற்றிப் பாடியுள்ளனர் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆழ்வார்களின் பக்தி உணர்வு இந்நூலில் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது.

கோவில் கட்டிடக்கலை

சோழ நாட்டில் உள்ள கோவில்கள் கட்டிடக்கலையின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக உள்ளன. கோவில்களின் கோபுரங்கள், மண்டபங்கள், சிற்பங்கள் ஆகியவை பற்றி நூலில் சுருக்கமாக விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. சோழர்களின் காலத்தில் கோவில் கட்டிடக்கலை பெரிதும் வளர்ச்சி பெற்றதை இந்த நூல் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்தத் திருத்தலங்கள் சமய வழிபாட்டிற்கான இடங்களாக மட்டுமல்லாமல், தமிழ் பண்பாட்டின் முக்கிய மையங்களாகவும் விளங்குகின்றன. திருவிழாக்கள், ஊர்வலங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவை அந்தப் பகுதியின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு சமயமும் பண்பாடும் இணைந்துள்ளதை இந்நூல் விளக்குகிறது.

அருமறை யோதியஓர் எட்டெழுத்தும்
அயன்ப டைத்த
இருநிலம் மீதினில் யாவருங்காண
இலங்கு துத்திக்
குருமணி நாகத்தில் எங்கோன்
விழிதுயில் கொண்ட ரிளத்
திருமதில் ஏழும் விமானமும்
ஆகிச் சிறக்கின்றவேல்[63]

என்ற பாடலால் காட்டுவர். 'ஓம்' என்ற பிரணவம் விமானமாகவும், 'நமோ நாராயணாய' என்பதிலுள்ள ஏழு எழுத்துக்கள் ஏழு மதில்களுமாகவும் அமைந்துள்ளன.

இந்நூல் ஆய்வுத் தன்மையுடன் இருந்தாலும் பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைந்துள்ளது. வரலாறு, புராணம், இலக்கியம் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து விளக்கும் திறமை அவருடைய எழுத்தில் வெளிப்படுகிறது. மொத்தத்தில் “சோழ நாட்டு திருப்பதிகள் பாகம் 1 ” என்பது சோழ நாட்டில் அமைந்துள்ள வைணவ திவ்யதேசங்களின் வரலாற்றையும் சிறப்புகளையும் விளக்கும் முக்கியமான நூலாகும். ஆழ்வார்களின் பக்திப் பாடல்கள், கோவில் மரபுகள் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து பக்தர்களுக்கு வழங்குகிறது. வைணவ சமய வரலாற்றையும் தமிழ் சமய இலக்கிய மரபையும் அறிந்து கொள்ள இந்த நூல் ஒரு முக்கிய ஆதாரமாக விளங்குகிறது.

சோழ நாட்டு திருப்பதிகள் - 2

தமிழ் சமய இலக்கியங்களில் வைணவ சமயத்திற்கு முக்கியமான இடம் உண்டு. அந்த வைணவ சமயத்தின் முக்கியமான புனிதத் தலங்கள் திவ்யதேசங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. ஆழ்வார்கள் மங்களாசாசனம் செய்த இந்தத் தலங்கள் தமிழர்களின் ஆன்மிக வாழ்வில் பெரும் முக்கியத்துவம் பெற்றவை. இத்தகைய திவ்யதேசங்களைப் பற்றிய வரலாறு, சிறப்பு, ஆகியவற்றை எளிய தமிழில் விளக்குவதற்காக பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் “சோழ நாட்டு திருப்பதிகள்” என்ற நூலை இரண்டு பாகங்களாக எழுதியுள்ளார். அதன் இரண்டாம் பாகமான “சோழ நாட்டு திருப்பதிகள் பாகம் 2” நூலில் சோழ நாட்டில் உள்ள பல திவ்யதேசங்களின் வரலாறும் சிறப்பும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் முக்கிய நோக்கம், சோழ நாட்டில் உள்ள திவ்யதேசங்களின் வரலாறு, ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்கள், கோயில்களின் கட்டிடக்கலை, அந்தத் தலங்களின் ஆன்மீகப் பெருமை ஆகியவற்றை பொதுமக்கள் எளிதாக அறிந்து கொள்ளச் செய்வதாகும். இந்த நூல் வழியாக வாசகர்கள் திவ்யதேசங்களின் ஆன்மீக உணர்வையும் தமிழ்ச் சமய மரபையும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

“சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் பாகம் 2” நூலில் சோழ நாட்டில் உள்ள பல முக்கிய திவ்யதேசங்கள் பற்றி ஆசிரியர் விவரிக்கிறார். ஒவ்வொரு திருப்பதிக்கும் தனித்தனி வரலாறு, மற்றும் ஆன்மிகப் பெருமைகள் உள்ளன. அந்தத் தலங்களில் உள்ள பெருமாள் திருவுருக்கள், தாயார் சன்னதிகள், தீர்த்தங்கள், விமானங்கள் ஆகியவை பற்றியும் நூலில் விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு தலத்தையும் வரிசைப்படுத்தி அதற்குரிய ஆழ்வார்கள் மங்களாசாசனம் செய்த பாசுரங்களை குறிப்பிட்டுள்ளதை அறியலாம். அதனால் அந்தத் தலங்களின் வைணவ சமயத்தில் உள்ள முக்கியத்துவம் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. மேலும் அந்தத் தலங்கள் தொடர்பான புராண வரலாறுகள், முனிவர்கள் செய்த தவங்கள், பக்தர்களுக்கு கிடைத்த அருள்கள் போன்ற நிகழ்வுகளையும் அறியலாம்.

'கோயில்' என்றால் வைணவர்கள் திருவரங்கத்தையும் சைவர்கள் சிதம்பரத்தையும் குறிப்பது மரபு. இந்தப் பெயர் ஒற்றுமை கருதியே திருவரங்கத்தில் அறிதுயில் கொண்டுள்ள அரங்கநாதனைப் போல் கோவிந்தராசரும் இங்கு வந்து காலை நீட்டிப்படுத்துக் கொண்டார் போலும், தில்லைச் சிற்றம்பலவனும் தனது பெரிய மாளிகையில் தன் கனகசபைக்கு அருகிலேயே ஒரு

பகுதியை ஒதுக்கித் தந்து மகிழ்கின்றனன் போலும். தில்லைவாழ் அந்தணர் மூவாயிரவரும் ஆனந்தக் கூத்தனைச் சேவிப்பது போலவே கோவிந்தராசரையும் சேவிக்கின்றனர். இதனை,

மூவாயிர நான்மறை யாளர் நாளும்
முறையால் வணங்க அணங்காய சோதி
தேவாதி தேவன் திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்றுசேர் மின்களே.' [64]

என்று திருமங்கையாழ்வாரும்,

"தில்லை நகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள்
அந்தணர்கள் ஒருமூவா யிரவர் ஏத்த"[65]

என்று குலசேகரப் பெருமாளும் குறிப்பிட்டிருப்பதால் அறியலாம்.

ஆன்மிக மற்றும் பண்பாட்டு முக்கியத்துவம்

இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திவ்யதேசங்கள் தமிழர் சமய மரபையும் பண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. கோயில்களின் கட்டிடக்கலை, திருவிழாக்கள், வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவை தமிழர் ஆன்மிக வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்கின்றன. இந்த அம்சங்களை தெளிவாக எடுத்துரைத்து, அந்தத் தலங்களின் சிறப்பை பக்தர்கள் உணருமாறு செய்துள்ளார். மேலும், இந்நூல் வழியாக சோழர் காலத்தில் வளர்ந்த கோயில் கலாச்சாரம் மற்றும் சமய மரபுகள் பற்றியும் அறிய முடிகிறது. கோயில்கள் மக்கள் வாழ்வின் மையமாக இருந்ததை அறியலாம்.

வரலாறு, சமயம் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து பக்தர்களுக்கு படிக்கக் கூடிய வகையில் எழுதியுள்ளார். அதனால் இந்நூல் ஆய்வாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பயனுள்ளதாய் உள்ளது.

"சோழ நாட்டு திருப்பதிகள் பாகம் 2" நூல் வைணவ சமயத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்புவோருக்கும் திவ்யதேசங்களைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள விரும்புவோருக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாகும். இது தமிழ்ச் சமய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் முக்கிய பங்களிப்பாக அமைந்துள்ளது. இந்த நூல் வழியாக திவ்யதேசங்களின் ஆன்மிக பெருமையும் தமிழர் பண்பாட்டின் சிறப்பும் வெளிப்படுகின்றன. "சோழ நாட்டு திருப்பதிகள் பாகம் 2" நூல் சோழ நாட்டில் உள்ள திவ்யதேசங்களின் வரலாறு, ஆன்மிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து விளக்கும் சிறந்த நூலாகும். திவ்யதேசங்களின் மகத்துவத்தை பொதுமக்கள் அறிந்து கொள்ள உதவும் இந்த நூல் தமிழ்ச் சமய இலக்கியங்களில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. இந்த நூல் வாசகர்களுக்கு பக்தி உணர்வை வளர்க்கும் வகையிலும், தமிழ்ச் சமய மரபுகளை அறியச் செய்யும் வகையிலும் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது.

திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும்

தமிழ் சமய இலக்கியங்களில் வைணவ மரபு முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. அந்த வைணவ மரபில் சிறப்புமிக்க தலமாகத் திகழ்வது திருவேங்கடம் ஆகும். திருப்பதி மலை எனப் போற்றப்படும் இந்தத் தலம் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக பக்தர்களின் ஆனமீக மையமாக விளங்குகிறது. இந்தத் திருத்தலத்தின் பெருமை தமிழ் இலக்கியங்களில் எவ்வாறு வெளிப்பட்டுள்ளது.

"திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும்" என்ற நூல் விளங்குகிறது. இந்த நூலில் திருவேங்கடமுடையான் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியம் முதல் ஆழ்வார்கள் பாசுரங்கள் வரை எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை ஆசிரியர் ஆய்வு செய்து விளக்குகிறார்.

திருவேங்கடத்தின் பெருமை

திருவேங்கடம் என்பது வைணவ சமயத்தில் மிகவும் உயர்ந்த திவ்யதேசங்களில் ஒன்றாகும். இங்கு அருள்பாலிக்கும் பெருமாள் திருவேங்கடமுடையான் அல்லது ஸ்ரீநிவாச பெருமாள் என அழைக்கப்படுகிறார். இந்தத் தலம் உலகம் முழுவதும் உள்ள பக்தர்களின் வழிபாட்டு மையமாக இருப்பது அறியற்பாலதாகும்.

திருவேங்கடத்தின் வரலாறு, பக்தி மரபு போன்றவற்றை விளக்குகிறார். மேலும் திருவேங்கடம் தமிழர் சமய மற்றும் பண்பாட்டு வாழ்க்கையில் எவ்வளவு முக்கியமான இடம் பெற்றுள்ளது என்பதை எடுத்துரைக்கிறார். இந்த நூலின் முக்கிய அம்சம், தமிழ் இலக்கியங்களில் திருவேங்கடம் பற்றிய குறிப்புகளை ஆய்வு செய்வதாகும்.

இன்றையோர் கருதும் வேங்கடம்:

இன்று பொதுமக்களும் கற்றறிந்த புலவர்களும் திருப்பதி மலையையே 'வட வேங்கடம்' என்று கருதுகின்றனர். தேசியகவி பாரதியாரும் வடவேங்கடத்தை 'வட மாலவன் குன்றம்' என்றே வழங்குவர்.இதனை,

"நீலத் திரைக்கடல் ஓரத்திலே - நின்று
நித்தம் தவம்செய் குமரிஎல்லை-வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே-புகழ்
மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்நாடு!"[66]

என்று தமிழ் நாட்டு எல்லையை வகுத்துக் காட்டும் பாடலில் கண்டு தெளியலாம். தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் கூறப்பெற்ற 'தமிழ் கூறு நல் உலகமே' பாரதியின் கருத்தில் புதிய வடிவம் கொண்டு நிற்பதை எளிதில் கண்டு தெளியலாம். தொல்காப்பியப் பாயிரமேயன்றி சங்க

இலக்கியங்களில் வேங்கடத்தைப்பற்றிய குறிப்புகள் ஏராளமாக உள்ளன என்பதை அறியலாம்.

சங்க காலப் பாடல்களில் திருவேங்கடம் ஒரு இயற்கை வளமிக்க மலைப்பகுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்தக் காலத்தில் திருவேங்கடம் தமிழ்நாட்டின் வட எல்லையாகக் கருதப்பட்டது. சங்கப் பாடல்களில் அதன் இயற்கை அழகு, மலைகள், காடுகள், விலங்குகள் ஆகியவை பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பக்தி இலக்கியங்களில், குறிப்பாக ஆழ்வார்கள் பாடிய திவ்ய பிரபந்தங்களில் திருவேங்கடம் மிகுந்த பெருமையுடன் போற்றப்படுகிறது. ஆழ்வார்கள் திருவேங்கடமுடையான் அருளைப் பாடி பல பாசுரங்களை இயற்றியுள்ளனர். அந்தப் பாசுரங்களில் பக்தி உணர்வு, இறைவனின் கருணை, பக்தர்களின் பக்தி ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன.

பிற்கால இலக்கியங்களில் திருவேங்கடம்

பிற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் திருவேங்கடம் பற்றிய பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆழ்வார்கள் திருவேங்கடமுடையான் மகிமையைப் பாசுரங்களாக இயற்றியுள்ளனர். இவ்வாறு தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் திருவேங்கடம் முக்கியமான இடம் பெற்றுள்ளதை அறியலாம்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த திருவேங்கடத்தைப் பற்றிய பாடல்கள் 213 இதில் உள்ளன. இவற்றைப் பாடியவர்கள் பதின்மர். எந்தெந்த ஆழ்வார்கள் எத்தனை எத்தனை பாசுரங்கள் அருளியுள்ளனர் என்பதை இங்கு காணலாம்.

	பாசுரங்கள்
1. பொய்கையாழ்வார்	10
2. பூதத்தாழ்வார்	9

3. பேயாழ்வார்	19
4. திருமழிசையாழ்வார்	15
5. திருப்பாணாழ்வார்	2
6. குலசேகராழ்வார்	11
7. பெரியாழ்வார்	7
8. ஆண்டாள்	16
9. திருமங்கையாழ்வார்	62
10. நம்மாழ்வார்	62
மொத்தம்	213

திருவேங்கடத்தின் பெருமை

தமிழர் ஆன்மிக வாழ்க்கையில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தத் தலம் பக்தர்களுக்கு நம்பிக்கை மற்றும் பக்தி உணர்வை வளர்க்கும் இடமாக விளங்குகிறது. திருவேங்கடத்தைப் பற்றிய பாடல்கள் மற்றும் இலக்கியங்கள் தமிழர் சமய உணர்வையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

திருவேங்கடம் மற்றும் தமிழ் இலக்கியம் ஆகிய இரண்டிற்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பை விளக்குகிறார். இதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியம் சமய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய ஊடகமாக இருந்தது என்பதை உணர முடிகிறது. பல தமிழ் இலக்கிய நூல்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகளை வழங்கி திருவேங்கடத்தின் பெருமையை எடுத்துரைக்கிறார். எளிய மொழி மற்றும் தெளிவான விளக்கங்கள் மூலம் வாசகர்கள் எளிதாக புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும்

"திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும்" என்ற நூல் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கும் சமய ஆர்வலர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாகும். இது திருவேங்கடத்தின் ஆன்மீக மகத்துவத்தையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் செழுமையையும் விளக்குவதையும் அறியலாம்.

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் எழுதிய "நூல் திருவேங்கடத் தலத்தின் பெருமையும் தமிழ் இலக்கியங்களில் அதன் தாக்கமும் பற்றிய சிறந்த ஆய்வு நூலாகும். சங்ககாலம் முதல் பக்தி இலக்கியங்கள் வரை திருவேங்கடம் எவ்வாறு போற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை இந்த நூல் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. ஆகவே இந்த நூல் தமிழ் சமய இலக்கிய ஆய்வில் முக்கிய இடம் பெறும் சிறந்த படைப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள்

தமிழ் சமய இலக்கியங்களில் வைணவ சமயம் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. வைணவ சமயத்தின் முக்கிய புனிதத் தலங்கள் திவ்யதேசங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. ஆழ்வார்கள் மங்களாசாசனம் செய்த இந்த திவ்யதேசங்கள் பக்தர்களின் ஆன்மிக வாழ்க்கையில் சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய திவ்யதேசங்களில் தொண்டை நாட்டில் அமைந்துள்ள திருத்தலங்களைப் பற்றிய வரலாறும் பெருமைகளையும் "தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள்" என்ற நூல் விளங்குகிறது.

இந்த நூலில் தொண்டை நாட்டில் உள்ள திவ்யதேசங்களின் வரலாறு, தலபுராணம், கோயில் அமைப்பு, ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்கள் போன்றவை விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தொண்டை நாட்டின் சிறப்பு

தமிழகத்தின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள தொண்டை நாடு, பழங்காலத்தில் அரசியல் மற்றும் சமய ரீதியாக மிகவும் முக்கியமான பகுதியாய் இருந்தது. இப்பகுதியில் பல புகழ்பெற்ற வைணவத் திருத்தலங்கள் அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக காஞ்சிபுரம் போன்ற நகரங்கள் வைணவ சமய வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன.

முக்தி தரும் ஏழு நகர்களுள் 'காஞ்சி' என்று வழங்கப் பெறும் காஞ்சிபுரம் முக்கியமானது.'[68] இதனை வேதாந்த தேசிகர்,

"காசிமுத லாகிய நன் னகரி யெல்லாம்

கார்மேனி அருளாளர் கச்சிக் கொவ்வா"[69]

என்று புகழ்வர். திருக்கோயில்கள் நிறைந்த ஊர்; வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றது. இந்த ஊரைத் தலைநகராகக் கொண்டே பல்லவர்கள் பல்லாண்டுகள் ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். 'அருளாளர் கச்சி' என்று அன்பாக ஆண்டவனின் பெயரைச் சேர்ந்தே தேசிகர் புகழ்வதைப் போலவே, ஏழை ஏதலர்களின் திரய மனத்தில் 'கஞ்சி வரதப்பன் நிலைத்து வாழ்கின்றான்.

தொண்டை நாட்டின் சமய மற்றும் பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைக்கிறார். இந்தப் பகுதியில் உள்ள கோயில்கள் தமிழர் சமய வாழ்க்கையையும் கட்டிடக்கலையையும் பிரதிபலிக்கின்றன. "தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள்" என்ற நூலில் தொண்டை நாட்டில் அமைந்துள்ள பல திவ்யதேசங்களை அறியலாம்.

ஒவ்வொரு திருத்தலத்தின் வரலாறும் அதன் ஆன்மிகப் பெருமையும் தனித்தனியாக விவரிக்கப்படுகிறது. அந்தத் தலங்களில் அருள்பாலிக்கும் பெருமாள் திருவுருக்கள், தாயார் சன்னதிகள், தீர்த்தங்கள், விமானங்கள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களையும்

ஆசிரியர் தருகிறார். முனிவர்கள் செய்த தவங்கள், பக்தர்களுக்கு கிடைத்த அருள்கள் போன்றவற்றையும் காணலாம்.

இந்நூலில் ஆழ்வார்கள் பாடிய திவ்யப் பிரபந்தப் பாசுரங்கள் முக்கியமாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. ஆழ்வார்கள் அந்தத் தலங்களை எவ்வாறு போற்றிப் பாடியுள்ளனர் என்பதை ஆசிரியர் விளக்குகிறார். இதன் மூலம் அந்தத் தலங்களின் ஆன்மீகப் பெருமை பக்தர்களுக்கு தெளிவாகப் புரிகிறது. ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்கள் வைணவ சமயத்தின் பக்தி உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தப் பாசுரங்கள் வழியாக அந்தத் திவ்யதேசங்களின் மகத்துவமும் இறைவனின் கருணையும் வெளிப்படுகின்றன.

ஒழுகலாறுகளும் திருவிழாக்களும்

தொண்டை நாட்டில் உள்ள கோயில்களின் வழிபாட்டு முறைகள், திருவிழாக்கள், சமய மரபுகள் ஆகியவை பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த கோயில்களில் நடைபெறும் விழாக்கள் பக்தர்களின் ஆன்மிக வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. மேலும் கோயில்களின் கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை மற்றும் பழமையான மரபுகள் ஆகியவற்றையும் ஆசிரியர் விளக்குகிறார். இதன் மூலம் தமிழர் பண்பாட்டின் செழுமை வெளிப்படுகிறது.

வரலாறு மற்றும் சமயக் கருத்துகளை ஒருங்கிணைத்து வாசகர்கள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எழுதியுள்ளார். ஆய்வுமுறையுடன் கூடிய இந்நூல் தமிழ் சமய இலக்கிய ஆய்வில் முக்கியமானதாகும். “தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள்” என்ற நூல் வைணவ சமயத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்புவோருக்கும் திவ்யதேசங்களின் வரலாறு மற்றும் பெருமையைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள விரும்புவோருக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக உள்ளது.

இது சமய மரபையும் திவ்யதேசங்களின் ஆன்மீகப் பெருமையையும் விளக்கும் சிறந்த நூலாகும். தொண்டை நாட்டில் உள்ள திவ்யதேசங்களின் வரலாறு, ஆன்மிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றை விளக்கும் முக்கியமான ஆய்வு நூலாகும். இந்த நூல் வழியாக திவ்யதேசங்களின் மகத்துவத்தையும் தமிழர் சமய மரபுகளையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே இந்த நூல் தமிழ்ச் சமய இலக்கியங்களில் முக்கிய இடம் பெறும் சிறந்த படைப்பாக கருதப்படுகிறது.

ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் பெற்ற திவ்விய தேசங்கள் பதினான்கே காஞ்சியில் உள்ளன. இவற்றைத் தவிர காஞ்சிமா நகருக்குப் புறம்பே சுமார் ஏழுகல் தொலைவில் உள்ள 'திருப்புட்குழி' என்ற திவ்விய தேசமும் ஆழ்வாரால் மங்களாசாசனம் பெற்றது. இன்று நாம் காஞ்சி நகரில் சிறியனவும் பெரியனவுமாகவுள்ள திவ்விய தேசங்களில் திருப்பாடகம், திருநிலாத்திங்கள் துண்டம், திருக்கள்வனூர், திருவேளுக்கை, திருத்தண்கா, திருப்பவளவண்ணம் ஆகிய ஆறு திவ்விய தேசங்களையும், நகருக்குப் புறம்பேயுள்ள திருப்புட்குழியையும் சேவிக்கப்பட்டது.[70]

பரகாலன் பைந்தமிழ்

தமிழ் இலக்கிய உலகில் வைணவ சமயப் பண்பாட்டை எளிய முறையில் “பரகாலன் பைந்தமிழ்” என்பது சிறப்பிடம் பெறுகிறது. இந்நூல், திருமங்கையாழ்வாரின் (பரகாலன்) வாழ்க்கை, பக்தி, இலக்கியச் செல்வம் ஆகியவற்றை பைந்தமிழ் வடிவில் எடுத்துரைக்கும் தனித்துவமான படைப்பு ஆகும்.

“பரகாலன்” என்பது திருமங்கையாழ்வாரின் மற்றொரு பெயர். “பைந்தமிழ்” என்பது இயல், இசை, நாடகம், உரை, இலக்கணம் போன்ற தமிழ் வடிவங்களை உள்ளடக்கிய முழுமையான தமிழ் வெளிப்பாடு. இதனால், “பரகாலன் பைந்தமிழ்” என்ற தலைப்பு,

திருமங்கையாழ்வாரின் பெருமையை பல்வேறு தமிழ் வடிவங்களில் எடுத்துரைக்கும் நூல் என்பதை விளக்குகிறது. இந்த நூல் திருமங்கையாழ்வாரின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவரது பக்தி நிலை, திவ்யதேசப் பயணங்கள், அவர் இயற்றிய நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தப் பாடல்களின் வழி அறியலாம்.

கலியன் தாம் பிறந்த குடிக்கேற்ப இளமையிலேயே ஆயுதப் பயிற்சி பெற்று அதில் நன்கு தேர்ச்சி அடைந்தார். தந்தையாருக்குப் பிறகு ஆலி நாட்டின் தலைவராகவும் சோழ மன்னனின் தானைத் தலைவராகவும் விளங்கினார். சோழ மன்னருக்குக் கொடியவர்களோடு போர் நேருங் காலத்தில் படைகளோடு முன் சென்று பகையை வென்றதனால் 'பரகாலன்' என்ற புகழ்ப்பெயரும் இவரை வந்தடைந்தது. இவரது பராக்கிரமத்தை நன்கு உணர்ந்த சோழ அரசன் இவரைத் திருமங்கை நாட்டுக்குச் சிற்றரசனாக முடி சூட்டினான். குறுநிலத் தலைமை பூண்ட திருமங்கை மன்னன் அரசுப்பணியைக் குறைவின்றி நடத்திப் புகழ் பெற்றார்.

திருமங்கையாழ்வார் 108 திவ்விய தேசங்களில் 86 திவ்விய தேசங்களை மங்களாசாசனம் செய்தும், யாதொரு காரணமும் பற்றாமல் கிடைத்த திருமந்திர உபதேசத்தையும் அதற்கு உள்ளீடான சீமந் நாராயணனுடைய சொரூப ரூப குண விபூதி சேஷ்டிதங்களையும், 'அருள்மாரி' என்னும்படியான பெரிய பிராட்டியாரின் அருளினால் இவற்றையெல்லாம் கண்டு அனுபவித்து அதனால் உண்டான பெருங்களிப்பால் 1, பெரிய திருமொழி, 2. திருக்குறுந் தாண்டகம், 3. திருநெடுந் தாண் டகம், 4. திருவெழுக் கூற்றிருக்கை. 5. சிறிய திருமடல் 5. பெரிய திருமடல் என்கின்ற ஆறுபிரபந்தங்களை அருளிச் செய்தனர். நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்துள்ள திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய

திருவந்தாதி, திருவாய் மொழி என்ற நான்கு பிரபந்தங்கட்கு இவை ஆறு அங்க அமைந்துள்ளதை காணலாம்.[71]

திருமங்கை மன்னன் ஆட்சியில் அவர் அமைத்துக் கொண்ட அமைச்சரவையில் **நீர் மேல் நடப்பான்**, **நிழலில் ஒதுங்குவான், தாள் ஊதுவான், தோலா வழக்கன்** என்ற நால்வர் இருந்தனர். இவர் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் மிகவும் அதிகமாக ஈடுபட்டிருந்தார். கலையுணர்ச்சி மிக்கவராகவும் திகழ்ந்தார்.[72]

திருமங்கையாழ்வார் முதலில் வீரராகவும், அரசராகவும் வாழ்ந்தவர். பின்னர் நாராயணன் அருளால் பக்தியிலே முழுமையாக மூழ்கி ஆழ்வாராக மாறியவர். இவ்வாறு அவருடைய மாற்றம் மனித வாழ்க்கையில் ஆன்மிக மாற்றத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளக்கப்படுகிறது.

பக்தி உணர்வு

பரகாலன், இறைவனை அடைவதற்காக தன் வாழ்க்கையை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். அவரது பாடல்களில் உள்ள தீவிரமான பக்தி உணர்வு, இறைவனிடம் கொண்ட காதல் மற்றும் அடிமைத்தனம் ஆகியவை இந்நூலில் விளக்கப்படுகின்றன.

இலக்கியச் சிறப்பு

திருமங்கையாழ்வார் இயற்றிய பாடல்கள் உவமை, உருவகம், சுவை, இசை ஆகியவற்றால் செறிந்தவை. இந்நூலில் அவற்றின் இலக்கிய நயம், சொற்பொழிவு, உவமைகள் ஆகியவை ஆராயப்பட்டுள்ளன. திருமங்கையாழ்வார் பல திவ்யதேசங்களுக்கு சென்று மங்களாசாசனம் செய்தார். அவற்றின் முக்கியத்துவம் மற்றும் ஆன்மிகப் பயன் குறித்து இந்நூல் விளக்குகிறது.

இந்த நூலின் முக்கிய சிறப்பு, பைந்தமிழ் வடிவில் அமைந்ததுதான். அதாவது,

இயல் – உரைநடை விளக்கங்கள்

இசை – பாடல் வடிவங்கள்

நாடகம் – நிகழ்வுகளை நாடக வடிவில் கூறுதல்

உரை – கருத்து விளக்கங்கள்

இலக்கணம் – சொற்களின் சரியான பயன்பாடு

இந்த ஐந்து கூறுகளும் ஒன்றிணைந்து பக்தர்களுக்கு முழுமையான இலக்கிய அனுபவத்தை அளிக்கின்றன·

வைணவ சமயத்தை அறிமுகப்படுத்தும் சிறந்த நூல்

திருமங்கையாழ்வாரின் வாழ்க்கையை புரிய வைக்கும் வழிகாட்டி தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களின் ஒருங்கிணைப்பை எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது. மாணவர்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு பயனுள்ள ஆதாரம். “பரகாலன் பைந்தமிழ்” என்பது பக்தி, இலக்கியம், வரலாறு ஆகியவற்றின் சங்கமமாகும். திருமங்கையாழ்வாரின் ஆன்மிகப் பயணத்தையும் அவரது இலக்கிய மேன்மையையும் வாசகர்களுக்கு எளிமையாக எடுத்துரைக்கும் இந்த நூல், தமிழ் சமய இலக்கியத்தில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்

“மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்” என்பது வைணவ சமய இலக்கியங்களில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறும் ஒரு சிறப்பான நூலாகும். இந்நூல், மலைநாட்டு பகுதிகளில் அமைந்துள்ள திருப்பதிகளின் (திவ்யதேசங்களின்) பெருமை, வரலாறு மற்றும் ஆன்மிக முக்கியத்துவங்களை விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

“மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்” என்னும் இந்த நூலில், கேரளப் பகுதியைச் சார்ந்த திவ்யதேசங்கள் குறித்து விரிவாக விவரிக்கப்படுகிறது. வைணவ மரபில் 108 திவ்யதேசங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில மலைநாட்டில் (முக்கியமாக கேரளத்தில்) அமைந்துள்ளன. இத்தலங்கள் இயற்கைச் சூழலில் அமைந்ததாலும், ஆன்மிக அமைதியையும் தெய்வீக அனுபவத்தையும் அளிப்பதாலும் சிறப்புப் பெற்றவை. ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள், இத்தலங்களுக்கு நேரில் சென்று, அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணி, ஆலய கட்டிடக் கலை, வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து இந்த நூலை எழுதியுள்ளார்.

உலகமெல்லாம் இறைவனுக்கு உடல் என்ற கொள்கை வைணவ சமயத்தில் மிகவும் முக்கியமானது. இறைவனையும் உலகத்தையும் தனித்தனியாகப் பிரித்தல் இயலாது.

"அடியோ மோடும் நின்னோடும்

பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு"[73]

என்ற பெரியாழ்வாரின் திருவாக்கின்படி எம்பெருமான் ஆன்மாவாகவும் நாம் அவனுக்கு உடலாகவும் இருக்கும் இருப்பு எப்பொழுதும் உண்டென்று கூறுவர் வைணவப் பெருமக்கள். எனவே, உலகிற்குச் செய்யும் தொண்டு (கைங்கரியம்) உண்மையில் ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் தொண்டேயாகும்.

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளின் தனிச்சிறப்பு

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் இயற்கை வளமிக்க இடங்களில் அமைந்துள்ளன. காடுகள், மலைகள், ஆறுகள் போன்ற சூழலில் அமைந்துள்ளதால், இத்தலங்கள் பக்தர்களுக்கு அமைதியான ஆன்மீக அனுபவத்தை வழங்குகின்றன.

இயற்கை சூழல் (மலை, காடு, நதி)
பழமையான கோவில் கட்டிடக்கலை
தெய்வீக வரலாற்று பின்னணி
பக்தி மரபுகள் மற்றும் விழாக்கள்

முக்கிய திவ்யதேசங்கள்

மலைநாட்டு திருப்பதிகளில் இடம்பெறும் சில முக்கிய தலங்கள்:

1. திருவண்பரிசாரம்
2. திருவட்டாறு
3. திருஅனந்தபுரம்
4. திருவாறன்விளை
5. திருச்செங்குன்றூர்
6. திருக்கடித்தானம்
7. திருவல்லவாழ்
8. திருவண்வண்டூர்
9. திருப்புலியூர்
10. திருகாட்கரை
11. திருவித்துக்கோடு
12. திருநாவாய்

பல்வேறு அம்சங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது இத்தலங்கள் அனைத்தும் ஆழ்வார்கள் பாடிய திவ்யதேசங்களாகும்.

இந்நூல் ஒவ்வொரு திருப்பதியும் எப்போது தோன்றியது, யார் கட்டியது, எந்த அரசர்களின் ஆதரவு கிடைத்தது போன்ற தகவல்கள் தரப்படுகின்றன. இத்தலங்களில் விஷ்ணு பகவான் தோன்றிய விதம், பக்தர்களுக்கு அருள் செய்த நிகழ்வுகள் போன்றவை சுவாரஸ்யமாக

விளக்கப்படுகின்றன. கோவில்களின் கட்டிடக் கலை, சன்னதிகள், விமானம், தீர்த்தம் போன்றவை பற்றி விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. இத்தலங்களில் நடைபெறும் தினசரி பூஜைகள், விழாக்கள், வைபவங்கள் ஆகியவை விரிவாக கூறப்படுகின்றன.

"மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்" என்பது சாதாரண பயணக் குறிப்பாக இல்லாமல், ஒரு ஆன்மிக வழிகாட்டி நூலாக விளங்குகிறது. மலைநாட்டில் அமைந்துள்ள திவ்யதேசங்களின் பெருமையையும், அவற்றின் ஆன்மிக ஆழத்தையும் வெளிப்படுத்தும் இந்நூல், வைணவ இலக்கியங்களில் ஒரு முக்கியமான படைப்பாகும். இந்நூலின் மூலம், மறைந்து போகும் திருத்தலங்களின் வரலாற்றை பாதுகாத்ததுடன், எதிர்கால தலைமுறைக்கும் ஒரு மதிப்புமிக்க ஆவணத்தை அளித்துள்ளார்.

வடநாட்டு திருப்பதிகள்

தமிழ் இலக்கிய உலகில் முக்கியமான அறிஞர்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படுகிறார். அவருடைய படைப்புகள் சமய இலக்கியம், வரலாறு, பக்தி மரபு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து விளக்கும் தன்மையுடையவை. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நூலாக "வடநாட்டு திருப்பதிகள்" விளங்குகிறது. இந்த நூல் வைணவ சமயப் பாரம்பரியத்தில் முக்கிய இடம் பெறும் திவ்யதேசங்களின் வரலாறு, மகிமை மற்றும் பக்தி உணர்வுகளை விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

"வடநாட்டு திருப்பதிகள்" என்ற நூல், தமிழ்நாட்டைத் தாண்டி வடஇந்தியாவில் அமைந்துள்ள வைணவத் திருத்தலங்களை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக, ஆழ்வார்கள் மங்களாசாசனம் செய்த திவ்யதேசங்கள் பலவும் தமிழ்நாட்டில் இருந்தாலும், சில முக்கியமான தலங்கள் வடஇந்தியப் பகுதிகளிலும்

உள்ளன. அவற்றின் பெருமைகளைத் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் இந்நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் பயணக் குறிப்புகளும், சமய வரலாறும், பக்தி உணர்வும் கலந்த ஒரு சிறப்பான படைப்பாகும். பேராசிரியர் நேரில் சென்ற அனுபவங்களையும், அங்கு நிலவும் மரபுகளையும், தொகுத்து வழங்குகிறார்.

இந்நூலில் இடம்பெறும் முக்கியமான திருப்பதிகள்:

1. திருவேங்கடம்
2. சிங்கவேள்குன்றம்
3. திருவயோத்தி
4. திருநைமிசாரணியம்
5. சாளக்கிராமம் *
6. திருவதரியாச்சிரமம் *
7. திருக்கண்டங்கடிநகர் *
8. திருப்பிரிதி *
9. திருவடமதுரை
10. பிருந்தாவனம்
11. திருத்துவரகை *
12. திருவாய்ப்பாடி*

போன்ற வடநாட்டு திவ்யதேசங்கள் ஒவ்வொரு திருத்தலத்தையும் பற்றியும் கீழ்க்கண்ட அம்சங்கள் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த திருவேங்கடத்தைப்பற்றி 213 பாசுரங்கள் நாலாயிரத்தில் காணப்பெறுகின்றன. இவற்றைப் பாடிய வர்கள் பத்து ஆழ்வார் பெருமக்கள்; பாடிய விவரம்:

1. பொய்கையாழ்வார்	10	பாசுரங்கள்
2. பூதத்தாழ்வார்	9	பாசுரங்கள்
3. பேயாழ்வார்	19	பாசுரங்கள்
4. திருமழிசையாழ்வார்	15	பாசுரங்கள்
5. திருப்பாணாழ்வார்	2	பாசுரங்கள்
6. குலசேகராழ்வார்	11	பாசுரங்கள்
7. பெரியாழ்வார்	7	பாசுரங்கள்
8. ஆண்டாள்	16	பாசுரங்கள்
9. திருமங்கையாழ்வார்	62	பாசுரங்கள்
10. நம்மாழ்வார்	62	பாசுரங்கள்
மொத்தம்	213	

இப்பாசுரங்களைத் திருவேங்கடக் கலம்பக ஆசிரியர் முத்தமிழ்க்கவி வீரராகவ முதலியார்[74] "பதின்மர் செந்தமிழ்"[75]என்ற நூல் கூறும்.

இந்நூல் வைணவ சமயத்தைப் புரிந்துகொள்ள மிகவும் உதவுகிறது. வடநாட்டில் உள்ள திருப்பதிகளைப் பற்றிய தகவல்கள் தமிழில் குறைவாக இருந்த நிலையில், இந்த நூல் அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்புகிறது. மேலும், ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்களின் பொருளை விளக்கி, அந்தத் தலங்களின் ஆன்மீக முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதால், இது ஒரு இலக்கிய ஆய்வாகவும் திகழ்கிறது.

இவர் ஒரு பக்தராக அனுபவித்து இந்நூலை எழுதியிருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. தலங்களைப் பற்றி கூறும்போது அவர்

காட்டும் ஈடுபாடு அடியார்களிடமும் பக்தி உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.[75]

பயண இலக்கிய அம்சம்

"வடநாட்டு திருப்பதிகள்" என்பது ஒரு பயண இலக்கியமாகவும் பார்க்கப்படுகிறது. பேராசிரியர் வடஇந்தியப் பகுதிகளுக்கு மேற்கொண்ட யாத்திரையின் அனுபவங்களை உயிர்ப்புடன் பதிவு செய்துள்ளார்.

மலைப்பகுதிகள்
நதிகள்
கோயில் சூழல்

அந்நாட்டு மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் இவற்றை விவரிக்கும் விதம் அடியார்களை நேரில் அந்த இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லும் அளவிற்கு இயற்கை மிகுந்ததாக உள்ளது. இந்நூல் பல வகையில் பயனுள்ளதாகும்:

வைணவ திருத்தலங்களை அறிய உதவுகிறது
வடஇந்திய சமய மரபுகளை விளக்குகிறது
பக்தி உணர்வை வளர்க்கிறது

யாத்திரை செய்ய விரும்புவோருக்கு வழிகாட்டியாக அமைகிறது மாணவர்கள், ஆய்வாளர்கள், பக்தர்கள் என அனைவருக்கும் இந்த நூல் ஒரு சிறந்த குறிப்பு நூலாகும்.

வடஇந்தியாவிலுள்ள வைணவத் திருத்தலங்களின் பெருமைகளை தமிழில் அழகாக எடுத்துரைக்கும் இந்த நூல், பக்தி இலக்கியத்தில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

இந்நூல் வழியாக, தமிழரும் வடஇந்திய சமய மரபுகளும் இணைந்து நிற்கும் ஒரு பண்பாட்டு பாலம் உருவாகியுள்ளது. எனவே, இந்தப் படைப்பு தமிழ் இலக்கியத்திற்கும், வைணவ சமயத்திற்கும் ஒரு முக்கியமான பங்களிப்பாக கருதப்படுகிறது.[76]

வடவேங்கடமும் திருவேங்கடமும்

தமிழ் இலக்கிய உலகில் வைணவ சமயத் தொடர்பான ஆய்வுகளிலும், திவ்யதேச வரலாற்றுப் பதிவுகளிலும் சிறப்பிடம் பெற்றவர் பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார். அவருடைய படைப்புகளில் ஒன்றான “வடவேங்கடமும் திருவேங்கடமும்” என்ற நூல், திருவேங்கடமுடையான் (திருப்பதி வேங்கடேசப் பெருமாள்) குறித்த ஆன்மீக, வரலாறு, இலக்கியப் பெருமைகளை விரிவாக எடுத்துரைக்கும் ஒரு முக்கியமான ஆய்வு நூலாகும்.

இந்நூலின் முக்கிய நோக்கம், வடவேங்கடம் (திருப்பதி) புனித தலத்தின் ஆன்மீகத் தன்மையையும், அவற்றின் வரலாற்று மற்றும் இலக்கியச் சிறப்பையும் விளக்குவதாகும். இத்தலங்கள் வைணவ சமயத்தில் மிக உயர்ந்த திவ்யதேசங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்நூலில், இந்தத் தலங்களின் ஆழ்வார் பாசுரங்கள், தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகள் ஆகியவை தரப்பட்டுள்ளன.

வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்[77]

என்பது 'தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தை இனங்காட்டும். தொல்காப்பியத்திற்குப் பனம்பாரனார் இயற்றிய சிறப்புப் பாயிரப் பகுதி. ஈண்டுத் 'தென் குமரி' என்பது 'குமரியாறு' கடல்கோள் கொண்டது என்பது நச்சினார்க்கினியரின் விளக்கம்.

வடவேங்கடத்தின் சிறப்பு

வடவேங்கடம் என்பது இன்றைய திருமலை மலையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தமிழ்ச் சங்க காலத்திலேயே இது குறிப்பிடப்பட்டதாக ஆசிரியர் விளக்குகிறார். “வடவேங்கடம் முதல்

தென்குமரி வரை” என்ற கருத்து தமிழ்நாட்டின் எல்லையைச் சுட்டுகிறது. இதன் மூலம் வடவேங்கடம் தமிழரின் பண்பாட்டு வரம்பில் முக்கிய இடம் பெற்றது என்பதை அறியலாம். இந்நூலில், திருமலை மலையின் புவியியல் அமைப்பு, இயற்கை வளம், பக்தி மரபு ஆகியவை விரிவாக விவரிக்கப்படுகின்றன. மேலும், இது “திருமலை” என அழைக்கப்படுவதற்கான காரணங்களும் விளக்கப்படுகின்றன.

திருவேங்கடத்தின் ஆன்மிக முக்கியத்துவம்

திருவேங்கடம் என்பது திருப்பதியில் உள்ள ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள் ஆலயத்தை குறிக்கிறது. இது 108 திவ்யதேசங்களில் மிகவும் முக்கியமானது. உலகம் முழுவதும் பக்தர்கள் தரிசிக்கும் மையமாக இது திகழ்கிறது. பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள், இந்தத் தலத்தின் ஆன்மிக சக்தி, பக்தி உணர்வு, தரிசன அனுபவம் ஆகியவற்றை மிக நுணுக்கமாக எடுத்துரைக்கிறார். மேலும், “எல்லா துன்பங்களையும் நீக்கும் கருணைக் கடல்” என திருவேங்கடமுடையான் போற்றப்படுவதை அறியலாம்.

தன்னை அடைந்தார்க்கு அழிவில்லாத ஐசுவரியங்களைத் தருதலால் இந்தத் திவ்விய தேசம் 'வேங்கடம்' என்று பெயர் பெற்றதாக இவர்கள் மனம் எண்ணுவதில் வியப்பொன்றும் இல்லை. இத்தகைய பக்தர்கள் - சைவர்கள், வைணவர்கள் உட்பட எல்லோரும் மனத்திற்குகந்த 'பக்தி அவியல்' பாடலும் எழுந்தது.

திருப்பதி மிதியாப் பாதம்
சிவனடி வணங்காச் சென்னி
இரப்பவர்க் கீயாக் கைகள்
இனியசொற் கேளாக் காது

புரப்பவர் தங்கள் கண்ணீர்
பொழிதரச் சாகாத் தேகம்
இருப்பினும் பயனென்? காட்டில்
எரிப்பினும் இல்லை தானே. [78]

ஆழ்வார்களின் பங்களிப்பு

இந்நூலில் ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்களுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக நம்மாழ்வார், திருமங்கை ஆழ்வார், ஆண்டாள் போன்றோர் திருவேங்கடத்தைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். இப்பாசுரங்கள் மூலம் அந்தத் தலத்தின் தெய்வீகச் சிறப்பு வெளிப்படுகிறது. ஆசிரியர், இந்தப் பாசுரங்களை எடுத்துக்காட்டி, அவற்றின் உள்ளார்ந்த பொருள், பக்தி உணர்வு, இலக்கிய அழகு ஆகியவற்றை விளக்குகிறார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் திருவேங்கடம்

திருவேங்கடம் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியங்களில் கூட இது காணப்படுகிறது. இந்நூலில், இவ்வகை இலக்கியச் சான்றுகள் தொகுக்கப்பட்டு, திருவேங்கடம் ஒரு சமயத் தலம் மட்டுமல்ல; அது தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளம் என்பதையும் ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

முந்நீர் விழவின் நெடியோன்[79]
தேர் வீசிருக்கை நெடியோன்[80]
பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன்[81]
நிலந்தரு திருவின் நெடியோன்.[82]

பக்தி மற்றும் சமய ஒற்றுமை

இந்நூலின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று, பக்தியின் பொதுவான தன்மையை எடுத்துரைப்பதாகும். திருவேங்கடம் அனைத்து சமயத்தினருக்கும் திறந்த பக்தி மையமாக உள்ளது. இது சமய ஒற்றுமையையும் மனித நேயத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

எளிய மற்றும் தெளிவான தமிழ் நடை

வரலாறு, புராணம், இலக்கியம் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பு

ஆழ்வார் பாசுரங்களின் ஆழமான விளக்கம்

பக்தி உணர்வைத் தூண்டும் நடை

இந்த அம்சங்களால், இந்த நூல் மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பக்தர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக உள்ளது. "வடவேங்கடமும் திருவேங்கடமும்" என்ற நூல், திருப்பதி மற்றும் திருமலை பற்றிய முழுமையான ஆய்வை வழங்கும் ஒரு முக்கியமான படைப்பாகும். ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள், இந்த நூலின் மூலம் ஒரு திவ்யதேசத்தின் ஆன்மிக, வரலாறு, இலக்கிய பெருமைகளை ஒருங்கிணைத்து வழங்கியுள்ளார். இது ஆன்மிகத் தளமாக மட்டுமல்ல, பண்பாட்டு மரபாகவும் திகழ்கிறது ஆகையால், இந்நூல் வைணவ சமய இலக்கியங்களில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

விட்டுச்சித்தன் விரித்த தமிழ்

தமிழ் சமய இலக்கிய ஆய்வுகளில் தனித்துவமான பங்களிப்பை வழங்கியவர் அவருடைய நூல்களில் வைணவ சமய பக்தி, ஆழ்வார் மரபு, தமிழ் இலக்கிய நயம் ஆகியவை இணைந்து வெளிப்படுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுவது "விட்டுச்சித்தன் விரித்த தமிழ்" என்ற நூலாகும். இந்நூலின் பிரதான நோக்கம், விட்டுச்சித்தன் எனப்படும்

பெரியாழ்வாரின் தமிழ் பக்திப் பாசுரங்களின் பெருமையையும், அவற்றின் இலக்கிய நயத்தையும் விளக்குவதாகும்.

விட்டுச்சித்தன் என்பது பெரியாழ்வாரின் இயற்பெயராகும். அவர் பகவான் விஷ்ணுவின் மீது கொண்ட பக்தியை தமிழில் இனிமையாகப் பாடியவர். இந்த நூலில், ஆசிரியர் பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றின் உள்ளார்ந்த பொருள், பக்தி உணர்வு, இலக்கியச் சிறப்பு ஆகியவற்றை விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார். பெரியாழ்வார் (விட்டுச்சித்தன்) 12 ஆழ்வார்களில் ஒருவராக விளங்குகிறார். அவர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பிறந்தவர். விஷ்ணுவின் மீது அளவற்ற பக்தி கொண்டவர். "பெரியாழ்வார் திருமொழி" எனும் பிரபந்தத்தை இயற்றியவர். நூலில், இவரது வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள், பக்திப் பணி, மற்றும் அவரின் ஆன்மிக அனுபவங்கள் தெளிவாக விளக்கப்படுகின்றன.

இந்தப் புதுவை நகரில் வேயர் குலத்தில்[82] முகுந்தப் பட்டர் என்ற வைதிக அந்தணர் ஒருவர்; அவர்தம் இல்லக்கிழத்தி பதுமவல்லியம்மை. இவர்கள் இருவருக்கும் திருக்குமாரராகப் பிறந்தவர்தான் பெரியாழ்வார். இவரைக் கருடாம்சமாக அவதரித்தவர் என்று வைணவ உலகம் கருதும். பிறந்த திருநட்சத்திரம் ஆனி - சுவாதி. சிறு வயதிலேயே விஷ்ணுவைத் தம் சித்தத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதிய பெற்றோர் இவருக்கு விஷ்ணு சித்தர் என்ற திருநாமம் இட்டு வழங்குகின்றனர்.

வில்லிப் புத்தூர் வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய காரணமற்ற கடைக்கண் பார்வையினால் எம்பெருமானுக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகும் அமுதம் உண்கையே இவரது இயல்பாக அமைகின்றது. எம்பெருமான் திருவுளத்திற்கு எத்தகைய செயல்

உகப்போ அதுவே தாம் செய்யத்தக்கது என்று உறுதிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

“விரித்த தமிழ்” என்ற கருத்து

“விரித்த தமிழ்” என்பது பெரியாழ்வார் பாடிய தமிழ் பாசுரங்கள் விரிவாகப் பரவியுள்ளதையும், அதன் பொருள் ஆழமாக விரிவடைந்துள்ளதையும் குறிக்கிறது. பெரியாழ்வார் பாடல்கள் எளிய தமிழில் இருந்தாலும், அவற்றில் உள்ள தத்துவம், பக்தி, உணர்ச்சி ஆகியவை மிகவும் ஆழமானவை எனக் கூறுகிறார். அதாவது, “விரித்த தமிழ்” என்பது பொருள் பரப்பும் தமிழ்என்பதை அறியலாம்.

பெரியாழ்வார் பாசுரங்களின் சிறப்பு

பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்களின் பல்வேறு அம்சங்கள் ஆராயப்படுகின்றன:

பெரியாழ்வார், பகவானை குழந்தையாகக் கருதி பாடுகிறார்.

கண்ணனைத் தாயாக நேசித்து பாடிய பாசுரங்கள் மிகுந்த பாசத்தைக் காட்டுகின்றன. இது பக்தியில் ஒரு புதிய அணுகுமுறையாகும்.

புட்டியிற் சேறும் புழுதியும் கொண்டுவந்து
அட்டி யமுக்கி அகம்புக் கறியாமே
சட்டித் தயிரும் தடாவினில் வெண்ணெயும்உண்
பட்டிக் கன்றே.[83]

எளிமையான மொழிநடை

அவரது பாடல்கள் பொதுமக்களுக்கும் எளிதில் புரியும் வகையில் அமைந்துள்ளன. கடினமான தத்துவங்களை எளிய சொற்களில் கூறுகிறார்.

பக்தி உணர்ச்சி

அவரது பாடல்களில் பக்தியின் உச்சநிலை காணப்படுகிறது. பகவானின் கருணை, அருள், பாதுகாப்பு ஆகியவை தொடர்ந்து போற்றப்படுகின்றன.

சமய மற்றும் தத்துவ கருத்துகள்

பெரியாழ்வார் பாடல்களில் உள்ள வைணவ சமயக் கருத்துகள் நூலில் விளக்கப்படுகின்றன:

பரமன் மீது முழு சரணாகதி
பக்தியின் முக்கியத்துவம்
கருணை மற்றும் அருள்

இவை அனைத்தும் மனிதனை ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு வழிநடத்துகின்றன.

நூலின் சிறப்புகள்

ஆராய்ச்சி நோக்கில் எழுதப்பட்ட நூல்
எளிமையான மற்றும் தெளிவான விளக்கம்
பக்தி மற்றும் இலக்கியம் இணைந்த நடை
மாணவர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்களுக்கு உதவும் வகை

“விட்டுச்சித்தன் விரித்த தமிழ்” என்ற நூல், ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்களின் சிறந்த ஆய்வு நூல்களில் ஒன்றாகும். இதில், பெரியாழ்வார் அவர்களின் பாசுரங்கள் ஆழமாக ஆராயப்பட்டு, அதன் இலக்கிய மற்றும் ஆன்மிகப் பெருமை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது·

வைணவமும் தமிழும்

தமிழ் சமய இலக்கிய ஆய்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றவர் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார். அவர் இயற்றிய பல நூல்களில், தமிழ் மொழியும் வைணவ சமயமும் ஒன்றோடொன்று

இணைந்துள்ளதைக் காட்டும் முக்கியமான படைப்பாக "வைணவமும் தமிழும்" விளங்குகிறது.

நூலின் நோக்கம்

வைணவ சமயம் மற்றும் தமிழ் மொழி ஆகிய இரண்டின் இடையிலான உறவை விளக்குவது ஆகும். வைணவம் என்பது விஷ்ணு பகவானை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமயமாகும். இந்த சமயம், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் பரவலுக்கும் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளதை அறியலாம்.

வைணவ சமயத்தின் அடிப்படை

வைணவம் என்பது ஸ்ரீமந் நாராயணனை பரமன் எனக் கருதி, அவரிடம் சரணாகதி அடையும் சமயமாகும். பக்தி, சரணாகதி, கருணை ஆகியவை அதன் முக்கியக் கோட்பாடுகள். இந்த சமயம் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் பரவியிருந்தாலும், தமிழ்நாட்டில் அது தனித்துவமான வளர்ச்சியை அடைந்தது. இந்நூலில், வைணவ சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் எளிய முறையில் விளக்கப்படுகின்றன.

ஆழ்வார்களின் பங்களிப்பு

வைணவ சமயத்தின் வளர்ச்சியில் மிகப்பெரிய பங்கு வகித்தவர்கள் ஆழ்வார்கள்.

> 12 ஆழ்வார்கள் தமிழில் பக்திப் பாடல்கள் பாடினர்.
>
> இவர்களின் பாசுரங்கள் "நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம்" என அழைக்கப்படுகின்றன.

இங்கு நம்மாழ்வார், திருமங்கை ஆழ்வார், ஆண்டாள் போன்றோர் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இப்பாசுரங்கள் தமிழ் மொழியின் இனிமையையும், பக்தியின் ஆழத்தையும் வெளிப்படுத்துவதை அறியலாம்.

தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் வைணவத்தின் பங்கு

இந்நூலில் மிக முக்கியமாக எடுத்துரைக்கப்படுவது, வைணவம் தமிழ் மொழிக்கு செய்த பங்களிப்பு ஆகும்:

ஆழ்வார் பாசுரங்கள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன.

தமிழ் மொழி வழியாக சமயக் கருத்துகள் மக்களிடம் சென்றன.

சமஸ்கிருதம் மட்டுமின்றி, தமிழ் மொழியிலும் இறைபக்தி வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

இதன் மூலம் தமிழ் ஒரு சமய மொழியாகவும், பக்தி மொழியாகவும் உயர்ந்தது.

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம்

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் என்பது வைணவ சமயத்தின் முக்கிய நூலாகும்.

இது 4000 பாசுரங்களை உள்ளடக்கியது.

ஆழ்வார்களின் பக்திப் பாடல்களின் தொகுப்பாகும்.

இந்த நூலில், அதன் இலக்கிய நயம், தத்துவம், பக்தி உணர்வு ஆகியவை விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.

இசைப்பாத் தொகுதிகள்:

(அ) முதலாயிரம்: இதில் அடங்கிய பிரபந்தங்களும் அவற்றிலடங்கிய பாசுரத் தொகையும்

பிரபந்தம்	பாசுரத் தொகை
1. பெரியாழ்வார் திருமொழி	473
2. திருப்பாவை	30

3.நாச்சியார் திருமொழி	143
4. பெருமாள் திருமொழி	105
5. திருச்சந்த விருத்தம்	120
6.திருமாலை	45
7. திருப்பள்ளி எழுச்சி	10
8. அமலனாதி பிரான்	10
9. கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு	11

ஆக பிரபந்தம் 9க்குப் பாசுரங்கள்	947

இவற்றுள் 1 என்றுள்ளது பெரியாழ்வாராலும்; 2, 3 எண்கள் உள்ளவை அவர் வளர்ப்பு மகள் ஆண்டாளாலும்; 4 எண் உள்ளது குலசேகராழ்வாராலும், 5 எண்ணுள்ளது திருமழிசைப் பிரானாலும்; 6, 7 எண்ணுள்ளவை தொண்டரடிப்பொடிகளாலும்; 8 எண்ணுள்ளது திருப்பாணாழ்வாராலும்; 9 எண்ணுள்ளது மதுரகவிகளாலும் அருளிச் செய்யப் பெற்றவை.[84]

(ஆ) பெரிய திருமொழி: இதிலடங்கிய பிரபந்தங்களும்

பிரபந்தம்	பாசுரத் தொகை
10. பெரிய திருமொழி	1054
11. திருக்குறுந்தாண்டகம்	20
12.திருநெடுந்தாண்டகம்	30

ஆக, பிரபந்தம் மூன்றுக்குப் பாசுரங்கள்	1134

இம் மூன்று பிரபந்தங்களும் திருமங்கையாழ்வாரால் அருளிச் செய்யப் பெற்றவை.

(இ) திருவாய்மொழி: இதிலடங்கிய பிரபந்தமும் பாசுரத் தொகையும்

பிரபந்தம்	பாசுரத் தொகை
13. திருவாய்மொழி.	1102

ஆக, பிரபந்தம் மூன்றுக்குப் பாசுரங்கள்	1102

இப் பிரபந்தம் நம்மாழ்வாரால் அருளிச் செய்யப் பெற்றது.

(2) இயற்பாத் தொகுதி:

(ஈ) இயற்பா: இதிலடங்கிய பிரபந்தங்களும் பாசுரங்களின் தொகையும்:

பிரபந்தம்	பாசுரத் தொகை
14. முதல் திருவந்தாதி	100
15 இரண்டாம் திருவந்தாதி	100
16. மூன்றாம் திருவந்தாதி	100
17. நான்முகன் திருவந்தாதி	96
18. திருவிருத்தம்	100
19. திருவாசிரியம்	7
20 பெரிய திருவந்தாதி	87
21 திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	1

22. சிறிய திருமடல் 1

23. பெரிய திருமடல் 1

ஆக, பிரபந்தங்கள் 10க்குப் பாசுரங்கள் 593

இவற்றுள் 14, 15, 16 எண்களுள்ளவை முறையே முதலாழ்வார்களான பொய்கையார், பூதத்தார், பேயார் ஆகியோராலும், 17 எண்ணுள்ளது திருமழிசைப்பிரானாலும்; 18, 19, 20 எண்களுள்ளவை நம்மாழ்வாராலும், 21, 22, 23 எண்களுள்ளவை திருமங்கையாழ்வாராலும் அருளிச் செய்யப் பெற்றவை.[85]

தொகுதி பற்றிய குறிப்புகள்:

நாதமுனிகள் தாம் ஏற்படுத்திய திருமொழி- திருவாய்மொழித் (பகல் பத்து-இராப்பத்து) திருநாளில் முதலாயிரத்தையும் திருவாய் மொழியையும் தேவகானத்தில் ஏறிட்டுச் சேவித்தார் என்றும், இயற்பாவை இயலாகச் சேவித்தார் என்றும் "கோயிலொழுகு" என்ற நூலினால் அறிகின்றோம். இச்செய்தி 'இசைப்பா' 'இயற்பா' என்னும் பாகுபாட்டைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. இசைப்பா தொகுதிகட்குப் பண் தாளங்கள் அமைந்திருத்தலும் கவனிக்கத்தக்கது. திருவாய்மொழிப் பாசுரங்கள் முழுமைக்கும் பண், தாளங்கள் உள்ளன. "பண்ணார் பாடல் இன்கவிகள்" என்று. சடகோபரே அருளிச் செய்திருப்பதும், இவர்தம் சீடரான மதுரகவிகளும்,

தேவுமற் றறியேன்; குருகூர் நம்பி

பாவின் இன்னிசை பாடித் திரிவனே'[86]

என்று கூறியிருப்பதையும் நோக்கலாம். பெரிய திருமொழிக்குப் பண், தாளங்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து ஏட்டில் காணப்படுகின்றன.

“இன்னிசையால் சொன்ன செஞ்சொல் மாலை”[87]

"பண்ணார் பாடல் "[88]

"பண்ணுள் ஆர்தரப் பாடிய பாடல்”[89]

"பண்கள் அகம் ப ற சீர்ப்பாடல்"[90]

முதலியனவாக வரும் பெரிய திருமொழிப்பகுதிகளும் இத் தொகுதியும் 'இசைப்பா' எனத் தெரிவிக்கின்றன. இங்ஙனமே முதலாயிரத்திற்கும் பண், தாள அமைப்புகள் முன்பு வழக்கத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும். பெரியாழ்வார் பாசுரங்கள் பண்ணில் இயன்றவை என்பதை,

சமயத் தத்துவமும் தமிழ்

வைணவ சமயத்தில் உள்ள தத்துவங்கள் தமிழில் எளிமையாக விளக்கப்பட்டுள்ளன:

சரணாகதி தத்துவம்
பக்தியின் மேன்மை
கருணை மற்றும் அருள்

தமிழின் மூலம் பொதுமக்களுக்கும் எளிதில் சென்றடைந்ததை அறியலாம்.

கோயில் மற்றும் கலாச்சாரம்

வைணவ சமயக் கோயில்கள் தமிழ் பண்பாட்டின் மையமாக இருந்தன:

கோயில்களில் பாசுரங்கள் பாடப்பட்டன
திருவிழாக்கள் மூலம் பக்தி பரவியது

கலை, இசை, நடனம் ஆகியவை வளர்ச்சி பெற்றன இதன் மூலம் தமிழ் கலாச்சாரம் மற்றும் சமயம் ஒன்றோடொன்று இணைந்தன.

நூலின் சிறப்புகள்

ஆராய்ச்சி நயம் கொண்ட நூல்
எளிய மற்றும் தெளிவான தமிழ்
சமயம் மற்றும் இலக்கியம் இணைந்த விளக்கம்
மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன்படும் வகை

வைணவமும் தமிழும் என்னும் நூல் வழி வைணவ சமயமும் தமிழ் மொழியும் எவ்வாறு ஒன்றை ஒன்று வளப்படுத்தின என்பதைக் கவனமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

வைணவ உரைவளம்

தமிழ் சமய இலக்கிய ஆய்வில் முக்கியப் பங்காற்றிய அறிஞர்களில் ஒருவரான ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள், வைணவ சமய நூல்களின் உரைநடையையும், அவற்றின் விளக்க மரபையும் ஆராய்ந்து எழுதிய முக்கியமான படைப்பாக “வைணவ உரைவளம்” விளங்குகிறது. இந்நூல், வைணவ இலக்கியங்களின் ஆழமான கருத்துகளை விளக்கும் உரை மரபின் செழுமையை எடுத்துரைக்கும் ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலாகும்.

“வைணவ உரைவளம்” என்ற நூலின் பிரதான நோக்கம்,
வைணவ சமய நூல்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளின் தன்மை
அவற்றின் வளர்ச்சி உரையாசிரியர்களின் பங்களிப்பு
ஆகியவற்றை விளக்குவது ஆகும். வைணவ இலக்கியங்கள் ஆழமான தத்துவங்களை கொண்டவை. அவற்றை பொதுமக்கள்

புரிந்துகொள்ள உரைகள் அவசியம். இந்த உரை மரபு தான் “உரைவளம்” எனப்படுகிறது.

வைணவம், உரைவளத்தால் ஏற்றம் பெற்றது என்றும், சைவம் சாத்திரவளத்தால் சிறப்புற்றது என்றும் பல பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன். உண்மை இரண்டு சமயங்களைப்பற்றியும் அறிந்து கொள்ள முயன்ற அடியேனுக்குத் தெளிவாகப் புலனாகின்றது.

உரையாசிரியர்கள்:

திவ்வியப் பிரபந்தங்களையும் அவற்றின் பொருள் சிறப்புகளையும் ஆழ்வாரிடம் நேரில் பெற்று அவற்றை உலகில் பரவச் செய்தவர் நாதமுனிகள். ஆதலின், அப்பெரியாரையே முதல் உரையாசிரியராகக் கொள்வது வைணவ மரபு. அவர் முதலாக வந்த அவ்வுரை உய்யக்கொண்டார், மணக்கால் நம்பி, ஆளவந்தார் (நாத முனிகளின் பேரர்), பெரிய நம்பிகள், திருமாலையாண்டான். இராமாநுசர் காலம் வரையிலும் கேள்வி வாயிலாகவே வழங்கி வந்து எம்பெருமானார் காலத்தில்தான் 'வியாக்கியானம்' என்ற பெயரால் நூல் வடிவம் பெற்றது. இங்ஙனம் உரைவளர்ந்த வரலாற்றை அறிந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகின்றது.

உரை மரபின் அவசியம்

ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கள் மிகவும் ஆழமான தத்துவங்களை கொண்டவை.

அவை சுருக்கமாகவும் குறியீட்டு வடிவிலும் அமைந்துள்ளன.

அவற்றை விளக்குவதற்காக உரையாசிரியர்கள் விரிவான விளக்கங்களை அளித்தனர். பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள், உரை இல்லாமல் பாசுரங்களின் உண்மை பொருள் முழுமையாகப் புரியாது என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

வைணவ உரையாசிரியர்கள்

இந்த நூலில் பல முக்கிய உரையாசிரியர்கள் குறித்து விளக்கப்படுகின்றனர்:

நாதமுனி நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தை தொகுத்தவர்
யாமுனாசார்யர் வைணவ தத்துவ வளர்ச்சிக்கு பங்காற்றியவர்
இராமானுஜர் விசிஷ்டாத்வைத தத்துவத்தை நிலைநிறுத்தியவர்
வேதாந்த தேசிகர் பல உரைகள் மற்றும் தத்துவ நூல்களை எழுதியவர்இவர்கள் அனைவரும் வைணவ சமய உரை மரபை வளர்த்த பெருமக்களாக நூலில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்த உரைகள்

வைணவ உரைவளத்தின் மையமாக "நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம்" விளங்குகிறது.

இதில் உள்ள பாசுரங்களுக்கு பல்வேறு உரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு உரையும் தனித்துவமான விளக்க முறையைக் கொண்டுள்ளது.

நூலில், இந்த உரைகளின் பொருள் விளக்கம், இலக்கிய நயம், தத்துவ ஆழம் ஆகியவை ஆராயப்படுகின்றன.

உரைகளின் வகைகள்

ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள், வைணவ உரைகளைப் பல வகைகளாகப் பிரித்து விளக்குகிறார்:

(அ) சொற்பொருள் உரை

ஒவ்வொரு சொல்லின் பொருளை விளக்கும் உரை

(ஆ) கருத்து உரை

பாசுரத்தின் முழுப் பொருளை எடுத்துரைக்கும் உரை

(இ) தத்துவ உரை

சமயத் தத்துவங்களை விளக்கும் உரை

இந்த வகைப்படுத்தல் மூலம் உரை மரபின் பரந்த பரிமாணம் தெளிவாக விளங்குகிறது.

உரைகளின் இலக்கிய நயம்

வைணவ உரைகள் வெறும் விளக்க நூல்கள் மட்டுமல்ல; அவை இலக்கிய நயத்தையும் கொண்டவை:

இனிமையான தமிழ் நடை

உவமை, உருவகம் போன்ற அலங்காரங்கள்

பக்தி உணர்வு

இதனால், உரைகள் தனித்த இலக்கியப் படைப்புகளாகவும் மதிக்கப்படுகின்றன.

சமயத் தத்துவ பரவல்

உரைகள் மூலம் வைணவ சமயத் தத்துவங்கள் மக்களிடம் பரவின:

சரணாகதி

பக்தி

பரமன் மீது நம்பிக்கை

இந்தக் கருத்துகள் எளிய தமிழில் விளக்கப்பட்டதால், பொதுமக்களும் அதை எளிதில் புரிந்துகொண்டனர்.

நூலின் அமைப்பு

வைணவ உரை மரபின் முழுமையான ஆய்வு
எளிமையான விளக்கம்
வரலாறு, தத்துவம், இலக்கியம் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பு
மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன்படும் வகை

“வைணவ உரைவளம்” என்ற நூல், பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்களின் முக்கியமான ஆய்வு நூல்களில் ஒன்றாகும். இதில் வைணவ சமய நூல்களின் உரை மரபு விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உரைகள் இல்லாமல் சமய நூல்களை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. வைணவ உரையாசிரியர்கள் தமிழ் மற்றும் சமய வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றினர். உரை மரபு தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். ஆகையால், இந்த நூல் வைணவ சமய இலக்கிய ஆய்வில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது.

அவதாரக் கதைகள்

வைணவ புராணங்களில் விஷ்ணுவின் தசாவதாரங்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன:

1. மச்சம்,
2. கூர்மம்,
3. வராஹம்,
4. நரசிம்மம்,
5. வாமனம்
6. பரசுராமன்,
7. இராமன்,

8. கிருஷ்ணன்,

9. புத்தன்,

10.கல்கி

இந்த அவதாரங்கள் மூலம் அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலைநிறுத்தும் செய்தி வெளிப்படுகிறது. நூலில், இந்தக் கதைகள் எளிய முறையில் விளக்கப்பட்டு, அவற்றின் தத்துவப் பொருள் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

தத்துவக் கருத்துகள்

வைணவ புராணங்களில் பல தத்துவங்கள் உள்ளன:

பக்தியின் மேன்மை
சரணாகதி
கருணை மற்றும் அருள்
கர்ம பலன்

பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்கள், இந்தத் தத்துவங்கள் மனிதனை நல்வழிப்படுத்தும் முக்கியக் கருத்துகளாக விளக்குகிறார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் தாக்கம்

வைணவ புராணங்கள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின:

ஆழ்வார் பாசுரங்களில் புராணக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன
பின்னர் வந்த பக்தி இலக்கியங்களும் இவற்றின் தாக்கத்தால் உருவாகின

இதன் மூலம் புராணங்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின என்பதைக் கூறுகிறார்.

சமய மற்றும் நெறி போதனை

இந்தப் புராணங்கள் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு பல நெறிகளை வழங்குகின்றன:

நல்லொழுக்கம்
தர்மம்
பக்தி

இவை மனிதனை ஒழுக்கமான வாழ்விற்கு வழிநடத்துகின்றன.

“வைணவ புராணங்கள்” என்ற நூல், பேரா. ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்களின் சிறந்த சமய ஆய்வு நூல்களில் ஒன்றாகும். இதில் வைணவ புராணங்களின் பெருமையும், அவற்றின் தத்துவச் செய்திகளும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, இந்த நூல் வைணவ சமய இலக்கியத்திலும், தமிழ் ஆய்விலும் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது.

தமிழ் சமய இலக்கிய வரலாற்றில் சைவமும் வைணவமும் மிக முக்கியமான இரண்டு ஆன்மீக மரபுகளாக விளங்குகின்றன. இவ்விரு சமயங்களும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆன்மீக வாழ்க்கை, பண்பாடு, இலக்கியம், கலை, கோயில் மரபுகள் ஆகிய அனைத்திலும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பக்தி இயக்கத்தின் மூலம் பொதுமக்களிடையே ஆன்மீக உணர்வை வளர்த்ததோடு தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளன. இந்த இரு சமயங்களின் தன்மைகள், ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளை ஆராய்ந்து விளக்கிய தமிழ் அறிஞர்களில் பேராசிரியர் சுப்புரெட்டியார் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

அவரது ஆய்வுகள் சைவமும் வைணவமும் தமிழ் பண்பாட்டின் இரு பெரும் தூண்களாக விளங்குகின்றன என்பதை தெளிவுபடுத்துகின்றன. சமய இலக்கியங்கள், பக்தி மரபுகள், தத்துவக் கருத்துகள் மற்றும் கோயில் மரபுகள் ஆகியவற்றின் மூலம்

இந்த இரு சமயங்களும் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. சைவ சமயத்தைப் பற்றிய அவரது ஆய்வுகள் பல முக்கிய நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பாக சைவ சமய விளக்கு, சைவ சித்தாந்தம் ஒரு அறிமுகம், சைவமும் தமிழும், ஞானசம்பந்தர், தம்பிரான் தோழன், நாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர், மூவர் தேவாரம் போன்ற நூல்கள் சைவ சமயத்தின் தத்துவம், பக்தி மரபு மற்றும் இலக்கியச் செழுமையை விளக்குகின்றன.

இந்நூல்களில் சைவ சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம், சிவபெருமானின் பரம்பொருள் நிலை, நாயன்மார்களின் பக்தி மரபு, திருமுறை இலக்கியங்களின் சிறப்பு ஆகியவை விரிவாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக சைவ சித்தாந்தம் மனிதன், இறைவன் மற்றும் உலகம் ஆகியவற்றின் தொடர்பை விளக்கும் உயர்ந்த தத்துவமாக விளங்குகிறது என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். சைவ சித்தாந்தத்தில் பதி, பசு, பாசம் என்ற மூன்று அடிப்படைத் தத்துவங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பதி என்பது இறைவனையும், பசு என்பது உயிர்களையும், பாசம் என்பது உயிர்களை கட்டிப்பிடித்திருக்கும் பந்தங்களையும் குறிக்கின்றன. இந்த பாச பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு இறைவனுடன் ஒன்றுபடுவதே மனித வாழ்க்கையின் இறுதி நோக்கம் என சைவ சித்தாந்தம் கூறுகிறது.

சைவ சமயத்தின் பக்தி மரபில் நாயன்மார்களில் மிக முக்கியமானவர்கள் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்), சுந்தரர் மற்றும் மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் பாடிய பக்திப் பாடல்கள் சைவ சமயத்தின் ஆன்மீக உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவர்கள் பாடிய பாடல்கள் திருமுறை எனப்படும் பன்னிரு தொகுப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த திருமுறை பாடல்கள் சிவபெருமானின் மகிமையையும் பக்தியின்

உயர்ந்த நிலையும் எடுத்துரைக்கின்றன. மறுபுறம் வைணவ சமயத்தையும் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் பல நூல்களின் மூலம் ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளார். அண்ணல் அனுமன், அர்த்த பஞ்சகம், ஆழ்வார்களின் ஆரா அமுது, கலியன் குரல், சடகோபன் செந்தமிழ், வைணவமும் தமிழும், வைணவ உரைவளம், வைணவ புராணங்கள் போன்ற நூல்கள் வைணவ சமயத்தின் பக்தி மரபையும் தத்துவக் கருத்துகளையும் விளக்குகின்றன. மேலும் சோழ நாட்டு திருப்பதிகள், தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள், மலைநாட்டு திருப்பதிகள், வடநாட்டு திருப்பதிகள் போன்ற நூல்கள் வைணவத் திவ்யதேச மரபுகளையும் கோயில் பண்பாட்டையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

வைணவ சமயத்தில் திருமால் பரம்பொருளாகக் கருதப்படுகிறார். அவர் உலகத்தை காப்பவராகவும் கருணையின் வடிவமாகவும் விளங்குகிறார். வைணவ சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களில் ஒன்றாக சரணாகதி கொள்கை குறிப்பிடப்படுகிறது. மனிதன் தனது அகங்காரத்தை விட்டுவிட்டு இறைவனிடம் முழுமையாக சரணடைந்தால் அவர் முக்தியை அடைய முடியும் என்று வைணவ சமயம் வலியுறுத்துகிறது.

வைணவ பக்தி மரபில் ஆழ்வார்கள் மிக முக்கியமானவர்கள். பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார், மதுரகவி ஆழ்வார், குலசேகர ஆழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் ஆகியோர் பாடிய பக்திப் பாடல்கள் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் எனப்படும் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த பாடல்கள் திருமாலின் அருளையும் கருணையையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

சைவமும் வைணவமும் தத்துவ ரீதியாக சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தாலும் ஆன்மீக நோக்கில் பல ஒற்றுமைகளைக் கொண்டுள்ளன. இரு சமயங்களும் பக்தியை மையமாகக் கொண்டு மனிதனை இறைவனை நோக்கிச் செலுத்துகின்றன. இரு சமயங்களிலும் பக்தி, அறம், கருணை, ஆன்மீக ஒழுக்கம் ஆகியவை முக்கியமான மதிப்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியார் தனது ஆய்வுகளில் சைவமும் வைணவமும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான சமயங்களாக அல்ல என்று வலியுறுத்துகிறார். மாறாக மனிதனை ஆன்மீக உயர்விற்கு கொண்டு செல்லும் இரு வழிகளாக அவை கருதப்பட வேண்டும் என்று அவர் கூறுகிறார். மேலும் இந்த இரு சமயங்களும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் பண்பாட்டின் செழுமைக்கும் மிகப்பெரிய பங்களிப்பு செய்துள்ளன என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

சைவ, வைணவ சமய இலக்கிய ஒப்பீடு

தமிழ் சமய இலக்கிய வரலாற்றில் சைவமும் வைணவமும் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. இவ்விரு சமயங்களும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் ஆன்மீக இலக்கியத்தின் செழுமைக்கும் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளன. சமய உணர்வையும் பக்தி உணர்வையும் மக்களிடையே பரப்புவதில் இவ்விரு மரபுகளும் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன. இவற்றின் இலக்கிய மரபுகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது பல ஒற்றுமைகளும் சில வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. இந்த ஒற்றுமை மற்றும் வேறுபாடுகளை பல ஆய்வாளர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர். அவற்றில் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்களின் ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

சமய இலக்கியத்தின் தோற்றம்

தமிழில் சமய இலக்கிய வளர்ச்சி பெரும்பாலும் பக்தி இயக்கத்தின் மூலம் ஏற்பட்டது. கி.பி. 6–9ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் சைவ மற்றும் வைணவ பக்தி இயக்கங்கள் தமிழ் நாட்டில் பரவலாக வளர்ந்தன. இந்த காலத்தில் சைவ நாயன்மார்கள் மற்றும் வைணவ ஆழ்வார்கள் தங்கள் பக்திப் பாடல்களின் மூலம் சமய உணர்வை மக்களிடையே பரப்பினர்.

சைவ சமயத்தில் திருஞானசம்பந்தர், அப்பர் (திருநாவுக்கரசர்), சுந்தரர் மற்றும் மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் முக்கியமான நாயன்மார்களாக விளங்கினர். இவர்களின் பாடல்கள் திருமுறை நூல்களாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

வைணவ சமயத்தில் பொய்கையாழ்வார்,பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார், மதுரகவி ஆழ்வார், குலசேகர ஆழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் போன்ற ஆழ்வார்கள் தங்கள் பக்திப் பாடல்களின் மூலம் வைணவ சமயத்தை பரப்பினர். இவர்ளின் பாடல்கள் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பக்தி உணர்வின் வெளிப்பாடு

சைவ மற்றும் வைணவ சமய இலக்கியங்களில் பக்தி உணர்வு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சைவ இலக்கியங்களில் சிவபெருமானின் மகிமை, அவரது கருணை, பக்தர்களின் ஆன்மீக அனுபவம் ஆகியவை பாடல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக தேவாரப் பாடல்கள் சிவபெருமானின் அருளை எடுத்துரைக்கும் பக்தி இலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன.

வைணவ சமய இலக்கியங்களில் திருமாலின் அருள், கருணை மற்றும் அவதாரங்களின் பெருமை ஆகியவை முக்கியமாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. ஆழ்வார்களின் பாடல்கள் இறைவனை காதலனாகவும் தந்தையாகவும் நண்பனாகவும் காணும் ஆழமான பக்தி உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இலக்கிய வடிவம்

சைவ மற்றும் வைணவ சமய இலக்கியங்களில் தமிழ் கவிதை மரபின் சிறப்புகள் காணப்படுகின்றன. தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற சைவ நூல்கள் இசைநயமிக்க பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. இவை கோயில்களில் பாடப்பட்டதால் இசை மரபுடன் நெருங்கிப் பிணைந்துள்ளன. வைணவ சமயத்தில் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் மிக முக்கியமான இலக்கியத் தொகுப்பாகும். இந்த பாடல்களும் இசைநயத்துடன் அமைந்துள்ளன. பக்தியின் ஆழத்தையும் ஆன்மீக உணர்வையும் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்களாக இவை விளங்குகின்றன.

தத்துவ கருத்துகள்

சைவ சமய இலக்கியங்களில் சைவ சித்தாந்த தத்துவம் பிரதானமாக காணப்படுகிறது. இதில் இறைவன், உயிர், பாசம் ஆகியவற்றின் தொடர்பு விளக்கப்படுகிறது. மனிதன் இறைவனை அடைவதற்கான வழிமுறைகள் பக்தி, அறநெறி, ஆன்மீக ஒழுக்கம் ஆகியவற்றின் மூலம் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. வைணவ சமய இலக்கியங்களில் வைணவ தத்துவம் பிரதானமாக காணப்படுகிறது. சரணாகதி கொள்கை மற்றும் இறைவனின் அருள் மூலம் முக்தி பெறுதல் ஆகியவை முக்கியமான கருத்துகளாக விளங்குகின்றன.

தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் பங்கு

சைவ மற்றும் வைணவ சமய இலக்கியங்கள் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் மிகப் பெரிய பங்களிப்பு செய்துள்ளன. பக்திப் பாடல்கள் மக்களிடையே பரவலாகப் பாடப்பட்டதால் தமிழ் மொழி மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிப் பிணைந்தது. கோயில்கள் சமய இலக்கிய பரவலின் மையங்களாக விளங்கின.

ஒற்றுமை மற்றும் வேறுபாடு

சைவமும் வைணவமும் பல ஒற்றுமைகளைக் கொண்டுள்ளன. இரு சமயங்களிலும் பக்தி முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இறைவன் மீது கொண்ட அன்பு, பக்தி, அறநெறி வாழ்க்கை ஆகியவை இரு சமயங்களிலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் சில வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. சைவ சமயத்தில் சிவபெருமான் பரம்பொருளாகக் கருதப்படுகிறார். வைணவ சமயத்தில் திருமால் பரம்பொருளாகக் கருதப்படுகிறார். தத்துவக் கருத்துகளிலும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

சைவ மற்றும் வைணவ சமய இலக்கியங்கள் தமிழ் ஆன்மீக இலக்கியத்தின் இரு பெரும் தூண்களாக விளங்குகின்றன. இவை தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் பண்பாட்டின் செழுமைக்கும் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளன. இந்த இரு சமயங்களின் இலக்கியங்களை ஒப்பீட்டாக ஆராய்வது தமிழ் சமய வரலாற்றை புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. இந்த நோக்கில் பேரா. ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்களின் ஆய்வுகள் முக்கியமான வழிகாட்டுதலாக விளங்குகின்றன.

தமிழ் சமய வரலாற்றிலும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் சைவமும் வைணவமும் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. இவ்விரு சமயங்களும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆன்மீக வாழ்க்கையை மட்டுமல்லாது அதன் பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும் ஆழமாகப்

பாதித்துள்ளன. பக்தி இயக்கத்தின் மூலம் சமய உணர்வு பொதுமக்களிடையே பரவியது. இதன் விளைவாக தமிழ் மொழியில் பெருமளவில் சமய இலக்கியங்கள் தோன்றின. இந்த இலக்கியங்கள் தமிழ் மொழியின் இனிமையையும் ஆன்மீக ஆழத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

சைவ சமயத்தில் நாயன்மார்கள் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் மற்றும் பிற திருமுறை நூல்கள் சிவபெருமானின் மகிமையையும் பக்தியின் உயர்ந்த நிலையும் எடுத்துரைக்கின்றன. குறிப்பாக திருஞானசம்பந்தர், அப்பர் (திருநாவுக்கரசர்), சுந்தரர் ஆகியோர் பாடிய தேவாரங்கள் தமிழ் சமய இலக்கியத்தின் முக்கியப் பகுதியாக விளங்குகின்றன. மேலும் மாணிக்கவாசகர் அவர்களின் திருவாசகம் போன்ற படைப்புகள் ஆன்மீக அனுபவத்தின் ஆழத்தைக் காட்டுகின்றன. மறுபுறம் வைணவ சமயத்தில் ஆழ்வார்கள் பாடிய நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் முக்கியமான சமய இலக்கியமாக விளங்குகிறது. நம்மாழ்வார், ஆண்டாள், பெரியாழ்வார், திருமங்கை ஆழ்வார் போன்ற ஆழ்வார்கள் பாடிய பக்திப் பாடல்கள் திருமாலின் அருளையும் கருணையையும் எடுத்துரைக்கின்றன. இவை வைணவ சமயத்தின் ஆன்மீக உணர்வை வெளிப்படுத்தும் உயர்ந்த இலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன.

சைவ மற்றும் வைணவ சமய இலக்கியங்களை ஒப்பீடு செய்து பார்க்கும்போது பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. இரு சமயங்களிலும் பக்தி முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இறைவன் மீது கொண்ட அன்பு, பணிவு, அறநெறி வாழ்க்கை, மனித நேயம் போன்ற உயர்ந்த மதிப்புகள் இரு சமயங்களிலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் சில தத்துவ வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. சைவ சமயத்தில் சிவபெருமான் பரம்பொருளாகக் கருதப்படுகிறார்; வைணவ

சமயத்தில் திருமால் பரம்பொருளாகக் கருதப்படுகிறார். சைவ சித்தாந்தம் மற்றும் வைணவ தத்துவம் ஆகியவற்றின் கருத்துகளில் சில வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அவற்றின் இறுதி நோக்கம் மனிதனை ஆன்மீக உயர்விற்கு கொண்டு செல்லுவதாகும்.

இந்த ஆய்வில் சைவ மற்றும் வைணவ சமய நூல்களை எழுதியுள்ள பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்களின் கருத்துகள் முக்கியமாகக் கருதப்பட்டுள்ளன. அவர் எழுதிய சைவ சமய விளக்கு, சைவ சித்தாந்தம் ஒரு அறிமுகம், சைவமும் தமிழும், ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற நூல்கள் சைவ சமயத்தின் தத்துவமும் பக்தி மரபும் குறித்து விரிவாக விளக்குகின்றன. அதேபோல் அண்ணல் அனுமன், அர்த்த பஞ்சகம், ஆழ்வார்களின் ஆரா அமுது, சடகோபன் செந்தமிழ், வைணவமும் தமிழும், வைணவ புராணங்கள் போன்ற நூல்கள் வைணவ சமயத்தின் ஆன்மீகப் பெருமையையும் பக்தி மரபையும் விளக்குகின்றன.

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்களின் ஆய்வுகளின் முக்கிய நோக்கம் சைவமும் வைணவமும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான சமயங்களாக அல்ல என்பதை விளக்குவதாகும். மாறாக மனிதனை இறைவனை நோக்கிச் செலுத்தும் இரு ஆன்மீகப் பாதைகளாக அவை பார்க்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். இந்த இரு சமயங்களும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் பண்பாட்டின் செழுமைக்கும் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளன என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் சைவ மற்றும் வைணவ சமயங்கள் கோயில் மரபுகள், திருவிழாக்கள், பக்திப் பாடல்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தியுள்ளன. கோயில்கள் சமய வழிபாட்டின் மையங்களாக மட்டுமல்லாமல் சமூக மற்றும் பண்பாட்டு வாழ்க்கையின் முக்கிய மையங்களாகவும் விளங்கின.

இந்த மரபுகள் தமிழ் பண்பாட்டின் அடையாளங்களாக இன்று வரை தொடர்கின்றன. எனவே சைவமும் வைணவமும் தமிழ்ச் சமய மரபின் இரு பெரும் தூண்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவை தமிழ் மொழியின் ஆன்மீக ஆழத்தையும் பண்பாட்டு செழுமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த இரு சமயங்களின் இலக்கியங்களை ஒப்பீடு செய்து ஆராய்வது தமிழ் சமய வரலாற்றை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. இந்த நோக்கில் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்களின் ஆய்வுகள் முக்கியமான வழிகாட்டுதலாக விளங்குகின்றன.

இவ்வாறு சைவ மற்றும் வைணவ சமய நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஒப்பீட்டு ஆய்வு, தமிழ்ச் சமய இலக்கியத்தின் செழுமையையும் அதன் ஆன்மீகப் பாரம்பரியத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வு தமிழ்ச் சமய மரபுகளின் ஒற்றுமையையும் அதன் பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தையும் புரிந்துகொள்ள உதவும் ஒரு முக்கிய முயற்சியாக அமைந்துள்ளது.

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியார் தமிழறிஞராகவும், சமய இலக்கிய ஆய்வாளராகவும் விளங்கியவர். அவர் எழுதிய நூல்களின் பட்டியலை நோக்கினால், வைணவமும் சைவமும் ஆகிய இரு சமயங்களையும் சமநிலையுடன் ஆய்வு செய்திருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. எனினும், அவர் எந்த சமயத்திற்கு முன்னுரிமை அளித்துள்ளார் என்பது குறித்து ஆராய்ந்தால், பல்வேறு அடுக்குகளில் பதில் காண முடிகிறது.

நூல்களின் அளவு மற்றும் விரிவு

முதலில், அவர் எழுதிய நூல்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது, வைணவ சமயத்தைக் குறித்து எழுதிய நூல்கள் அதிகமாக உள்ளன.

வைணவ நூல்கள்

அண்ணல் அனுமன், அர்த்த பஞ்சகம், ஆழ்வார்களின் ஆராமுது, கலியன் குரல், காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம், கம்பனின் மக்கள் குரல், சடகோபன் செந்தமிழ், சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் (பாகம் 1 & 2), திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும், தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள், பரகாலன் பைந்தமிழ், மலைநாட்டு திருப்பதிகள், வடநாட்டு திருப்பதிகள், வடவேங்கடமும் திருவேங்கடமும், விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ், வைணவமும் தமிழும், வைணவ உரைவளம், வைணவ புராணங்கள் போன்றவை.

சைவ சமய விளக்கு, சைவ சித்தாந்தம் ஓர் அறிமுகம், ஞானசம்பந்தர், தம்பிரான் தோழன், நாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர், மூவர் தேவாரம், சைவமும் தமிழும். இதனால், எண்ணிக்கையிலும், ஆய்வின் பரப்பிலும் வைணவ நூல்கள் அதிகம் என்பதால், அவர் வைணவ சமயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார் என முதன்மையாகக் கூறலாம்.

ஆழ்வார்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு (ஆழ்வார்களின் ஆராமுது, சடகோபன் செந்தமிழ்)

திவ்யதேசங்கள் பற்றிய பன்முகமான விளக்கங்கள் (சோழ, தொண்டை, மலை, வடநாட்டு திருப்பதிகள்)

வைணவ தத்துவம் (அர்த்த பஞ்சகம்)

வைணவ புராணங்கள், உரைவளம் போன்ற ஆழமான கருத்தாய்வுகள்

இதனால், அவர் வைணவ சமயத்தை வெறும் பக்தி நோக்கில் மட்டுமல்லாமல், தத்துவம், வரலாறு, புவியியல், இலக்கியம் ஆகிய பல துறைகளில் விரிவாக அணுகியுள்ளார்.

சைவ நூல்கள்

நாயன்மார்கள் வாழ்க்கை (ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர்)

சைவ சித்தாந்த அடிப்படை (சைவ சித்தாந்தம் ஓர் அறிமுகம்)

தேவாரம் மற்றும் பக்தி இலக்கியம் (மூவர் தேவாரம்)

சைவ நூல்களும் முக்கியமானவை என்றாலும், அவை பெரும்பாலும் அறிமுகம் மற்றும் சுருக்கமான விளக்கங்களாகவே அமைந்துள்ளன.

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியார் வைணவ சமயத்தைப் பற்றிய ஆய்வுகள்:

பெரிய அளவிலான திட்டமிட்ட ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளார்.

திவ்யதேசங்களைப் பிரித்து (சோழ, தொண்டை, மலை, வடநாடு) தனித்தனியாக ஆய்வு செய்துள்ளார்.

ஆழ்வார் பாசுரங்கள், வைணவ சித்தாந்தம், தமிழ் இலக்கிய உறவு ஆகியவற்றை இணைத்து ஆராய்ந்துள்ளார்.

சைவ சமய ஆய்வு

முக்கிய நாயன்மார்கள் மற்றும் சித்தாந்த அடிப்படைகளை மட்டும் எடுத்துக்காட்டாக வழங்கியுள்ளார்.

விரிவான பகுதி ஆய்வுகள் (உதா: திருத்தல வகைப்பாடு) குறைவாக உள்ளன.

தமிழ் இலக்கியத்துடன் இணைப்பு

வைணவ நூல்களில், தமிழ் இலக்கியத்துடன் உள்ள தொடர்பை அவர் ஆழமாக எடுத்துரைக்கிறார்:

“திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும்”

“வைணவமும் தமிழும்”

“விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ்”

இந்நூல்கள் மூலம், வைணவம் தமிழ் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தது என்பதை வலியுறுத்துகிறார். சைவ நூல்களிலும் "சைவமும் தமிழும்" போன்ற நூல் உள்ளது. ஆனால், வைணவத் தொடர்பான தமிழ் ஆய்வுகள் அதிகமாகவும் விரிவாகவும் உள்ளன.

சமநிலை உணர்வு

இவ்வளவு இருந்தாலும், ந. சுப்பு ரெடியார்:

சைவ சமயத்தைப் புறக்கணிக்கவில்லை

இரு சமயங்களையும் தமிழின் இரு கண்கள் போலக் கருதி அணுகியுள்ளார்

சமய விரோதம் இல்லாமல், இலக்கிய நோக்கில் ஆய்வு செய்துள்ளார்

அதாவது, அவர் ஒரு சமய சார்புடைய எழுத்தாளர் அல்ல; மாறாக ஆய்வாளராக இருந்தார். [91]

தொகுப்புரை

சைவமும் வைணவமும் ஆகியவற்றில் பேராசிரியர் ஆற்றிய பங்களிப்புகளை ஆழமாக ஆராய்ந்து விளக்குகின்றது. இவ்வியல், ஒரு சமயத்தை மட்டும் முன்னிறுத்தாமல், இரு சமயங்களின் சாரத்தையும் சமநிலையுடன் அணுகும் பேராசிரியரின் அகநிலையையும் அறிவுப் பரப்பையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

பேராசிரியரின் சைவப் பங்களிப்பு, அவரின் சமயப் புரிதல் மற்றும் இறைநம்பிக்கையின் ஆழத்தை உணர்த்துகின்றது. சமயக்குரவர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், தம்பிரான் தோழர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோரின் வாழ்க்கை, இறை அனுபவம் மற்றும் அருளிய நூல்கள் பற்றிய அவரது ஆய்வுகள், சைவ சித்தாந்தத்தின் தத்துவ அடிப்படைகளை விளக்குகின்றன. குறிப்பாக, இந்நாயன்மார்களின் பக்தி நிலைகள், இறைவன் மீது கொண்டிருந்த அன்பு, சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் ஆகியவை இவரது எழுத்துக்களில் தெளிவாக பிரதிபலிக்கின்றன. ஆழ்வார்களின் பக்தி, அவர்களின் அருளிச்செயல்கள், திவ்யதேசங்களின் மகத்துவம் ஆகியவற்றை அவர் ஆராய்ந்து எழுதிய நூல்கள், வைணவ சமயத்தின் ஆழ்ந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. பேராசிரியரின் வைணவ நூல்கள், பக்தி வழியில் இறையை அடையும் பாதையை எளிமையாகவும் உணர்ச்சிபூர்வமாகவும் எடுத்துரைக்கின்றன. சைவமும் வைணவமும் ஆகிய இரு சமயங்களையும் ஒப்பீட்டு நோக்கில் அணுகும் போது, பேராசிரியர் வெளிப்படுத்தும் முக்கிய அம்சம், சமயங்களின் வெளிப்புற வேறுபாடுகளை விட அதன் உள்ளார்ந்த

ஒற்றுமைகளே முக்கியம் என்பதே ஆகும். இரு சமயங்களும் இறையன்பு, பக்தி, ஒழுக்கம், மனிதநேயம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகின்றன. இந்த அடிப்படையில், பேராசிரியரின் அணுகுமுறை சமய நல்லிணக்கத்திற்கும், ஆன்மிக ஒருமைப்பாட்டிற்கும் வழிகாட்டுகிறது. அவரின் படைப்புகள், சமயப் பக்தியை வளர்ப்பதை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

ந. சுப்புரெட்டியார் சைவ சமய விளக்கு - பக்.4

1

2 மேலது - பக்.5

3 மேலது - பக்.18

4 மேலது - பக்.25

5 மேலது - பக் .26

6 ந. சுப்புரெட்டியார் சைவ சித்தாந்தம் - பக்.3

7 மேலது - பக் .33

8 மேலது - பக்.164

9 மேலது - பக் .275

10 மேலது - பக் .276

11 ந. சுப்புரெட்டியார் சைவமும் தமிழும் - பக்.7

12 மேலது - பக்.27

13 மேலது - பக்.28

14 ந. சுப்புரெட்டியார் ஞானசம்பந்தர் - பக்.1

15 மேலது - பக்.2

16 மேலது - பக்.8

17 மேலது - பக்.9

18 ந. சுப்புரெட்டியார் தம்பிரான் தோழன் - பக்.3

19 மேலது - பக்.16

20 மேலது - பக்.17

21 மேலது - பக்.33

22 ந. சுப்புரெட்டியார் நாவுக்கரசர் - பக்.11

23 மேலது - பக்.22

24 மேலது - பக்.23

25 மேலது - பக்.23

26 மேலது - பக்.42

27 மேலது – பக்.3

28 ந. சுப்புரெட்டியார் மாணிக்கவாசகர் - பக்.282

29 மேலது - பக்.283

30 மேலது - பக்.303

31 ந. சுப்புரெட்டியார் மூவர் தேவாரம் பக்.23

32 மேலது - பக்.57

33 சேக்கிழார் பெருமான் சம்பந்தார் புராணத்தின் 822 - 844

34 மேலது - பக்.71

35 மேலது - பக்.105

36 மேலது - பக்.106

37 ந. சுப்புரெட்டியார் அண்ணல் அனுமன் - பக்.13

38 மேலது - பக்.16

39 மேலது - பக்.16

40 மேலது - பக்.16

41 மேலது - பக்.17

42 மேலது - பக்.17

43 மேலது - பக்.18

44 மேலது - பக்.113

45 ந. சுப்புரெட்டியார் அர்த்த பஞ்சகம் - பக்.5

46 மேலது - பக்.9

47 மேலது - பக்.45

48 மேலது - பக்.89

49 மேலது - பக்.123

50 மேலது - பக்.80

51 மேலது - பக்.80

52 மேலது - பக்.81

53 ந. சுப்புரெட்டியார் கலியன் குரல் - பக்.3

54 மேலது - பக். 4

55 ந. சுப்புரெட்டியார் காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்காரச்சாரியார் சுவாமிகள் - பக். 4

56 ந. சுப்புரெட்டியார் கம்பனின் மக்கள் குரல் - பக். 2

57 மேலது - பக். 2

58 மேலது - பக். 3

59 ந. சுப்புரெட்டியார் சடகோபன் செந்தமிழ் - பக். 3

60 ந. சுப்புரெட்டியார் சோழ நாட்டு திருப்பதிகள் – 1 - பக். 3

61 மேலது - பக்.4

62 மேலது - பக்.4

63 மேலது - பக்.26

64 ந. சுப்புரெட்டியார் சோழ நாட்டு திருப்பதிகள் – பாகம் 2 பக்.4

65 மேலது - பக்.85

66 ந. சுப்புரெட்டியார் திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும் பக்.2

67 மேலது - பக்.85

68 ந. சுப்புரெட்டியார் தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள் பக்.1

69 மேலது - பக்.1

70 மேலது - பக்.66

71 ந. சுப்புரெட்டியார் பரகாலன் பைந்தமிழ் - பக்.1

72 மேலது – பக்.342

73 ந. சுப்புரெட்டியார் மலைநாட்டு திருப்பதிகள் - பக்.1

74 மேலது – பக்.2

75 மேலது – பக்.3

76 ந. சுப்புரெட்டியார் வடவேங்கடமும் திருவேங்கடமும், பக்.1

77 மேலது – பக்.50

78 மேலது – பக்.86

79 மேலது – பக்.86

80 மேலது – பக்.86

81 மேலது – பக்.86

82 ந. சுப்புரெட்டியார் விட்டுச்சித்தன் விரித்த தமிழ் - பக்.2

83 மேலது – பக். 83

84 ந. சுப்புரெட்டியார் வைணவமும் தமிழும் - பக். 42

85 மேலது – பக். 44

86 மேலது – பக். 45

87 மேலது – பக். 45

88 மேலது – பக். 45

89 மேலது – பக். 45

90 மேலது – பக். 45

91 ந. சுப்புரெட்டியார் வைணவ புராணங்கள் - பக்.3

முடிவுரை

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியாரின் வைணவப் பங்களிப்புகள் என்னும் ஆய்வேட்டின் கண் ஆராய்ந்து ஐந்து இயல்களிலும் ஆராயப் பெற்ற கருத்துக்களைத் தொகுத்து இங்கு முடிவுரையாக தரப்பட்டுள்ளது.

பேரா.ந. சுப்புரெட்டியார் தனது கல்வி, உழைப்பு, ஒழுக்கம் மற்றும் உறுதியான நோக்கத்தால் உயர்ந்த நிலையை அடைந்து, சமூகத்திற்கு அரிய பங்களிப்புகளைச் செய்ய முடியும் என்பதற்கான சிறந்த முன்மாதிரியாக விளங்குகிறார் என்பதை தெளிவாக உணர முடிகிறது. அவரது வாழ்க்கைப் பயணம், பிறப்பிடத்தில் தொடங்கி கல்வி, பணியியல், எழுத்துப் பணி, சமயப் பங்களிப்புகள் மற்றும் ஓய்வுக்குப் பிந்தைய சேவை ஆகிய பல பரிமாணங்களைக் கொண்டதாகும். இவை அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து அவரை ஒரு முழுமையான கல்வியாளராகவும், அறிஞராகவும், சமூகப் பொறுப்புள்ள சிந்தனையாளராகவும் உருவாக்கியுள்ளன.

அவரது வாழ்க்கையின் ஆரம்ப கட்டம் மிகவும் எளிமையான சூழலில் இருந்தாலும், அதில் இருந்தே உயர்வதற்கான உறுதியான எண்ணம் அவரிடம் இருந்தது. குடும்ப ஆதரவு, குறிப்பாக தாய் மாமனின் துணை, அவரின் ஆரம்ப வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. திண்ணைப் பள்ளியில் தொடங்கிய அவரது கல்வி, தொடர்ந்து பல கட்டங்களைத் தாண்டி வளர்ந்து, அவரை உயர்கல்வி அடையச் செய்தது. இந்த கல்விப் பயணம் அவரின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்லாமல், வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலையும் உருவாக்கியது. கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதனை அடைவதற்காக

மேற்கொண்ட முயற்சிகள், அவரின் விடாமுயற்சி மற்றும் உழைப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பட்டப்படிப்பு முடித்த பின் வேலைவாய்ப்பிற்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அவரது வாழ்க்கையின் திருப்புமுனையாக அமைந்தன. இந்தக் கட்டத்தில் அவர் எதிர்கொண்ட சவால்கள், அவரின் மன உறுதியை மேலும் வலுப்படுத்தின. ஆசிரியராகவும், பின்னர் தலைமை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றிய அவர், கல்வி நிர்வாகத்தில் தனது திறமைகளை வெளிப்படுத்தினார். மாணவர்களின் முழுமையான வளர்ச்சிக்காக அவர் எடுத்த முயற்சிகள், அவரை ஒரு சிறந்த கல்வியாளராக நிலைநிறுத்தின. கல்வி என்பது வெறும் அறிவு பரிமாற்றம் அல்ல, அது மனிதர்களை உருவாக்கும் ஒரு கருவி என்பதை அவர் தனது பணியால் நிரூபித்தார்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் அவர் ஆற்றிய பணி மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. எதிர்கால ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் பொறுப்பை திறம்பட ஏற்று, கல்வித் துறையின் தரத்தை உயர்த்துவதில் அவர் முக்கிய பங்காற்றினார். அவரது கற்பித்தல் முறை, ஒழுக்கம், மற்றும் மனிதநேய பார்வை, அவரால் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் மூலம் சமூகத்தில் பரவியது. இதன் மூலம் அவர் கல்வி துறையில் நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.
எழுத்துப் பணி அவரது வாழ்க்கையின் மற்றொரு முக்கிய அம்சமாகும். தனது அனுபவங்கள், அறிவு, மற்றும் சிந்தனைகளை நூல்களாக வடிவமைத்து தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு வழங்கியுள்ளார். அவரது நூல்கள் கல்வி, பண்பாடு, சமயம், அறிவியல் மற்றும் மனிதநேயம் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. அவை வாசகர்களுக்கு அறிவையும், சிந்தனையையும் வழங்குவதோடு, நல்ல மனிதர்களாக வாழ வழிகாட்டுகின்றன.

அவரது எழுத்துக்கள் எளிமையான மொழியில் ஆழமான கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதால், அனைத்து தரப்பினராலும் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவையாக உள்ளன.

ஓய்வுக்குப் பின்னும் அவர் தனது பணியை நிறுத்தாமல், பல்கலைக்கழகத் துறையில் தொடர்ந்து பணியாற்றியது அவரது அர்ப்பணிப்பின் உச்சநிலையை காட்டுகிறது. இது கல்வி மற்றும் அறிவு பரவலுக்கான அவரது உறுதியான பற்றை வெளிப்படுத்துகிறது. ஓய்வு என்பது அவருக்கு ஓய்வாக அல்ல, மேலும் சேவை செய்யும் வாய்ப்பாக அமைந்தது. இது அவரின் வாழ்க்கை நோக்கத்தை தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

அவரது அயல் நாட்டுப் பயணங்கள் அவரது பார்வையை விரிவுபடுத்தியுள்ளன. உலகின் பல்வேறு கல்வி முறைகள், பண்பாடுகள் மற்றும் சிந்தனைகளை அறிந்து, அவற்றை உள்ளூர் சூழலுடன் இணைத்து செயல்படுத்தும் திறன் அவரிடம் இருந்தது. இது அவரை ஒரு உலகளாவிய சிந்தனையாளராக உருவாக்கியது. அவரின் இந்த அனுபவங்கள், அவரது எழுத்துகளிலும், கல்வி பணியிலும் பிரதிபலித்தன.

“பேரா. ந. சுப்புரெட்டியாரும் வைணவமும்” எனும் பகுதி, வைணவ சமயத்தின் ஆன்மீக ஆழத்தையும் அதன் பாரம்பரிய செழுமையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. ஆழ்வார்களின் பக்தி, அவர்களின் இறை அனுபவங்கள் மற்றும் திவ்யப் பிரபந்தங்கள் ஆகியவை, வைணவ சமயத்தின் மையக் கருத்துக்களை தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. வைணவம் என்பது வெறும் சமயக் கட்டமைப்பு அல்ல, அது இறையருளை நேரடியாக அனுபவிக்கும் ஆன்மீகப் பாதை என்பதை இவ்வாய்வேடு உணர்த்துகிறது.

முதலாழ்வார்களிலிருந்து தொடங்கி பல்வேறு ஆழ்வார்களின் வாழ்க்கை மற்றும் பக்தி அனுபவங்களை தனிதனியாக

விளக்கியுள்ளார். ஒவ்வொரு ஆழ்வாரின் வாழ்க்கையும் பக்தியின் பல்வேறு பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர்கள் எதிர்கொண்ட சவால்கள், அவர்களின் இறைநம்பிக்கை மற்றும் அதனைத் தாண்டி அடைந்த ஆன்மிக உயர்வு ஆகியவை, மனித வாழ்க்கைக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகின்றன. குறிப்பாக ஆண்டாளின் இறையன்பு, திருமழிசையாழ்வாரின் ஆன்மிகப் பயணம், குலசேகராழ்வாரின் பக்தி உணர்வு ஆகியவை மிகவும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

“திவ்விய தேசப் பயணங்கள்” பற்றிய பகுதி, வைணவ சமயத்தின் புனிதத் தலங்களின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறது. சோழநாடு, பாண்டிநாடு மற்றும் தொண்டைநாடு ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள திவ்யதேசங்களின் வரலாறு, ஆன்மிகம் மற்றும் பக்தர்களின் அனுபவங்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. இத்தலங்கள் அனைத்தும் இறையருளின் வெளிப்பாடுகளாக விளங்குகின்றன. அவற்றின் தலவரலாறுகள், பக்தியின் ஆழத்தை உணர்த்துகின்றன.

இந்தத் தலங்களை நேரில் தரிசித்து எழுதியிருப்பது இவ்வாய்வின் நம்பகத்தன்மையை அதிகரிக்கிறது. அனுபவத்தின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளதால், அது பக்தர்களுக்கு நேரடி உணர்வை அளிக்கிறது. இதன் மூலம் வைணவ சமயத்தின் தலபாரம்பரியம் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவ வைணவப் பங்களிப்புகள் ஒப்பீடு தமிழ்ச் சமய மரபின் இரு முக்கியத் தளங்களான சைவமும் வைணவமும் ஆகியவற்றை சமநிலையுடன் அணுகுகிறது. இரு சமயங்களும் இறையன்பு, ஒழுக்கம், மனிதநேயம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகின்றன. வெளிப்புற வேறுபாடுகளை விட அதன் உள்ளார்ந்த ஒருமைப்பாடு முக்கியம் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. இது சமய நல்லிணக்கத்திற்கும், சமூக ஒற்றுமைக்கும் வழிகாட்டுகிறது. அவரது

படைப்புகள் சமய உணர்வை வளர்ப்பதோடு, மனிதநேயத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

பேரா. ந. சுப்புரெட்டியார் அவர்களின் வாழ்க்கையும், வைணவப் பங்களிப்புகளும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் கல்வித் துறைக்கும் பெரும் செல்வமாகும். அவரது கல்விப் பணி, எழுத்துப் பணி மற்றும் சமயப் பங்களிப்புகள் அனைத்தும் நிலையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அவரது வாழ்க்கை, இன்றைய தலைமுறைக்கும் எதிர்கால தலைமுறைக்கும் ஒரு வழிகாட்டியாகும். அவரது ஆய்வுகள் மற்றும் நூல்கள் எதிர்கால ஆராய்ச்சிகளுக்கான வலுவான ஆதாரங்களாக இருக்கும். சமய ஒற்றுமை, ஆன்மிக உயர்வு மற்றும் மனிதநேயம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் அவரது சிந்தனைகள், சமூக முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றன. அவரது பங்களிப்புகள் தமிழ்ச் சமய இலக்கிய வரலாற்றில் நிலையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

முதன்மை ஆதாரங்கள்

1 **ந. சுப்புரெட்டியார்** **நினைவுக் குமிழிகள் - 1**
வேங்கடம் பப்ளிகேஷன்
சென்னை - 600 40
பதிப்பு – 1988

2 **ந. சுப்புரெட்டியார்** **நினைவுக் குமிழிகள்** - 2
வேங்கடம் பப்ளிகேஷன்
சென்னை - 40
பதிப்பு – 1989

3 **ந. சுப்புரெட்டியார்** **நினைவுக் குமிழிகள் -** 3
வேங்கடம் பப்ளிகேஷன்
சென்னை - 40
பதிப்பு – 1989

4 **ந. சுப்புரெட்டியார்** **நினைவுக் குமிழிகள்** - 4
வேங்கடம் பப்ளிகேஷன்
சென்னை - 40
பதிப்பு – 1990

5	**ந. சுப்புரெட்டியார்**	**ஆழ்வார்களின் ஆராமுது** வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை - 600 040 பதிப்பு – 1987
6	**ந. சுப்புரெட்டியார்**	**பாண்டிநாட்டு திருப்பதிகள்** வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை – 40 இரண்டாம் பதிப்பு – 1990
7	**ந. சுப்புரெட்டியார்**	**தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகள்** அவ்வை வெளியீடு அசோக் நகர் சென்னை – 83 பதிப்பு – 2006
8	**ந. சுப்புரெட்டியார்**	**திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும்** 1. நிவேதிதா பதிப்பகம் சென்னை – 14 பதிப்பு – 1975

துணைமை ஆதாரங்கள்

1 அ. ச. ஞானசம்பந்தன் தேவாரம்

கங்கை புத்தக நிலையம்

சென்னை – 17

பதிப்பு – 1998

2 ஆண்டாள் நாச்சியார் திருமொழி

பூவழகி பதிப்பகம்

சென்னை – 14

பதிப்பு - 1991

3 இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம்

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு

தஞ்சாவூர் – 10

பதிப்பு – 1985

4	இரா. மோகன்	மதுரைக்காஞ்சி நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட் சென்னை – 98 முதற் பதிப்பு – 2004
5	இரா. மோகன்	திருமுருகாற்றுப்படை செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிமிடெட் சென்னை – 98 பதிப்பு – 2004
6	கு.வெ. பாலசுப்ரமணியன்	புறநானூறு நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட் சென்னை – 98 முதற் பதிப்பு – 2004 மூன்றாம் பதிப்பு – 2007

7 கம்பர் கம்பராமாயணம்

பாவை பதிப்பகம்,சென்னை-1

பதிப்பு -1932

8 ச. பாலசுந்தரம் தொல்காப்பியம் உரை

பெரியார் பல்கலைக்கழக வெளியீடு

சேலம் – 11

பதிப்பு – 2012

9 ச. சத்தியமூர்த்தி சிற்றிலக்கியங்களில் பக்தி

தமிழ்த்துறை அரசினர் ஆடவர் கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி) நந்தனம்

சென்னை – 35

பதிப்பு – 2016

10 சி. பாலசுப்ரமணியன் ஆண்டாள் திருப்பாவை விளக்கம்

நறுமலர்ப் பதிப்பக வெளியீடு

பாரிநிலையம் – 108

		பதிப்பு – 1995
11	சேக்கிழார்	பெரியபுராணம் சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையம் சென்னை – 18 பதிப்பு – 1998
12	ஜெகத்ரட்சகன்	நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையம் சென்னை – 69 பதிப்பு – 1993
13	ஜெயங்கொண்டார்	காலிங்கத்துப்பரணி பாரி நிலையம் சென்னை – 108 பதிப்பு – 1958 ஒன்பதாம் பதிப்பு – 1986
14	த. விஷ்ணுகுமாரன்	இந்திய இலக்கிய சிற்பிகள்

		சாகத்திய அகாதெமி பப்ளிகேஷன்
		சென்னை – 18
		பதிப்பு – 2024
15	பரஞ்சோதி முனிவர்	திருவிளையாடற் புராணம்
		முருகவேள் புத்தகசாலை
		இராயப்பேட்டை – 14
		பதிப்பு – 1937
16	பாரதியார்	பாரதியார் கவிதைகள்
		கவிதா வெளியீடு
		சென்னை – 14
		பதிப்பு – 2016
17	பெரியாழ்வார்	திருப்பல்லாண்டு
		ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ வெளியீடு
		சென்னை - 600 024
		முதற் பதிப்பு – 1909

18	பூ. சு. கணேஷ்மூர்த்தி	மே ஒன்று ந. சுப்பு ரெட்டியார் கல்வி கமிட்டி பப்ளிகேஷன் சென்னை – 40 பதிப்பு – 2024
19	மா. மோகன்	விவேக சிந்தாமணி சந்தியா பதிப்பகம் சென்னை – 83 பதிப்பு – 2022
20	முத்தமிழ்க்கவி வீரராகவ முதலியார்	திருவேங்கடக் கலம்பகம் டிவைன் பிரெஸ் சென்னை – 14 முதல் பதிப்பு - 1905
21	ந. சுப்புரெட்டியார்	அர்த்த பஞ்சகம் வேங்கடம் பப்ளிகேஷன்

		சென்னை - 600 040 பதிப்பு – 1994
22	ந. சுப்புரெட்டியார்	அண்ணல் அனுமன் ஏஷியன் பிரிண்டர்ஸ் சென்னை 600 014 பதிப்பு – 2003
23	ந. சுப்புரெட்டியார்	கலியன் குரல் அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டி அண்ணாமலை நகர் – 02 பதிப்பு – 1989
24	ந. சுப்புரெட்டியார்	கம்பனின் மக்கள் குரல் வானதி பதிப்பகம் சென்னை – 40 பதிப்பு – 1983
25	ந. சுப்புரெட்டியார்	காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரிய சுவாமிகள்

அவ்வை வெளியீடு

சென்னை - 83

பதிப்பு - 2004

26 ந. சுப்புரெட்டியார் சடகோபன் செந்தமிழ்

வேங்கடம் பப்ளிகேஷன்

சென்னை – 40

பாதிப்பு – 1989

27 ந. சுப்புரெட்டியார் சடகோபன் செந்தமிழ் (மறு பதிப்பு)

வேங்கடம் பப்ளிகேஷன்

சென்னை - 600 040

பதிப்பு – 2004

28 ந. சுப்புரெட்டியார் சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் (பாகம் 1)

அவ்வை வெளியீடு

சென்னை – 83

பதிப்பு – 2004

29	ந. சுப்புரெட்டியார்	சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் (பாகம் 2) அவ்வை வெளியீடு சென்னை – 83 பதிப்பு – 2004
30	ந. சுப்புரெட்டியார்	திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும் மாருதி பிரஸ் சென்னை – 14 பதிப்பு – 1975
31	ந. சுப்புரெட்டியார்	தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள் அவ்வை வெளியீடு சென்னை – 83 பதிப்பு – 2006
32	ந. சுப்புரெட்டியார்	பரகாலன் பைந்தமிழ் வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை – 40

முதற் பதிப்பு – 1992

33	ந. சுப்புரெட்டியார்	மலைநாட்டு திருப்பதிகள் வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை – 40 முதற் பதிப்பு – 1971
34	ந. சுப்புரெட்டியார்	வடநாட்டு திருப்பதிகள் வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை – 40 முதற் பதிப்பு – 1980
35	ந. சுப்புரெட்டியார்	வடவேங்கடமும் திருவேங்கடமும் வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை – 640 பதிப்பு – 1992
36	ந. சுப்புரெட்டியார்	விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்

சென்னை – 18

பதிப்பு – 2001

37 ந. சுப்புரெட்டியார் வைணவமும் தமிழும்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்

சென்னை – 18

பதிப்பு – 2008

38 ந. சுப்புரெட்டியார் வைணவ புராணங்கள்

சுரா புக்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

சென்னை – 40

பதிப்பு – 2003

39 ந. சுப்புரெட்டியார் சைவ சமய விளக்கு

		வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை – 40 பதிப்பு – 1984
40	ந. சுப்புரெட்டியார்	சைவ சித்தாந்தம் ஓர் அறிமுகம் திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட் சென்னை – 18 பதிப்பு – 2001
41	ந. சுப்புரெட்டியார்	ஞானசம்பந்தர் வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை – 40 பதிப்பு – 1986
42	ந. சுப்புரெட்டியார்	தம்பிரான் தோழன் வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை – 40

		பாதிப்பு – 1985
43	ந. சுப்புரெட்டியார்	நாவுக்கரசர் ஐந்திணை பதிப்பகம் சென்னை – 40 பதிப்பு – 1986
44	ந. சுப்புரெட்டியார்	மாணிக்கவாசகர் வேங்கடம் பப்ளிகேஷன் சென்னை – 40 பாதிப்பு – 1989
45	ந. சுப்புரெட்டியார்	மூவர் தேவாரம் நிவேதிதா பதிப்பகம் சென்னை – 83 பதிப்பு - 2003
46	ந. சுப்புரெட்டியார்	சைவமும் தமிழும் திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

		சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட் சென்னை – 18 பதிப்பு – 2001
47	ந. சுப்புரெட்டியார்	திருக்குறள் உரை தேன்மழை பதிப்பகம் சென்னை – 16 பதிப்பு – 1993

கலியனின் வைணவத்தொண்டு

ஆய்வாளர் : எ.நா.ஜோதி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,
திராவிடப்பல்கலைக்கழகம், ஆந்திரா.
நெறியாளர் : முனைவர் பூ.சு.கணேஷ் மூர்த்தி
இணைப் பேராசிரியர், தமிழ் மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,
திராவிடப்பல்கலைக்கழகம், ஆந்திரா.

திருமங்கையாழ்வார் என்பவர் வைணவ நெறியைப் பின்பற்றிப் பக்தியில் சிறந்து விளங்கிய பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் இளையவர் மற்றும் இறுதியானவர். நூற்றெட்டு திவ்யதேசங்களில் என்பதிற்கும் மேல் நேரடியாக சென்று பாசுரங்கள் வழி மங்களாசாசனம் செய்து வழிபட்டவராவர். திருமங்கைமன்னனாகஇருந்து எல்லா பொருள்களையும் இழந்து கள்வனாக மாறிய போதிலும் பெருமாள் மீது மிகுந்த பக்திக்கொண்டு தொண்டுகள் பல புரிந்தது குறிப்பிடதக்கதாகும்.

இயற்பெயர் கலியன்

முதலாவதாக இந்தக் கலியன் யார் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். சோழமண்டலத்தில் **'திருவாலிநாடு'** என்ற ஒருபகுதியுண்டு. இதுவே **'மங்கைநாடு'** என்று கருதவும் இடமுண்டு. இப்போது சிறப்புடன் திகழும் 'திருநகரிப்' பகுதியைச் சார்ந்தது (தற்போது நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்திலுள்ளது). சோழ வேந்தனின் சேனைத்தலைவராகத் திகழ்ந்தவர் நீலன் என்பவர். இவர் 'கள்ளர்குலத்தைச் சார்ந்தவர்." இவருக்குத் திருமகனாகப் பிறந்தவர் இவர். திருமங்கையாழ்வார் பிறந்த நள ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் பிறந்தார். **'கலந்ததிருக் கார்த்திகையில் கார்த்திகை வந்தோன் வாழியே'** என்பது, இவரது வாழித் திருநாமம். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் கலியன் என்பது. இவரே பின்னர் திருமங்கையாழ்வாராகின்றார்.

திருமங்கையாழ்வார் அரசன் ஆதல்

ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் உடையான் உழை (குறள் 593)

தந்தையாருக்குப் பிறகு கலியன் ஆலிநாட்டின் தலைவராகவும் சோழ மன்னனின் தானைத் தலைவராவும் விளங்குகின்றார். இவருக்கு **(நீர்மேல் நடப்பான், நிழலிலொதுங்குவான், தாள் ஊதுவான், தோலாவழக்கன்)** என்ற அமைச்சர்கள் இருந்தனர். இவர் ஏறி இவரும் குதிரை ஆடல்மா என்பது.

இவர் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் மிகவும் அதிகமாக ஈடுபட்டுக் கையில் வாளேந்திய கோலத்துடன் திரிந்து கொண்டிருந்தார். இப்படியிருந்த நாளில் ஆலி நாட்டைச் சேர்ந்த திருவெள்ளக்குளம் என்ற ஊரில் மருத்துவத் தொழிலை மேற்கொண்ட ஸ்ரீ வைணவர் ஒருவர் இருந்தார். இவருக்கு மகப்பேறு இல்லாதிருந்தது. வெள்ளக் குளம் என்ற ஊரிலுள்ள தாமரைப்

பொய்கையில் சில தேவ கன்னிகையர் நாடோறும் நீராடும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர். ஒரு நாள் திருமாமகளும் தேவகன்னிகை வேடம்தரித்துக் கொண்டு அவர்களுடன் குமுதமலர் கொய்து கொண்டிருந்தாள். ஏனையவர் நீங்கிப்போக இவள் மட்டிலும் மானிட உருவை மேற் கொண்டுத் தனித்து நின்றாள். அப்போது மருத்துவர் அந்த இடத்திற்கு அநுட்டானத்தின் பொருட்டு வர நேர்ந்தது. அவர் தனித்து நிற்கும் இப்பெண் பிள்ளையைக் கண்டு "பிள்ளாய், நீ யார்? தனித்து நிற்கக் காரணம் என்ன?" என்று வினவ, அவளும் "கூடவந்த மகளிர் என்னை விட்டு நீங்கினர்; இனி என்னை உம்மோடு வைத்துக்கொள்ளுவீர்" என்று தான் வந்த வரலாற்றை விரித்துரைத்தாள். மகப்பேறு இல்லா அந்தப் பாகவ தோத்தமர் மிகவும் உகப்புடன் இவளை அழைத்துக் கொண்டு போய்த் தன் துணைவிக்குக் காட்டித் தந்தார். அந்த அம்மை யாரும் இவளை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார். இவள் குமுதமலர் கொண்டு நின்றதுவே காரணமாக குமுதவல்லியார் என்ற பெயரிட்டு அவர்கள் வளர்த்து வந்தனர்.

குமுதவல்லியை சந்தித்தல்

இச்செய்தி திருமங்கையாழ்வார் செவிக்கு எட்டியது. 'நின்றவா நில்லா செஞ்சினை' யுடைய ராய் மருத்துவ பாகவ தோத்த மரைச் சந்தித்து அவருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அப்பெண்பிள்ளை ஏதோ காரியமாக இல்லத்திலிருந்து புறத்தே வரக் கண்டார். அப்பெண்ணின் எழில் திருமேனியும் அன்ன நடையும் மருண்ட மான் நோக்கும் கலியனைக் கவர்ந்தன. அப்பெண் தம்மை அடைந்த வரலாற்றைக் கூறினார். அவள் திருமணம் பற்றியும் கவலை தெரிவித்தார். உடனே திருமங்கையாழ்வார் தாம் அவளை மணப்பதாகக் கூறினார். வளர்ப்புத்தாய் தந்தையர் அவளை இவருக்குத் தர யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், அவள் "திருவிலச்சினையும் பன்னிரு திருமண்காப்பும் உடையவர்க்கொழிய மற்றொருவருக் கென்னைப் பேசலொட் டேன்' என்று தன் குறிக்கோளைத் தெரிவித்தாள். திருமங்கையாழ்வாரும் திருநறையூர் சென்று அங்கு எழுந்தருளியுள்ள நம்பி திருமுன்பு திருவிலச்சினை பெற்று பன்னிரண்டு திருமண்காப்புகளையும், தரித்துக்கொண்டு வந்தார். குமுதவல்லியார் திருமங்கையாழ்வாரைப் பார்த்து, "ஓராண்டு நாள்தோறும் 1008 வைணவர்களுக்கு உணவிட்டு அவர்களுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் பிரசாதமும் உண்டு நிறைவேற்றினாலொழிய நான் தங்களைக் கணவனாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை" என்று ஒரு நிபந்தனை விதித்தாள். இவரும் அவள்மீது கொண்ட அன்பினாலே அங்ஙனம் செய்வதாக வாக்குறுதி செய்து தந்தார்; நிபந்தனையை நிறைவேற்றவும் செய்தார். அதன்பிறகு குமுதவல்லியாரை "நாடும் ஊரரிய குமுதவல்லியின் வளர்ப்புப் பெற்றோர்கள் திருமங்கையாழ்வாருக்கு குமதவல்லியினை திருமணம் செய்து வைத்தனர்.

திருமந்திரம் கூறுதல்

"சம்சாரிகள் தங்களையும் ஈசுவரனையும் மறந்து, ஈசுவர கைங்கரியத்தையும் இழந்து இழந்தோம் என்ற சம்சாரமாகிய பெருங்கடலிலே, விழுந்து துன்பபட திருமால் தன் அருளாலே இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரஞ் அவன் திருவடி சேர்ந்து, தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசாரியனுமாய் நின்று, திருமந்திரத்தை வெளியிட்டருளினான்", குருவினுடைய திருப்பெயர் நாராயணன். சீடனுடைய திரு நாமம் நரன். இவர்தம் பிறப்பைப்பற்றியும் அறிந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகும்,

சத்திய யுகத்தில் பதரிகாச்சிரமத்தில் தர்மதேவனுக்கும் தட்சப்பிரஜா பதியின் மகளாகிய மூர்த்தி தேவிக்கும் நரன், நாராயணன் என்ற பெயர்களுடன் திருமாலின் அவதாரங்களாகப் பிறந்தனர் இவர்கள். இவர்தம் குழந்தைப் பருவம் நைமிசாரணி யத்தில்" கழிந்தது தவ வாழ்க்கை கந்தமாதன பருவத்தில் தொடங்கியது. பின்னர் தேவர்கள், முனிவர்கள், மக்கள் இவர்கட்குக் குரு - சிஷ்ய முறையை நன்கு மக்கள் விளக்கும் பொருட்டு பதரிகாச்சிரமத்திற்கு வருகின்றனர்.

இங்குத்தான் நாராயணன் நரனுக்குத் திருமந்திரத்தை உபதேசிக்கின்றான். துவாபரயுகத்தில் கண்ணனாகவும் அர்ச்சுனனாகவும் பிறக்கின்றனர். இவர்கள் பகவத்கீதை என்ற பக்திக் கிரந்தம் பிறப்பதற்கு காரணமாகவும் அமைகின்றனர்.

பதரிகாசிரமம் திவ்யதேசம்

பதரிகாசிரமத்தைப்பற்றியும் ஈண்டுச் சிறிது கூறுவது பொருத்தமாகின்றது. பதரி இமய மலையிலிருக்கும் ஒரு திருத்தலம். பதரி என்பது வடமொழியில் இலந்தை மரத்தின் பெயராகும். அம்மரங்கள் அடர்ந்து கிடக்கும் இடம் வதரி. வதரிநாதன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமலை முழுவதும் வதரி யாகும். அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் தலம் வதரிகாச்சிரமம் ஆகும். 'திருவதரி', 'திருவதரி ஆச்சிரமம்' ஆகிய இந்த இரண்டும்பற்றித் திருமங்கையாழ்வாரால் மங்களாசாசனம் செய்யப் பெற்ற இரண்டு திருமொழிகள் பெரியதிருமொழியில் உள்ளன. இலந்தைப் பழம் பெரிய பிராட்டியாரின் திருவுகப்புக் குரியது. திருக்கோயில் முழுவதையும் இருள் சூழ்ந்த நிலையில் ஒரு பெரிய இலந்தை மரம் உள்ள தென்றும், கலியுகத்தில் அது மக்கட்குப் புலனாகாது என்றும் கூறப்பெறுகின்றது. இந்த மரத்தின் அடியில்தான் வதரி -நாராயணன் தவசிவடிவில் இருந்து நரனுக்குத் திருமந்திரத்தை உபதேசித்ததாக வரலாறு. இதுவே இன்றைய வதரி - நாராயணனின் திருக்கோயிலாகத் திகழ்கின்றது. இந்த வதரியைத் திருமங்கையாழ்வார் 'பாரோர் புகழும் வதரி என்று போற்றுகின்றார் தமது 'சிறிய திருமடலில்'.எம்பெருமான் ஆசாரியனாய் நின்றது போதாதோ? சிஷ்யனாய் நின்றது எதன் பொருட்டு? என்ற ஐயம் எழுதல் இயற்கை.சாத்திர முறைப்படி உபதேசிக்கும் ஆசாரியனைச் சென்றடையும் சீடனிடம் சில இலக்கணங்கள் - சில நற்பண்புகள் - அமைந்திருத்தல் இன்றியமையாததாகும். இந்த இலக்கணங்களை உலகத்தாருக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு-செயல்கள் மூலம் உணர்த்தும் பொருட்டு எம்பெருமான் சீடனாகவும் நின்றான் என்பதை நாம் உணர்தல் வேண்டும். இம்முறை பலர் பின்பற்றுவதற்கும் வழியாகவும் அமையும்."சிஷ்யனாய் நின்றது சிஷ்யன் இருக்கும் இருப்பு நாட்டாரறியாமையாலே, அத்தை அறிவிக்கைக்காக" என்று இதனைச் சுருக்கமாக விளக்கம் தரும் முமுட்சுப்படி. இது மேனாட்டுக் கல்வி முறையில் குறிப்பிடப்பெறும் பல புதுமுறைகளை ஒருபுடை ஒத்திருக்கும் என்று கூறலாம்.

நன்னூலில் கூறப்பெறும், மாணாக்கர் - ஆசிரியர் இலக்கணங்கள் பெரும்பாலும் சமயம் சாராக்கல்விக்கும் பொருந்துவனவாகும். சமயக் கல்வியில் ஈடுபடும் சீடனிடம் சாத்திர நம்பிக்கை, அறங்களை மேற்கொள்ளும் இயல்பு, திருமாலிடம் பக்தி, ஆசாரியனிடம் அளவற்ற விசுவாசம், ஆசாரியர் மனம் உகக்கும் வண்ணம் செயலாற்றும் சாதுரியம், ஆசாரியருக்குப் பணிவிடை செய்வதில் விருப்பு, தன் உடல் பொருள் ஆவி அறிவு குணங்கள் முதலியவற்றை ஆசாரியனுக்கே உரிமையாக்கும் தன்மை, புலனடக்கம் முதலிய பண்புகள் அமைந்திருத்தல் இன்றியமை யாதது.

திருமங்கையாழ்வாரின் வடநாட்டுப்பயணம்

வதரியை அநுபவிக்க வேண்டுமென்று மிகுந்த ஆசையினால் திருமங்கையாழ்வார் வடநாட்டுத் திருத்தலப் பயணத்தை மேற்கொள்ளுகின்றார். திருமங்கையாழ்வாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் இஃது ஓர் முக்கிய திருப்பம்.

முடிவுரை

பன்னிருவார்களுல் திருமங்கையாழ்வார் நூற்றெட்டு திவ்ய தேசங்களில் என்பதிற்கும் மேல் நேரடியாக சென்று அர்ச்சாவதார பெருமாளைக் கண்டு வணங்கியவர். ஆழ்வார்களில் இவர் ஒருவரே இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டு பின் பெருமாள் மிகுந்த பக்தி கொண்டு பற்பல கைங்கர்யங்கள் செய்தார். இவர் இயற்றிய பாசுரங்கள் திருவெழுக்கூற்றிருக்கை (ஒரு பாடல் - 47 அடிகள்) சிறிய திருமடல் (ஒரு பாடல் - 155 அடிகள்) பெரிய திருமடல் (ஒரு பாடல் - 297 அடிகள்) திருநெடுந்தாண்டகம் (30 பாடல்கள்) திருக்குறுந் தாண்டகம் (20 பாடல்கள்) பெரிய திருமொழி

(1084 பாடல்கள்) போன்ற பாசுரங்களை இயற்றி வைணவ அடியார்கள் போற்றும் இவர் வாழ்ந்து காட்டிய நெறி குறிப்பிடதக்கதாகும்.

பயன் பட்ட நூல்கள்

1. ந. சுப்பு ரெட்டியார் கலியன் குரல்.
2. தி.அ.கிருஷ்ணமாச்சாரியர் திருமலையப்பன் திருவருள்.
3. வரதராஜன் மாடபூசி அருளிச்செயல் அருஞ்சொற்பொருள்.
4. புலியூர் கேசிகன் திருக்குறள் உரை.
5. கணேஷ்மூர்த்தி பூ.சு திருமலைக்கோயில் ஒழுகலாறுகளும் திருவிழாக்களும்.

IJCRT.ORG ISSN : 2320-2882

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

பேராசிரியரின் பார்வையில் திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும்

எ. நா. ஜோதி,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
பதிவு எண் : 2022PHDPTTM04
தமிழ்துறை திராவிடப்பல்கலைகழகம்,சீனிவாசவனம்,குப்பம் 517426
ஆந்திரா.
ORCID: https:// orcid.org/ 0000 – 0002 -1450 - 9735
முனைவர் பூ.சு.கணேஷ் மூர்த்தி
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,
திராவிடப்பல்கலைக்கழகம், சீனிவாசவனம்,குப்பம் 517426 ஆந்திரா.
ORCID: https:// orcid.org/ 0000 - 0003 – 3734 - 2402

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பேராசிரியர் ந.சுப்புரெட்டியார் அவர்கள் திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் பெரும் பங்கு ஆற்றியுள்ளார். 1960 ஆம் ஆண்டு திருப்பதியில் திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழத் துறையை நிறுவி 17 வருடங்கள் தமிழ் தொண்டாற்றினார். ஆந்திர மாநிலத்தில் வாழும் தமிழர்களுக்காக தமிழ் பேராசிரியராக பணியாற்றினார். அதுவரையில் தமிழகத்திற்குச் சென்று தமிழ் பயின்று வந்த மாணவர்களுக்கு திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பது ஓர் வரபிரசாதமாக அமைந்தது. பேராசிரியர் அவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு எறக்குறைய 135 நூல்களை எழுதியுள்ளார், அனைத்தையும் தமிழக அரசு நாட்டுடமையாக்கியுள்ளது. சென்ற நூற்றாண்டில் தமிழுக்கு தொண்டற்றியவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவருள் ஒருவர் இவர் ஆவார். தனது இளமை பருவம் முதலே எம்பெருமானுக்கும் தமிழ்

இலக்கியத்திற்கும் தொண்டற்றுவதை தம் இரு கண்களாக போற்றியவர். பேராசிரியர் திருவேங்கடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான் மீது கொண்ட பக்தியினால் 108 திவ்ய தேசங்களில் 102 திவ்ய தேசங்களுக்குச் சென்று திருமாலை வழிபட்டார். அவர் சென்று வந்த திவ்ய தேசங்களில் பாண்டி நாட்டு திருப்பதிகள் , சோழ நாட்டு திருப்பதிகள், வட நாட்டு திருப்பதிகள், நடு நாட்டு திருப்பதிகள், தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள், மலை நாட்டு திருப்பதிகள் போன்ற திருத்தலகளுக்கு சென்று திருமாலை தரிசித்தார். பேராசிரியரின் நூல்களை படித்தாலே 102 திவ்ய தேசங்களுக்கு சென்று வந்த புண்ணியம் நமக்கு கிடைக்கும். பேராசிரியர் அவர்கள் தமிழுலகிற்கு 135 நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

முன்னுரை

இன்று பொது மக்களும் கற்றறிந்த புலவர்களும் திருப்பதி மலையையே ‘வட வேங்கடம்’ என்று கருதுகின்றனர். தேசியக்கவி பாரதியாரும் வட வேங்கடத்தை ‘வட மாலவன் குன்றம்’ என்றே வழங்குவதை அறியலாம்.

நீலத் திரைக்கடல் ஓரத்திலே – நின்று
நித்தம் தவம்செய் குமரிஎல்லை – வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே – புகழ்
மண்டிக்கிடக்கும் தமிழ்நாடு!

என்று தமிழ் நாட்டு எல்லையை வகுத்துக்காட்டும் பாடல் வழி அறியலாம். தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் கூறப்பெற்ற ‘தமிழ் கூறும் நல் உலகமே’ பாரதியின் கருத்தில் புதிய வடிவம் கொண்டு நிற்பதை எளிதில் கண்டு தெளியலாம். இம்மலை 14’ வட குறுக்கையுள்ளும் (*North Latitude*) 80’ கீழ் நெடுக்குக் கோட்டிலும் (*Latitude*) அடங்கி, சென்னைக்கு வடகிழக்குத் திசையில் சுமார் 85 கல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இம்மலை ‘ஏழுமலை’ என்றே வழி வழியாக வழங்கப் பெற்று வருகின்றது.

சங்க இலக்கியக் குறிப்புகள்

சங்க இலக்கியங்களில் வட வேங்கடத்தைப் பற்றியுள்ள குறிப்புகள் உள்ளன. பத்துப்பாட்டில் பட்டினப்பாலை, சிறுபாணாற்றுப்படை இவற்றில் உள்ள ஒருசில குறிப்புகளையும் எட்டுதொகையில் அகநானூறு, புறநானூறு, குறுந்தொகை போன்ற நூல்களில் வட வேங்கடத்தைப் பற்றி பல குறிப்புகளையும் காண்கின்றோம். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் சங்கம் மருவிய நூலாகிய சிலப்பதிகாரத்திலும் இம்மலையைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப் பெறுகின்றன.முதலில் ஐயனாரிதனார் வாக்கினைக் காண்போம்.

“வெறிகொள் அறையருவி வேங்கடத்துச் செல்லின்
நெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் – பொறிகட்(கு)
இருளீயும் ஞாலத்(து) இடரெல்லாம் நீங்க
அருளீயும் ஆழியவன்”

என்ற பாடலில், ‘வேங்கடம்’ குறிப்பிடப் பெற்றிருப்பதுடன் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் திருவாழியைத் தரித்துத் கொண்டிருக்கும் குறிப்பும் ‘ஆழியவன்’ என்ற சொல்லால் காட்டப் பெற்றிருப்பதை அறியலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் ‘வடவேங்கடம்’ பற்றிய குறிப்பில் மாங்காட்டு மறையோன் தலயாத்திரை செய்து வருகின்றான். உறையூரையடைந்த கோவலனும் கண்ணகியும் கவுந்தியடிகளுடன் வைகறை யாமத்து அவ்வூரைக் கடந்து தென் திசையை நோக்கிச் செல்லுபவர்கள், கனன்று எழும் கதிரவன் வெப்பத்தைப் பொறுக்கலாற்றாது வழியில் ஒரு மருதநிலப் பரப்பில் வனப்புற்றுத் திகழாநின்ற ஓர் இளமரக்காவில் வழிப்போக்கர் தங்குவதற்கென்று அமைக்கப் பெற்றிருந்த இருப்பிடத்தில் இளைப்பாறுதற் பொருட்டுச் சென்று புகுகின்றனர்.அப்பொழுது தென்றிசையினின்று வடதிசை நோக்கிச் செல்லும் மறையோனும் அவ்விடத்தில் வந்து புகுகின்றான்; வருகின்றவன் ‘தீது தீர் சிறப்பின் தென்னனை’ வாழ்த்திக் கொண்டே வருகின்றான். அங்ஙன் வருகின்றவனைக் கோவலன்,

“யாது நும்மூர்? ஈங்கென் வரவு?”

என்று வினவுகின்றான். இந்த இரண்டு வினாக்களில் முன்னதினும் பின்னது சிறப்புடைத்தாதலின், அதற்கு விடை கூறும் இடத்தில் திருவரங்கம், திருவேங்கடம் இவற்றின் வருணனைகள் வருகின்றன.

இதனைத் தவிர, சிலப்பதிகாரத்தில் வேறு இரண்டு இடங்களில் வேங்கடத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்பெறுகின்றது.

“நெடியோன் குன்றமும் தொடியோள் பௌவமும்
தமிழ்வரம் புறுத்த தண்புனல் நல்நாடு”

என்றும்,

“வேங்கட மலையும் தாங்க விளையுள்
காவிரி நாடும்”

என்றும் வருதலைக் காண்க.

உறையூர் காவிரியின் தென்பால் உள்ளது. திருப்பாணாழ்வார் பிறந்த திவ்விய தேசமாகும். திருவரங்கம் என்னும் திவ்யதேசம் உறையூருக்கு நேர் வடக்கில் காவிரி நதியின் அருகே உள்ளது.

“கொண்டல் வண்ணனைக்
கோவலனாய் வெண்ணெய்
உண்ட வாயன்என்
உள்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டர் கோன்அணி
யரங்கன்என் அமுதினைக்
கண்ட கண்கள், மற்(று)
ஒன்றினைக் காணவே”

என்று திருப்பாணாழ்வார் அனுபவித்த அழகிய மணவாளன் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்விய தேசமாகும். பாணாழ்வாரின் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியொன்று இப்பொழுது நம் மனத்தில் எழுந்து நம்மைப் பரவசப்படுத்துகின்றது. இந்தத் திருவரங்கத்திற்கு மிக அண்மையிலுள்ளது தான் தங்கியிருந்ததுமான உறையூரிலுள்ள மாங்காட்டு மறையோன் திருவரங்கத்தை விவரித்துக் கூறுவது மிகவும் பொருத்தமேயாகும். இங்கு திருவரங்கத்தைப் பற்றி அவன் கூறிய செய்தி ஆறுவரிகளில் மிகச் சுருக்கமாக உள்ளது. ஆனால், அவன் இன்னும் நேரில் கண்டறியாத வேங்கடத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் சற்று

விரிவாகப் பதினொரு வரிகளில் கூறப்பெற்றுள்ளன. கோவலன் பூம்புகாரில் வாழ்ந்த பெரும் வணிகன். திருவேங்கடம் மலைநாட்டைவிட பூம்புகாருக்கு மிக அண்மையிலுள்ளது. ஆதலின், அவன் வேங்கடத்தைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருத்தலும் கூடும். மிகத் தொலைவில் மலைநாட்டிலுள்ள மாங்காட்டுமறையோன் அறிந்திருப்பதைவிட கோவலன் திருவேங்கடத்தைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருத்தல் கூடும் என்று கருதுவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இன்று திருப்பதி புகழ் அடைந்திருப்பதுபோல் அன்றும் அனைவருக்கும் தெரிந்துள்ள ஊராக இருந்திருப்பின், கோவலன் இந்த ஊரைப் பற்றி நன்றாகவே அறிந்திருப்பான் என்றும், அதுவும் தமிழகத்தின் வட எல்லையின் முக்கியமான ஓர் இடம் என்று அறியும் அளவுக்குத் தெரிந்திருப்பான். திருப்பதிக்கு நேரில் சென்று அவ்வூரை கண்டறியாத மாங்காட்டு மறையோன், அவ்வூரைப் பற்றி ஓரளவு நன்கு அறிந்திருக்கக்கூடிய கோவலனுக்கு மிக விரிவாக அத்திவ்விய தேசத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானின் திருமேனியை நேரில் கண்டது போல் விவரமாகக் கூறுவது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை.

வேங்கடம் – பெயர் விளக்கம்

இனி, “வேங்கடம்” என்ற சொல்லின் பொருளைக் காண்போம். “வேங்கடம்” என்ற கூட்டுச் சொல் (Compound Word) ‘வேம்’,‘கடம்’=வேங்கடம் என்றாயிற்று. ‘கடம்’ என்பது பாலை நிலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

“பெயன்மழை துறந்த புலம்பறு கடத்துக்
கவைமுட் கள்ளிக் காய்விடு கடுநொடி
துதைமென் துவித் துணைப்புறவு இரிக்கும்
அத்தம்”

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் ‘கடம்’ என்ற சொல் பாலையைக் குறித்தமை காண்க. சிலப்பதிகாரத்திலும் “கடம்பல கிடந்த காடுடன் கழிந்து” என்ற அடியிலுள்ள ‘கடம்’ பாலை நிலத்து வழியினைக் குறிக்கின்றது. ‘கடம்’ என்பதற்கு உரையாசிரியர் ‘அருஞ்சுரம்’ என்று பொருள் கூறுவர். பிங்கலந்தை ‘கடம்’ என்பதனை ‘மலைசாரல்’ என்று கூறும்.

வேங்கடத்தை ஆண்ட அரசர்கள்

இப்பகுதியை அரசர்கள் பலர் ஆட்சிபுரிந்தனர். எட்டுத்தொகை நூலாகிய அகநானூற்றிலும் புறநானூற்றிலும் ‘புல்லி’ என்ற ஓர் அரசன் குறிப்பிடப்பெறுகின்றான். புறநானூறு ‘ஆதனுங்கன்’ என்ற இன்னொரு அரசனையும் குறிப்பிடுகிறது. இனி வேங்கடத்தை ஆண்டவர்களை பார்ப்போம்.

புல்லி

இவன் தமிழகத்தின் வடஎல்லையாக விளங்கும் வேங்கடத்தையும் அதனைச் சூழ்ந்த நாடுகளையும் ஆண்டவன்.

திரையன்

பெரும்பாணாற்றுப்படையால் இவனைப் பற்றி அறியக் கிடக்கும் செய்திகள் இவை. “திருமாலை முதல்வனாகக் கொண்ட குடியிற் பிறந்தவன் திரையன்; திரைதரு மரபின் வழிவந்தவன். மலர்தலை உலகத்து மன்னுயிர் காக்கும் முரசு முழங்குதானை மூவேந்தரின் சிறப்புடையவன்.

ஆதனுங்கன்

இவன் ஒரு குறுநில மன்னன். வேங்கடமலையும் அதனைச் சூழ உள்ள நாடும் இவனுக்கு உரியவை. இவன் இரவலர் இன்மை இனிய உள்ளம் படைத்தவன். கள்ளில் ஆத்திரையனார் என்னும் தொண்டை நாட்டுப் புலவர் இளையராய் இருந்த காலத்தே இவனைச் சென்று கண்டார்.

இடைக்கால இலக்கியத்தில் வேங்கடம்

‘வேங்கடம்’ - பொருள் மாற்றம்

இடைக்காலத்தில் பக்தி இயக்கம் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்ற காலத்தில் ‘வேங்கடம்’ என்ற சொல்லும் புதுப்பொருளைப் பெற்றது என்று கருதலாம். ஈண்டு திருவாய் மொழியிலுள்ள ஒரு பாடலை ஆய்வது பொருத்தமென்று கருதுகின்றேன்.

“வேங்கடங்கள்மெய் மேல்வினை முற்றவும்

தாங்கள் தங்கட்கு நல்லன வேசெய்வார்

வேங்க டத்துறை வார்க்கு நமஎன்னல்

ஆங்க டமை அது சுமந் தார்கட்கே”

ஆழ்வார்கள் காலம் வரை ‘வேம்-வெந்துபோம், கடங்கள்-பாவங்கள்’ என்று வழங்கின. தன்னை அடைந்தவர்களுடைய பாவம் அனைத்தையும் ஒழிப்பதனால் இத்திவ்விய தேசத்தை ‘வேங்கடம்’ எனக் கூறத்தொடங்கினர். இடைக்காலத்தில் ‘வேம்’ என்ற சொல் ‘பாவம்’ என்ற பொருளையும் ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. ‘கடம்’ என்ற சொல் ‘எரித்தல்’ என்ற பொருளை ஏற்றது. ‘வேங்கடம்’ என்ற கூட்டுச்சொல் ‘பாவங்களை எரித்தல்’ என்ற பொருளில் வழங்கி, மேலும் அது ‘பாவங்களை எரிக்கும் இடம்’ என்றும் வழங்கத் தொடங்கியது. இன்னும் சிலர் ‘வேங்கடம்’ என்ற திவ்விய தேசம் அழிவில்லாத ஐசுவரியங்களை அளிக்கும் இடமாகும் எனவும்

கருதுகின்றனர்.

வேங்கடத்தின் புகழ்

ஆழ்வார் பெருமக்களால் மங்களாசாசனம் பெற்ற திருவேங்கடம் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில்தான் பெரும்புகழ் அடையத் தொடங்கியது. இராமாநுசர் திருமலைக்கு மூன்று தடவை வந்ததாக அவர் வரலாற்றால் அறியக்கிடகின்றது. இன்றும் திருமலையில் நடைபெறும் ஒழுகலாறுகள் அனைத்தும் இராமாநுசர் வகுத்தவையே என்று ‘திருமலையொழுகு’ என்ற நூல் வழி அறியலாம்.

திருவேங்கடமுடையானை ‘நெடியோன்’ என்ற பெயரால் இளங்கோவடிகள் கூறியது அப்பெருமானைத் திரிவிக்கிரமனாகக் குறிக்கும் ஆழ்வார் பெருமக்கள் மங்களாசாசனம் வழி அறியலாம். “நெடியோனே வேங்கடவா” என்றார் குலசேகரப் பெருமாள். சடகோபரும் “தாள்பரப்பி மண்தாவிய ஈசனை” என்று சிறப்பித்தார். உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சினர்க் கினியாரும் நிலங்கடந்த நெடு முடியண்ணலை நோக்கி உலகம் தவம் செய்து வீடு பெற்ற மலை” என்று திரிவிக்கிரமானகவே திருமாலவனான எம்பெருமானைக் கூறி மகிழ்வதைக் காணலாம். வேதத்திலும், “அகில புவனங்களையும்; தன் மூவடிகளின் கீழ் ஒடுக்கியவன் எவனோ, அப்பெருமான் மலையில்

அருள் பாலிக்கிறான்" என்ற கருத்து வருகிறது என்று காட்டி, திருவிக்கிரமனாகிய திருவேங்கடமுடையான் திருமலையில் நித்தியவாசம் செய்தருளுகின்ற சிறப்பை அறியலாம்.

இந்த விழுப் பொருளையே, 'இளைத்தா ரொருவருமில்லா மறைகளை யின்றமிழால் குழைத்தாராகிய குருகைப்பிரானும்'

"குன்றம் ஏந்திக் குளிர்மழை காத்தவன்
அன்று ஞாலம் அளந்த பிரான்
சென்று சேர்திரு வேங்கட மாமலை"

என்று அருளிச் செய்வார். இக்கருத்தை உட்கொண்ட சுவாமி தேசிகனும்,

"விண்ணவரும் மண்ணவரும்
விரும்பும் வெற்பு
வேங்கடவெற் பெனவிளங்கும்
வேத வெற்பே"

என்ற அடிகளில் 'வேத வெற்பு' எனப் போற்றியதை அறியலாம்.

இடைக்கால இலக்கியத்தில் திருவேங்கடம் பற்றி வரும் செய்திகளை ஆராய்வோம். இடைக்கால இலக்கியங்களான

நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம்
கம்பராமாயணம்
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்

ஆகியவற்றில் வரும் செய்திகளை காணலாம்.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

ஆழ்வார்கள் பதினொருவர் இறைவன் மீது அருளியுள்ள இருபத்திரண்டு பிரபந்தகளும் மதுரகவிகள் நம்மாழ்வார் மீது அருளியுள்ள ஒரு பிரபந்தமும், திருவரங்கத்தமுதனார் உடையவர்மீது அருளியுள்ள ஒரு பிரபந்தமுகாக இருபத்து நான்கு பிரபந்தங்கள் அடங்கியுள்ளன. இந்நூலில் இசைப்பாத் தொகுதிகள் மூன்றும், இயற்பாத் தொகுதி ஒன்றுமாக நான்கு பிரிவுகள் உள்ளன. இந்த நூலிலுள்ள பாசுரங்கள் 108 திவ்யதேசங்களில் அர்ச்சாவதாரமாக எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமானை பற்றியனவாகும்.

கம்பராமாயணம்

கம்பராமாயணத்தில் வேங்கடத்தைப் பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது. கிட்கிந்தா காண்டத்தில் நாடவிட்டபடலத்தில் இத்தகைய குறிப்புகளைக் காண்கின்றோம். இராமபிரானது கட்டளைப்படி சுக்கிரீவன் வானரைப்படைத் தலைவர்களைச் சீதாபிராட்டியைத் தேடும்படி எல்லாத் திசைகளிலும் அனுப்புகின்றான். ஒவ்வொரு திசையிலும் வானரவீரர்கள் செல்லுகின்றனர். தென்திசையை நோக்கிச் செல்லும் வானரவீரர்களை நோக்கி அவர்கள் தேடவேண்டிய பல இடங்களைக் குறிப்பிட்டு அவர்கள் செல்லும் வழியினையெல்லாம் விளக்குகின்றான். அப்பொழுது வேங்கடத்தின் வளம், பெருமை, முதலிய செய்திகளையும் தருகின்றான்.

“வடசொற்கும் தென்சொற்கும் வரம்பிற்றாய்
நான்மறையும் மற்றை நூலும்
இடைசொற்ற பொருட்கெல்லாம் எல்லையதாய்
நல்லறத்துக் கீறாய் வேறு
புடைசுற்றுந் துணையின்றிப் புகழ்பொதிந்த
மெய்யேபோற் பூத்து நீன்ற
அடைசுற்றுந் தண்சாரல் ஓங்கியவேங்
கடத்திற்சென் றடைதிர் மாதே”

திருமலையில் உடல் தூய்மையும் மனத் தூய்மையும் உடைய அந்தணர்கள் மூழ்கி நீராடும் துறைகளும் முனிவர்கள் உறைகின்ற ஆசிரமங்கள் உள்ளன. மேகங்கள் அம்மலையை தொடும் வண்ணம் சூழ்ந்துள்ளன. தேவ மாதர்கள் தங்கள் இசைப்பாட்டுக்கு ஒத்துவருமாறு கின்னரங்களின் நரம்புகளை வருடுந்தோறும் உண்டாகும் ஓசையினால் யானைகளின் இளங்கன்றுகளும் புலியின் குட்டிகளும் தம்முள் பகையின்றி உறங்கும் இடங்கள் அம்மலையில் உள்ளதை கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் விளக்கியுள்ளார்.

வில்லிபாரதம்

வில்லிபாரதத்திலும் திருவேங்கடத்தைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு வருகின்றது. பாண்டவர்கள் விசுவகர்மனால் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட அழகிய நகரிலிருந்து கொண்டு ஆட்சி புரிந்த நாளில் வேடவர்களால் கவரப்பெற்ற ஓர் அந்தணனின் ஆநிரைகளை மீட்கும் பொருட்டு வில்லெடுக்க ஆயுத சாலையை நோக்கிச் செல்லுங்கால் தருமனுடன் திரௌபதியிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டான் அருச்சுனன். அந்தப்பாவம் தீரும் பொருட்டு நாரத முனிவரின் யோசனைப்படி அவன் தீர்த்த யாத்திரையை மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. கங்கையில் பாதாளலோகம் சென்று, அவளை மணந்து, நாகலோகத்தில் சின்னாட்கள் தங்கி இராவணனை மகனாகப் பெற்றுப் பூலோகத்திற்கு வருகின்றான். பின்னர் இமயமலையிலுள்ள தீர்த்தங்கள், யமுனை முதலிய தீர்த்தங்களில் நீராடி, தென்றிசை நோக்கி வந்தவன் திருவேங்கடத்தை அடைகின்றான். இதனை வில்லிபுத்தூரார்,

“பத்திக்கு வரம்பாகிய பார்த்தான் பலதீர்த்தம்

அத்தி க்கினும் எத்திக்கினும் ஆம் என்றவை ஆடி

சித்திக்கொரு விதையாகிய தென்னாட்டினை அணுகி

தத்திச்சொரி யருவித்தட அரவக்கிரி சார்ந்தான்”

என்று குறிப்பிடுகிறார். தென்னாடு பல சிவத்தலங்கட்கும் விஷ்டுணுத்தலங்கட்கும் இடமாய் அமைந்து அடியார் கருதிய பயன் கைகூடுவதற்கு உரிய இடமாக இருத்தலால் ‘சித்திக்கொரு விதையாகிய’ என்ற அடை கொடுத்து சிறப்பிக்கப் பெற்றது. திருமலையில் ஆகாய கங்கை, பாபவிநாசம், பாண்டவ தீர்த்தம், குமாரதாரை, தும்புரு தீர்த்தம், கோனேரி, ஆழ்வார்தீர்த்தம் போன்ற பல புண்ணிய தீர்த்தங்கள் உள்ளதால், ‘தத்திச் சௌரி அருவி’ எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இங்ஙனம் ‘திருவேங்கடம்’ வில்லிபுத்தூரார் வாக்கிலும் இடம் பெற்று நிலையான புகழுடன் விளங்குகின்றது.

முடிவுரை:

தமிழ் இலக்கியத்தில் திருவேங்கடத்தின் சிறப்பும் திருவேங்கடவனின் பெருமைகளையும், திருவேங்கட மலை குறித்த இயற்கை வருணனைகளையும் தமிழ் கவிகள் பல்வேறு வகையில் போற்றியுள்ளனர். பேராசிரியரும் தமிழ் இலக்கியத்தில் திருவேங்கடம் எங்ஙனம் சிறப்பிக்கபட்டுள்ளது என்பதை உற்று நோக்கி விளக்கியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையும் பேராசிரியர் பார்வையில் திருவேங்கடக் கருத்துகளை விளக்கியுள்ளது.

பார்வை நூல்கள்

1. தமிழ் இலக்கியம்
2. திருக்குறள்
3. ஆழ்வார்கள் மங்களாசாசனம் பாடபெற்ற நூல்கள்
4. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம்
5. பேராசிரியரின் திருவேங்கடமும் தமிழ் இலக்கியமும்
6. ஆழ்வார்கள்
7. கம்பராமாயணம்
8. வில்லிபாரதம்

108 DIVYA DESAM PHOTO

Srirangam, Sri RanganAtha PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru Urayur, Sri Azhagiya MaNavALa Perumal
©www.trsiyengar.com

Thanjai MAmaNi KOil, Sri NeelamEgha Perumal
©www.trsiyengar.com

Thiru Anbil, Sri Vadivazhagiya Nambi
©www.trsiyengar.com

Thiru KarambanUr, Sri Purushoththama PerumAl
©www.trsiyengar.com

Thiru VeLLArai Sri PundareekAksha PerumAL
©www.trsiyengar.com

Thiru PuLLabhoodangudi, Sri Val Vil RAmar
©www.trsiyengar.com

ThiruppEr Nagar, Sri Appa Kudathan
©www.trsiyengar.com

Thiru AadhanUr, Sri Aandu ALakkum Aiyyan
©www.trsiyengar.com

Thiru Azhandhur, Sri Aamaruviyappan
©www.trsiyengar.com

Thiru SirupuliyUr, Sri AruL MAakadal PerumAL
©www.trsiyengar.com

Thiru ChErai, Sri SAranAtha PerumAL
©www.trsiyengar.com

Thiru ThalaichangAdu, Sri NAanmadhiya PerumAL
©www.trsiyengar.com

Thirukkudanthai, Sri AarAvamudha PerumAL
©www.trsiyengar.com

ThirukkandiyUr, Sri Hara-Chaaba VimOchana PerumAL
©www.trsiyengar.com

Thiru viNNagaram, Sri Oppiliyappan PerumAL
©www.trsiyengar.com

ThirukkaNNapuram, Sri SowriRAja PerumAL
©www.trsiyengar.com

ThiruvAzhi Thirunagari, Sri VayalALi MaNALan
©www.trsiyengar.com

Nagapatinam, Sri Saunddarya Raja Perumal - © www.trsiyengar.com

Thiru NAraiyUr, Sri NAraiyUr Nambi
©www.trsiyengar.com

Nandhipura ViNNagaram, Sri JagannAthan
©www.trsiyengar.com

Thiru IndhaLUr, Sri ParimaLa Rangan
©www.trsiyengar.com

Thiru Chithrakoodam, Sri GOvindarAjan
©www.trsiyengar.com

SeergAzhi ThAdalan PerumAl
©www.trsiyengar.com

Thiru KoodalUr, Vayyam KAtha PerumAl
©www.trsiyengar.com

Thiru KaNNangudi, ShyAmaLa MEni PerumAl
©www.trsiyengar.com

ThirukkaNNamangai, Sri Bhakthavatsala Perumal
© www.trsiyengar.com

Kapisthalam, Sri GajEndra Varadhan
© www.trsiyengar.com

ThiruveLLiangudi, Sri Kolavil RAman
© www.trsiyengar.com

ThirunAngUr, Sri Nanda ViLakku Perumal
© www.trsiyengar.com

ThirunAngur Sri VaikunthanAtha Perumal
© www.trsiyengar.com

ArimEya ViNNagaram, Sri KudamAdu Koothan
© www.trsiyengar.com

DevanAr Thogai, Sri DeivanAyaga PerumAL
© www.trsiyengar.com

ThirunAngUr - ThiruvaNpurushOtham, Sri PurushOthaman
© www.trsiyengar.com

Sem Pon Sei Koil, Sri PEraruLaLan
© www.trsiyengar.com

ThiruthEtri Ambalam, Sri SengaNmAl
© www.trsiyengar.com

Thirumanikkoodam, Manikkooda NAyagan
© www.trsiyengar.com

ThirukkAvaLampAdi, Sri GOpAla Krishnan
© www.trsiyengar.com

ANNan KOil (Thiru VeLLakkuLam) Sri Kannan NArayaNan
© www.trsiyengar.com

pArthan paLLi, ThAmaraiyAL KELvan
© www.trsiyengar.com

Thiru mAlirunchOlai, Sri Azhagar
© www.trsiyengar.com

Thirukkottiyur, Sri Sowmya Narayanan
© www.trsiyengar.com

Thiru Meyyam, Sri Sathyagiri NAthan
© www.trsiyengar.com

ThiruppullANi, Sri JagannAtha PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru ThaNkAl, Sri ThaNkAl Appan
© www.trsiyengar.com

Thiru mOgUr, Sri KALamEgha PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thirukkoodal, Sri KUdalazhagar PerumAL
© www.trsiyengar.com

SrivilliputhUr, Sri VadabhadrasAyi PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thirukkurugur, Sri AadhinAtha PerumAL
© www.trsiyengar.com

ThoLaivilli Mangalam, Sri DEvapirAn - Sri AravindalOchanar
© www.trsiyengar.com

NAngunEri, Sree Vara Mangai, Deiva nAyagam PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiruppulingudi, Sri KAsini VEndan
© www.trsiyengar.com

ThiruppErai, Makara Nedunguzhi KAthar
© www.trsiyengar.com

Sri Vaikuntham, Sri Kannan Piraan
© www.trsiyengar.com

Naththam, ThiruvaraguNaMangai, Sri VnasAsanar
© www.trsiyengar.com

ThirukkuLandhai, Sri MAyakoothan
© www.trsiyengar.com

Thiru Kurungudi, Sri azhakiya Nambi
© www.trsiyengar.com

Thiru KOLUr, Sri Vaidha MAnidhi
© www.trsiyengar.com

Thiruvananthapuram, Sri Anantha PadmanAbha PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru vaN ParisAram, ThirukkuraLappan
© www.trsiyengar.com

Thiru KadkArai, Sri KadkAriappan
© www.trsiyengar.com

Thiru MoozhikkaLam, Sri MoozhikalathAn
© www.trsiyengar.com

ThiruppuliyUr, Sri MAyapirAn
© www.trsiyengar.com

ThiruchengaNNUr, Sri Imayavarappan
© www.trsiyengar.com

Thiru Naavi, Sri NARAayaNan
© www.trsiyengar.com

Thiru VallavAzh, Sri KOlapirAn PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru VaNvaNdUr, Sri PAmbanayappan PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru VattARu, Sri Aadikesava PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru VithukOdu, Sri uyyavandha PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru KadithAnam, Sri Amrutha nARAyaNa PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru Varan ViLai, Sri ThirukkuRaLappan PerumAL
© www.trsiyengar.com

ThiruvahEEndhipuram, Sri DeivanAyagam PerumAL
© www.trsiyengar.com

ThirukkOvalUr, Thiruvikrama PerumAL
© www.trsiyengar.com

Kancheepuram (Thirukkachi), Sri
Varadaraja PerumAL
© www.trsiyengar.com

Ashtabhujam (Thirukkachi) Sri
Aadhikesava PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thooppul (Thiru ThankA) Sri Deepa PrakAsa PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru VELukkai (Kanchi) Sri Mukunda
Nayaka PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru PAdakam (Kanchi) Sri PAndava Thoothar
© www.trsiyengar.com

Thiruneeragam (Kanchi) Sri Jagadeesa
PerumAL
© www.trsiyengar.com

NilAthingal Thundam (Kanchi) NilAthingal
Thundan
© www.trsiyengar.com

Thiru Ooragam (Kanchi) Thiru OoragathAn
© www.trsiyengar.com

Thiru Chenkundrur, Sri
Imayavarappan
© www.trsiyengar.com

Thiru KAragam - KAnchi, Sri KaruNAkara PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru kArvanam (KAnchi) KaLvar PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thiru kaLvanUr (KAnchi) Sri Aadhi VarAha PerumAL
© www.trsiyengar.com

PavaLavaNNam (KAnchi) Sri Pavala VaNNan PerumAL
© www.trsiyengar.com

ParamEswara ViNNagaram (KAnchi) Sri Vaikuntha NAtha PerumAL

Thirupputkuzhi, Sri VijyarAghava Perumal
© www.trsiyengar.com

ThirunindravUr, Sri Bhakthavatsala PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thir EvvuLLUr, Sri VeerarAghava PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thir Neermalai, Sri NeervaNNa PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thirvidanthai, Sri Lakshmi VarAha PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thirkkadal Mallai (MAmallapuram) Sri Sthalasayana PerumAL . © www.trsiyengar.com

Thiru AllikkENi (Triplicane), Sri PArthasArathy PerumAL
© www.trsiyengar.com

Thirukkadikai (Sholinghur), Sri yOga Narasimha PerumAL
© www.trsiyengar.com

Tiruppathi (ThiruvEngadam) Sri SrinivAsa PerumAL
© www.trsiyengar.com

Ahobilam (SingavEzh Kundram) Sri Narasimha Moorthy
© www.trsiyengar.com

AyOdhya (Thiru AyOdhi) Sri Rama
© www.trsiyengar.com

NaimisAraNyan, Sri DEvarAja PerumAL
© www.trsiyengar.com

SALagrAmam, Sri Moorthy
© www.trsiyengar.com

Badri (BadrikAshramam) Sri Badri nArAyaNan
© www.trsiyengar.com

DEva pryAgai (Kadi Nagar) Sri NeelamEgha PerumAL
© www.trsiyengar.com

Joshi Mutt (Thiruppirithi) Sri Parama Purusha PerumAL
© www.trsiyengar.com

DwArakA (DhwArakai) Sri KalyANa NArAyaNan
© www.trsiyengar.com

MathurA (Vadamadurai) Sri GOvardhana PerumAL
© www.trsiyengar.com

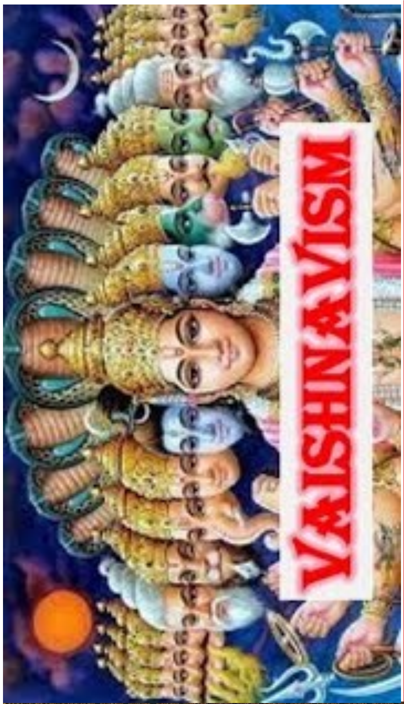
Gokulam (ApAdi), Sri Nava MOhana Krishna
© www.trsiyengar.com

ThirupArkadal, Sri Ksheerasabthi Nathan
©www.trsiyengar.com

Paramapadam, Sri Paramapada Nathan
©www.trsiyengar.com

ISBN 978-81-687842-8-4
9 788168 784284 >

